

چەپکێک لە کوڵ

کۆمەڵەی شیعەرە کوردییەکانی

عومەر سولتانی
(وەفا)

عومەر سولتانی (وهفا)
چه پکک له گول (کۆمهلهی شیعره کوردیهکان)
وینهی رووبه‌رگ و پشت به‌رگ: هونه‌رمه‌ند ناسر قازی‌زاده
چاپ:
سالی:
ئه‌ژمار:

ISBN:

ناوه‌ڕۆك

وه‌فا، ژيان، شيعر
سه‌ره‌تاي نووخوازي و ٣٣

شيعره‌كان

ن م ن

- ٦٣ ناته‌با
٦٥ لوتكه و سرته
٦٨ به‌هاري ٢٠٠٠
٧٢ گلکويه‌كي موباره‌ك
٧٦ گوله‌ جه‌ه‌ننه‌مي
٧٩ باوه‌ري تازه
٨٢ شه‌و
٨٥ ده‌نگي ماته‌مين
٨٩ نه‌گه‌يشتن
٩١ (...)
١٠١ په‌په‌رکراو
١٠٢ خاچ
١٠٨ تاویره به‌رد
١٠٩ سينداره
١١٠ تراويلکه
١١١ خه‌م
١١٢ گوڤ
١١٣ چاره‌نووس
١١٤ هيوا

- ۱۱۵..... داخ
۱۱۶..... (...)

ب. نوان

- ۱۱۹..... شاری هه تیوی دل
۱۲۲..... سکالا
۱۲۷..... تابلویهک له هه ورامان
۱۳۱..... ته نیا وشه یهک
۱۳۳..... هه لۆ
۱۳۸..... عه تری سلاو
۱۴۳..... کیژی بۆکانی
۱۴۵..... مه رگی جوانی
۱۴۶..... دلّه خورپه

پ. نەو

- ۱۴۹..... پرچی ئاله کۆک
۱۵۱..... دوورگه
۱۵۵..... ته لیسیم
۱۵۸..... دزی
۱۶۰..... سپی دهنگ
۱۶۲..... شه و بۆ
۱۶۴..... چاوی تو
۱۶۶..... لیمۆ
۱۶۸..... به هار
۱۷۱..... باوهش
۱۷۲..... ژوان
۱۷۴..... شیرین به هار

۱۷۶.....	باوەشىن.....
۱۷۸.....	سىلەى چاۋ.....
۱۸۱.....	جى ژوان.....
۱۸۲.....	قزى شىعر.....
۱۸۵.....	شاگەشكە.....
۱۸۷.....	ئۆقرە.....
۱۸۸.....	لەبى دەست.....
۱۹۰.....	خۆشەويستى.....
۱۹۲.....	مامزى ھەزار ئاۋاز.....
۱۹۵.....	ھېشۋوى ھەتاۋ.....
۱۹۷.....	نەفرەت.....
۲۰۰.....	كالىى قز زەرد.....
۲۰۳.....	عەترى سلاۋ.....
۲۰۶.....	(...)
۲۰۹.....	گۆرستان.....
۲۱۰.....	تاڭگەى نىگا.....
۲۱۲.....	شەتل.....
۲۱۴.....	ھەۋار.....
۲۱۵.....	بۇن.....
۲۱۶.....	ھەناسە.....
۲۱۷.....	ۋاژەى ئەۋىن.....

ت. چۈرۈنەى پەيوەست

۲۲۱.....	ئاخۇ.....
۲۲۳.....	لەشى فرمىسك.....
۲۲۵.....	شەۋى شاعىر.....

- ٢٢٨.....کیلگه‌ی برین
- ٢٣٠.....دیل
- ٢٣٢..... (...)
- ٢٣٤..... (...)

2. چوارینه‌کان

2. په‌خشانه شیعره

- ٢٥٧.....بیری رابردوو
- ٢٨١.....ئاکامی شین
- ٢٨٥.....مریه‌می خه‌یال
- ٢٨٧.....بی تو هیچ

2. شیعره سه‌ره‌تاییه‌کان

- ٢٩٣.....لایه لایه‌ی دایکی وه‌فا
- ٢٩٧.....ره‌ببی
- ٢٩٩.....بوکان
- ٣٠٢.....کچی کورد
- ٣٠٣.....جه‌رگی پر برین
- ٣٠٤.....بو‌سو
- ٣٠٧.....له‌شی فرمیتسک
- ٣٠٩.....کونده‌بوو
- ٣١١.....به بو‌نه‌ی ٢٥ به‌فره‌مبار و جیژنی گه‌وره‌ی جووتیار
- ٣١٦.....مزگینی
- ٣٢٠.....توله
- ٣٢٢.....خوا بمپاریزی (شپرزه)

۱. كۆچى دوايى

- ۳۲۵....."سروودى پەرەسئىلكە"..... كۆچى شاعىرى
- ۳۳۱.....؟؟؟.....
- ۳۳۷.....با بە نەرىتى "وہفا" وہفادار بين.....
- ۳۴۹.....بۆ كاك بارام فەرشى و "ناخۇش خەوهرى"!.....
- ۳۵۴....."وہفا" لەم ولاتە كۆچى كرد.....
- ۳۶۳.....شيعره فارسىيەكانى وہفا.....
- ۳۷۲.....دەلاقەيەك بەرەو شيعرى وہفا.....
- ۳۸۱.....يادى خۇشەويست عومەر سولتانى "وہفا".....
- ۳۸۶.....ئۇغول گویرسەن نە دۇستلارم واردى!.....
- ۳۹۰.....ئەگەر تو فرمىسك باى.....
- ۳۹۲.....وہفا.....
- ۳۹۵.....بۆ مامۇستام "وہفا".....
- ۳۹۸.....پىم خۇشە خەمت بمىنى.....
- ۳۹۸.....فايق سولتانى.....
- ۳۹۹.....پەيامى سەرەخۇشى.....

۲. سالوگەر

- ۴۰۷.....بى وہفایيە يادى وہفا نەكرىت.....
- ۴۱۱.....رئورەسمى ریز ليتان لە "وہفا"ى شاعىر.....
- ۴۱۹.....شىنى مامۇستا وہفا.....
- ۴۲۰.....بابى گيان چۇنى؟.....
- ۴۲۳.....سالىك بى "وہفا".....

وهفا، ژيان، شيعر

ئەنوەر سولتانی

كاکم - عومەر سولتانی(وهفا) رۆلەى سەردەمیكى ئالۆزى
كۆمەلایەتى-سیاسیى كوردستان و ئیرانه:

- له سەردەمی حوكمى رهزا شای پهلهوى و كۆتایی شهپرى
دووهمی جیهانیدا له بۆكان هاتۆته جیهان (۱۳۱۸ = ۱۹۳۹ ز)؛

- له سەردەمی كۆمارى كوردستاندا چۆته قوتابخانه و بۆ ماوهى
نزیك به یهك سال به كوردی وانهى خویندوه، هاوړی لهگەل
قوتابیانی بۆكانى به كۆلانهكانى شاردا گهراوه و "چهند شیرینه لام
دار و بهردى وهتهنم" ی چریكاندووه (۱۳۲۴ = ۱۹۴۶)؛

- به ههرهسى كۆمار و گهراوهى مۆتهكهى رژیمی ئیران، وهك
زارۆكێك رهنجی كیشاوه، بگره و بكوژهى شار و ناوچهكهى به
چاوى سهر بینيوه و عهلىبهگى یهكشهوهى به دارى بیدادى سهر
حهوزه گهورهوه دیوه؛

- له قوتابخانه دهستی کردووه به فارسی خویندن و ماوهی ۶ سال قوتابی پله یه کهمی پولهکان بووه (۱۳۲۵-۱۹۴۷-۵۲)؛
- کیشهی ناسنامه و تهمن له لایهک، و گرفتی ناو بنه ماله له لایهکی تر، له خویندنی دوور خستوته وه (۱۳۳۱-۱۹۵۲)؛

- له سالانی ۱۳۳۱/۲ تا (۱۹۵۲/۳) دووکانیکی بچووی روژنامه فروشی له سهر شه قامی تازهی بوکان کردوته وه.
له و سالانه دا، زولم و زوری رژیم له کهمی دابوو و بوکانیش بووبوووه گری پووچکهی چهندين گرفتی کومه لایه تی - چینایه تی و مه کوی راپه رین و سهره لدان. له ناو شار بهرگدروو و کاسبکارانی هه ژار دژ به ستمی چینایه تی ئاغاواتی شار راپه ریبوون و بوکانیان کردبووه گرکانی خه بات و بهر به رهکانی له گه ل چه وسینه ران؛ له گوندهکانی بهری روژه لاتی شاریش (گول، ئالبلاغ، جامه رد و...) وهر زیپانی فهیزوللا به گی له ئاغاوات هه ستابوونه سه ریپ.
دووکانی وه فا پیگه ی گرنگی راپه ریوهکان بوو؛

- به سهرکه وتنی کونه په رست و ئیمپریالیسته کان و تیکشکانی حکومه تی دوکتور موسه ددیق له ئیران، قول به ست کراوه و خراوته زیندانی مه هاباد. دوی ئازادیی، بو ماوهی ۱۵ سال له ژیر لی پرسینه وهی دادگای نیزامیدا ماوه ته وه (۱۳۳۲-۱۹۵۳-۶۸)؛
- به "به رنامه ی ئیسلاحتی ئه رزی" شا و دابه ش کرانی زهوی وزار به سهر وهر زیپاندا، هه لویستی دژی ئاغاواتی له لا قایمتر بووه و ئاهیکی وه بهر هاتوته وه. له وه سفی به رنامه که و بو هاندانی ره شایی

و جووتبەندەى کورد شیعرى گوتوون و بە شانوبالى شایدا
هەلداوه . که "زنجیری کویلیایەتی لەسەر ملی وەرزیپران دارنی"
(۱۹۶۲=۱۳۴۱)؛

- کۆدیتای قاسم لە عێراق، گەرانەوہی بارزانی بۆ کوردستان و
سەرھەلانی شۆرشى ئەیلوول شوینی تایبەتی لەسەر داناوہ و
سەرنجی بەرہو مەسەلەى کورد راکێشاوہ (۱۹۵۸=۱۳۳۷)؛

- بلاو بوونەوہی رۆژنامەى "کوردستان" لە تاران و دامەزرانی
رادییۆ کوردی کرماشان، دەرەتانی بلاو کردنەوہى شیعرە
کوردییەکانى بۆ خوێڵاندووہ (۱۹۵۹=۱۳۳۸)؛

- چارەسەر نەبوونی کێشەى چینیایەتی دواى بەرنامەى زەوىوزار
و بىوہلام مانەوہى پرسى کورد، بەرہو بیدەنگى و ماتییان بردووہ و
لە نیوان سالانى ۱۳۴۵ تا ۱۳۵۷دا لە شیعەر و شاعیری دوور
کەوتۆتەوہ. بە کار و کاسبییەوہ خەریک بووہ، بەلام لە ھەموو ئەو
سالانەدا وەک مەرۆڤیکى بەرپرس، عیلمانى و سوسیاالیست، دژایەتى
خورافاتى کۆمەلایەتى کردووہ، کتیبى فرۆشتووہ، و تەنانەت کاتى کہ
ژيانیکى باشترى ئابوورى بۆ خووى و بنەمالەکەى پیکھیتاوہ، لە
خویندەنەوہى کتیب و چاپەمەنى پیشکەوتن خواز نەوہستاوہ. ھەر لەو
سالانەدا و دواى ئەوہى من کەوتمە زیندان، بە ھوى ھاودەستى
کردنى منەوہ، کەوتۆتە بەر چاوەدیربى بەردەوامى ساواک و
دووکانەکەى بۆتە مۆلگەى کەسانى ساواک کہ تا مۆخى ئیسقان

دژیان بوو ورقی لینیان ده‌بو‌وه. من بۆ ئه‌و به‌لایه‌ی تووشم کرد، تا روژی مه‌رگ خه‌جاله‌تی مامه‌وه. (۵۴-۱۳۵۱ = ۷۷-۱۹۷۲)؛

- به‌ خووش بوونی ئاگری راپه‌رینی گهلانی ئیران (۱۳۵۷=۱۹۷۹)، باوی هه‌نگاوی خووش بووه و به‌ سه‌ری پیری که‌وتوته‌وه کاری گه‌نجانه‌ کردن و هاو هه‌نگاوی له‌گه‌ل لاوانی راپه‌ریو له‌ بۆکان؛

- ئینجا داسه‌پانی شه‌ری مه‌لاکان به‌ سه‌ر گه‌لی کورددا، ئاواره‌یی، ژیان له‌ ورمی و که‌رهج و تاران؛ و

- گه‌رانه‌وه‌ی بۆکان، نه‌خووشی، له‌ جیدا که‌وتن، و پاشانیش سه‌رنانه‌وه؛

یادی به‌خیر بیت!

له‌ ماوه‌ی ژیانیکی ۶۰ ساله‌دا، وه‌فا سه‌رده‌می جیاجیا و ژیانیکی پر له‌ گۆران و وه‌رچه‌رخانی برده‌ سه‌ر، ئه‌وه‌ی له‌ هه‌موو ئه‌و سه‌رده‌مانه‌ و له‌ برگه‌ی جیاوازی ژیانیدا، نه‌گۆراوه، نوێگه‌ری و نوێخوازی بوه. چ له‌ ژیان شه‌خسی و بنه‌ماله‌یی، چ له‌ ئیش و کار و کاسبی و چ له‌ کاری هونه‌ری و شاعیریدا وه‌ک که‌سیکی رچه‌شکین، نوێخوان، و دژی دوخی کۆن ماوه‌ته‌وه. هه‌رگیز له‌ رابردوودا نه‌ژیاوه و ته‌نانه‌ت کاتی که‌ له‌ جیوبانی مه‌رگدا که‌وتوه، له‌ بیر دوا‌روژ و ژیان نویدا بووه.

ناسینی وهفا- ژیان و جیهانی شیعرهکانی، به بی چاوپرینه ئه و مه‌نزهره گشتیه له گونجان نایهت؛ ئه‌وه‌ش که ده‌کرێ له وه‌فا فیر بین نویخوازی و روو وه‌رگیژان له دیارده‌ی کۆنه. هه‌ر ئه‌و رۆحه‌ش بوو که هانی دا له ئه‌نگۆسته چاوی کوردستانی دوا‌ی هه‌ره‌سی کۆمار و تیک‌شکانی حکومه‌تی میلی موسه‌ددیق و حوکمی ره‌شی شا و ته‌یمووری به‌ختیار و ساواک دا، شه‌وقی شیعیری به‌رپرس بخاته زولماتی رۆژه‌لاتی کوردستان و له‌حه‌وزی بچووکی ئه‌و سالانه‌ی کۆمه‌لگای بۆکاندا، شاماسیی شیعیری نوی راو بکات.

ئه‌وه‌ی وه‌فا که‌نگی ده‌ستی به‌ شیعر گوتن کردبیت، بۆ من روون نییه. ده‌زانم شیعر له‌و سالانه‌دا که‌ره‌سه‌یه‌کی له‌باربوو به‌ ده‌ست خه‌باتکارانه‌وه و له‌و شوینانه‌ی که نه‌خوینده‌واریی برستی له‌ خه‌لک بریبوو، شیعر هاسانتر له‌ په‌خشان ده‌چوو له‌ ناو هه‌ست و بیرێ کۆمه‌لانی خه‌لکه‌وه؛ ده‌شزانم که وه‌فا له‌ سه‌رده‌می رۆژنامه‌فروشیی پیش کۆدیتای ۱۳۳۲ له‌گه‌ل شیعیری لاهووتی کرماشانی و محه‌مه‌دعه‌لی ئه‌فراشته و ئه‌بوتورایی جه‌لی دا ناسیاویی باشی هه‌بوو و هانی منیشی ده‌دا بیانخوینمه‌وه. به‌لام دوا به‌ دوا‌ی کۆدیتا، "کتیب و ده‌فته‌ر و ته‌ئریخ و کاغز" هه‌مووی بوونه ده‌سته‌چیه‌ی ئاگری ته‌ندوور و هیچیان لێ نه‌ما که ئه‌م‌رۆ پشتی پێ به‌ستین.

یه کهم شیعره فارسیه‌کانی وه‌فا له دواى کۆدیتای ۱۳۳۲ گوتراون و له گۆقاره‌کانی چاپی تاراندا بلأو بوونه‌ته‌وه. به‌لام که‌ی ده‌ستی به شیعرى کوردی کردییت، لیم روون نییه. ئەوه‌نده‌ی بزنام له سه‌رده‌می ده‌رچوونی رۆژنامه‌ی کوردستان له تاران واته سالانی نیوان ۱۳۳۸ و ۱۳۴۲ (۱۹۵۹ و ۱۹۶۳) شیعرى کوردی وه‌فاش هاوړی له‌گه‌ل شیعرى سواره و هاوار و چاوه له‌ویدا بلأو کراوه‌ته‌وه.

رۆژه‌لاتی کوردستان له‌و سالانه‌دا په‌یوه‌ندییه‌کی گه‌لیک که‌می له‌گه‌ل باشووری ولات هه‌بوو، که‌سانی وه‌ک عه‌بدوواحد نووری و شیخ نووری شیخ سالح بۆ که‌متر که‌سیک ناسرابوون و گۆران دووراو دوور ناویکی هه‌بوو ئیتر هیچ. په‌یوه‌ندییه‌کان ته‌نیا له‌گه‌ل شیعرى فارسى بوو و به‌گشتی شیعر له‌وی له شیعرى فارسى و هه‌ندیکیش عه‌ره‌بیدا خولاسه ده‌بووه. دیاره له‌گونده‌کان و شوینی دوور له ده‌ستی حکومه‌ت نیزامی به‌ختیار و پاشان ساواک، حیسابه‌کان هه‌ندی جیاوازیان هه‌بوو، به‌لام له‌وی شیعرى نوئى باوی نه‌بوو و قسه‌ی یه‌که‌م، نالی و مه‌وله‌وی و تاهیر به‌گی جاف و شیخ ره‌زا ده‌یانکرد!

ماوه‌یه‌ک دواتر، که خویندکاری کورد له زانستگه‌کانی تاران و ته‌وریز ده‌ستیان به‌خویندن کرد، هه‌ندی شت گۆرا و بۆ نمونه په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل چه‌مکی نوئی شیعرى باشووری کوردستان سه‌ری هه‌لدا.

به‌لام له چه‌قی سالی ۱۹۵۳ و کاتی که وه‌فا یه‌که‌م شیعرى نوئی فارسى ئوی کوت، هه‌یکام له‌و گۆرانگه‌ریانه سه‌ریان هه‌لنه‌رابوو و ته‌نیا بییری سنووربه‌زینی نه‌و بوو ره‌هی نوئى‌کردنه‌وه‌ی شکانه و به‌وه، بوو به‌ په‌یامه‌ینه‌ری نوئى‌فوازیی له ناوه‌که. به‌ ماوه‌ی سێ‌چوارسال دواى رچه‌شکینیی نه‌و، یه‌که‌م شیعرى نوئی کوردی له

روژهللاتی کوردستان گوترا و "سی کوچکه"ی نوځوازیی شیعری کوردی روژهللات پیکهات. به لام هر سی که سه که: سواره، هاوار و چاوه، خویندکاری زانستگهی تاران بوون و له راستیدا له دهره وهی کوردستان به رهو پیری نوځوازی چون، له کاتیکدا وهفا له بارودوخی ناوځوی کوردستان دا رووی له شیعری نوی کردبوو.

له راستیدا، نوی خوازی، هه لکهوت یا رووداویکی له پری ناو ژیانی هونه ری وهفا نه بوو، به لکوو به شیک بوو له گه وهه ر و زاتی ئه و. وهفا شاعیریش نه بوایه و بو نمونه وینه گه ری بگردایه، چیرۆکنوس یا موسیقاژهنیش بوایه، له بواری کاری خویدا، ئه سیری نه ریت و داب نه دهمایه وه و په لی بو "ئه وپه ر"ی دیارده کان ده کوتا. به لگهی باش بو ئه م بو چوونه، شیعره کانی سالانی دواپی وه فان که له م کتیبه دا ده که ونه به رچاوه. له شیعری سالیک و دووان پیش نه خوشی و له جیگه دا که وتن، دیسان وهفا سنوور ده به زینیت و له ژیر ته ئسیری سوهراب سپهریدا، چهند پارچه شاعر ده لیت که پیشتر ئه و بواره ی تاقی نه کردبووه یا خود شیعری عه رووزی ده لیت که پیشتر به لایدا نه ده چوو:

"ئاخو روژی به چاوم ئه بیینم..."

ئه وه وهفایه و جیهانی به رینی بی سنووری خوی. وهفا به م سنوور برین و چوارچیوه شکاندانه وه وهفایه!

با هەر لێره‌دا ده‌ست‌نیشانی ئه‌و راستییه‌ بکه‌م که به داخه‌وه به‌شیک له شیعره‌کان ریکه‌وتی گوته‌یان ده‌ست‌نیشان نه‌کراوه و به‌م پێیه‌ ئه‌سته‌م ده‌بیت بزانی کام شیعری پیش کامی دیکه‌ گوتراوه. دیاری کردنی ریکه‌وته‌کان له‌و باره‌یه‌وه به‌سوود ده‌بوو و ده‌مانزانی شاعیر له‌ چ قوناغیکدا کام شیوازی ره‌چاو کردوو و که‌ی ئه‌و قوناغی بریوه. به‌لام من که ئیستا ده‌ست‌نووسی هه‌موو شیعره‌کانم به‌ ده‌ست‌خه‌تی خۆی له‌به‌ر ده‌ست‌دایه‌ و هه‌روه‌ها ده‌ستم به‌ هه‌ندی ژماره‌ی روژنامه‌ی کوردستان چاپی تاران راده‌گات که شیعری ئه‌ویان تیدا بلاو کراوه‌ته‌وه، به‌ یارمه‌تی ئه‌و دوو سه‌رچاوه‌یه‌ و هه‌روه‌ها به‌ گوێره‌ی بیروا گوێنه‌وه‌ و ئه‌و وتووێژانه‌ی که به‌ درێژایی سالیان له‌گه‌ڵ یه‌کترا هه‌مانبووه، ده‌توانم ره‌وتی شیعری وه‌فا و قوناغه‌کانی کاری شاعیری ئه‌و تا راده‌یه‌ک به‌م شیوه‌یه‌ ده‌ست‌نیشان بکه‌م که‌رچی وا هه‌یه‌ نه‌توانم جه‌مسره‌کان به‌ باشی به‌ یه‌که‌وه‌ ببه‌سته‌مه‌وه:

سالانی ١٣٣٢ تا ١٣٤٢:

له‌م سالانه‌دا، وه‌فا به‌ گه‌شتی به‌ شیعری فارسییه‌وه‌ خه‌ریکه‌ و به‌ره‌مه‌کانی له‌ هه‌ندی گوژاری فارسی چاپی تاران بو‌ نمونه "امید ایران"، "ترقی"، "آسیای جوان"، "ته‌ران مصور" و...دا بلاو ده‌بنه‌وه. هه‌ر له‌و سالانه‌دا له‌ ریگای شیعری گوێنه‌وه‌ له‌گه‌ڵ هه‌ندی شاعیری ئیرانی وه‌ک شه‌هید "سه‌عید سولتان‌پور" و "نوسره‌ت ره‌حمانی" ناسیایی په‌یدا ده‌کات. سه‌عید ده‌بیته‌ دۆستیکێ نزیکی و جیگه‌ی بریوی، که بو‌ چاپی کومه‌له‌ شیعری "سرود پرستو"ش یارمه‌تی ده‌دات. هه‌ر له‌و ماوه‌یه‌دا خه‌لاتی یه‌که‌می شیعری رادیۆ دیه‌لی

دەباتەو و وەزیری پەرەردەى ئىران لە بالۆیخانەى هیندوستان لە تاران خەلاتەکەى دەداتى.

هەر لەم قۆناغەدا، رۆژنامەى کوردستان لە تاران بلاو دەبیتهو و رادیۆى تاران و کرماشان دەکرینهو و پرۆگرامى ئىسلاحتى ئەرزى رژیى شا بەرپۆه دەبریت. هەر سى ئەو رووداوانە شوینی لە سەر دادەنن و بەرهو شیعەرى کوردی دەکیشن. شیعەرەکانى بۆ ماوہیەکی زۆر لە رۆژنامەکەدا بلاو دەبنەو و هەندى جار لە رادیۆ کرماشانىش دەخوینرینهو. لەو ماوہیەدا لەگەل شاعیرانى دیکەى بۆکان وەک "ئاوات"، "حەقیقى" و "ئىبراھیم ئەفخەمى" دۆستایەتى و هاتوچۆى دەبیت کە سەردانى دووکانە کتیبفرۆشییەکەى دەکەن، بەلام دۆستایەتییەکی گەرم وگۆرتر لەگەل سوارە و هاوار دادەمەزینیت کە هەردووکیان نوێخوازن و هاوکاری رۆژنامەى کوردستانیش دەکەن.

شیعەرى ئەم سەردەمەى وەفا هەمە چەشنەن: فارسى، کوردى، عەرۆزى، نوى (چارکۆپلە و شیعەرى سپی بى کیش و سەروا). وەفا خەریکی ئەزمون کردنە و پەل بۆ هەموو بواریک دەهاویت. ناوەرۆکی شیعەرەکان غەرامى، کۆمەلاتى و سیاسین.

سالانى ۱۳۴۲ تا ۱۳۵۷

لەم قۆناغەدا، وەفا دووکانى کتیبفرۆشییەکەى دەگۆریت و کەرەسەى ناومال دەفرۆشیت. لە بارى داراییەو و ژيانیکی ریک و پیکتری دەبیت، ژن دەهینیت و دەبیتە باوکی چەند منداڵ،

باوکمان کۆچی دوایی دهکات و من له کوردستان شاربه‌دهر ده‌کریم و پاشان ده‌کومه زیندانه‌وه. وه‌فا به‌رپرسیاریه‌تی ژن و مندال و هه‌روه‌ها دایک و هه‌ر دوو خوشکه‌کانمانی ده‌که‌وێته ئه‌ستو. کار و کاسبی و ئه‌رکی ژیان له شیعری دوور ده‌خه‌نه‌وه و به‌گشتی به‌ره‌مه‌ینکی که‌متری شیعری ده‌بیت گه‌رچی له‌ خویندنه‌وه و نووسین ناکه‌وێت و بۆ نموونه له‌ سالێ ۱۳۴۷دا شیعریکی فارسی به‌ ناوی "شه‌و" (شب) له‌ گوڤاری "خوشه‌ی چاپی تاراندا بلاو ده‌بیته‌وه". به‌لام به‌گشتی ئه‌و بره‌گه‌یه‌ی ژیا‌نی وه‌فا سه‌رده‌می بیده‌نگ مانه‌وه‌یه و من خوم شیعری تایبه‌تی ئه‌و سالانه‌ییم له‌ بیر نییه و ئه‌وانه‌ش که‌ گو‌تراون، بۆ نموونه هه‌ندیک له‌ چوارینه کوردیه‌کان، بلاو نه‌بوونه‌ته‌وه. وا هه‌یه هۆکاری مه‌سه‌له، داخرانی رۆژنامه‌ی کوردستان و بیده‌نگ نی رادیۆی کرمانشان و له‌ ژوور ئه‌وانه‌شه‌وه زه‌خت و زۆری له‌پاده به‌ده‌ری رژی‌م له‌ ماوه‌ی سالانی کۆتایی ته‌مه‌نی نگریسی واته ۱۳۵۰-۱۳۵۶ بی‌ت. به‌لام بی‌گومان ره‌ونه‌قی ئابووری ئه‌و سالانه‌ی ئی‌ران و گه‌شه‌سه‌ندنێ کار و کاسبی خۆی، هۆکاریکی گرنگ بوون له‌ دوورکه‌وتنه‌وه‌ی وه‌فا له‌ شیع‌ر. ئه‌و شیع‌رانه‌ش که‌ ده‌گو‌تران، به‌گشتی کوردی بوون، فۆرمی غالب له‌ شیع‌ره‌کانی ئه‌و بره‌گه‌یه‌ دا نوێ و ناوه‌رۆکی‌ش غه‌رامین، شیع‌ری به‌رپرسانه‌شیان له‌ ناودا ده‌بیرێت.

سالانی ۱۳۵۷ تا کۆتایی ته‌مه‌ن (۱۳۸۴):

له‌م بره‌گه‌ زه‌مه‌نییه‌دا وه‌فا له‌ژێر کارتیکه‌ریی شو‌رشی گه‌لانی ئی‌ران و هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی رژی‌می په‌هله‌وی، سه‌ر له‌نوێ به‌ره‌و پیری

^۱ ب‌روانه‌ وتاری (سه‌ره‌تای نو‌یخوازی ...) نووسینی وه‌فا، له‌ لاپه‌ره‌ ی ئه‌م کتیبه‌دا

په ری شاعر ده چیته وه و له ماوهی ژیا نی تاران و پاشان گه رانه وهی بوکانیدا، به رهه میکی زور ده خولقینیت. زیاترین شاعره کانی وه فا له ماوهی ئه م سالانه دا گوتراون. له م دهوره ده دا وه فا خه ری کی ئه زمونکاریه له شاعر دا، شاعری شاعیرانی کوردی باشوور ده خوینیته وه و کارتیکه ری شیرکو بیکه س و عه بدوللا په شیو له شاعره کانی دا ده بیری ت. به هه مان شیوه، لانی که م له یه کی له شاعره کانی دا ته سیری هیمن به روونی دیاره (ئاخو رژی به چاوم ئه بییم...) له چه ند شاعری دیکه دا کارتیکه ری "سوه راب سپهیری" و "فروغ فه روخزاد" به رچاون، گه رچی به فارسی شاعر نالی ت و هه موو ئه و رهن گدانه وانه له شاعره کوردیه کانی دا ده رده که ون.

ناوه روکی شاعری کوردی وه فا له بر گه ی جیا جیا ی ژیا نی دا ده گو رین. له ئه وینی کی تیکه ل به خه یاله وه بو به رپرسیا یه تی کو مه لایه تی و بو ئه وینی راسته قینه و سه ر له نو ی بو شاعری سیا سی و کو مه لایه تی و هه میسان بو ئه وین. من بی ئه وه ی هه ول بده م لایه نی سیا سی و کو مه لایه تی شاعره کانی زه ق بکه مه وه و له ئه نجامدا وه ک شاعیری کی به رپرسی بنا سینم، ئه و راستیه له خوینه ر ناشارمه وه که وه فا له شاعره کانی دا - وه ک ژیا نی رو ژانه ی - مرو فیکه ی ئه وینداره. ئه وین پالنه ر و بزوینه ر، و له زور قوناغی ژیا نی دا چرای ری نومای ژیا نیه تی. ئه گه ر ئه وین له شاعری وه فا جیا بکری ته وه، ته نیا هه ندیک یاری کور دن به وشه ی لی ده مینی ته وه و نیشان و مور کی هه سته ی ئه ویا ن پیوه نامینی ت.

و ریک و پیکیهی قسهی ئاسایی بکات، شیعرهکانی هوندونه تهوه و له سه رجه می کومه له شیعره "سرود پرستو" دا - چ له شیعره کلاسیک، چ نوی و چ سپی - زمانی ده برین و دهسته وشه ی به کارهاتووی له و په ری سه رکه و توو بیدان.^۱

شیعره کوردیه کانیش له و یاسایه به ده ر نین. وه فا گه لیک درهنگ له گه ل شیعره شاعیرانی باشووردا ناسیاوی په یدا کرد. سه رمه شق و نمونه ی شیعره ی بو شیعره کوردیه کانیه پیش هه موو شت فۆلکلۆری ناوچه که و بو نمونه گۆرانیه کانیه سه سن زیرهک بوون. کیشی شیعره سه ره تاییه کانیشی ئه و راستیه وه ده ر ده خه ن:

"بو پیشه وه جووت به نده

دنیا به تووه به نده..."

له راستیدا وه فا کوردی په تی و زمانی گوندنشینانی نه ده زانی و هیچ ناسیاوییه کی له گه ل زاراوه ی کشت و کالی و ئازه لدا ری و ژیا نی خیله کیدا نه بوو، هیچ کام له وان هه ش له شیعره کانیدا رهنگیان نه دا وه ته وه. وه فا له روژنامه گه ری کوردی و چاپه مه نییه کانیه باشووری کوردستانیش دوور بوو و له ئه نجامدا ئه وه ی بو ی ما بو وه زمانی "فارسی لیدراوی" شاروچکه که ی بوو - که بوکان بیت. ئه م کیشه یه له شیعره عه لی سه نیانی (هاوار)یشدا به رچا وه. که سیکه وه ک سواره حیسابی جیاواز بوو، ئه و له ناو عه شیره ته که یاندا و له گوندی قه ره گو یزی لای بوکان گه وره ببوو و گه لیک زیاتر له وان

^۱ بپروانه وتاری کاک هادی حه بیبی

دارمالی وینه و ئیستیعاره و شوبهاندنی شیعرین. به لام ئاشکرایه ئهم کاره به شیوهیهکی میکانیکی کراوه و شاعیر بۆ ئهم قهرز وهرگرتن و خواستنهوهی شیوازه، زمانی پر به پیستی شیعریی خۆی به جی هیشتووه و سوودی له زاراوه و دهسته وشهیی نامۆ وهرگرتووه - نامۆ بۆ خۆی، نامۆ بۆ شیعریی ناسراو به شیعریی "وهفا" و له ئهجامدا نامۆ بۆ خوینهر!

له باری ناوهروکهوه، شیعریی وهفا چهند قوناغی بریوه. شیعره فارسیهکانی زۆربهیی زۆریان ئهویندارین و ههندی جار کومه لایهتی سیاسین. شیعریی کوردی وهفا به شیعریی سیاسی دهست پیکرد، ئهویش له سهردهمی "ئیسلاحاتی ئهرزی" رژییمی شا و بیدهسهلات بوونی ئاغا و خاوهن ملک له سالانی دهیهی چل (شهستی زاینی). به لام ئهوین بهرگیک نهبوو له بهر شیعریی وهفا بکریت و دهرییت. ئهوین تان وپۆی شیعر و تهنا ته ژیاانی شاعیره کهش بوو، ههر بویهش گهلیک زوو - ههر دواي سارد بوونهوهی کول وکووی ئیسلاحاتی ئهرزی و دهرکهوتنی راسته قینهی رژییم له پشت پهردهی ئه و ئیسلاحاتهوه، وهفا گهرايهوه دۆخی ئاسایی خۆی و چوووه جی ژوانی عهشق و دهستهملانی پهري شیعریی ئهوینداریی بووهوه. شیعریی نیوان سالانی ۱۳۴۳ (۱۹۶۴) و سهردهمی شوپرسی گهلانی ئیران (۱۳۵۷=۱۹۷۹) به گشتی شیعریی غهرامین.

له و قوناغه و چهند سال دواي ئهویشدا، ههميسان سیاسهت بهرۆکی دهرگیت و له خهلوهی ئهوین دهری دهکات، به لام سهه له نوئی گهرايهوهیه بۆ دونیای دلداری و خوشهویستی و بۆ

پەردەخانەى عەشق - شوپىنىك كە تىيدا ئۆقرە دەگرىت، ھىور دەبىتەوہ و دەتوانى شىعەرى دلى بلىت.

من لەوہ زىاتر لە سەر مەسەلەكە نارۆم، لەبەر ئەوہى بىرپارە لە بەشى پاشكۆى ھەر ئەم كىتیبەدا چەند وتارى مامۆستايان و پىپۆران سەبارەت بە شىعەرى وەفا و ژيان و كەسايەتى و سەردەمى شاعىر بلاو بىنەوہ.

وەفا لە بارى شەخسىيەوہ كەسىكە من زىاد لە براىەك پىى قەرزدارم و ئەم ھەستەم بە دلنپايى لەم دىرانەدا رەنگى داوہتەوہ، گەرچى ھەموو ھەولى خۆم داوہ بىلایەن بىمىنمەوہ و ھەستم بە سەر مەنتىق و راستەقىنەى دەرەوہى زەىنمدا زال نەبىت، بەلام باش وایە خوینەر ئاگادارى ئەو نزیكايەتییەى من لە وەفا بىت.

سەبارەت بەم كىتیبە ھەندى روون كەردنەوہ پىويستە:
وفا گەلىك خەتخۆش بوو و لە سالانى كۆتايى ژيانىدا سەرجمى شىعەرەكانى خوى و ئەو وتارەى كە لە سەرەتاي شىعەرەكان و دواى ئەم وتارە دەخویننەوہ، كە بەختەوہرانە بە ھىمەتى ھىرش گىاني كورپى و زەحمەتى ھىندى لە دلسۆزان بە بى كەم و زۆر، ھاورپى لەگەل ھەندى بىرەوہرى سەبارەت بە ھەسەن زىرەك و بابەتى ھاوچەشن نووسىبووہ و بە ئامادەى داینبوون بۆ چاپ، ھەموويان تايپ و ئامادەى چاپ كراون و من لىرەدا سپاسى ھەردوولايان دەكەم.

سه بارهت به ناوی کتیبه که ده بی بلیم وهفا خوی ناویکی بو دست نیشان نه کردبوو، به لام له ماوهی نه خوشییه که یدا یهک له منداله کانی به ته له فون له دهره وهی ولاته وه پرسپاری لی کردبوو و ئه ویش به شیوه یهک توانیبوو بللی "چه پکک گول". بارو دوخی سه لامه تی وهفا بو ئه وه نه دهبوو وه بییری بهینریتته وه که ئه و ناوه پیشتر بو کومه له شیعی نه مر "شامی کرماشانی" دانراوه - گهرچی ئه و شیعی شامی ده ناسی، به لام کاتی ئه و روون کردنه وانه نه مابوو و ئیمه بو ریز گرتن له بوچوونی خاوهن شیعه ره کان ده بوایه به قسه مان بگردایه.

گهرچی وا هه بووه به گویره ی ناوه روکی شیعه ره کان بیر له هه ندی ناوی دیکه بکرایه ته وه، به لام ئیمه ریگایه کمان هه لبارد که هه م خواستی وهفای تیدا به جی هاتیت و هه م گرفتگی له گه ل ناوی کومه له شیعی شامی پیک نه هینابیت: وشه کانمان هه ندیک پیچا و بامان دا و کردمان به "چه پکک له گول". هیوایه کاره که مان به دلی وهفا بیت و بو ئه م گورانکارییه، دلی ناسکی لیمان نه رهنجیت.

وهفا شیعه ره کانی خوی به م شیوه یه ریک خستون:

۱- شیعی نوی

۲- شیعی عه رووزی

۳- چوارینه

و له به شی یه که مدا شیعی بی سه روای له گه ل په خشانه شیعه را تو مار کردوه.

باشترین شیوه ی بلاو کردنه وهی شیعه ره کان ئه وه دهبوو که بمتوانیا به هه موویان به گویره ی ریکه وتی گوتنیان ریکه بخه م. به داخه وه هه موو شیعه ره کان ریکه وتیان بو دیاری نه کراون و له

ئەنجامدا ئەم کارە لە کردن نەدەهات. باشترین ھەلبژاردنی دواى ئەو، دابەشکردنی شیعەرەکان دەبوو بە گوێرەى بابەت و شیوہ، کە ھەر ئەم شیوازەشم رەچاو کردووہ. واتە سەرھتا شیعەرە نوێیەکانم لە شیعەری عەرووزی و چوارینە جیا کردووہ، ئینجا بە گوێرەى بابەت کردوومن بە سێ بەشەوہ:

«مەن» - ئەو شیعەرەنەن وا شاعیر سەبارەت بە خۆی و ژیان و ھەلوێستی خۆی گوتوون؛
«ئەو» - شیعەری ئەوینداری؛ و
«ئەوان» - شیعەری سەبارەت بە ولات، کۆمەلگا، و سیاسەت.

ئینجا لە بەشی دواتردا، چوارینەکانم ھینان، دواى ئەوان شیعەرە عەرووزییەکان و لە کۆتاییشدا پەخشانە شیعەرەکان. بەلام جگە لەو شیعەرەنەى کە وەفا خۆی گەردووکۆی کردبوون، لە ناو نوسخەکانی رۆژنامەى کوردستانی چاپی تاراندا، یازدە پارچە شیعەریم دۆزییەوہ و بە دواى شیعەرە عەرووزییەکاندا ھینانم. بەم پێیە سەرچەمی شیعەرەکان لە ھەوت بەشدا ریکخراون.

لەمەر پاشکۆ دەبی بلیم: دوا بە دواى کۆچی دواى وەفا، کۆبوونەوہى یادەوہرى لە مزگەوتیکى بۆکان و ئینجا کۆرپیکى ریزگرتن لە لەندەن بەرپۆہ چوو و بە شوینیدا، گوٹاری "مەلەبەند" چاپی مەلەبەندی رۆشنییری کورد لە لەندەن ژمارەییەکی تاییەت بە وەفای دەرکرد. کۆی ئەو وتارانەى وا لەو شوینانە پیشکەش کران و بلاو بوونەوہ، ھاوڕی لەگەڵ چەند وتار کە رۆژنامەى ئاسۆی

سلیمانی له یه که مین سالو هگه ږی کوچی دوايي وه فادا بلاوی کرده وه، هه موویانم له به شی پاشکوی کتیبه که دا هیتاون. هه لسه نگانندی جوړ به جوړ و روانینی هه مه لایه نه ی ژیان و شیعری وه فا له م وتارانه دا ده خرینه به رچاوی خوینه ر بو ئه وه ی پیوانه یه ک بو ناسین و هه لسه نگانندی کاره کانی به دهسته وه بیت، هاورئ له گه ل وتاره کان هه ندیک په یام و راگه یانندی که سایه تی ئه ده بی و شاعیرانی کورد به بو نه ی کوچی دوايي وه فا ده هینم و هه روه ها ئه و کورده ی وا به بو نه ی سالو هگه ږی کوچی دوايي وه فا وه پارتی ئازادی کوردستان له باشووری کوردستان ریکی خستبو و تییدا وتار و په یام راگه یینرابوو.

له به شیکی کتیبه که شدا سی تابلوی نه ققاشی چاپ ده کرین که دوانیان هونه رهنندی ناوداری کورد کاک ناسری قازی زاده و ئه ویتریان هونه رهنندی به ږیز کاک سه لاهی خوسره وی کیشاویانه. هه ر سی کاره که، دواي مه رگی وه فا به ره م هاتون و به گویره ی په سندی بنکه ی بلاوکه ره وه ی کتیبه که، له شوینی پیویست داده نرین.

له کو تاییدا به پیویستی ده زانم سپاسی هه موو ئه و زاتانه بکه م که له سه رده می نه خوشی وه فا دا خزمه تیان کرد، سه ریان دا، عیلاج و په رستاریان کرد و له مه رگیدا ریژیان لی گرت، دلدانه وه ی که سوکاریان کرد و له کوړی یاده وه رییدا به شداریان کرد یاخود وتاریان له سه ر نووسی و په یامیان نارد. ناو هیتانی هه موو ئه و که سانه له گونجان نایه ت و ناو برده کردنی تا قمیک و پشت گوئ خستنی هه ندیکیش، کاریکی به جی نییه، هه ر بو یه ش خو م له ناو هیتان ده پاریزم و ته نیا ئه وه ده لیم گه وره یی نواندنی تیوه بو ریژ

گرتن له هونەری وهفا، له پیناو وشەیی کوردیدا بووه؛ بهم کاره ئاورپتان له کهسیک داوه تهوه که له رادهی خویدا خزمهتی گه له کهمانی کردوه، له وهرچهرخانی شیعیری کلاسیکی کوردی بۆ قوناغی نویدا دهوری گرنگی بینیوه و له پیناو گه له کهی رهنجی کیشاوه. کومه لانی خه لکیش پیزانی خزمه تهکانی بوون و ریزیان لی گرتوه، ئەوهش بۆ هونەرمەند بەسه! هه ژار گوته نی:

نیشتمان هەر کهسی بۆی بمری، نه مرد
له شنی سه ر دۆشه که هیچ به هری نه برد

کړوټولجیای زیانی وهفا

۱۹۳۹ (۱۳۱۸ هـ تاوی): له بۆکان دیته جیهان

۱۹۴۵ (۱۳۲۴) سهردهمی کوماری کوردستان دهچیته قوتابخانه

۱۹۵۱ (۱۳۳۰) به هوی تهنگزهی ناسنامهوه مؤلهتی خویندنی ناوهندی
پینادریت و قوتابخانه به جی دیلیت.

۱۹۵۲ (۱۳۳۱) دووکانی خهرازی (جه مالیات) دادهنیت، سه رناکهویت.

۱۹۵۳ (۱۳۳۲) **یهکم** دووکانی سه ربه خوی روژنامه فروشی له بۆکان
دهکاتهوه، دوا به دواي کؤدیتای ۲۸ی گه لاویژ دژ به حکومتهتی
میلی دوکتور موسه ددیق دهگیریت و له مه هاباد زیندانی دهکریت.

۱۹۵۳ (۱۳۳۲) **یهکم** شیعیری نویی روژه لاتی کوردستان دهلیت،
به لام به فارسی.

۱۹۵۳ (۱۳۳۲) به هوی کیشهی ته مهنی که موه به مهرج له زیندان
نازاد دهکریت و بۆ ماوهی ۱۵ سال له ژیر لی پرسینه وهی دادگای
نیزامیدا ده مینیتته وه.

۱۹۵۴ (۱۳۳۳) دووکانی شیرینیات و به‌سته‌نی و پالووده ده‌کاته‌وه.

۱۹۵۷ (۱۳۳۶) **یه‌کهم** دووکانی سه‌ربه‌خوی کتیب‌فرۆشی بۆکان ده‌کاته‌وه.

۱۹۵۸ تا ۱۹۶۳ (۱۳۳۱ تا ۱۳۴۲) شیعره فارسییه‌کانی له گوڤاره‌کانی چاپی تاران (امید ایران، تهران مصور، آسیای جوان و...) دا بلاو ده‌بنه‌وه.

۱۹۶۰ (۱۳۳۹) سه‌ربازی له مه‌هاباد. به‌رپرسیاریتی به‌شی ئه‌دی له رادیۆی سوپایی مه‌هابادی پی‌ده‌دریت.

۱۹۶۲ (۱۳۴۱) ده‌گه‌رپته‌وه بۆ بۆکان و ده‌چپته‌وه سه‌ر کاری کتیب و رۆژنامه فرۆشی

۱۹۶۲ (۱۳۴۱) کۆمه‌له شیعره فارسییه‌کانی به ناوی "سرود پرستو" (سرودی په‌رسته‌یلکه) له تاران بلاو ده‌بیته‌وه.

۱۹۶۲ (۱۳۴۱) له کتیه‌رکتی شیعیری رادیۆی فارسی دیهلیدا پله‌ی **یه‌کهم** دینیته‌وه و له ریوره‌سمینکی بالوێزخانه‌ی هیندستان له تاران، له لایه‌ن دوکتور سه‌دیق ئه‌عله‌م وه‌زیری فه‌ره‌نگی ئێرانه‌وه ۵ به‌رگ کتیبی ئیمزا کراوی جه‌واهیر له‌عل نه‌هرۆی خه‌لات ده‌گریت.

۱۹۶۲ (۱۳۴۱) هاوسه‌ری ژیان ده‌گریت.

١٩٦٣ (١٣٤٢) ده‌بیته باوکی یه‌که‌م منالی.

١٩٦٤ تا ١٩٧٩ (١٣٤٣ تا ١٣٥١) دووکانی که‌ره‌سه‌ی مال ده‌کاته‌وه.
دواتر دووکانه‌که‌ی ده‌کاته‌ ترۆمبیل فرۆشی.

١٩٨٠ (١٣٥٩) به‌ ماله‌وه ده‌چیته شاری ورمی و له‌وی دووکانی
بووتیک ده‌کاته‌وه.

١٩٨١ (١٣٦٠) مالی ده‌چیته که‌ره‌ج (گه‌وه‌رده‌شت) و له‌ بازاری
تاران دووکان ده‌کاته‌وه.

١٩٨٢ (١٣٦١) مالی ده‌چیته تاران و خه‌ریکی کاروکاسیبی جیا‌جیا
ده‌بیته.

١٩٩٥ (١٣٧٤) له‌گه‌ل هاوسه‌ریدا به‌ ٦ مندا‌له‌وه ده‌گه‌رینه‌وه بوکان.

١٩٩٦ (١٣٧٥) دووکانی پیزه (پیتزافرۆشی) له‌ بوکان ده‌کاته‌وه و
خواردمه‌نیی کوردیبیش ده‌فرۆشیت.

٢٠٠٤ (١٣٨٣) له‌ له‌ندن و پاشان له‌ تاران عه‌مه‌لیاتی دلی ده‌که‌ن و
تووشی نا‌ره‌حه‌تی دیت.

۲۰۰۵ (۱۳۸۴) بۇ جاری دووهەم تووشی سهکتە ی میثک (جهلده)
دیت و له جیگه دا دهکه ویت.

۲۰۰۵/۱۱/۲۲ (۱۳۸۴/۹/۱) له مالی خوی له بۆکان مائئاوی له جیهان
دهکات و هه ره ویی دهنیتریت.

سەرھەتای نوڤخوازی
و
سەرھەلدانای شیعی نوڤ
لە رۆژھەلاتی کوردستان

عومەر سولتانای "وفا"

زۆرجاران داویان لێکردووم سەبارەت بە سەرھەلدانای شیعی نوڤ و رەوتی سەرھەتاکانی بزووتنەوێ نوڤخوازی لە شیعی رۆژھەلاتی کوردستان بابەت بنووسم و بیرەوەراییەکانی ئەو سەردەمە شی بکەمەو، بەلام هەمیشە لە بەرانبەر ئەو داخوایانیاندا وەستاوم؛ لەبەر ئەوەی قەت پێمخۆش نەبوو - بە کەم و کورتیش بێت - باسیک لە خۆم بکەم و خۆم بکەم تەوەر یا تەنانهت بەشیک لە مەسەلەکە. هەر چۆنیک بێ، ئەو قوناغە ئیستا بەشیک لە مێژوو و من نە دەتوانم و نە دەمەوێ بیگۆرم یا بیشیوینم.

ئەم چەند لاپەرەییە، بیرەوەری منە لەو رۆژانەی کە بیری گۆرانکاری و نوڤ کردنەوێ شیعی لە ئوروپاوە گەیشتبوو تورکیا

و له‌ویوه بو ئیران و عیراق. من نازانم ئەو گۆرانکاریانە چەندە پێداویستی زە مان و زەرورەتی شیعری کوردی و کۆمەلگای کوردەواری، یا چەندە کالایەکی واریداتی بوو کە لە دەرەووە هاتبووە ناو کۆمەلگاکەمانەو؟ ئەم هەویرە ئاوی زۆر هەلەگریت.

گۆران حوکمیکە بە سەر هەموو دیار دەیه‌کدا زالە و هەموو شتیکی ئەم جیهانە هەموو دەم لە گۆراندا، شیعری کوردیش لە رابردوودا گۆرانی زۆری بەسەردا هاتووە: لە شیعری برگەیی "بەیت" هەبوو بە شیعری عەرووزی و لە شیعری ساکاری ئایینی "یارسان" هەبوو بە شیعری قورس و ئالۆزی مەلای جەزیری؛ لە هەلبەستی عاتیفی حەزەرەتی "نالی" یەو هەبوو بە شیعری بەرپرسی هەژار و هیمن و جگەر خوین.

گۆرانی شیعری کوردی و تیپەر کردنی قۆناغی برگەیی و گەشتن بە قۆناغی عەرووزی، بە بێ هیچ گومانیک لە ژێر شوین دانانی دیار دەیه‌کی لاوەکی، واتە شیعەر و زمانی عەرەبیدا هاتە گۆرێ.

تیپەر کردنی قۆناغی عەرووزی و چوونە نیو قۆناغیکەو کە بە شیعری "نوێ" ناو دەبریت بە هەمان شیوێ لە ژێر تەئسیری ناراستەوخۆی شیعری ئوروپایی و شوین دانانی راستەوخۆی شیعری تورکی و فارسی و عەرەبیدا بوو، کە ئەوانیش خۆیان بە ماوێه‌کی کەم پیش ئیمە هەمان شوینیان لە شیعری ئوروپایی هەلگرتبوو. وەلامی ئەوەی کە شیعری ئوروپایی خۆی لە ژێر چ پێداویستییه‌کدا شیعری کۆن و قافیەداری بەجێ هێشت و شیعری نوێی کردە جیگری ئەو، لە وزەى مندا نییە و لێی نازانم.

هەر چۆنیک بێت، شیعری کوردی لە ژێر تەئسیری نوێخووانی تورک و عەرەبدا لە باشووری کوردستان لە لایەن گۆران و شیخ نووری شیخ سەلح و محەمەد سەلح دیلان رچەیی بۆ شکا. بێهەمەکانی ئەم کارە لە چەکانی سەدەیی بیستەمدا رژا، بەلام هەولێی پێشەنگەکانی نوێخووانی لە پەنجاکاندا چرووی کرد و دەرکەوت.

ئەم گۆرانکارییانە لە رۆژەلاتی کوردستان چەند سالیکی دواتر رووی دا و هۆی ئەم دەرنگ کەوتنەش تا رادەیهک پووناکە، لە رۆژەلات دەرەتانی سیاسی و ئازادی نووسین و بلاو کردنەوهی شیعەر، یا هەر نەبوو یا ئەگەر بوو کەمتر بوو، هۆیهکی تری ئەم دوا کەوتنە واهیه لەوهدا بدۆزەوه کە شیعری کوردیی رۆژەلات، راستەوخۆ لە ژێر تەئسیری شیعری فارسیدا قالبی کۆنی شکاند، کە شیعری فارسیش هەموومان دەزانین چەند سالیکی دواي شیعری تورکی - چ لە تورکیا و چ لە ئازەربایجانی باکوور - لەگەڵ مەسەلەکەدا ناسیاویی پەیدا کردبوو، لە کاتیگدا پێشپەرەوانی شیعری نوێ لە باشوور، هەر هەموویان ناسیاوی شیعری تورکی بوون و راستەوخۆ بەرامەیی ئەو فەزا نوێیەیان لەوێ هەلمژیبوو.

خالی هەرە گرنگ لە پەيوەندی ئەو گۆرانکارییانەدا ئەوهیه کە نوێ بوونەوه و شکانی قالبی عەرۆزی ئەگەر بۆ تورک و فارس و عەرەب دیاردەیهکی نامۆ بوو، بۆ کورد و نەبوو؛ بەلکۆو گەرانەوهیهک بوو بۆ بێهەمەکان، ئێمە لە زووهوه خوومان بە شیعری بێرگەیی گرتبوو کە شیوه و شیوازی لە شیعری نوێ گەلیک نزیکتر بوو تا شیعری عەرۆزی، و هەتا ئەو سەرەمانەش بە سەر زمانی خەلکەوه مابوو؛ واتە شیعری قالب شکاوی کێشدار و بێ قافیە، لە

کوردەواریدا زیاتر لە گەلانی دراوسی دەیتوانی جیگەیی خۆی بکاتەوێ و ھەر واش بوو.

بۆ من شیعری نوێی فارسی دەروازەییەکی نوێ بوو بۆ جیھانیکی نوێ، من شارەزاییەکی کەم تا کورتەم لە شیعری کلاسیکی فارسی ھەبوو، بەشیکیانم بە دەرس لە ساڵەکانی ۱۳۲۴ و ۱۳۲۵ خویندبوو. لە ڕیگەیی شیعری کۆمەڵایەتی - سیاسی کەسانیکی وەک "لاھووتی کرماشانی" و "ئەبوو توڕابی جەلی" و "پیرۆزی کەلانتەری" شەھوێ ئامادەیییم بۆ وەرگرتنی دیاردەیی نوێی شیعری تازە ھەبوو، چ بۆ ناوەرۆک و چ بۆ فۆرۆم، ھەر ئێوەندە کە کەم کەم چوومە نیو شیعەرەکانی نیمايووشیچ و شاملوو، بوومە ھۆگریان و لە سەر شیوازی شیعری نوێ کەوتە شیعەر کوتن، واتە دارە دارەم بە شیعری نیمايي کرد و ئێویش دیارە بە زمانی فارسی.

ئەو دەم لە بۆکان و لە شارەکانی دەورووبەریش نەمیستبوو کەس شیعری نوێ بلیت و بلۆ بوونەوێ شیعەرە فارسیەکانیشم لە گوڤارەکانی چاپی تاراندا بۆ ناوچە کە گەلیک نوێ و نااسایی بوو، ھەر بۆیەش زۆر زوو ناوم دەرکرد و لە کۆر و مەجلیسدا باسم دەرکا.

لە بۆکانی ئێو سالانەدا کە تازە چەند سالیک بوو کۆدیتای ۲۸ی گەلاویژ سەرکەوتبوو، کۆمەلانی خەلک لە ژێر زەخت و زۆری دەرەبەگەکاندا بە شیوہیەکی دوو لایەنە دەچەوسانەو، دەرەتانیکی بۆ خویندەنەوێ شیعری کوردی و نووسین بە زمانی کوردی تەنانەت بە شیوہیەکی شەخسی و نیانیش نەبوو و ھەر حەمەدەمینی مەحموودئاغا بیببستایە، بەس بوو! وا ھەبوو ئێو دەرەتانیە لە

گۈندەكاندا زياتر بيت چون سىنبەرى حەمەدەمىن ديار نەبوو. دىھاتىش لە چاۋ شار كەمتر جىگەى تەراتىنى مەئموورانى حكومەتى بوو و زۆربەى شىعرى كوردىش بەم بۆنەيەوہ لە گۈندەكان دەگوترا و دەنووسراوہ.

لە تارانىش لە چاۋ شارەكانى ترى ئىران و بەتايبەت شارە چكۆلەكانى وەك بۇكان، ئازادى زياتر ھەبوو و ئەو ئازادىيە لە ناو زانستگەكاندا گەلىك زياتر بوو، لەراستىدا زانستگەى تاران لە سالانى رەشى دواى كۆدىتاي ۲۸ى گەلاوئىژدا ببووہ سەنگەرى ئازادىخوазى و خەبات.

لە زانستگەى تاران چەند خوئندكارىكى خوئىن گەرم و لىزانى كورد دەرسىيان دەخوئند كە زياتر لە بىرى خاك و گەلەكەياندا بوون تا دەرس خوئندن. لە نيو ئەوانەدا كاك ئەمىرى حەسەن پوور، كاك سوارە ئىلخانىزادە و كاك عەلى حەسەنيانىي نەمر و ھەرۋەھا كاك فاتح شىخولئىسلامى "چاۋە" و كاك سەلاحي موھتەدى و چەند كەسىكى تر بوون ، ئەو پياو چاكانە كەم و زۆر ھاتوچۆى يەكتريان دەكرد و ھەرۋەھا جارجارىش لە مالى حاجى رحمان ئاغاي موھتەدى كۆ دەبوونەوہ كە لە بۇكانەوہ چووبووہ تاران و لە زانكۆى مەعقوول و مەنقولى دانشگاي تاران دەرسى دەگوتەوہ. مالى حاج رحمان ئاغا رۆژانى ھەينى دەبووہ كۆرى شىعر خوئندەوہى كوردى و ھەرۋەھا باسى كۆمەلايەتى و سياسى چىرۆكى وە ك "نان و فېشەك" و زۆر ئاسەوارى ئەدەبى دەخوئىرانەوہ. لەو سەردەمەدا شتى باش دەكوتران و دەنووسران.

كتىب و چاپەمەنى باشوورى كوردستان زۆر بە چاكى دەگەيشتنە نيو ئەو كۆرآنە و لاوہ دلسۆزەكان دەيانخوئندەوہ و لە رېگەى ئەو

چاپه مەنیانەو شیعیری نوویی کوردی بەر گوویی لاوان دەکەوت و زۆریک "گۆران" ی نەمریان دەناسی.

چەند سالیک دواتر رۆژنامە ی کوردستان کە لە تاران دەردەچوو، لە شارەکانی کوردستانیش پەرهی گرت و دەوریکی باشی لە هاندانی لاوانی کورد بۆ خویندەوہی زمانی کوردی بینی، ئەوہش سەرہرای ئەو راستییە ی کە رۆژنامە ی کوردستان لە ژێر چاوەدێری دەولەتدا بەپێوە دەبرا.

لەگەڵ ئەو چاوەدێرییەشدا، بە هۆی نییەتی پاک و ئامانجی خزمەتگوزارانێ سەرنووسەر و دەستە ی نووسەر، گەلیک بابەتی پیشکەوتنخوازانە و بیرى نەتەواپەتی کوردی لە لاپەرەکانیدا رەنگیان دەداو، بۆ نموونە بە بۆنە ی کۆچی دوایی "گۆران" ی نەمرەوہ ژمارە یەکی تایبەتی رۆژنامە کە بلأو کرایەوہ کە وتارە سەرەکیە کە ی لەمەر گۆران، کاک ئەمیری حەسەنپوور نووسیبووی.

ئەم دیاردانە و لە ژوور هەموانیشەوہ ئازادییەکی نیسبی بۆ بیر کردنەوہ و خویندن و نووسین، بوونە هۆی سەرہەلدانی شیعیری نوویی کوردی لە تاران، لە کاتی کدا من لە بۆکان جگە لە رۆژنامە ی کوردستان هیچ بابەتیکی تری کوردیم وە بەر چاوەدەکەوت و لە راستیدا نەفەسم لە فەزای شیعیری نوویی فارسیدا دەکیشا، نەک لە شیعیری نوویی کوردی؛ بەلام هەر چۆنیک بئ پێ بە پێی ئەوان - و ئەگەر بە خۆهەلکیشان نەبێ - لەپیش ئەواندا ەمکی نوێفوازیم هێتایە ناوہکەوہ، دیارە بە زمانی فارسی. بەلام زمان، قالبیک زیاتر نییە و بیر و چەمکە، کە ناوەرۆک و گەوہەرن.

من نازانم یەكەم شیعیری كوردی رۆژھەلاتی كوردستان كامەییە و كئى گوتووێ، بەلام هیچ دژایەتییەكیشم لەگەڵ ئەو بۆچوونە نییە كە یەكەم شیعیری كوردی رۆژھەلات "جەللادى" كاك عەلى حەسەنیانی بووبیت، ئەوێ دەتوانم بیلیم ئەوێە كە شیعیری من - دیارە بە فارسی - لە پیش ئەو شیعرە و شیعیری سوارەى نەمر و ھەركەسیكى تردا گوتراوە، بەلام درەنگتر بلاو كرایەو، من بەھۆی دۆستایەتى و نزىكایەتى كاك عەلى حەسەنیانی و كاك سوارە وە دەستم بە گوتنى شیعیری كوردی كرد، چونكە دۆستایەتیەكى یەكجار زۆرم لەگەڵ ئەو دوو نەمرانە ھەبوو.

كاك سوار لە گەرانەوێ بۆكانیدا نەك جار و دوو جار، بەلكوو بە شیوێ رۆژانە سەردانى دووكانە كتیب فرۆشییەكەمى دەكرد و كاك عەلى حەسەنیانی لە مەھابادەو و بەتایبەت لەو ماوێەدا كە لە شارى میاندواو ئیشى دەكرد، زۆر جار دەھاتە بۆكان و كەم جار وا بوو سەردانى من نەكات و یەك دوو شیعرم بۆ نەخوینیتەو.

ئیمە دۆستى نزىكى یەكتر بووین و ئیستا، كە ئەوان بە داخەو سەریان ناوێتەو، ریزی ئەو دۆستایەتیە ھەر دەگرم و ھەولیشم ئەو نییە حەقى ئەوان بكەمە ناحەق و یاخود بێمە تەشوی و بۆ لای خۆمى داتاشم. بە راشكاوێ دەلیم ئەگەر تەئسیری ئەوان و ھەر وھا كاك فاتىحى شىخولئىسلامى نەبوا، وا ھەبوو ھەرگیز بۆ لای شیعیری كوردی نەچم. كە وا بوو بۆ ھەمیشە ریزیان لى دەگرم و ئامانجیشم لەم قسانە دەرخستنى راستەقینەییە بۆ بەرەى تازە و بەرەكانى دواتر نەك خۆھەلكیشان.

بیری نوێخوێ و شیعیری نوێی كوردی دوو دیارەى جیاواز بوون، من لە یەكەمیاندا دەورى سەرەكیم بینی و ئەو مافە بۆ خۆم

دهپاریزم، بهلام له دووه میاندا په سندی ئه وه ده کهم که، سی شوپه سواری گه وره، سواره و حه سه نیانی و "چاوه" ئالاهه لگر بوون و من به ماوه یه که دواى ئه و سی که سه شیعری کوردیم گوتووه و بو ته وای ئه م قسانه به لگه م به دهسته وه یه.

ئه م دیرانه ی خواره وه، دریژه ی ئه م باسه یه دوو سال بهر له مه له وتووێژیکى دوور و دریژدا له رۆژنامه ی "په یام" چاپی له ندهن چاپ کراوه و ئه و لیره دا به گورانکارییه کی که مه وه دووپات ده بنه وه، ئیتر پرسیار و وه لام نین و رپوونکه ره وه ی هه ندی لایه نی تاریکی ئه م سالانه وه که به شیک له میژووی ئه ده بی کوردین.

من یه که م شیعری نویم به ناوی "بوف کور" واته "کونده بو" وه، به زمانى فارسى له سالى ١٣٣٢ له زیندانی مه هاباد گوتووه.

مرا ای مرد زندانبان رها کن
که زندان تو عمرم را سر آورد
بیا از پای من بردار زنجیر
که زنجیر تو جانم را در آورد
ل ٤١ سرود پرستو (چاپی یه که م)

دوا به دواى کۆدیتای ٢٨ ی گه لایژی ١٣٣٢ ی شای ئیران و ده وه تانی رۆژاوا دژ به حکومه تی میلی دوکتور "موسه ددیق" که من له پیش ئه و کۆدیتایه دا پیشه ی رۆژنامه فروشیم هه بوو و رۆژنامه و گوڤاری "بسوی آینده" و "چه له نگه ر" و "کاویان" و "توفیق" و

"حاجی بابا" م دەفرۆشت لە لایەن پۆلیسی شا و دەرەبەگەکانی بۆکانه‌وه گیرام و هەر چەندە تەمەنم کەمتر لە ١٨ سالان بوو، لە بەندیخانەیی مەها‌باد توند کرام. کات و ناکات، شیعرم بۆ زیندانییەکان دەخویندەوه و وا هەبوو زۆربەیی ئەوان گالته‌یان پێ دەکردم و لایان وا نەبوو ئەم شیعرە نوێیانە هەر شیعریشە. من کە شوینی زۆرم لە مامۆستایانی نەمر "نیمایووشیج" و "شاملوو" هەلگرتبوو نەک هەر گۆیچکەم بەم گالتانە نەدەدا، بەلکوو شینگیرتر و سەقامگیرتر درێژەم بە گوتنی شیعرێ نوێ دەدا. دوا‌ی ئەوه‌ی لە بەندیخانە هاتمە دەرێ بە شیعرەکانمدا چوومەوه و ئەوانیشم هاو‌ری لەگەڵ شیعرێ تازەتردا بۆ چاپ ئامادە کرد.

شیعرێ "بوف کور" لە ناخی دلمەوه هەستابوو، ئاوینە‌یه‌کی بالانۆین لە هەست و مەبەستم بوو، شیعرەکە ماوه‌یه‌ک درەنگ دوا‌ی گوتنی، لە گۆفاری "امید ایران" و "آسیای جوان"ی چاپی تاراندا بلاو کرایه‌وه و زۆر باش دەنگی دایه‌وه، باش نازانم بەلام لام وایه‌ ورده ورده زۆربەیی گۆفاره‌کانی تاران وەک "ته‌ران مصو‌ر" "ترقی" و... کە بۆنی شیعرێ نوێیان لێ دەهات، شیعرەکانمیان یه‌ک لە دوا‌ی یه‌ک چاپ دەکرد، وەک

"شب شاعر" ١٣٣٨

"تمنا" ١٣٣٩

"سرود پرستو" ١٣٣٨

"گریز" ١٣٣٨ "ناآشنا" ١٣٣٧

کە لە ساڵی ١٣٤١ لە کتییی "سرود پرستو" شدا چاپ کران. کتییی "سرود پرستو" لە زۆربەیی ما‌ل و کتیب‌خانه‌کاندا جیی خۆش کردوه

به لّام گوڤاره‌کان هەر له تاران دهرده‌چوون و ناوچه‌ی موکوریان به گشتی خاوه‌نی هیچ بلاوکراوه‌یه‌کی فارسی یان کوردی نه‌بوو.

کاتی شیعری نویی "دروغ" م له "امید ایران" دا له ژیر چاوه‌دی‌ری خاوه‌ن شکۆ "سیمین بهبهانی" چاپ کرد، ئیتر برّوای زیاترم به خۆم په‌یدا کرد و دلنیا بووم که ده‌توانم شیعیر بلّیم، چون گوڤاری "امید ایران" شیعری هه‌موو که‌سیکی چاپ نه‌ده‌کرد و له‌به‌ر ئه‌وه‌ی "پرویز کلانتری" ش یارمه‌تی خاتوو سیمینی ده‌دا لاپه‌ره‌ی ئه‌ده‌بی گوڤاره‌که له گوڤاره‌کانی دیکه‌ی ئه‌و سه‌رده‌مه ده‌وله‌مه‌ندتر و به‌هیزتر بوو.

سالانی ١٣٣٩ تا ١٣٤٨ سه‌رده‌می گه‌شه‌کردن و په‌ره‌سه‌ندنی شیعری نویی فارسی بوو، شیعری نوێ گه‌لێک زیاتر له جاران له چاپه‌مه‌نیه‌کاندا بلاو ده‌بوونه‌وه و شاعیرانی نوێخواز یه‌ک له دوا‌ی یه‌ک له ئاسمانی ئه‌ده‌بی ئێراندا سه‌ریان هه‌لده‌دا. ناوی نیما و شاملوو ئه‌ستیره‌ی گه‌شی ئاسمانی ئه‌و رۆژانه بوون.

سه‌ره‌پای هه‌ولێ زۆری رژییم بۆ کۆنتروۆلی په‌یامی شیعیره‌کان، شاعیرانی به‌رپرس به‌هۆی کینایه و ئیستیعاره‌وه بیری کۆمه‌لایه‌تی - سیاسی خۆیان ده‌گه‌یانده‌ خوینه‌ر، جگه‌ له‌و دوو که‌سه، هه‌ندی شاعیری لاوی ئه‌و سه‌رده‌مه وه‌ک مه‌دی اخوان‌ثالث، نادر نادرپور، سیمین بهبهانی، هوشنگ ابته‌اج، سه‌راب سپه‌ری، حمید مصدق، نصرت رحمانی، یدالله رویایی، منوچهر آتشی، رضا براهنی و م آزاد هیور هیور ناویان دهرده‌کرد.

من ناوی ئه‌و شاعیرانه‌ بۆیه ده‌هینم هه‌تا بارودۆخی ئه‌و ده‌می شیعری نویی فارسی پوون بکه‌مه‌وه و بگه‌مه‌ ئاکامی ئه‌وه‌ی که شیعری نویی کوردی رۆژه‌ه‌لات، ته‌ئسیری راسته‌وخۆی ئه‌و شاعیره‌ فارسانه‌ی له سه‌ر بوو. له راستیدا بیروبۆچوونمان له‌مه‌ر هونه‌ر و

شيعر هه مان بۆچوونى شاعيره فارسه كان بوو، شيعرى نوڤى كوردى كوردستانى باشوور ماوه يهك درهنگتر، ته نانهت دواى كوچى دوايى "گوران" شوڤنى له سه ر شاعيره كانمان دانا، به بى هيچ گومانىك نه وه شيعرى نوڤى فارسى بوو كه له وه رچه رخان و ږوو كردنه شيوازى نوڤدا هاندهرى ئيمه بوو. نه وهش له باروډوخى نه وه دهمى ږوژه لاتى كوردستاندا شتىكى ئاسايى به و ده بى له بيرمان نه چى كه له سالانى دواى كوډيتاى ۱۳۳۲ ئيتر كى دهيوږا كتيب و چاپه مهنى نه وه ديو لاي خوڤى راگرڤى يان بيدا به م و به و.

به كورتى من به چهند سال پيش نه وهى نوتقهى شيعرى نوڤى كوردى له ږوژه لاتى كوردستان بيه سترى و يه كه م شيعرى نوڤى كوردى بخولقى^۱، شيعرى نوڤى فارسىم گوتووه و ببرى نوڤخوازم به كرده وه هيناو ته نيو نه ويندارانى شيعر و شاعيرى له ږوژه لاتى كوردستان، هيوادارم كاتى باسى نه وه راسته قينه ميژوويبانه ده كه م خوڤنه ر به باشى قسه كانم هه لسه نكيڤنى و هه ست به وه نه كات كه دهمه وئى مافى كه سيك بفه وتينم يان خوڤم هه لكيشم، من دؤستى نزيكى سوارهى نهمر و عه لى حه سه نيانى ږه حمه تى بووم و هه رگيز نامه وئى قسه يهك بكه م كه بوڤى بى نه مه گى و خو خو شه ويستى لى بى، به لام كاتىك تو باسى ميژوو ده كه ي و له ږووداويك ده دويى كه ږووى داوه و تپپه ږ بووه ئيتر نه ده توانى بيگورږى و نه هوڤه كيش بو نه م گورانى حه قيقه ته هه يه. به لى من ئالا هه لگرى ببرى نوڤى كردنه وهى شيعر له ږوژه لاتى كوردستان بووم و يه كه م كه سيش بووم له ناوچه كه كه شيعرى نوڤم به فارسى گوتووه، به لام سواره و حه سه نيانى و چاوه چهند سال دواى نه وه ږووداوه و پيش من

^۱ لاپه ره كانى سرود پرستو

دهستیان به شیعرى نوڤى كوردى كردوو و ئەو مافەش بۆ هەمیشە
بۆیان پارێزراوه.

پوو كرده شیعرى كوردی نوێش بۆ من له ژێر تهئسیری
راسته و خۆی ئەوانه دا بووه، واته بۆ ئەوهی له شیعرى فارسىیهوه
پوو بگهه شیعرى نوڤى كوردى تهئسیری زۆرى سوارهم له سه
بووه.

خوشحالم كه ئەو بیره نوڤیهى كه من "هینەر" و "داهینهرى" بووم
شاعیرانى مه زنى وهك ئەو سى كه سه خستیانە قالبی وشه
كوردییهوه و یهك دوو سال دواى ئەوه شیعرى نوڤى كوردى له
پۆژه لاتى كوردستان بوو به شیعرى راسته قینهى سهردهم.

سه بارهت به سه ره تاكانى شیعر گوتن و هۆى چوونه بواری
شیعره وه پێویسته دهست نیشانی دوو هۆى سهركى بگهه: یه كه
قه ریحهى زاتى و دووههه ته شویق و هاندان.

خوایخۆشبووی باوكم "میرزا عه بدوللا حاجى ئەحمه د" هه زى
زۆرى له شیعر هه بوو گه رچی سه وادیكى واى نه بوو كه شیعر بلئ
به لام وهك ئەویندارىكى شیعرى عیرفانى و ئایینی كات و بئ كات
شیعرى له سه ر لئو ده گه را، كاتى من له قوتابخانه فیری خویندن و
نووسین بووم ئیتر دوو سئ كتیبی له بهر دهه داده نام و ده یكوت به
دهنگى بهرز بۆم بخوینه وه، لام وایه جگه له هه ستى زاتى، ئەو شیعر
خویندنه وانه به ره و دنیاى خه یالاوى شیعرى بردهم و هه ر له و
سه رده مانه وه شیعر له تان و پۆم ئالا و ئیتر هه یچ كاتى لیم جیا نه بۆوه،
به لام سه ره له لانه كه ی ئەو كاته بوو كه كه وتمه به ندىخانه وه بۆ
دووههه جار.

تەنبايى، بىر كوردنەوہ لە ژيان، و ناسك بوونەوہى ھەست و شعورى كۆمەلايەتى لە پال كات و مەجالى زۆر بۆ خویندەنەوہ و نووسين، ھەستى دەرئەبراويان بە شيعر بۆ دەربريم.

لە بەنديخانە شەو و پوژ كارم خویندەنەوہى شيعر بوو، يەكەم شيعرە عەرووزيەكانيشم ھەر لە بەنديخانەى مەھاباد گوتووە، ئەم دوو شيوەزە شيعرە دەتوانم بلیم ھاوكات لەگەڵ يەكترى لە مندا خولقان، وا ھەيە ھۆى مەسەلەكە ئەوہ بى كە من خۆم پۆلەى سەردەمى وەرچەرخانى شيعرم و راست لە سەردەمىكدا مېشكەم ئاویتەى بىرى شيعر بوو، كە تايبەتمەنديەكەى بریتى بوو لە ژيانى ھاوبەشى شيعرى نوێ و كلاسيك، ئەو دوو دياردەيە لە سەردەمى لاويەتيمدا شان بە شانى يەكتر دەرپويشتن، منيش شانم دابوو بەر ھەردووکیان جا درەنگتر كە بارستايى شيعرى نوێ لە ئيران قورستر بوو مەيدان ببووہ شوينى سوارچاكانى شيعرى نوێ. ئاسايى يەكە منيش زۆرتر پووم كوردبووہ ئەميان بى ئەوہى ئەوى ترم بە يەكجارى بەجئ ھيشتبئ. ژيانى ھونەرى من ئاویتەى ئەو ناتەبايى و لە عەينى كاتدا ئەو شان بە شانى و ژيانە ھاوبەشەى شيعرى نوێ و كلاسيكە.

يەكەم شيعرى عەرووزيم لە سالى ۱۳۳۶ يا ۱۳۳۵دا نارد بۆ گوڤارى "اطلاعات ھفتگى" و لە وەلامدا نووسيان مالى شيعرەكەت كە لە بنەرەتەوہ ويرانە! بەلام من شلوئ نەبووم و دريژم بە كارەكەم دا، ئەم قسەيە بۆ شاعيرە لاوھكان دەكەم كە نەكا كۆل بدن و قسەى ئەوتو دلسارديان بكاتەوہ، ئەگەرچى ئەمپو گەليك جياوازە و كورد خۆى خاوەنى چاپەمەنى خۆيەتى، پەيوەندى پارچەكانى

کوردستان گەلیک زیاتره و وا ههیه شاعیری لای کورد قسهی وا سارد هه نه بیستی.

هه چۆنیک بی من کۆلم نه دا و له هه مان سالدا شیعریکی دیکه م بۆ گوڤاری "اطلاعات هفتگی" و دوا به دوا ی ئه و بۆ گوڤاری "ترقی" نارد که ئه وانیش هه چیان چاپ نه کران، کاتی ده گه ریمه وه و سه یری ئه و سالانه ده که م که سه ره رای ئه و هه موو نامیهره بانیا نه هه شتا هه ر وره م به رنه دا و به بی پشتگیری لایه نیک، به تاقی ته نیا له به رانه ر ئه و هه موو ته نگ و چه له مه یه را وه ستام، لام وایه ئه و ده م وه ها له شیعردا تو ابوو مه وه که شیعری بیوو به به شیک له وجوودم و ئیتر نه مه ده توانی ده ستی لی هه لگرم.

له به هاری ١٣٣٧دا شیعری "پرشنگ" م له گوڤاری "ترقی" دا چاپ کرا و عینوانه کوردی به که شی له کۆتایی شیعره که دا به فارسی و اتا کرا بۆوه. هه ر به شوین ئه و دا شیعریکی نو بی دیکه و دوا به دوا ی ئه و غه زه لیککی عه رووزیم له گوڤاره کاندایا بۆ کرایه وه که گه لی جیاوازیان له گه ل شیعره کانی پێشوو دا بو؛ بۆ نمونه به تایبه ت غه زه له که هاوشان له گه ل غه زه له باشه کان شه قامی ده پیوا.

"روزگاری رفت و ما تنهای تنها مانده ایم
 بیکس و کاشانه چون بومی به صحرا مانده ایم
 در میان موجهای سرکش طوفان عمر
 قایق بی ناخدائیم و به دریا مانده ایم
 جز حقیقت چون نیاوردیم حرفی بر زبان
 چون حقیقت در سکوتی تلخ تنها مانده ایم
 آه... از آغاز هستی تا به انجام وجود

در فريب وعده امروز و فردا مانده ايم

ئو دوو شيوازه جياوازه له شيعره كانمدا هاوكات و هاوشان
ژيانى هاوبه شيان هه بوو. له راستيدا پرؤ كړدنى ييرى نوټوازيى من له سه ر لقى
شيعرى عهرووزى بوو.

سنيبه رى شاعيرانى پيشكه وتن خوازي ئو دهم وهك "ابوالقاسم
لاهووتى كرماشانى"، "محمد على افراشته"، "ابوتراب جلى" و "پرويز
كلانترى" به سه ر شيعرى عهرووزى ئو سالانه مه وه به جوانى دياره،
به لام پيشه وای شيعريم، شاعيرانى نوټخوازي ئو سه رده مه وهك
"نېما"، "شاملوو"، "موشيرى"، "ابتهاج" بوون و له هه مووان زياتر "فروغ
فرخزاد" و "نوسرهت رهحمانى" شوينيان له سه ر دانوم.

له سالى ١٣٤١ راديو ديهلى هيندوستان "به شى فارسى" كه ئو
دوم بيسه رى زورى له ئيراندا هه بوو كى بهر كټيپه كى شيعرى دانا و
منيش به شيعريكى عهرووزى به شداريم كرد و جايزه ي يه كه مم بو
دهرچوو، بانگه يشتنى ديهلييان كردم كه نه متوانى بچم و بالويژخانه ي
هيندوستان به م بو نه يه وه له تاران پى وره سميتيان به رپوه برد كه
زوربه ي شاعيرانى به ناوى ئيران تييدا به شدار بوون، جايزه كه "دكتور
عيسى صديق" وه زيرى وهختى په روه رده ي ئيران پيى دام كه برىتى
بوو له هه يكه ليكى عاجى "شيو"، يه كى له خودايانى هيند، و هه روه ها
پينچ كټيب له كټيپه ئه ده بيه كانى "جواهر لعل نهرو" نيمزا كراو له
لايه ن ئه وه وه، منيش كټيپيكي "سرود پرستو" م كه تازه له چاپ
دهر هاتبوو به ديارى دا به دوكتور "منجدرسن" بالويژى بالويژخانه و
ئيسا هه موو به لگه كانى به دهسته وه يه ته نانه ت وينه كانيشى.

ئەو شەو دەستی لەمیژینەم "سەعید سولتان پوور" بە زۆر شاعیری بەناوبانگی سەردەم که لە لایەن بالوێزخانەو بانگهێشتن کرابوون وەک "نادر نادرپوور" "حەمید موسەدیق" "سیمین بەبەانی" و "نوسرەت رەحمانی" ناساندم که داوتر لە سەفەرەکانی تاراندا لە "کافە شەرداری" چاوم بەو کەلە شاعیرانە دەکەوت و هەر لەرێگەیی زیندە یاد سەعیدیشەو لەگەڵ نەمر ئەحمەد شاملوو ئاشنا بووم و جاروبار بە خزمەتی دەگەیشتم.

سەبارت بە چۆنیەتی ڕوو کردنە شیعری نوێی کوردی، دەبێ بلییم شیعری نوێی فارسی بەرەو شیعری نوێی کوردی بردم و دیارە سەردەم، سەردەمی شیعری نوێ بوو؛ گەرانه‌وه‌ش بە هیچ جووری نەدەگونجا.

لەم پەيوەندیەدا پێویستە ئاماژە بە خالیکی دیکە بکەم که دوا بە دوا کۆدیتای ٢٨ی گەلاوێژی ١٣٣٢ مەسەلەیی شیعری نوێ گرینگیەتی زۆری پەیدا کرد و بە گشتی دوا ئەو ڕووداوە بەرەو پیشکەوتنخواز لە سەنگەری شیعری نویدا دژ بە لایەنگری ڕژیمی شا دەوستان که زۆربەیی زۆریان دوژمنی شیعری نوێ بوون و گالته‌یان پێدەکرد. شیعری "آرش کمانگیر"ی سیاووش کەسرایی دوا شیعری "چارە رنجبران"ی لاهوتی که ئەویش لە سەر شیوازی نوێ گوتراوو زیاترین برەوی لە نیو بەرەو چەپدا پەیدا کرد و بوو هۆی پاشەکشەیه‌کی جیددی لایەنەکەیی تر و ئیتر لانی کەم لە نیو بەرەو پیشکەوتنخوازدا دژایەتی شیعری نوێ نەدەکرا.

هاندەری سەرەکیی من بەرەو شیعری نوێی کوردی کەمتر تاکە کەس و زیاتر بارودۆخی گشتی کۆمەڵایەتی - سیاسی بوو. ئەوەندەوی خۆم هەستم پێ کردبێ فەزا سیاسی - کۆمەڵایەتییهکە ی ئێران و هەر ئەو بارودۆخی سالانی دواى ١٣٣٢ش بوو کە من نەفەسم تێدا دەکێشا و تێیدا ببوومە لایەنگری شیعری نوێ.

یەكەم شیعری نوێشم وەك پیشتر گوترا لە سالى ١٣٣٢ كاتى لە بۆكان گرتیانم و ناردیانم بۆ بەندیخانەى مەهاباد، لەوێ گوتوو، ئەو دەم تەنیا بیر لە سبەینى و ژيانى بەختە وەرانی دواڕۆژ دەکرایه وە و دوینى بۆ هونەرماندان مردبوو، شاعیرانى نوێخواز بە پیشوازی بەیانیه و دەچوون و خۆیان لە شه دور خستبو وە.

پژیمی کۆدیتا بۆ هونەرماندان، دوینى بوو؛ خەبات بۆ ژيانى بەختە وەرانی دەبوايه چاوى بپریته ئاسۆی سبەینى.

ماوهیهکی کەم لە مەهاباد کاتی خزمەتی سەربازی بەشی کوردی رادیۆ مەهاباد بەرپێوه دەبرد و بە داخه وه کاتی سێ مانگم مابوو سەربازیه کەم خەلاس بی خرامه زیندانه وه تا ته و او بوونی ئاخیرین پۆژی سەربازی هەر لە زیندانی سپای ئەو پۆژهی مەهابادا بووم.

رادیۆ مەهاباد، رادیۆی ئەرتەش بوو؛ پۆژی دوو سەعات بەرنامەى بە زمانى فارسى و کوردی بلأو دەکرده وه. خوا لى خوش بوو "خەلیل سەدیقى - سەید رهحیمی قورەیشی - برایمی ئەفخەمی، موحەممەدی ماملی - خانباغی و برایانی مەتەری" بەرنامەیان بلأو دەکرده وه و هەر لە و سالانه شدا بوو کە رۆژنامەى کوردستان لە تاران وەدەر کەوت و لە شارە کورده کان دەستی کرد بە بلأو بوونه وه، رۆژنامه که سەرەرای ئەوهی پرۆیاگە ندهیه کی زۆر

بوو بۆ سوپای ئیرانی له نیو شۆرشی ئەیلوول و بە گشتی باشووری کوردستان، له کوردستانی رۆژهلاتشدا تەبلیغاتیک بوو، که گوايه ئیمه بۆ کوردهکانیش بهرنامه بلأو دهکهینهوه، بهم حالهش ئەو رۆژنامهیه دهرهتانیک بوو بۆ گهلی نووسەر و شاعیری لاوی رۆژهلات که له ریگهی ئەو رۆژنامهیهوه بهرهمهکانیان بلأو بکهنهوه.

ئەو دەم سواره و عەلی حەسەنیانی و فاتحیش شیعیان له رۆژنامهکهدا بلأو دهبووه و منیش هاوکاری رۆژنامهکهم به غەزەل و چوارینه و چوارکۆپلهی کوردی دهکرد و ئەوانیش چاپیان دهکرد، ئەو چوارکۆپلانه له ئیران به چوارکۆپلهی نیمایی دهناسران و له سههرتای پهیدا بوونی شیعیی نوێی فارسیدا نزیک به ههموو نوێخوازهکان چوارکۆپلهی نیماییان دهگوت و منیش پینستر ئەو شیوه شیعرهه به فارسی گوتبوو، جا لهو سالانهدا به کوردیش دهستم کردبوو به هۆندنهوهیان.

رادیۆ کرماشانیش بۆ من دهرهتانیکی دیکه بوو. ئیتر به گشتی تیکه لاوی شیعیی کوردی بووبووم و لهم سی شویخانه دا بلأوم دهکردنهوه، بلأو بوونهوهی شیعرهکانم به دهنگی رادیۆ تۆنیکي بهریز "شوکروللا بابان" هۆگری زۆری بۆ پهیدا کردبووم به تاییهت چهند شیعییک که بۆ مهسهلهی دابهش کردنی زهوی به سهه جووتیارهکانمدا گوتبوو که یهکیک لهوان:

"بۆ پینسهوه جووت بهنده

دنیا به توه بهنده"

بوو. دوا به دواى ئه‌و شيعره، دهم له سه‌ر پشت داوا له راديو کرماشان ده‌کرا که دووپات بيته‌وه و چه‌ند جاريش دووپات کرايه‌وه. پينج خسته‌کيه‌کم ساز کرد که بره‌وى له شيعره‌که‌ى پيشووش زياتر په‌يدا کرد و ناوى منى به‌تايبه‌ت له نيو ديها تيبه‌کان و جووت به‌نده‌کان خسته سه‌ر زمان و هه‌ر به‌و ئەندازه‌يه‌ش رق و قيني ده‌ره‌به‌گه‌کانى گه‌يانده ئه‌وپه‌رى خوى:

"جوتيارى شه‌و نه‌خه‌وتوو، هه‌سته ئه‌مرۆ باوته
رۆژى ئاوتى ژن و مندال و پير و لاوته
سواری ئه‌سپت به و برۆ ئه‌مجاره نۆبه‌ى راوته
هه‌سته رۆژى تۆله‌يه، تۆله‌ى دلى برژاوته"

دوا به دواى ئه‌م حه‌يس و به‌يسانه، که‌م که‌م که‌وتمه بيري ئه‌وه‌ى شيعره‌کانم گردو کوۆ بکه‌م و له بيچمى کتیبدا بلاويان بکه‌مه‌وه، کۆمه‌لێک له شيعره فارسييه‌کانم پیکه‌ينا و ناوى "سرود پرستو" واته "ئاوازی په‌ره‌سێلکه‌م" لينا و به ئه‌رکى زۆر و زه‌حمه‌تى ئه‌وتوى "سه‌عيد سولتان پوور" له تاران چاپم کرد ١٣٤٢. کتیبه‌که هاوکات غه‌زل، چوارينه‌و شيعرى نوێی گرتیوه به‌ر. بلاو بوونه‌وه‌ى کتیبه‌که له تاران و هه‌روه‌ها له کوردستان منى گه‌يانده قوناغیکى نوێتر، ته‌نيا له بۆکان، که ئه‌و زه‌مانه شاریکی یه‌کجار بچووک بوو ٢٠٠ نووسخه‌ى لى فرۆشرا و له شاره‌کانى تری کوردستانیش پيشوازی به‌رچاوى لى‌کرا؛ ئه‌وه یه‌که‌م کۆمه‌له شيعرى نوێی شاعیریکی کورد بوو که له‌و سه‌روده‌مانه‌دا له ئيران بلاو ده‌کرايه‌وه و هه‌ر ئه‌وه خوى رووداویکی گه‌وره بوو.

دوای "سرود پرستو" ئیتر هیچ گوڤاریکی فارسی تاران نه ما که درگای له سهرم دابخریت و ئه وهش کاری زیاتری خۆم و پاراوی زیاتری شیعره کانمی دهویست. وهک شاعیریکی ساحب دیوان، ئیتر چاوهروانی کاری گرینگترم لی دهکرا و منیش شهو و پوژم نه دهناسی، ده مخوینده وه و ده منووسی.

له و ماوه یه دا په یوه ندییه کی باشم له گه ل شاعیرانی نو یخوازی پیشکه و تنخوازی فارسی پهیدا کردبوو، ئه ویش زورتر هر به بۆنه ی سه عیده وه بوو. چون من خه لکی بۆکان بووم و سه عید تارانی، و من هر به چوار. پینج مانگ جاریک ریم ده که وته تاران.

سه عید لاویکی خوین گهرم بوو، هر له سه ره تای ساله کانی چل که من ناسیم له زور بواری هونه ری وه کوو شیعر و شانوگریدا چالاک ی دهناند و ئه وه ی له بیرم بی له سالی ۱۳۴۷ دا شیعیریکی فارسیم گوتبوو که ناوی "شب" بوو شیعره که م له تاران خوینده وه که ئه وه نده ی پی باش بوو ده ست به جی لی و هر گرتم و ناردی بۆ گوڤاری "خوشه" که سه رنووسه ره که ی که له پیاوی شیعی ری ئه مرۆ "ئه حمه د شاملوو" بوو و له بواری شیعر و ئه ده بی فارسیدا قسه ی هه وه لی ده کرد، دوای ۱۵ روژ شیعره که به تایلیکی گه وره له خوشه دا چاپ بوو، بوو به هۆی ئه وه ی دوو شاعیری گه وره و ناسراوی ئیران "حه مید موسه دیق" و "نوسره ت رحمانی" بابه تی له سه ر بنووسن و خوا لی خوشبوو شاملووش به "سه عید" بل ی به دۆسته کورده که ت بل ی شیعرمان بۆ بنی ری. ئه وهش بۆ شاعیریکی گومناوی کوردی دانیشتووی بۆکان رووداویکی گه وره بوو و لی ره دا من شیعی ری "شب" جاریکی تر دهنووسمه وه.

شب

شبی بود از غبار تیره اندوه‌ها، لبریز
شبی بود از نگاه خسته دیوانه‌ها، سرشار
غم از دیوارها می‌ریخت
تبسم بر لبان روشن آئینه‌ها، می‌مرد
خدا در آسمان بی ستاره
تلخ، بد آهنگ می‌خندید
و سیاهی تا بلند بیکران‌ها، سایه می‌گسترده
شب اندوهناکی بود
من و او با هم از اندوه مردم، قصه می‌گفتیم:
- چرا موج نسیم نیمشب بر ما نمی‌لغزد؟
- چرا لبخند انسانها
به روی شاخه‌های آشنائی‌ها نمی‌رقصد؟
- چرا شب باغ خون بر سنگفرش راه می‌پاشد؟
- چرا طرح هزاران شعر، بر دیوارهای شهر می‌میرد؟
و بانگ خشم ما، در آسمان شهر، می‌لرزید
و مردم خنده خورشیدها را خواب می‌دیدند

.....

شب اندوهناکی بود
نه آوائی ز کس آمد
نه مردی زان میان برخاست

درهنگتریش ئەم پێوهندییە بە تاییەت لەگەڵ "نوسرەت رحمانی" پارێزرا.

هەر لەو دەورووبەردا لە نیو شیعەرەکانم کە دەم لەسەر پشت لە گوڤارەکاندا بلاو دەکرانەو، شیعریکی دیکەش بوو بە هۆی لەسەر نووسینی نوسرەت رحمانی کە بە جاری منی وها دڵخۆش کرد کە شەوانەش خەوم لێ نەدەکەوت.

لەمەڕ ناسیاویم لەگەڵ شاعیرانی نوێخواری کورد، دەبێ بلیم من لەو سالانەدا لە بۆکان پیشەیی کتیبفرۆشیم هەبوو، بەر لە کتیبفرۆشی رۆژنامەفرۆش بووم، خویندەوار و پۆشنییری شارم دەناسی، دووکانەکەم شوینی هاتوچۆی کتیبخوین و کتیبناس و باس و خواس بوو، قسە و باسەکان زیاتر لە دەوری شیعەر و ئەدەب و هونەر دەگەران و کەمتر دەچوونە باسی سیاسەتەو.

کاک سوارە ئیلخانی زاده جگە لەو کە لە بۆکان دەژیا و هاوکە لاسم بوو، نیوانیشمان یە کجار خۆش بوو، دواتر کە چوو بۆ تاران کاتی بۆ سەردان دەهاتەو بۆکان گەلیک جار سەری لێ دەدام و باسی کتیب و هونەر و شیعری دادەمەزراند، سوارە قەلەمیکی بەتوانای هەبوو، بەتاییەت کە شیعری باش دەناسی و نەقدی شیعری شاعیرانی زۆر بە باشی دەکرد، بۆ منی لە شاروچکەئێوە دەمی بۆکان قەتیس ماو، پێوەندی لەگەڵ سوارەئێوە دەرهتانیکی باش بوو. لە لایەن ئەووە گۆرانکارییەکان و پووداوە هونەرییەکانی ئێرانم دەزانی. کاک عەلی حەسەنیانیشم دەناسی، هەر جاری لە مەهاباد و دواتریش لە میاندواوەوە دەهاتە بۆکان سەردانی دەکردم،

شهوانه له گه‌ل یه‌کتری داده‌نیشتین و شیعرمان ده‌خوینده‌وه. کاک فاتحیشم چوار جار بینییوو، دوو جار له تاران و دوو جار له بۆکان، شیعری "فهرشی ماله‌که‌م" ی ئه‌و شاعیره چالاکه‌م که له رۆژنامه‌ی کوردستاندا خوینده‌وه له به‌رم کرد. له‌گه‌ل کاک "جه‌لال مه‌له‌کشاشدا که‌می دره‌نگتر له‌وان په‌یوه‌ندیم به‌ست و ئه‌م په‌یوه‌ندیانه ئیستاش هه‌ر به‌رده‌وام و به‌ربلاون.

به‌لام به‌ داخوه تیکه‌لاوی و ناسیاوی ئه‌وتۆم له‌گه‌ل شاعیرانی کوردی باشوور و باکووری کوردستان نه‌بوو. ئه‌وه‌ش جیا‌یه له‌و راستییه که هه‌ر له سالانی سه‌ره‌تاوه له ریگه‌ی شیعه‌ره‌کانیه‌وه "گۆران" م ده‌ناسی. ئه‌و ده‌م بۆ یه‌کیکی وه‌ک من نه‌ده‌گونجا کتیب و چاپه‌مه‌نی ئه‌ودیو په‌یدا بکه‌م. بۆ ئه‌م کاره ده‌بوا‌یه له‌خۆ‌بور‌دووی و تیکه‌لاوییم له‌گه‌ل سیاسه‌ت و ته‌نانه‌ت حیزب و تا‌ق‌می سیاسی هه‌بیت که منیش ئه‌و تیکه‌لاوییه‌م نه‌بوو.

من هیشتا مه‌سه‌له‌ی تاوانی چالاکیه سیاسییه‌کانی پیش کۆدیتای سالی ۱۳۳۲م چاره نه‌کردبوو، هه‌موو سالی چه‌ند جار بانگ ده‌کرامه دادگای نیزامی له مه‌هاباد و ورمی و هه‌ر له ترسی ئه‌م شوین که‌وتن و هه‌ره‌شانه‌ش خۆم کرد به سه‌رباز و بۆ ماوه‌ی دوو سالی خۆم له شه‌ری دادگا‌کان نه‌جات دا و کوردیش ده‌لی دوای دوو سال خودا خۆی ده‌مینێ و ملکی!

دوا به‌ دوای گۆران، که‌م‌که‌م له‌گه‌ل شیعری شیرکۆ بیکه‌س و له‌تیف هه‌لمه‌ت ناسیاویم په‌یدا کرد و بی سێ‌ودوو ده‌لیم ته‌ئسیریکی ئه‌وتۆم له هه‌یج کام له‌م دوو شاعیره گه‌وره‌یه وه‌رنه‌گرت. هۆیه‌که‌شی ئاشکرایه، من به‌تایبه‌ت له‌و سالانه‌دا په‌یوه‌ندییه‌کم له‌گه‌ل شیعری

نوئی باشوور نه بوو، مه سه له ی شیعری عهرووزی کوردی جیاوازه. به لām ئەمەرۆ وا نییه من شیعری شاعیرانی ئەودوو دهخوینمه وه و ده توانم بلیم رۆژانه ئاگام له گۆرانکارییه ئەدهبیه کان ههیه، گه رچی ئیستاش وا ههیه نه توانم ته ئیسیر له شاعیرانی باشوور وه ربگرم.

من په روهردهی سالانی پیش کۆدیتای ٢٨ی گه لاریژم و پیش ئەو گه لیک له بواری سیاسی و کومه لایه تیدا چالاک بووم و به قه دەم و قه لەم پشتگیری به رهی پیشکە و تنخوازم کردبوو، بلاو کراوه کانی حیزب و ریکخواه سیاسیه کانم له بۆکان بلاو ده کرده وه و پیوه ندیه کی نزیکم له گه ل "جبهه ملی" ئەو سالانه دا هه بوو، یارمه تی ریبهرانی ئەو جه بهیه م دژ به دره به گه کانی بۆکان داوه و بۆ هه موو ته مه نم دژایه تی ئاغا و دره به گم کردوو. ئەوهش بۆ که سینی خه لکی بۆکان، ئاساییه، زولم و زۆری ئاغاوات له بۆکان به تایبه ت زولم و زۆری مینه ی مه حموود ئاغا و حاجی سمایی برای، نه دهنوسری و نه به هیچ ته رازوویه ک ده کیشری. هه موو که سیگ له بۆکان دژی ئاغاواته، بزوتنه وه ی ناو شاری بۆکان که خوا لیخوشبووان "حاجی قاسمی که ریمی، عه بدوللا ئیرانی، عه لی میره به گ، سه ید ته های ته نه که ساز، حوسه ینی فاتیحی، برایمی ته ننازی، حوسه ین ته های، و میرزاحه مه ره ئووفی حافزول قورئان، له پیشهروانی بوون و ته نگیان به ئاغاواتی بۆکان هه لچنیوو. ئەم راپه رینه نه پیش کۆدیتای ٢٨ی گه لاریژ پرویان دا، زۆربه ی زۆری راپه ریوه کانی شار به رگدروو بوون، له نیو خه یاته کانی بۆکاندا سوننه تیکی به هیزی شوپشگیری هه بوو که ده بی لئی بکۆلد ریته وه، باوکی منیش خه یات بوو، به هه مان هه سته به هیزی دژایه تی دره به گ و ئاغاواته وه، به لām هیدی و هیمن و کونسرقاتیف بوو، من

وا نەبووم گەلیک توندوتیژ بووم، شەرم بە ئاغاکان دەفرۆشت و بە زۆرەملی پۆژنامەی شۆرشگێڕانەم بە سەردا دەبرین. ئەوکات نەیاندهوێرا هیچ بلێن و هیچ بکەن، بەلام کاتی حکومەتی میلی "دوکتۆر موسەددیق" پووخوا و شاگەراییەو بە ئێران، ئیتر ئاغاوات بوونە دارەدەستی پۆلیس و جەندەرمە و بەربوونە گیان و مالی خەلک، خەباتکارەکان یان هەلاتن یان گیران و کوژران، منیش هەتا وە خۆم هاتمەوێ گێرام و لە گەل حوسەینی تەهایی و حەمە رێووفی خەیات و برایمی تەننازی بە دەستووری مینەیی مەحمودئاغا لە زیندانی مەهاباد توند کرام.

شیعیری دوای کۆدیتا یان شیعی "تەسلیم" و "پیدا هەلگوتن" بوو یان شیعی بەر بەرەکانی و خەبات؛ شاعیرانی بەرپرس هەموویان لە زومرەیی خەباتکاران بوون، زمانی شیعی ئەمان زمانیکی راشکاو و پوون نەبوو، حکومەتی نیزامی تەیمووری بەختیار ئیجازەیی بلاو بوونەوێ ئەم چەشنە شیعیانەیی نەدەدا و خاوەنەکانی بە قەولی ئەو سەردەمە دەخستتە کونەرەشەو، واتە زیندان؛ هەر لە بەر ئەم ھۆیەش، زمانی شیعیر ببوو بە زمانیکی "کینایی" و دەبویە بە ئیشارە و ئاماژەیی ناراستەو خۆ نیازی خۆت رابگەییەندایە.

درەنگتر، لە ساڵەکانی ۱۳۵۰دا هەندیک وشە و عیبیارەتیش یاساخ کرابوون، بۆ نمونە نەدەکرا لە شیعیرەکاندا ناوی "شەو" بەینی دەیانکوت ئەو مەنزوروت "شایە". یان نەدەکرا وشەیی "بەیان" و "تریفە" و "خۆر" بینی دەیانکوت ئەو بە شۆرش و راپەرین هەلەلەیی. شاعیرانی وەک سوارە و فاتیح بەو زمانە "کینایی" یە شیعیریان دەگوت و هەندی جاریش دەر فەتیان پەیدا دەکرد لە چنگالی سانسۆر

دەرېچن و شیعرهکانیان بگه یینینه خوینەر و بۆ نمونه "کچی بهیان" ی سواره و "فهرشی ماله کهم" ی فاتیح.

شیعری من راشکاو و بی پیچ و پهنا و ساکار بوو - ههروهک ئیستا، و نهیده توانی ئەو سنوورانە ببه زینتی و خو بشاریتەوه؛ ههڕ بۆیهش ماوهیهکی زۆر ببنهنگ مامهوه و هیچم بلاو نه کردهوه و ئەگەر شیعریکیشم هاردان بیل بلاو بکردایه تهوه شیعری غهرامی بوو. ئەو دوور کهوتنه وهیهش دیاره زیانی زۆری لێدام و نه متوانی له گهڵ پهوتی شیعردا برۆم. کورت و کرمانجی، من ئەو کهسه بووم و بارودۆخ ئەو بارودۆخه، ئاکامیش نهیده توانی شتیکی جیاواز لهوه بێت که بوو.

لێردها پێویسته له ههوینی سههرهکی شیعری خۆم بدویم!
 ئەوین منی پهروهرد کردووه، ئەوین بۆ ههموو ماوهی ژيانم له که نییهوه تا ئیستا سیبهری بهرزی هۆی له سههرم گێنراوه و بۆته کهوههر و زاتم و بیا بوونهوه م لهو کهوههره،
 ناتاسییه.

ژن له شیعرهکانمدا هههمیشه قسهی یهکهمی کردووه و به ههمان شیوه ش دەمیتنی تا دههرم، بهرپرسیاریکی کۆمه لایهتی به دواي ئەویندا دێت.
 شیعری من وهک ژيانم ئاوێتهی ئەو دوو دیاردهیهیه، نامهوی بکهومه شوین مۆدهی رۆژ و هۆم به شتیگ هه لکیشم که نه مپووه و نیمه، من هۆم به ئەوین هه لکه کیشم و بۆ هه موو پاشماوهی ژيانم به ئەوینهوه شانازی ده کهم.

من شیعەر ناخولقینم، ئەوه شیعره من دهخولقینتی، وا ههیه له بیری شیعریشدا نیم و کارم به سههریهوه نه داوه به لام ئەو خوی به رهو پیرم دئ و ئاواقام ده بی.

ئەو حالەتە، ئەو جەزم بوون و جەزبەییە له مال، له دووکان، له شەقام، له کولان، له دەشت، له چیا، له شینگیری و له زەماوەند وا هەییە دەستەملائم بی، له پڕ هەستیک له دالمدا هەلدەقولی و زۆر زوو دەبیته شیعر. بەلام دەبی زوو فریای کەوم و تۆماری بکەم. جاری وا هەییە هەست بە ناتەواوی شیعرە کەم دەکەم، دەچمەو هەسەری و چەند جار دووپاتی دەکەمەو و دەستی تی وەر دەدەمەو، جاری واشە هەر بە دوو سی جار تەواو دەبی و دەینووسمەو و پالی لی دەدەمەو. کە دەلیم شیعر من دەخولقینی راست دەلیم.

من له هەموو شتیکدا هەست بە بوونی شیعر دەکەم، ژن، سرووشت، جوانی، هەروەها ناتەواوی و نابەرایی کۆمەلایەتی و هەژاری و برسێتی شەنگ، هەر کام لەو دياره سرووشتی و کۆمەلایەتیانە تەژی شیعرن، ئەو تۆی دەین وەک شاعیر بتوانی شیعرە کە لە پڕ و پێست دەریتی. ئەو منالە ی تازه پێ هەلدەکری شیعرێ تێرایه، تۆ دەین ئەو شیلە بەمزی و وەک هەنگوینی شیعر پیرە ی بە شەنگ، بەلام فوولقاندنە کە ی له ویست و ئیقتیاری تۆدا نیه. بەکشتی هەموو دياره یەکی سرووشتی و کۆمەلایەتی، شیعرێ فۆی له ناھیدایه. شاعیر دەین ئەو نافە هەنگوین و ئەو پەردە و روالەتە ی له سەر هەلمائین، ئەو بار شیعر دەردەکەوی.

ئەو هی چ نیازیک بەرەو شیعر گوتنم دەبات، له دەست مندا نیه. ئەو هەستی منە و دەبی ئەو نیازە هەبی، بەلام هەستیش بە شیک له منە و بەم تەعبیرە، هەر منم کە له ژیر تەئسیری دەرەو هیدای شیعر دەخولقینم. کاتی جوانیی جوانیک بە چاوە دەکەم تەنانەت کاتی رژدی و ناحەزی پیشی دیتنی جوانیم لی دەگری، کاتی پروو داویکی دلتە زینی کۆمەلایەتی پروو دەدات، نیازیکی پۆحی بۆ شیعر گوتن هەست پی دەکەم، تەنایی زۆر و بی هاو دەمیش ئەو هەستەم تیدا دەخولقینم.

ئىستا ئىتر بارودۇخى شيعرى نويى له پوژھه لاتى كوردستان بوته دياردهيهكى گهلى سهقامگير و پروسهكهى له گهپانهوه نايهت، گهليك شانازى دهكهم كه نهجومه نه نهدهبييهكان برهويان زوره. تهنانهت له گوندهكانيش نهجومه نه نهدهبي خهريكى پيكهاتنن، ئيواره شيعرى زور بهريوه دهچى، به بونهى سالمهركى شاعير و نووسره كوچ كردووهكانهوه، نهجومه ن كو بوونهوهى جوان دهگيرى و شيعر و چيروكيان تيدا دهخويننهوه. گهليك شاعيرى بهتوانامان هيه، ههنديكيان به نه زموون و ليزان، ههنديكيشيان گهنج و خاوهنى داهاتوى باش، وهك فهريديوون ميرنههمهدى، كامبيز كهريمى، جهليل جهليلزاده، سيمين چايچى، كولسووم عوسمانپوور، بهيان عهلى رهايى، فاتيমে فهراهدى، رهحيم لوقمانى، محمه فاتح محمهدى و.... زوريكى تر له ورمى و مههاباد و سنه و كرماشان و ئيلام و سهقز و ميريوان و ههندي جاريش تاران و شوينى تر گوڤار و پوژنامه بلاو دهكهنهوه كه دهوريكى زوريان له پهروهده كردنى شاعيره لاوهكاندا هيه. به گشتى شاعيرى كچ و كور شان بهشان بهره و پيشهوه دهچن.

له شارى بوكان بارودوخ گهليك باشتريشه، شاعيره لاوهكان گهليك چالاكن، بيئيديعان و كار باش دهكهن، وهك نه مين گهردىگلانى، يوونس رهايى، محمه نههمهدى "سامال"، خاليد عينايتى، نادر نوروومه نند، نه مير نهفسوون، جهواد هيدهرى و گهليكى تر كه له بوارى شيعردا زور چالاكانه بهره و ئاسوى روون دهرون.

شعره کان

ئا. من

ناتہ با

زہردہ پھری ئیوارییہ
لہ شہ پۆلی شہ قامیکی فی گرتودا
مہلہ دکہم
دلہ خورپہ یہ کی کون
پشوی لئ بریوم

نیوہ شہ وہ
دہستم بؤ خوشہ ویستی دہگہ ری
چرای ژوورہ کہم
وہک چرای دلّم لہ کووژانہ وہیہ
گہرووی ہاوارم وشکہ
خہونی کال دہبینم
ہہموو دنیام پی تہنگہ
بہ پیشوازی گومانہ وہ دہچم

نیوہ پۆیہ
ولات کز و ماتہ
دہشتی دہستہ کانم تینوویانہ
جامی دلّم پرہ لہ ہیچ

پرسیار له سەر پرسیار میثکم دهجوون
ژانکی سارد
وهک کێردیکی رِق ئهستوور
دهمشه مزینئ
نهخته نهخته هه لده قرچیم
ورده ورده وشک ده بيم

شه و به به ریه وه نه ماوه
جولانه ی گومانیکی له میژین
هه وری لاری به یانی ده چریکینئ
روانگه م رووناک و به رینه
له شم پره له ره شبه لهک

من له کویم؟
له کو یوه هاتووم؟
لیره چ ده که م؟
به دوا ی کام پرسیار ی بی وه لامدا
ویلم؟
ئه م جیهانه به رینه
چه نده به رته نگه؟

لوتکه و سرته

ناسنامه ی من
چوار لاپه رهی ناله باره و
به ناسنامه نووس گوتراوه
به تاییه تی په ره کانی رهش کاته وه
لاپه رهی یه ک
وینه یه کی خپچ و خواره له زمانم:
"صم ُ بکم".
لاپه رهی دوو هر دپړیکه:
گوپچکه ت ده بی کپ بی و نه بیه ت.
لاپه رهی سی بریتیه
له لیوکی رهشی قامک له سهر
که له ژیریا

به خه تیکی یه گجار خووشی میرزایانه
نووسراوه:
ئه ی خاوه نی ئه م ناسنامه یه!
ئاموژگاری هه ر جاریکه و
ئیتیر دوویات نابیتته وه:
تافگه ت نیگات ده بی لیل بی و
شینه شیعریش دهفته ره که ت بره نگی نی.
لاپه ره ی چوار
هه ر سپییه و وا بزانه
دایانناوه بو ئه و کاته ی ده بی بمرم
که بی نووسن ئه وه ی خو یان پنیان خو شه.
به لام ئه من، ترس و له رزم وه لا ناوه و
به خه تی خو م
لیم نووسیوه "چاوه پروانی".
بووه ی ئه گه ر هات و روژیک
په ره سیلکه جوانه کانم گه رانه وه و
یه ک دوو بزهی ئاهوورایی له سه ر لیویان هه دای دا
هیلانیکیان بو ساز بکه م
له شابسکی بزه و گزنگ
داوه تیکیان بو پینک بینم به ته پل و نایه و تووزله
کاتی هات و مندالیان بوو
ناویان بنیم "چرپه" و "چۆپی" و "سو ما" و "سه ما" و
به پینووسی خو شه ویستی
له و لاپه ره بیاننوسم

بلیی پوژیک زەر دەهێ شە به ق
دیسانه که له سەر داری هیوام
جی خوش بکا؟

بلیی پوژیک گه رووی به یان
شه وه زهنگی سارد هه لלוوشی و
له کازیوه تینه پ ببی؟
بلیی پوژیک سه رنیزه ی خور
له نیو جهرگی دیوه زمه ی زور
هه لچه قیت و

کوندی گرژی وهیشوومه ی خه م
له که لاوه ی زامه کانم بتارینی؟
بلیی پوژیک؟

به هاری ٢٠٠٠

دنیايه کی بی بزیه
بالی هه ناسه برینداره
هه نیسکی په ژاره، زهوی ده کیلی
شار دارمالی خه مه
گوند بی زهماونده
زی، زه ریا ده خوا
جوگه له رووبار قوت ده دا
خوری هه لیه ست، دهسته و ئه ژنو
هه لئرووشکاوه

ولات خه مارۆیه
مانگ ئاگای له ئه ستیره نییه
دهشت و دهمه ن له یه کتری نامون
تاریکی سنگی رووناکی هه لدریوه
زگی هه ور مندالی له بار چووه
به یانییه کان، پیتاکه نن
ئیواریکان ماته مینن

که ژاوهی روژ

له ته پومژی ئیواریی سه خله تدا

خنکاوه

سه ر په نجهی شیعر زووخاوی لی ده تکی

رووبار شه که ته

دارستان فرمیسک هه لده وه رینی

ته می خه م باخی داپوشیوه

ژههراو، جیگای به شه کر ته نگ کردوه

ژیان تاله

شه مشه مه کویره

چرای رووناکی ده شکینی

پشیلهی چلیسی بی چاو و پرو

هیلانهی قومریه خوش رهو ته کان ده پیشکینی

کونده بووی پیری زل کویر

له سه ر دیواری که لاهه کان

دهست نویژ ده شوا

نال شه کینه کز و ماته

هیژی ئه ژنوی نه ماوه

حهوزە گەورە تینوویەتی
چاوی بە مۆلەق وەستاوہ
قەلای سەردار قەلاچۆیە
دووکەل ھەموو لەشی تەنیوہ
"باغی میراوا" گەشە و نەشە ی نەماوہ
کیژۆلەکان زەماوہندی لی ناگرن
"گۆمی سەرسەکو" لە گەنداوی خۆیدا پەلەقاژەتی و
سەمفۆنیای بۆقە چاو سەوزەکانی نایەتە گۆی
شەمامەکانی "مەحموداوا" لە گیتراوی نامۆییدا
لاپەشەیان گرتووە
دار گوێزەکانی "ئاجیکەند" لە بارانی خۆشەویستی تەریکن
بۆلۆووکەکانی "سەردەراوا" کرمۆلن
دۆلی کۆلوانکە شینی "خۆراسانە"
لە تاسە ی دووری ئازیز ویرە دەکا
غار ی "سەھۆلان" لە میوانەکانی نامۆیە
"تەرەغە" لە عازییەتی ھەژاری موکریانی
ورینە ی مەرگیەتی

ھەناسە ی دنیایی قورسە
بووک، دەم و چاوی لە بی ئاویدا دەشوا

زاوا، لە شه پۆلی بی وازیدا خهونی وهنهوز دهبینی
ئاھوورا تازیه باره
ئههریمه ن له هه لپه رکێ دایه
چرای سه بووری خامۆشه
هیچ گۆرێک کیلی نییه
برا قه بری برا نانسیتته وه
گزنگی به یان په یامی پی نییه
کوورهی بوختان بی وچان
گێژه لووکه ی هاوار ده ده میتنی
منی تینووش
له شۆره کاتی بیره وه ریبه کانمدا
ده تلیمه وه و
له کامووسکی رهشی خۆمدا کلوو کلوو
وهک به فری به هار ده تویمه وه

بۆکان

گلکۆبه کی موباره ک

ئیتەر گۆر له ژیانم بهرنادهم
ئیتەر چزه له ههستم ههئناستینم
شیوهن و رۆرۆ له فه رههنگمدا ناگونجینم
بیر له شهوه داهیزراوهکان ناکه مه وه
چاوم له فرمیسی پیر پر ناکه م
ئیتەر لاپه ره ی دهفته ره کانم
له ناله و نرکه سه ره پریت ناکه م
باسی ئەشکه نجه و ئازار به زماندا نایه نم
به ئیواری خه مینه کانه وه خۆم خه ریک ناکه م
ئیتەر تامه زرۆی شه رابی مه رگ نابم
زه ماوه ندی نادیار به دی ناکه م
په ستا په ستا
لیوم ناکرۆژم
به قسه ی هیچ و پووچ
خۆم وه ک به فری به هار ناتوینمه وه
له مه به و لاوه
هه لده کوتمه سه ر ئاوازه نه رمه کانی به هار
مالی شه و گه سک ده ده م و
گۆرانی بۆ گزنگ ده لیم

له گهال خوښه ويستی دهسته ملان دهېم
شيعری جوان له بهر دهکه م
شه و روژ
له گهال گووهند و زه ماوهند ئامراز دهېم
ساتی عه شق
پرسیاری مانگه شه و
شه وی ژوان
بوڼ و بهرامه ی ماچ
دهستچن دهکه م
سه مای ئاسکه سله کانی بازنه له قول
سه رچو پپی شهنگه ژنی هه وری له قول
دهنو و سمه وه

هیزی "با"
رووپه ری "تاو"
هه لډیری "چیا"
شه پولی ئوقیانووس
ئه ستیره ی جوانی خه یال
مانگی دم کهل وه بیر دینمه وه
ئیتر بیر له یه که مین خایه نی ئه م سه رزه وینه^۱
ناکه مه وه
که بو چنگی گهنمی نه بژیردراو
ئه م جه هه ننه مه به رینه ی بو ئیمه به دیاری هینا

فرووغ و فەرەیدوون و نیما یووشیج
سۆراب و نوسرەت و سیمین بیهههانی
مەولهوی و گۆران و حەزرەتی نالی
سوارە و مارف و ژیلای جوانە مەرگ
دینمەوہ کایە

خاکی گۆرەکە ی ئوخما توفە ی^۱ قژ کال
تۆزی گلکۆ موبارە کە کە ی شاملوو
لە دەم و چا و هەلدە سووم و
شیعەرە ئاراستە کانیان دووبارە دەخوینمەوہ
قسە نەستە قە کانیان دووپات دەکە مەوہ
باسی شەو بو و شاناز و پیناز دەکە م^۲
کە رایە ل و پۆم لە گە لیان تیکە ل بووہ و
بە تاریکیش چاوم لە چاویان گری داوہ

زامی حەسانەوہ قوولە
کلپە ی ئاگر دانامرکی
بلیسە ی هەلبەست کپتۆش نابا
سەرپەنجە ی ناسکی شیعەر نانوشتیتهوہ
۶۰ مۆم دادەگیرسینم
بو ۶۰ پایزی پر لە شەختە
۶۰ غەزەل دەنووسمەوہ
بو ۶۰ سال ئازاری تەمەن

^۱ شاعیریکی ناسک خە یالی رووس

^۲ هەوینی شیعەرەکانم

۶۰ چوارینہ لہ بہر دہکھم
بۆ ۶۰ بہ ہاری لہ دست چوو

شہ قامہ نیوہ چولہ کان پشوو ددہن
کولانہ قوراویہ کان نہ فرہت دہشونہ وہ
بیرہ وہ ریہ ناتہ واوہ کان
لہ شوینہ واری کاکہ شاندا
سہر بہ سہری یہ کہ وہ دہنن
بالدارہ دلدارہ کان
قول لہ قولی یہ کتری دہکن و
بہرہو دنیا یہ کی تازہ
ہہ

نگاو

ہہ لد

یننہ وہ

بۆکان

گولە جەهەننەمی

خەمیکی ڕەش
بە بارتەقایی باوەڕ
لە ئیسکەکاندا

گۆرانی دەلی

جاری وایە
پینووسەکەم نانووسی و
کاغەز لەگەڵم هامراز نابێ
جاری وایە بۆ تاڵە گولێکی زەنبەق
دەشت و دەوێن لێک دەدەم و
بە چاوی دل
هەرچی جۆگەلە و ڕووباری جوانە دەیکێم
بەلام غەیرەز گولە جەهەننەمی
هیچ گولێکی تر
چاوی لە چاوم گری نادا
جاری وایە پیناوی نووسراوەکانم
لە وشکایی سەرەنگری دەدەن و
لە باراندا هەڵدەخپسکین
مەرک

لە تاپووتکی رەشدا غۆی مەشارداوە و

ھەر تاو نا تاوئ
لە پەنپە، رەبەكى ئۇنكلاويپەوہ
مۆرەبەكم لى دەكات

رۆژگار
شىۋازى كوشتارىشى لى سەندووم
كوشتارى خۆم
كوشتار لە گرى پوۋچكەكانى درۆ و دەلەسە

لە ھىچ شوينىك ئۆقرە ناگرم
لە ھىچ زەماوەندى دلم ناكريتەوہ
بزه بە ھەلكەوتيش بەلامدا نايە و
ئەگەر پىگەى لى ھەلە بى و
بەم لايەدا تىپپەرى
چاۋە بزەيەكم لى دەكات و غەيب دەبى

من تەمومژى ئىوارانى سەخلەتم و
لاپەرەكانى ژيانم
سەرپرېژن لە نەينى
من تەموورەژەنىكى خەو لى شىۋاوم
كە لە سوۋچىكى خەلۋەتگاگەمدا
خەرىكى مناجاتم و
لە تالى تەموورەكەم
خوناۋەى عەشق و عارەقى پىنەگەيشتن دەتكى

من په يکه ره يه کی سه هؤلینم
له بیستانیکی زهره هه لگه راودا
کردوویانم به داوهل و
له گهل دهرکه وتنی خور ده تویمه وه
من له شه وه زهنگیکی خه ماژودا
له دایک بووم و
پیش ئه وهی هه ناسه ی کازیوه هه لمژم
له ژیر ریژنه بارانه ی ته نیاییدا
خنکاوم

وشه کانم بی وازن
نووسراوه کانم شله ژاون
پینوسه که م شه که ته
شيعره کانم دووگیانن
باوه شم جۆلانه ی دهیان واژه ی کرچ و کالن
که هه ر بینا له کۆلانی دیره کانی خویاندا
سه ریان لی شیوا و
له شه پۆلی بیکه سیدا
بوونه پیخوری ماسیه برسیه کانی زه ریا

لیواولیتوم له تاسه و
پرپریم له هه ناسه

باوه پری تازه

هه ستم، ده خه مه چوارچیوهی هه لبه ستم و
له سهر پوو باریکی به رین
به شه پۆلی خه یال
ده ست نویتژ تازه ده که مه وه
له ئامیزی ده شتیکی وه نه وشه ییدا
هه ر دوو ده ستم هه لدینم و
نویتژ که م به قنوت داده به ستم
له گه ل خودای خوم تیکه ل ده بم
به ته سیبچه قه زوانه که م
ده نک ده نک
تاسه کانم ده هونمه وه
پاش ماوه یه ک
له بهر یه کیان بلاو ده که م
من له بیریکی تازه
له باوه پریکی تازه
له روانه وه یه کی تازه ده که پریم

به موباره کی سه بای سالحان
بو دیتنه وهی سه رچاوهی ژیانیکی نوی

له بهرزەخی بئەوازی و بئەهنگی تئەهپەرم و
ژاری ژانی برینه ساریژ نەکراوەکانم
له دڵ دەشۆمەوه

تۆزی کۆنی جی پێی نامۆییەکان
له خۆم دەتەکێنم و
هەنگاو بە هەنگاو بە کتیبخانەکاندا دەگەریم
گۆقاریکی نوێ
دەبینمەوه و

بۆ وه دەست کەوتنی بەرھەمیکی نادیار
لاپەرەکانی شەق دەکەم

من له هەستیکی تازە
له هەوايیکی تازە
له شیوازیکی تازە دەگەریم

بۆنی گۆلەباخەکان هەلەمژم
سەمفۆنیای گۆلالە سوورەکان دەگرەمە گۆی
خشیپەیی گەلای شۆرەبییەکان
دەکەمە گۆرانی و

بە ئاھەنگیکی کەس نەبیستوو
هەوری لاریکی جی نەکەوتوو دروست دەکەم
من له هەتاویکی تازە

له دنیاپەکی تازە
له چریکەپەکی تازە دەگەریم

ئەو هی سه رنجم راده کیشی
خالیکی راسته قینهیه له بواریکی رووناک
که له ناو چپه و سرتهی روانینی شیعه رهکاندا
به رهه میکی تازه دهخولقیینی
به رهه میک، که له "چه نده بژی" بیزاره و
بو "چۆن بژی" سه ر داده نه وینی
من له ئاسمانیکی تازه
له مانگیکی تازه
له ئەستیرهیه کی تازه دهگه ریم

ئاگری بیره وه ری له دلمدا هه لایساوه
کیو و شاخه به رزه کان ده پیوم
جاده دووره دهسته کان ده پیوم
جانتای ریواره ماندوو هکان ده پشکنم
له کازیوه تینه په ریم
شه به ق دهگرمه ئامیز و
کرنوشیک بو گزنگ ده به م
من له سنووریکی تازه
له هه واریکی تازه
له ئاسویه کی تازه دهگه ریم
من له شیعی تازه دهگه ریم

شهو

شهو، شهویکی رهش
شهویکی سارد و سر و بی ئهستیره
له گهرووی ئاسمان خه م دهباری و
له سنگی زهوی وهرهه م بالا دهکا
قاقا، سه لای مه رگه و
پیکه نین، شین
روو له هه ر لایه ک ده که ی، ناموییه

منالان مات و کر
لاوان بی دهنگ و سر
پیره پیاوان دهسته و ئه ژنۆن
دهنگی کونده بوو دیواری ئه وین ده روخینی و
بالی شه مشه مه کویره
چرای پرووناکی ده شکینی
نه چریکه ی بازیک بو راپه رین
نه هاشه ی هه لۆیه ک بو راجه نین
نه هه لبه سته ی هونه رمه ندیک بو بزووتن
هه موو له ژیر لیفه ی ته نبه لی خزیون و
خه ون ده بینن.

تا چاو هه تهر دهکا، تاریکیه
گولله یه، سیداره یه، مال ئاوا یه
به زهرده خه نه م
به لام ده گریم
دیوانی شیعره که م یاساغه
ده بی به زمانی غور به ت بدویم
کتیب خانه ی شاره که م سووتاوه
قوتابخانه ی ولاته که م رووخواوه
قه برستانی باب و باپیرم خاپور کراوه
نوسراوه کانم له دار دراون
ئیمه ئاسوی بی شار،
زاوای بی بووک،
هه لوی بی دوندین
په ر و بالمان هه لپرووزاوه
سه رمان لی شیواوه
هه موو شتی کمان لی سه ندراره
به لام به م حاله ش چوک داناده یین
بو هیچ که سی چوک داناده یین
بو هیچ که سی کرنوش نابه یین
دهستی هیچ که سی ماچ ناکه یین
قه سیده ی دریژ دریژ ده لئین
مه شخه له کانمان ده گه شینینه وه
گیلاس گیلاس شه راب هه لده خه یین

به گژ زلله دا دهچین
توورهبییه کان دهتوینینه وه
له ژیر ریژنه بارانی بی ئه ماندا
سرود دهخوینینه وه،
ته مووره ده ژه نین
جه لمان ده گرین
گورانی ده لنین
سواری ئه سپی شی ده بین
له کازیوه تیده په رین
سلاو له شه به ق ده که یین و
باو هس بو هه تاو ده که یینه وه

بۆکان

دهنگي ماته مين

دنياي من
دنيايه كي چكوله و سه رداپوشراوه
له نيواريي، دلتهنگي و
له شه قامي، بيدهنگي دهباري
گولي گولدانه كاني مات و مه لولول
گه لاي داره كاني زهر د و مل كه چ
رووباره كاني وشك هه لگه راون
له دنياي چكوله ي مندا
هيچ پوژنيك
هيشووي هه تاو له سه رباني مالان ناله ريته وه
هيچ كاتيڪ،
ئاگري پيڪه نين
له سه ر بانيزه كان ناگه شينته وه
ترپه ي نه فره ت
له دهنگي پيلاوي ريپواره كان به رزتره
گوماني نه مان، چه شني باران
له ئاسماني بي ئه ستيړه ديته خواري
شه ونمي به بيان ئه وه نده لاوازه
به ملي هيچ خه يالنيكدا شوړ نابيته وه

زەردەخەنە بە ھەلکەوتیش
لەسەر لیوی گەورە کچان جی خوش ناکا
کلی بی‌وازی
گلینە ی لاوەکانی سپی ھەلگێراوە
ھەتاو بە ئاگری جگەرە یەک بریندار دەبی
ئاھەنگی نوێخواری
لە ھیچ کۆلانیکی دەنگی نایە

لە دنیای سەرداپۆشراوی مندا
ھەر بایە و سواری گفە دەبی
پەنجە ی ناسکی پر لە ئەفسوونی "با" و
تاقگە ی سیحراوی نیگای "ئاو"
ھەر ئەفسانە یە و ھیچی تر
قالاوی پوورپەش، لە پەنای دیوارەکان
خۆی لە تەرمی کەو و کەوبار حەشار داوە
بالی سامناکی کوندەبوو
ئاسمانی داپۆشیوہ

شەمشەمە کوێرە
جیگای بە قومرییەکان تەنگ ھەلگێراوە
شمقار بو ژوانی ئەستێرە
بالەکانی ھەلخستووہ
شەو زەنگ
ئێواریکانی لە جەلمان خستووہ
ئەسپی مەرگ سمکۆل دەکا.

حه یفه به دهنگیکی ماته مینه وه گورانی بلیم
حه یفه به و هه موو قه سیده وه خوم داگیر سینم
حه یفه تاریکه شه وی لاسار
هه سته کانم بریندار بکا
حه یفه به جیی ئه و هه موو نووسراوه به که لکانه
ورپینه ی شیعره کانم بنووسمه وه
حه یفه پروپاگاندا بو شیعریک بکه م
که سه نگره ری نیه
شیعری بی سه نگره پو وچه له

با هاواریک بو خودا بهرم
با سکا لایه ک له گه ل خودا بکه م
با جانتایه ک هه نیسکی بو هه لپریژم
که یه که مین خایه نی ئه م سه رزه وینه
که "ئاده مه"
بانگ کاته باره گای خو ی و
بیخاته ژیر پرسیار و
به تاوانی خه یانه ت
له پیش چاوی ئه و هه موو جوانه بی گونا هه
له مه دیدانی شار
بیدا له دار
که بوچی ئه م خه لکه زمان به ستر او هه ی
ئاوا تووشی خه م و په ژاره کرد؟

بۆ چىڭگى گەنمى نەبژىردراو
ئاوا سەرى لە عالەم شىواند؟
بۆچى سەرسامى پى گرتىن و
كردىنيە سوتوى جغارەيەك و
وەك تۆوى ھەريز
لەم دنيا سەرداپۆشراو ھەدا بلاوى كردىنەو ھە؟

نه گه یشتن

شاریک نییه
شه ویکم لئ شق نه کردبئ و
بازی چاوم
نیچیریکی له ش که رویشکی لئ نه رفاندبئ
گووه ندیکم پئ شک نایه
ره شبه له کم لئ نه گرتبئ و
دهستی عه شقم
په نجهی نه رمی مامزیک لئ نه گوشیبئ
شه قامیکم نایه ته یاد نه مپیوابئ و
چپه و سرتهی ئه وینیکم لئ نه بیستبئ
چیا نه ما له باوه شی به رینیدا
سه رخه ویکم لئ نه شکاندبئ
زه ریاهه کیش هر نه ماوه نه که م سهیری و
بو ماوهیه که له قه راغی دانه نیشم
به لام، به هه موویان نه یانتوانی
بیشکهی دلم پراژینن و
بمبهن بو شاری ئه ستیره

هیچ کامیکیان بویان نه کرا
خه لفی باغی شه ونخونیم پاراو کهن و
له ته نیایی دهرم بینن
هیچ په نجه یه ک قفلی دلمی نه کرده وه و
هیچ زه خمه یه ک
سازی دلمی نه خسته دهنگ
یادگارہ بون خوشه کان
له چاومدا کال بوونه وه و
هر به دلم نه گه یشتم

شه قام پاکی کر و بی دهنگ
کولان هه موو چول و بهرته نگ
له هیچ شوینیک بلایسه ی عه شق پهره ی نیه و
گووه ند هه سستی خه سستی هیچ دلداریک نابزوینی

بو کوئی ده چم؟
کی ده مناسی؟
کییه روژیک ده ستم بگری و
له غه ربیی دهرم بیننی

بۆکان

(...)

گرێ پووچکە ی ھۆنراوہ کانم
بە ھەزار ناری عەلی
لە گێژە لووکە ی ژیان دەردینم و
پیش ئەوہ ی تووشی پشکۆی زام بن
لە درزیکی تاریکەوہ
بە چنگ و ددان دەیانکەمەوہ
لەبەر یەکیان بلاو دەکەم
بەو ھیوایە ی بە ھەموویان
بەرھەمیکیان لی وەدی بی، کە:
ئەم لا و ئەو لای گەلا و گۆل بی
لەھەرلاوہ تی بپروانی
شادەشتیکی بی وینە بی و
سەرپێژ، سەرپێژ

له گه زیزه و له نیرگز و گولاله بی
فرمیسه کانی بکاته جامیکی زیوینه وه و
به دواى جی پیی تاریکیدا بیانریژی
باغه وانی بون خوشترین
شه و بو و شه مامه و شورهبی بی و
بیسه لانی هه لاله کان پیشیل نه کا
بزه کانی بونی هه تاو بدا
هه ساتیکی به شیک له پشکوی ئیلهام بی
له نیو ته پومژی ئیوارینه کی خه ماژودا
کولکه زیرینه وه دی بیی
له تاریکی دانه چله کی
له دهستی چلکنی شه و نه سه میته وه
سنگی قه لغانی ته لیسمی
دهروازه ی قه لالی مهردان بی
منیش هه ناسه یه کی ئاسووده یی هه لکیشم و
پال بدهم به دارتووه کونه که ی
سالانی پیش له دایک بوونم و
ماندوو یه تی خوم وه حه سینم
به لام هه زار و هه زار مخابن
کاتی به خوینی جه رگ و بزپ بزپ کردنی نیتوک

گرئ پووچکەکانم بۆ کردنەو
هەر که چاویان بە رووناکیی کەوت
دەست و پێی خۆیان گوم کرد و
دەستنوێژی جیا بوونەویان گرت و
هەریەک بە لایەکدا بۆی دەرچوون
پێیان وا بوو هیندە بە عەقل و مشوورن
که له پر دهگه نه سه ر لووتکه ی ئاوات و
خۆیان لە ئاسمانی ئارەزوو توند دەکن
بەلام ئاکام؟
یەکیان خۆی بە شمشالژەنیکی ناشارەزاو
هەلاوەسی و
هەر که گرمە ی دەهۆل و
فیقه ی زۆرنایان بیست
له خود بیخود بوون
یەکیان سەری له چۆل و بیابان دەرتنا و
بە گەلای دار بژیوی کرد
بە تەرزە توونیەتی خۆی شکاند
له گەردەلوولی دووکه لی پێ نه گە یشتندا
سەری لی شیوا و
شوینەواری عەشق و عاشقی له بیر چوووه

یەکیان چووہ ژیر لاشە بەردیکی زەلامەوہ و
باوەشی بۆ باران کردەوہ
شەوانە ئەوەندە لەگەڵ ئەستێرەکان
چاوپرکینە کرد
کە دوای ماوەیەک چاوەکانی
هەر شتیکی دوان دوان دەدی و
هەر بەو دەردەش سەری ناوہ
یەکیان بە گولە هەرمی
کە پریکی دروست کرد و
لە لق و پۆپی دار گیلایک
جیگاوبانیکی ھۆندەوہ و
لە شەوہ بی مانگە شەوہکاندا
دەستەو ئەژنۆ دانیشت و
بە زگی برسێوہ بۆنی پێخۆری ھەلمژی
کە لە ئاکامدا گورگیکی برسی
دلی پپی سووتا و باوەشی پیدا کرد و
لەگەڵ خۆی بردی
یەکیان بە ھەلبەز ھەلبەز و قاقا کیشان
خۆی بە دەشتی کارمامزەکاندا دا و
وہایان لەگەڵ تیکەل بوو

كە پەنگ و پرووی ئەوانی گرت بەلام
هەرگیز پەوت و پینگا پۆیشتن و
ئاوردانەوہیان لی فیئر نەبوو
یەکیان سەرۆبایانی خۆی لە خومرە نا و
وہا لەگەڵ شەرابی کۆن بوو بە ھەقال
كە دەتكوت بوو بە نەوہ و نەتیجەیی بادە و
ھیندە شەوانە خەونی پلیتی دی
كە شەویك لە نیو خەونە ئالۆزەكانیدا
سەری بۆ ھەمیشە تیداچوو
دەنگم لە كۆلانی بیدەنگیدا
دەنگ دەداتەوہ
لە سەرتاپای لەشم
عارەقی گومان دەتكی

دەنگیم ھاتە گوی
دەنگیکی لاواز سەرنجی بۆ خۆی پراکیشا:
ئەي من؟
بۆ ئەم گۆشتە لەو رانە نییە؟
بۆ من ریشەیی ھۆنراوہکانی تۆ نیم؟
تا ئاورم داوہ واقعی وپ مام

ریشه‌یه کم چاو بی کهوت
که له بهر بیوازی و بی‌دهسه‌لاتی
له خیل دوا کهوتبوو
چاوئیکی مۆر کردهوه و دهستی کرد به خو بادان
دهمه‌لاسه‌یه‌کی لی کردم و گوتی:
منیش منم
منیش هەر تان وپۆی ئەو ریشه‌یه‌م
منیش بو خۆم دنیا‌یه‌کم هه‌یه
منیش هه‌زار واژه‌ی جوراوجۆرم هه‌یه
منیش له جانتا که‌مدا
هه‌زار گۆله‌ پاییزه‌م په‌روه‌رده کردووه
له پر گه‌رده‌لولوئیکی توند هه‌لیکرد و
بی‌وه‌ی ئەمان به که‌س بدا
چاوی خۆی قوچاند و
دهشت و ده‌ری پیک‌دادا
ریشه‌ بی‌که‌لکه‌کانی وه‌پیش خۆی دا و
بردی
هه‌ندی واژه‌ی بی‌تامیش
که خۆیان له پیچ و په‌نادا هه‌شار دابوو
ته‌فروتونا بوون

وشه مه جازیه کانیش هه رکام له حاسته و خق
توانه وه

واژه ئاراسته کانیش

له گه ل وشه به تام و بونه کان

به چاو لیکدانیک بالایان کرد و

دهستیان کرد به گورانی کوتن

هه وه ل مه قامیان ئه لالا وه یسی بوو

داوای ماندوو حه سانه وه یه کی که م و کورت

باسه که یان هینا سه ر شیعر و هه ل به ست

که زور به یان له چوار چیه ی

غه زهل و قه سیده دا بوو

به لام زور زوو

که وتنه سه ر بیرو پای نوئ و

خویان به به ژنی خواهیه کی تازه وه هه لاهه سی

خوینی شیعره کانیان له قه له شتی عه رزه وه

هیور هیور گه یانده زه ریا

زه ریا یان سوور هه لگتیرا

توند و تیژ و نه سره وتوو

به سرته سرت و چپه چپ

مه لایکه کانیان له خه و راپه راند

سواری ئەسپی شی بوون و دەم لەسەر پشت
ولاته کانیان کوتا و
به زهنا زهنا و هاوار هاوار
گه رهکیان شیواند
جلهوی ئەسپه کانیان به ددان گرت و
له سەر لووتکهی چیا دووردهستهکان
جینیان بۆ خۆیان خوش کرد
به دستیکیان هه ئاوینهیهکی تهواو بالا و
به دستهکهی تریان دهیان ئەستیرهیان
هه لاههسی و
له گهله هه وره کوچه رهکان بوون به هه قال
به قوولایی پۆحیان، ده لاقهیهکیان
له په نجه رهی باوه ریانه وه کرده وه و
به په نجه ئەفسوونه کانیان
دهیان په ره سیلکهی سپی بالیان
له بهر درگای هه ناسه یان کۆ کرده وه و
ئا ههنگی هه سانه وه یان بۆ ساز کردن
یا که ریمه خوشه وه دهکان له سەر له پی دهستیان
دهستیان کرد به چینه کردن
هیشووی قامکیان وشه ی رهنگا ورهنگی

لئ ده تکا

بالنجی لیویان

واژهی کهس نه بیستووی لئ خهوت

کونده بوویان تاراند و ریگیان له

شه مشه مه کویره بهست

په ریبه قژ زهرده کانیاں خسته جه لمان

بوئی ریحانه و سووسه نبه ریان بلاو کرده وه

به بادهی کون به ره می تازه یان خولقاند

شיעری تازه یان خسته باله پرژه

کورته شیعریک

به بالای کتیبه کانمدا هه لده چی.

کورته شیعریک:

به بوئی گزنگ و هه تا وه وه

به بوئی نارنج و لیمو و پرته قاله وه

به بوئی بزوتنه وه وه

عه تری کورته شیعره که

کتیب خانه که می داگرت

بیره کونه کانی گه سک دا

منیش ئارام و له سه ره خو

تان و پوی ویسته کانم

خسته چوارچیوه یه کی زیړینه وه و

به دیواره‌کاندا هه‌لمواسی
گولّه نه‌پشکوتووّه‌کانم خسته پیکه‌نین
باوه‌شم بۆ شه‌به‌ق کرده‌وه و
له‌پی ده‌ستم پر کرد له هه‌ستی تازه و
هه‌تا توایم هه‌یشوو‌ی گیلایم کۆ کرده‌وه و
به هه‌موو توایم چریکاندم:
ئای... شۆرّه‌سوار
شۆرّه‌سواری ریگه‌ی نه‌جات
شۆرّه‌سواری ری ئازادی
هه‌تا لووتکه که‌می ماوه
که‌میک توندتر
که‌میک توندتر
که‌میک:

ت

و

ن

د

ت

ر

په په پ کراو

له دووری تو وهها دل هه لکزاوم
که خوین ده پژی له بینایی دوو چاوم
به رۆژ، بی بهش له دیداری عهزیزان
به شهو ته نیا و بیکهس، دل شکاوم
جهرگ سووتاو و بی دلدار و دلسۆز
نه ماوم، ئاره زوو بیکی نه ماوم
بریندار و ئه سیری داوی بسکت
ته ماشا رهش بووه، جهرگ و هه ناوم
نه دهنگم دی نه سۆزم دی نه هاوار
پساوم، تالی تاریکی پساوم
له دوائینی چیا، شهونم ده پژیتم
له کیوان، ئاخیرین شوعله ی هه تاوم
به مهرگی تو، منیش گول بووم و بۆن خوش
گولم لۆمه م مه که، په په پ کراوم
وه ره بهو په نجه نه رم و ناسکانه ت
دهوا که درده که م دردت له چاوم
"وه فا" عه شقی ئه تو کردی به شاعیر
دهنا کهس نه دیده زانی نازناوم

۱۳۱۴/۵/۴

خاچ

ئەمن "لوقا"، ئەتۆ "عیسا" ی مریەم...
ئەمن پەر زام و تۆ دەرمان و مەلحەم
ئەگەر کاتن لە جیئە ک خاچ ئەبینم
دەلەرزیم و، دەسووتیم ھەر وەکوو شەم

تەنگی بانگی شینوانی "یەکشەممەیە"
لە سەر تەختیکی رەقی بە پەتۆ داپۆشراو
لە نەخۆشخانەییەکی تاسەباری بی بەندوبار
پاکشاوم

گیژ و ویژ و رەنگ ھەلپرووسکاوم
روانگەم تەنیا گومبەزی کلیسایە و ھیچی تر
بۆنی ئەلف و بیی نەخۆشخانە
میشکی سەری ھەلگرتووم
کەللە ی سەرم وەختە شەق بی
ھەوای ژوورەکەم وەک قورقوشم قورسە
بە شەو دەستم بۆ پرووناکیی دەگەرئ و
بە رۆژ تاریکیی بژار دەکەم

بانگ و سه‌لای مەرگ و نه‌مان
په‌ژاره و شیوه‌ن و گریان
ده‌ستیان له ده‌ستی یه‌ک گری داوه
دوکتۆره‌کان دین و ده‌چن
په‌رستاره‌کان
به باوه‌شیک ده‌رزی و ده‌رمانه‌وه
به دوویانه‌وه‌ن و
چیرۆکی نه‌خۆشخانه ده‌نوسنه‌وه
ساغ و نه‌خۆش شان له شانی یه‌کتر ده‌سوون
هه‌رچی ده‌ییینی
ره‌نگ زه‌رد و لیو به‌باره
هه‌رچی ده‌یییسی
سه‌مفۆنیای خۆ پنین و قور پیوانه
دایک کۆرپه‌ی له ده‌ست داوه و
رۆله بابی لی کوژراوه

روانگه‌ی ژووره‌که‌م ته‌نیا کلیسایه و به‌س
کلیسای نه‌نه مریه‌م
به‌ناوبانگترین کلیسای ئەم هه‌ریمه
زۆربه‌ی مه‌سیحیه‌کان یه‌ک یه‌ک و دوو دوو

ئارام و له سەرەخۆ
رێکوپێک و پاک و خاوین
به نەزم و نيزامیکی تایبەتی
روویان کردۆتە کلیسا
نە ئوتووی شەلوارەکیان تیکچوو
نە گریی کراواتەکیان شل بۆتەو
له بەر درگاوه،
کرنۆشیکی بۆ کلیسا دەبن و دەچنە ژووری
گومبەزی کلیسا زۆر بەرزە و بەتایبەت
خاچی لووتکەکی بە راکشانیشەو له من دیاره
من خەونی ئالۆز زۆر دەبینم
به لام تامەزرۆی خەیاڵ نیم
ئەو، خەیاڵە که تامەزرۆی منه و
دەستم له یەخە ناکاتەو
راستی عیسایان بۆچی کوشت؟
ئەویش بەو هەموو ئەشکەنجە و ئازارەو!
عیسا چی کردبوو؟ چی گوتیوو؟
غەیرەز ئامۆژگاری و ئاکاری جوان
چ بیدعەتیکی به جی هینابوو؟
په ککوو چهنده سهخته ئامۆژگاری

بۇ ئوممەتى نەفام!
دەلین تیر قەت برسی خوش نه ویستوه
چونکوو تیر هه میشه له برسی ترساوه
ترساوه پوژیک به روکی بگری!
لیی راسته وه بی! بیکووژی!
هەر له بهر نه وه چاوی بروایی نادا بیینی
ئه وانیش له عیسا ده ترسان
به ته واوی وجوودیانه وه ده ترسان

به بروای زوربه ی مه سیحیه کان
عیسا کوپی خودایه و
له عاسمانه و نه مردووه
له سهر نه و بریارهش سوورن
من زات ناکه م نه م قسانه دوویات که مه وه
چون خودا زاته و
زاتیش نه له کهس ده بی و
نه کهسی لی ده بی
عه قلم نه م قسانه ناسه لمینی
دهنا نه ئاسمان کویره و نه زهوی کهر
ئاو له چالیکدا بمینیتته وه بوگهن ده بی

قسە، زۆری دووپات کە یەوێ بێ تام دەبی
هەموو شەوێ لە بەر مانگەشەو دانیشی،

دەبیزری

منیش خەلکی ولاتی کوردستانم و

لە کوێستانەکانی ئەو ولاتە جادوییە

لەدایک بووم،

لە مەلەندی نالەشکینە و ئەربەبا و قەندیل

چاوم پشکووتوو

لە ئەنگووستە چاوی "خەو بەردینە" ی "سوارە"

لە سیحری سپی شیعەرە ناسکەکانی "نووری"

لە پێشەنگی کە ژاوەی "کەو" ی "ئاوات"

لە دەنگی شانەیی شیعەرە خەم رەوینەکانی "هیدی"

لە هەوارگەیی ژوانە خەیاڵیەکانی حەسەن زیرەک

لە پیچ و پەنای برینە ساریژ نەکراوەکانی عەشق

پینووسم بە دەستەوێ گرتوو

هەربۆیە بەم قسانە باوەر ناکەم

هەربۆیە لەسەر بریارەکانم ئاوا سوورم

ئێستاش شەو و رۆژ کارم نووسینەوێ رابردوو

رابردوویەکی خەیاڵاوی کە هەرگیز ناگەریتەو

هەر وهک نیگای نازداریکى شوخ و شهنگ
هەر وهک له نجهى قومرییه کی به عاتیفه
هەر وهک ئاوردانه وهى ئاسکیکى سلّی ماندوو

سلّوویکی گهرم و گور له عیسا
له عیساى روحولّلا
له عیسا و ئاکارهکانی
له و پیغه مبه ره هیدی و هیمنه ی
که به پوژی پووناک به چوار میخ کیشرا و ناله ی نه کرد
له و پیغه مبه ره گه وره یه ی
که نه قینی له کهس هه لگرت و
نه توله ی له کهس سه نده وه

تاویره بهرد

وهك سموره
به دار گويزدا هه لده گه پريم
به لام دار گويز بهري نيبه
دارستاني دار به پرووه كان
به دي ده كه م
گه لا ده خوم
تاویره بهردی هه لده گرم
ریگای ئاسوی پی ده به ستم
با زیپر کفتی بالی هه تاو
ورشه ی نهیه
با شه ونمی چاوی به یان
له سهر په ری گول نه نیشی
با تاریک بی ده شت و ده وهن
با تاریک بی به ند و به ندهن

سیدارہ

ئہ من بی وہی بمرم

مردووم

بی وہی بمکوژن

کوژراوم

بی وہی بمنیژن

نیژراوم

بی وہی خوژشم پی بزائم

لہ سیدارہی خہم

دراوم

تراویلکه

تراویلکه م
سنگی سووتاوی چریکه م
په له هه وریکی دووگیانم
کاتی به فرم
کاتی پلوسکی بارانم

خه م

چه بکه گۆلێکی ژا کاوم
گلکۆی عه شقیکی کوژراوم
مانگه شهوێکی بی رهنگم
خه می غه رییم،
بیدهنگم

تاران

گۆپ

خوینی هه لچووم
بهختی نوستووی له میژینه م
هه لفرینی بیره وه ریم
گۆری هه لبه ست و گورانیم

چارەنووسی

شینى رقم
دەشتى تینووی شۆرەکاتم
ئەسپى سەرکیشى توورپهیم
چارەنووسی پەلی زامم

ھیوا

دیسانہ کہ دہر ویمہ وہ
وہک دار
وہک گول
یان وہک دروو
دہرؤم دہرؤم
دہگم بہ لوتکہی ئارہزوو

داخ

کانیاوه کان کوټر بوونه وه
برينه کان شين بوونه وه
به شينه يی
پر مه ی گریانم گوی دهیه

(...)

گزنگی بهیان
په یامی پینیه، تاراوه
گولی شه ونم له سهه ر گه لای دار جی خوش ناکا
کوورهی بوختان، بی وچان
گیژهلووکه ی هاوار، دده مینی،
هه ناسه سواره
من، ته نیا و تینوو
"ماندوو مردوو رهنج بابر دوو"
له شوره کاتی بیره وه ریدا ده تلیمه وه و
دلّم له کامووسکی رهشی خویدا
کلوو کلوو، وهک به فری به هار
ده تویتته وه

ب. ئهوان

شاری ہہ تیوی دل

تا کہی بیدہنگ بم؟
تا کہی دہنگی بیدہنگیم
لہ کولانہ قوراویہ کانی
شارہ غہ ریہہ کہ مدا
بخنکینم؟
تا کہی ئاوتینہی رووناکی لہ ش
بہ دووکہ لی شہ و لیئل کہم و
ہیلانہی چاوم
شوراوگہی فرمیسک بی

**

من ہہ موو شہ وئی
پر بہ دلّم ہاوار دہ کہم
بہ لام کہس گوئی لی نییہ
زریانی کوورہی دلّم
لہ سہر دیواری مالان دہ نیشی
بہ لام کہس نایبینی

**

كاتى

بوخچەى ئالۆزكاوى خەيال دەكەمەوہ
برینەكانم شین دەبنەوہ
دەست دەگىپم بۆ پەنجەى خۆر
دەروازەى شەو دەكریتەوہ
بەرەو شارى وەنەوشە رى دەكەوم
هەناسەى گەرمە شین بەرۆكم دەگرى
شەپۆلى پەژارە لوولم دەدا و
لە دەرووندا دەرووخىم
پىكەنینى گورگى برسى
خەونەكانم كال دەكاتەوہ

**

من بەم سالەوہ
سەد و يەك سالە
لە تاریكى دام
سەدەيەك و سالیكە
لە تاریكیدا شیعەر دەلیم
لە تاریكیدا هەنگاو هەلدینم
لە تاریكیدا دەژیم
تەپۆلكى تەنیایی و
هەورى مات
هەوارى حەسانەوہمن
گۆرى خەيال و
خەيالى توراو

تونیلی و پینه من
ئاوازی مهنگ و
ته زووی ره شه با
هه ناسه من
هه تاوی ته ماوی و
وشه ی مردوو
شاری هه تیوی دل من
**

شیریکی قه ده غه م دهوئ
له شیریکی قه ده غه ده گه پیم
شیریکی قه ده غه ی
شه خته گرتوو
شیریکی پر له په ژاره ی
ئه ستیره
سه رپیژ له زه ماوه ندی
خوین
لیواو لیو له گولاله ی
بریندار
شیریکی قه ده غه م
دهوئ

سکالا

هه تاوم له نیو ته مدا خنکاوه
خه می ئەم شاره، له من هالاوه
چاوم هیلانە ی فرمیسی گه شه
به هیچ شه رابن ناکه ومه گه شه
په پووله ی وشه م بی شه م سووتاوه
مناره ی دهنگم له دار دراوه
شاژنی شیعرم مات و بی دهنگه
هیشووی هه تاوم، کال و بی دهنگه
له سه ر په ری گول دهنگم تاساوه
ئاوینه ی بیرم، ژهنگی هیناوه
دهنگی کونده بوو، دهوری ته نیوم
گورگی رۆژگار، هه لیدریوم
بالی فرینم لی به ستراره
په نجه ره ی هیوام، لی داخراوه
سنگم پووشاوه به چرنوکی شه و

به قاره‌ی قالاو، هه‌لده‌ستم له خه و
له شار و له دئ و له کئو و مه‌زرا
هه‌روهک قورقوشم بۆم قورسه هه‌وا
ولاتی جوانم داگیرکراوه
هه‌رچی خو‌شیه، لیم‌سه‌ندراوه
هه‌لپه‌رکی بونی مه‌رگی گرتووه
به جاری ژیان کوچی کردووه
هه‌رلایه‌ک ده‌چی مه‌ینه‌ت به باره
خهنده‌ی دیوه‌زمه و دوویشک و ماره
گه‌رده‌لویلی با، ته‌م وه‌دی دینی
له‌سه‌ر گونای گول، زووخوا و ده‌روینی
خه‌نجیره‌ی خه‌م و نزگه‌ره‌ی مه‌رگ
لافاوی قین و گورانی گورگ
قولپی هه‌ناسه و نیگای خه‌ماوی
زمانی زام و پو‌چی ژه‌نگاوی
دین و راده‌برین یه‌ک به‌دووی یه‌کدا
بو ته‌رمی ئه‌وین خو‌ش ده‌که‌ن جیگا
مندالان بالیان وه‌ک مه‌ل کراوه
کیژان به‌ فیرو به‌شیان خورواوه

بزه یاساخه بۆ لاوانی ژیر
له سهر چه پکی گول، خهفته دهچنن پیر
شادی و هه لپه رکی، باوی نه ماوه
شین و گریان و قور پیوان باوه
له ههر جیهه ک بی قاقا و پیکه نین
دهوری دهگیری به لافاوی قین
ههر دهم به ستنه و وه عدهی سهر خهرمان
خۆ سهر خهرمانیش ههر مهرگه و نه مان
ئه ی خودا تا که ی ئه م زولم و زوره؟
تا که ی تان و پوم دابگری خوره؟
تا که ی چه پکی خوین، دیاری دهستم بی؟
تا که ی قورسای خه م هه لبه ستم بی؟
تا که ی چرنووی شه و بمرووشینی؟
مستی دیوه زمه ی که ر بمرووخینی؟
تا که ی خنکان و گریان و هاوار
جوگه له ی خوین و شمشیری ته تار؟
تا که ی بیده نگی و هاژه ی ره شه با؟
لیفه ی ئه ییوب و هه ناسه و بریا؟
تا که ی ئاوازی دال و دهنگی کوند
شاری ویران و ته می ته رمی گوند

تا که ی گريانی شه م بی گووهدنم
خه م چه پکه ی گول بی بو زه ماوه ندنم؟
تا که ی دهرکی دل داخه م له شادی؟
به گوچکه م نه گا بانگی ئازادی؟
ئاخو بهس نییه سیداره و زیندان؟
بهس نییه ئاگر له ژيان بهردان؟
بهس نییه تاسه ی لیو و درکی قین؟
بهس نییه گولله و له خه و راپه رین؟
بهس نییه هووژهی مار و خه نده ی دیو؟
شيعری قه دهغه و مهرگی سه ربزیو؟
بهس نییه درکی لیو و مورهی چاو؟
نامه ی گرموله و قه بری گوم کراو؟
بهس نییه شه تلی ته نیایی و هاوار؟
کووره ی بوختان و لیلائی پووبار؟
بهس نییه ناله ی دلی هه لقرچاو؟
گوړی خه یال و به روکی ژاکاو؟
بهس نییه شاری ته نگ و مه ترسی؟
شاری ویران و مندالی برسی؟
بهس نییه گو می خوین و دل گوشین؟
دهنگی مزگه وت و فاتحه و یاسین؟

تابلۆيەک لە ھەورامان

کاتى دلم زور تەنگ ئەبى
جادە بە جادە، دى بە دى
رەووبار بە رەووبار، شار بە شار
جانتاي خەيال ھەلئەگرم و
دەرۆم بۆ دوور
تا شارى عەشق و ئەستىرە
تا مەلەبەندى خۆر و گزنگ
تا کۆساران
تا سەر لوتکەى بەرزى شاھۆ
تا غارەکەى قورپى قەلا
تا کەپرەکەى خالۆ حوسەين
تا ئاورگەى قەلاى منا و
تا تاڭگەى بل
من عاشقى ئاھورامەزدا و
زەرتوشتى گەرە و تەموورەم

من عاشقى ھۆرەى جافى و سیاچەمانە و
چەمەرىم

من عاشقى مەولەوى كورد

پیری شالیار

كۆسەى ھەجیج

چۆم و پووبارى سىروانم

من عاشقى دار و بەردى ھەورامانم

كاتى دلم زور تەنگ ئەبى

بوخچەى خەيال تىك دەنىم و

خۆم دەخەمە سەر شابالى

شەپۆلىكى كەنار خۆرى بە دەسەلات

تا بە ھىشووئى گونايەو ھەلم واسى و

بمبا بۆ دوور

بۆ بارەگای شىعر و بزە

بۆ سەرچاوەى وشەى ناسك

بۆ ھەرىمى بلیسە و نوور

بۆ لای بزەى نەپشكوتووئى ئاھوورایى

بۆ بانىژەى خۆشەوئىستى و

كۆشكى ئەوئىن

بۆ دەفەى سنگى كۆى مەكال

بۆ ئامیزى پۆرى ئاسكى سلى

چاوسەوزى كال

بۆ لای لاوى كلالش لە پای پەستەك لە بەر

بۆ لای شەنگە ژنى قژ خەنەبى ھەورى لەسەر
تا بە دلى ھەز و تاسە
شارەزام كەن:

لە تەمەنى كورتى شەو و
دریژی پوژ

لە كەژاوەى سوورى ھەتاو
لە مەشخەلى گر و ئاگر

لە ھەناسەى ئاو و زەوى و شنەى شەمال
لە پینووسى بېرەوھەرى و رېژنەى كەزىە

لە شادەشتى گولالەى گەش
لە گەزۆى ماچ

لە گولدانى سنگ و بەرۆك
من تامەزرۆى نانى ساجى و

دوو كەلى دار و تەنوورم

من تامەزرۆى دوو سى دەنگ ھەنارى سوور
خۆرشتىكى لەتکە بادام

بەرچىنەى ھەنجىرى تەپ
پر گىرفانىك توو شىرىنم

گەراى دەیان شىعەرى تازە
لە دەروونما سەر ھەلەدا و

دەمبزوینى

ئای... ھەورامان

بە بار تەقاي باوەرپىكى قورس و قايم

به قورسای چلچهمان و ئاویهرهکان
به باریکی ریگاکانی کوردستانی داگیرکراو
خۆشم دهوویی
خۆشم دهوویی و حهز ئهکه م
هه موو پۆژی بهری بهیان
له ده لاقه ی نیگامه وه
کرنۆشینکت له بهر بکه م
له سیروانی زیده جوانت
توونیایه تی خۆم بشکینم
له داوینتدا بسهکنم
له په نجه ره ی نیگاته وه
شۆر بيمه وه و
له ده ستندا بتویمه وه

بۆکان

تەنیا وشەیک

بۆ قافلە سالاری شیعر: ئەحمەد شاملوو

گوتبوت:

نەمدەویست ناوی چەنگیز بزنام

نەمدەویست ناوی تەیموور بزنام

ناوی نادر بزنام و موحمەدی خواجە

ئەو تاوانبارانە

ئەو خوینمژانە؛

ئەمنیش نامەوی ناوی هیتلیئر بزنام

نامەوی ناوی ستالین بزنام

ناوی پینۆشە و سەددام

ئەو دیوہزمانە

ئەو کاروانکوژانە؛

لە قولایی دلەوہ

لەوان و لەوانەیی لەوان دەچن

بیزارم

گوتبوت:

دهمههويست ناوی کهسی فیر بم.

به لام فیر نه بووم

منیش:

دهرده کهم له دهردی تو دهچی گوره م!

منیش

دهیان ساله

دهیان سالی ره به قه

له وشه یه ک ده گه ریم

ته نیا

وشه یه ک

به لام نایبینمه وه

تاران

هه‌ئۆ

بۆ هه‌ناسه‌ی شیعەر و هه‌وینی چیرۆک
بۆ هه‌والی رووناکایی
بۆ ماری ئاغایی

منالەکان یه‌ک له‌ دوای یه‌ک
لیم ده‌پرسن:
بۆ دیار نیه‌ کاکه‌ ماری؟
بۆچی ئیستا مالمان نایه‌ و
باسی کتیبمان بۆ ناکا؟
بۆ نامه‌مان بۆ نانووسی و
شیعری جوانمان بۆ نانیڕی؟
تۆخودا بابه‌ پیمان بلێ
ماری کتیه‌ و چیه‌ و چ کاره‌یه‌

یادی گه‌شی گه‌شتر ده‌بی و
بوغزیکی ره‌ش له‌ گه‌روودا جی خوش ده‌کا

شەپۆلى خەم لوولم دەدا و
شەختەى مەرگى ئەو شاھىنە بال زىرپىنە
لە دەرووندا دەمپرووخىنى
كولى گریانم ھەلدەستى و
لە دواى يەك دوو ھەناسەيەك دەلیم: پۆلە
مارف ئىتر نە مالتان دى و
نە نامەتان بۆ دەنوسى
نە شىعەرتان بۆ دەنیرى و
نە بەو كورته چىرۆكانەى
ھەستى جوانتان دەبزوينى!
باسى كىتبتان بۆ ناکا و
لەسەر لوتكەى ھىواكانتان
ئىتر شەقەى بالى نایە!
راست ئەو ھىە، من تا ئىستا
نەمتوانىوھ پىتان بلیم
كە دىوھزەمەى گرژى نەمان
زۆر بى ئامان
لە شەویكى سارد و سىر و بەستەلەكدا
شالاولىكى برده سەر و
بە خەنجەرىكى رىق ئەستوور

ودها جهرگ و دلۍ پینکا
که شور اوگه ی خوینی گه شی
قه راغ جاده ی سوور هه لگیرا و
ئیزنی نه دا له سه ر لیوی "خاتوو شه ونم"
گولی شه ونم به جی بیلی!
ئیزنی نه دا به شه مالدا
بو "په یام" ی په یامیکی کورت بنیری
ئیزنی نه دا مال ئاوی له "یار" بکا و
به سرتهش "سروه" بدوینی
بی هه ست و خوست دلۍ گه رمی سارد کرده وه و
ئیتستا رۆحی به رزه فری ئه و شابازه
له ئاسمانی به رزی ئه وین سه یر ده کا
ئاخر مارف هینده شاد و شوخ و شهنگ بوو
دنیا ی ئیمه بو ئه و تهنگ بوو
مارف گول بوو، بهندی دل بوو
له باوه ریا چروپر بوو
له په نجه ره ی نیگایه وه که ژاوه ی رۆژ ده بیندرا
له شینایی گلینه یدا
گزنګ هیلانه ی کردبوو
له تان و پوی ده ماریدا شیعر له نجه ی ده کرد

له سهەر نووکی پینووسه که ی
خۆشه ویستی پیاسه ی ده کرد
کاکه مارف تابلویه ک بوو پر له وشه
پر له شیعر ی ته ر و تازه
پر له واژه ی ئاهوورایی
بزه ی لیوی له مانگه شه و پووناکتر بوو
کۆمای وشه ی بیشکه ی هه تاوی راده ژهند
چرپه و سرته ی له موسیقا دلگرتتر بوو
شانه ی دهستی که زیه ی شیعر ی داده هیئا
هونه ریکی دلاوا بوو،
بو کچ و کور ماموستا بوو
له سهر تهختی هونه ر شا بوو
برواتان بی کۆچی سووری ئه و هه لویه
هیند بی واده و کوت و پر بوو
بی شک "بیکه س" بو ی گریاوه
"په شیو" ئاخ ی هه لکیشاوه
"ژیلا" له نیو قه بره که یدا
جهرگ و دلی هه لقرچاوه
"سواره" گه رچی کۆچی خۆشی هه روا سوور و بی واده بوو
له نیو "خه وه بهردینه" دا گه رمه شینی بو گنیراوه

تو خودا پروله تا نه و پرورهي
رووباري زين به تان وپوي له شتاندا دي
تا نه و ساته ي خويني خهستي جوولانه وه
نه و دهماره ناسكانه تان پاراو دهكا
كاتي ناوي مارتان بيست
به سهر، به چاو، به دهست، به پي
بو پرهي نه و نه ونه مامه كر نوش به رن
به ريزه وه ناوي بينن
به چاوي دل شيعره كاني بخويننه وه و تازه مه لين
مارف كييه و مارف چييه؟
بلين مارف كي بوو مارف چ بوو؟
دهروونم پر له تاسه يه

بوكان

عەتری سلاو

بۇ ژیلا حوسینی

بئووی دیتبیتم، بیناسم
بئووی تەنیا جارئ، چاوم
لە چاویدا، قەتیس مابئ
لە دوورەوہ دەمناسیہوہ
بئووی دانیشتیبتیم لە لای
بئووی عەتری سلاویکیش
رژابیتە سەر شەقامی هاتوچۆمان
لە دوورەوہ بەدیم دەکرد
بئووی بیلم هەستم بکا
بۆنی لەپی دەستیم دەدزی
بئووی خشپەیی پییم بیستی
هەستم دەکرد
بئووی بە رووباری دەنگی
شیرعیکی بۆ خویندبیتمەوہ
دەنگی بە گویم ئاشنا بوو

هه زار کړنؤشم بؤ ده برد

ژيلا، ته نيا شاعير نه بو!

ويژه ريکي به هيژ نه بو!

دنيا يه ک بوو پر له وشه

پر له واژه ي ته و تازه

ده ريا يه ک بوو پر له گه وه هر

پر له سوژي سيحري پيروژ

وهک نه ستيره،

دهنگي نه سرين

به رووناکي شيعره کاني نه و شاژنه

له چاومدا جووله يه تي

خه م تان وپوي داگرتووم

وهک په پپوله

به شوين چراي شيعره کانيدا ده سووريم

چرپه و سرته ي ده خوومه وه

جاريکي تر، کړنؤشیکي له بهر ده کم

چوار چيوه يه ک له وينه که ي

وينه ي به هه ست و رازاوه ي

ده ست ده ده مي و

دەیبەم بۆ دوور
بۆ بارهگای شیعەر و ئەوین
بۆ کوێستانی شەوبۆ و نەسرین
بۆلای "ئوخماتوقە" ای قژکال
ئوخماتوقە ی ناسک خەیاڵ
دەلێم سلاو:
ئە ی تەواری بەرزەفری ئاسمانی ژین
راسته ئەتو خوای هەستی
میحرابی وتە و هەلبەستی
راسته سەرچاوە ی ئەوینی
لوتکە ی هونراوە ی بەتینی
بەلام لەمپووه تەنیا نی
بە تەنیا یی بالی "با" نی
ئەم خاتوونەش وەک تۆ وایە
دەریای شیعەر و موسیقایە
عەزرا نیە
زۆر گەورەتر لە عەزرایە

^١ ئوخماتوقە، شاژنیکی شیعیری ڕوسە لە سالی ١٨٨٩ لەدایک بوو، لە مۆسکو ژیاو لە سالی ١٩٦٦ دا کوچی دوا یی کردووە.

ئاخ شاژنی شیعیری جوان و
وشه‌ی ناسک
تۆخوا بیژه کوانی وا زوو
کاتی کۆچی دوایی تۆ بوو؟
کامه راوچیی گرژی دل‌ره‌ش
وا کوت‌وپر
سیره‌ی نه‌مانی لی‌گرتی؟
کام لیوی ره‌ش پیتدا نووسا و
جوانیی روومه‌تی هه‌لمژتی؟
به کام په‌یام دلت له‌رزی و
بوئه‌وپه‌ری شار، رویشتی؟
ئاخر تازه چ په‌نجه‌یه‌ک
به کام کلیل
درگای دلت ده‌کاته‌وه؟
له‌کام خیمه و خه‌رگای تازه
خه‌مه‌کانت هه‌لده‌پژژی ؟
له‌گه‌ل روچی گه‌وره‌ی "فرووغ"^۱
به کام زمان قسه ده‌که‌ی؟

^۱ فروغ فه‌روخزاد، یه‌ک له به‌هین‌ترین شاعیرانی فارس له سالی ۱۹۱۴دا له دایک بووه و له سالی ۱۹۴۵دا کۆچی دوایی کردوه.

له په نجره ی توراوه وه
له نجره ی قومری چوڼ ده بیڼی؟
به روکی شه و چوڼ داده درپی؟
شه وی ته مهن
چوڼ شه ق ده که ی؟

بۆکان

كىژى بۆكانى

ئەي كىژى نەرم و نۆلى بۆكانى!
ئەي خولقېنەرى شىعر و گۆرانى!
ئەي بالا بەرزى توند و گورج و گۆل
ئەي رېك و پېكى تورت و سېپى و سۆل
ئەي خاسەكەوى دەم بە پېكەنېن
ئەي خان و مانى جوان و نازەنېن
توخودا پېم بلې بۇ ھېندە جوانى
بۇ وا ئاراستە و لە بەر دلانى
چ دايكى مەمكى لە زارت ناوہ
كام مەلا بانگى بە گویتدا داوہ؟
چ مامۆستايەك ئاوا دايرشتووى
چ شىخېك دوغاي بە سەردا خویندووى؟
چەندەت لى جوانە كىژى كۆل نەدەر
پشتېنى ھەورى و كلۆنچەي مەخمەر

له باغی سینگت جووتی لیمۆ هەن
که ئیمان و دین به بادا دەدەن
تا دل دەخوای ئیر و بی وینە
پاکی، رووناکی، وینە ئاوینە
به لئی ئەی کیژی جوان و دل رفین!
ئەی هەوری لاری ژیکه له و خاوین
چاوی بهد به دوور، به دوور بی له خەم!
به دوور بی ئەی گۆل له دەرد و وەرهم
هەر گۆل بی به لام عومرت گۆل نه بی
دلی پر ههستت قهت له کۆل نه بی
هەر پیروزی بی ژیان و ژینت
بهرز بی لوتکهی بهختی ئه وینت
ههروا ئازاد و شاد و سهروهه بی
له نیو سهراندا هەر ئاوا سهه بی

مه رگي جواني

چر نوو کي شه و
گوميلکه ي خوین به دی دیني
لافاوی رق
خاچی گومان داده پوښي
ئه ستيړه ي ژهک
کارواني خه م به دی دهکا
پيکه نيني گورگي برسي
مه رگي جواني وه پيش دهخا

دلە خورپە

کۆلانی کان
تەنگە بەرن
چەرە دووکەل
دەرک و بانى داگرتووہ
ئەسپى قەرەج
رووناکایی لى گوم بووہ
دلە خورپە
کۆرپەى نەمامى کوشتووہ
تراویلکەش لە چاو گومە

پ. تھو

پرچی ناله کوک

چاوم پره له نوور
دهستم پره له سيوی سوور
سه رپرېژه باوه شم
له گه زيزه و چم^۱ و چنور
چهند جوانه مانگه شه و
بو مان بخویني که و
چهند خوښه بو نی یار
چهند خوښه فه سلې سويسن و سووسه نبر و بهار
ئاخو ئه وينه که م
دنیا و دینه که م
که ی دیته وه له شار؟

با دل بدهم به ئاو
با دل له پرچی ناله کوک و شنه ی با
گری بدهم
با خو م به سهر لقی داری چناره وه
هه لاهه سم

^۱ خونچه ی گه لوک (هه مبانه بو رینه)

با هه‌لگرم له کیوی وه‌فا
بوخچه‌یه‌ک گزنگ
با لیوه‌که‌م له ده‌شتی هه‌لالان، گولاله‌یه‌ک
با هه‌لکه‌نم به په‌نجه‌یه‌کی پر له شه‌وقه‌وه
ریواس و که‌نگر و لووشه و مه‌نی و به‌نا
برنم شه‌مامه له بیستانی خوره‌تاو
بدزم له دوور دووره‌وه
به‌رچینه‌یه‌ک شه‌به‌ق
جانتایه پر بکه‌م له ته‌ره و کارگ و که‌ما
بینم به چنگ و چاره‌که قه‌زوان و کووزه‌له

سنگم پره له عه‌شق
لیوم پره له ماچ
چه‌ند خۆشه بۆنی روومه‌ت و
سنگ و به‌رۆکی یار
ئاخۆ ئه‌وینه‌که‌م
دنیا و دینه‌که‌م
که‌ی دیته‌وه له کار؟

دوورگه

رۆژی وایه
پینووسی خهیاڵ به "ئاو" دا دهدهم و
به گۆچانی بیرهوهری
کۆلان به کۆلان
به سه رها ته کانم ده نووسمه وه
جاری وایه
کامیترای چاو به "با" ده سپیرم و
به قامکی دل
ههنگاو به ههنگاو
ته سبیحی خوشه ویستی ده هۆنمه وه
کاتی وایه
ههستم ده خه مه چوار چیه وهی هه لبه ستم و
به پینا لوی شیعر
دووکان به دووکان
له مسقالی "وهفا" ده گه پیم
شهوی وایه
به قرچه قرچی په راسووی نووسرا وه کانم

له خەو رادەچلەكیم و
به دواى جى پىي تاريكيدا
زوربهى شه قامه تۆزاوييه كان گەز دەكەم
به لام گۆچانى بيره وەرى دەشكى
تەسبىحى خۆشه ويستی دەپسى
كزه باى شه قامه كان هەناسەم سوار دەكا و
به قيراتيش "وفا" نابىنمەوه

ئاھەنگى خەمبارى شمشالېكى ژەنگاوى
لەگەل سۆزەى دلته زىنى تەموورەيەكى موبارەك
پەردەى گويم دەلاوينىتەوه
لە قالبى خۆم دىمە دەرى
شارى ماران بەجى دىلم
سەرى خۆم هەلدەگرم
دەشتە كاكى بە كاكىيە كان دەپيوم و
بى ئەوہى ئاور بدەمەوه
دەرۆم

دەرۆم بۆ دوور
بۆ شادەشتى خەون و خەيال
بۆ مىحرابى عەشق و ئەوين
بۆ لای مەيخانە چۆلەكانى ئەندەلوس
بۆ لای پىكە خالىيەكانى باخچەى پاشا
بۆ لای پەيكەرە سەھۆلييەكانى

شاعيرە ليو درواوہ كان

بۇ لاي گۆرى نووسەرە پىنوس شكاوہكانى دياربەكر
بۇ لاي رووبارە وشك ھەلگەراوہكانى فەلەستىن
بۇ لاي كۆلانە قوراوييەكانى ھەلى مناليم
كە بە پىلاوى يەمەنىش پەرانەوہى لى عەستەم بوو
بەلام ھەرچى دەكەم، ھەر ناتوانم
دوورگەيەكى پىر لە وشە بەدى بكەم
كە بۇ رۆژىك، تەنيا رۆژىك
جانتاي خەمى سالەكانى بۇ ھەلرېژم و
لەشى ماندووى لە ئامىزدا وەحەسىنم

ھەناسەى كازيوە

لە سەر سنگ و بەرۆكم پياسە دەكا
تويخولى ناسكى زمانم بە ددان دەپچىرم و
بە عيساى شيعرەكانم دەلېم:
كۆلكە زىرېنەيەكى كەم رەنگ
لەگەل شىنابى ئاسمان تىكەل كات و
لە ئەنگوستە چاوى ژياندا
وينوسىكى ئاھوورايى بخولقيني.
بە چەخماخەى پىنوسەكەم دەلېم:
خەلفى تاسەى سوورم
لە قەراغ رووبارىكى مەندى خەمناك
بچەقيني و
بە سىحرى سىبى ملوانكەى بزەت بىرازىنيتەوہ
لە دەلاقەى پەنجىرە بى شووشەكەمەوہ

سەر دەر دینم
ئاونگی بۆن خوۆشی خونچهی ته ویلت
دهخومه وه
به عارهقی گه لای گونات
دهست نویژیک ده شووم
له ژیر سیبه ری که زیه تدا
نویژه که م داده به ستم
دوا به دوا ی سلای نویژه که م
تنوک تنوک،
خوناوهی لاجانگت هه لده مژم و
فاتیحایه ک
بۆ ته واوی عه شقه له دهست چوووه کانم
دهخوینم

بۆکان

تہ لیسم

نیوہ شہ ویک
ہەر خۆم بووم و دلّم
دلّی تہنگی پر لہ کوّلّم
تا چاو دەیدی تاریکی بوو
یا رووناکی مانای نہ بوو
یا خۆی لہ من حاشار دابوو!
ہەر خۆم بووم و دلّم،
نہ تہ لیسمی سینگ و مہمی ہہوری لاریک
بیوازیمی دەگرتہ خۆی
نہ ہاوریشمی پر لہ رہمزی ئەگریجہ یەک
تہ نیایمی دەھۆندہ وہ
ہەر خۆم بووم و دلّم
دلّی تہنگی پر لہ کوّلّم
تہرمی جوانی تاسہ ناشتن
لافای رِق، ئەسرین رشتن
مہرگی بزہ و ئەستیرہی ژہک
دہستیان کردبوو بہ ہاتوچۆ
یەک لہ دوای یەک

له پڕ بیریک، بیریکی تیژ
بیرهکانی ترمی لادا:
راستی! بلایی ئه‌وین چی بی؟
که‌زیه‌ی کالیک؟
کولمه‌ی ئالیک؟
ورده خالیک؟
ئه‌وین یانی گریان و شین
ئه‌وین یانی دهرد و ئه‌سرین
به‌خه‌م چه‌ندن، شه‌ونخوونی
دلّه‌ ته‌په‌ و خه‌و لێ‌په‌وین.
ده‌لین ئه‌وین
ئه‌وین یانی لوتکه‌ی هیوا
خۆشه‌ویستی و تاڤگه‌ی نیگا
ئه‌وین یانی برووسکه‌ی قین
یانی ئاخ و داخ و گرین
ئه‌وین یانی سنگی سووتاو
خاو بوونه‌وه‌ و هه‌ناویکی په‌ش هه‌لگه‌راو
ئه‌وین یانی کپنۆش بردن
له‌ پۆژیکدا سه‌د جار مردن
ئه‌وین یانی له‌سه‌رخۆ چوون
قرچه‌ی جه‌رگ و ئاواره‌ بوون
ئه‌وین یانی مامزی جوان
خۆ له‌ چۆل و بیابان دان
خاتووین، مه‌م، شه‌م و شه‌مزین

خه ج و سیامه ند، فره اد و شیرین
هه موو ده چنه وه سه ر ئه وین
به لئ مانای ئه وین قووله
ئاوینه ی خه م، گریان ی شه م
گول و گولزار، چوم و رووبار
باغ و چیمه ن
دهشت و ده وه ن
هه موو مانای ئه وین ده ده ن
جا ئه و کاته که هه ستم کرد
مانای ئه وین که م تا کورتی شی بوته وه
خوم کرده خه و
بوومه میوان، له دیوی شه و

بوکان

دزی

چپایه کی بهرز بوایه ی
له دووره وه دههاتمه لات
خۆم ده کرده لاولاویک و
هیور هیور
تا ئه وپه پری لوتکه ی حه زت
به بالآتدا هه لده گه پام

رووباریکی به رین بوایه ی
له قه راغت داده نیشتم
ماسیه کانی نیو به روکتیم
یه که یه که
به قولایی لیوم ده گرت

بیستانیکی نه خشین بوایه ی
له سووچیکی په رژینه که ت
بی هه ست و خوست
درگایه کم ده کرده وه
دهنکی شه مامه م لئ ده دزی و
هه موو رۆژی ده یان که پره ت
به یادی تو بۆنم ده کرد

گونديک بوايهی
پر له ژوانی خوښه ويستی و
شهنگه ژنی قژ خه نه یی
مالیکم لی دروست ده کرد
دیوار هه موو له ئاوینه
وینه یه کتم هه لده واسی
به پشتینی په شمینه و
کراسیکی مه خمه روه
هه موو شه وئی، تا ئه ستیره ئاوا ده بوو
له گه ل په لکه ی که زیه کانت
په شبه له کم لی ده گپړا

به لام ئیستا که هیچیان نی و
شاکچیکی ئه فسانه یی و
خاتوونیکی ئیسک سووکی
ئیزنم بده
شه ویک هه تا زه رده ی شه به ق
خوښه ویستیت بخوینمه وه و
بی وه ی چاوم بچیته خه و
له ئامیزی پر له وشه ی ته نیاییتدا
بیشکه ی ئه وینم پراژهنم

سپی دهنگ

له کام شوینه وه به ره و پیرت بینم؟
له کام ده لاقه وه سه یرت بکه م؟
له کام ده روزه وه بتدوینم؟
که دلۆپیک له پروباری سپیی دهنگت
برژیتته سهر زامی کونی ته نیاییم و
کولی دلم دامرکینئی!
به کام شه راب مهستم ده که ی؟
هالاوی دهم

یان گولاوی سنگ و به روک؟
به کام شیعر ههستم دهکهی؟
نوئ یان غه زهل؟
به کام زمان دهمدوینی؟
ئیشاره ی چاو
یا نه، چپه ی ناو گوی؟
که هه ر نه ختیک
ته نیا نه ختیک
رهنگی توخی سه رگه ردانی و
بی په ناییم

له ولاتی کویله تیدا
کال کاته وه و
تامی تالی دهر به دهری
له گه روومدا بشواته وه

ئای چهنده غه ربیم
له ناو ئه وانه ی وا خو شم دهوین
چهنده ناموم
بو ئه وانه ی وا خوشیان دهویم
چهنده غه وارهم
له شه قامی فی لی هاتوی
ئه م ژیا نه پر ژانه دا

لاندن، جودنی ۲۰۰۰

شەوبۆ

لە دووری تۆ، دلم شیواوہ شەوبۆ!
بە بی ئاگر، لەشم برژاوہ شەوبۆ!
لەوی پۆژیوہ دیمی بۆ ھەوہل جار
نە ئیمانم نە دینم ماوہ، شەوبۆ
لە کویت بوو ئەو ھەموو بسکە دریزہ؟
قژہ یا نە خەیاتە ی خاوە، شەوبۆ؟
چ داویکە کەوانی سەر مژۆلت؟
چ جوان و دلگرہ ئەو داوہ، شەوبۆ!
وہکوو ئاگر گەشن، سەر کولمەکانت
ئەمن نالیم، لە شاری قاوہ شەوبۆ!
بزە ی لیوت چ شیرینە عەزیزم
گولہ یا خونچە یە؟ چی ناوہ شەوبۆ؟
بە لاگەردانی چاوی پر خەوت بم
چ سیحر و جادووہ ئەو چاوە شەوبۆ!

دەوايە بۆ برىنم ماچى خالت
چ خالىكە؟ سەرم سوور ماوه شەوبۆ!
چ بۆن خوۆشن شەمامەى باغى سنگت
نەسىم بى! لە كوئىت هيناوە شەوبۆ؟
"لە نەسلى ئادەمىيى جوانى وەكوو تو
درۆيه گەر بلين، خولقاوه شەوبۆ!"
بەسە، تەفرەم مەدە چى دىكە عەيبە
كە ئەسرىنم دەلئى لافاوه، شەوبۆ!
بە مەرگى تو كە وەك بوت دەتپەرەستم
لە دووريت خواردنم زووخواوه شەوبۆ!
ئەوينم توى و دىنم توى و بى تو
هەوا گىراوه، دل خويناوه شەوبۆ!

چاوی تۆ

رېبوارىكى ماندووم
هەناسەى تەنيايى
هەر چوار تەنىشتى تەنيوم
كەلاوہيەكم بۇ ھەسانەوہ نىيە
شۆرەكاتى بىرەوہرى
خەونەكانى كال كر دوومەوہ
كەشتىي ھيوام
لە بەندەرى خۆشەويستى گوم بووہ
شوووشەى ئاواتم
لە مەيخانە چۆلەكانى ولاتدا
خنكاوہ

کونده بوو
له سهر دیواری دلم
هیلانه ی کردووه
ئیسکه کانم ده برووسکینن
هیچ ئاسویه ک به دی ناکه م
هاوارم به کهس ناگا
بلیسه ی ئاره زووم
چارچیوه ی هه ناسه مه و
ئاخر مه نزلم
چاوی تویه

تاران

لیمۆ

لیمۆ! سویند ئه خۆم به عه شق و مه ستی
لیمۆ به ریگهی پاکی سه ره به ستی
لیمۆ سویند ئه خۆم به بورجی ئاوات
به دهر د و مهینه ت به ره نجی خه بات
لیمۆ سویند ئه خۆم به شه وی شوانی
به روونا کایی به ری به یانی
لیمۆ به ژاله و شه مدان و شه وبۆ
به و خۆره ی که وا دهر دئ له ئاسۆ
لیمۆ به مه رگی پیاوانی نه مر
لیمۆ به ئه سرین، لیمۆ به ئاور
به و هۆنه رانه ی که دروا لیویان
به و عاشقانه ی که گوم بوو نیویان
به و هه لبه ستانه ی که کووژانه وه
به و برینانه ی که کولانه وه
به را و ته گبیری پیاوه ژیره کان
به ئاه و ناله ی دایکه پیره کان
به کرماشان و شاهوی سه ره به رزی
به بیستوون و تاقی خوش ته رزی

بە و رەنجەى فەرهاد کىتشانى بۆ شيرين
بە خەم بە ئەرک بە دەردى ئەوين
بە شاخەکانى بەرزى هەورامان
بە کۆسەى هەجيج سەرچاوەى ئيمان
بە هاوردەنگانى شارى مەريوان
بە سىحرى ئاسۆى زىيارى جوان
بە هاودەنگانى بەشى کوردستان
بە سنە، لوتکەى هونەر و عىرفان
بە سەققز بيشکەى کتیب و وتار
بە دیواندەرە و تىکاب و بیجار
"بە سوبحى سەردەشت بە شامى بانە
بە خەوى خۆشى دەشتى رەزىانە"
بە پىرانشار و نەغەدە و شنۆ
بە زى و بە ورمىى لە ميژينهى خو
بە مەهاباد و چوار چرای گەشى
بە گر و تىنى خەلکى سەرکەشى
بە بۆکان دەريای شيعر و موسیقا
بە نالەشکینه و سەر حەوز و قەلا
لیمۆ! هەر تۆم هەى هەر تۆى ئەوینم
تۆى هاژەى عەشق و هیلانەى ژینم
هەر تۆى هەناسە و جۆلانەى هەستم
ئاخر تۆ بتى و من بت پەرەستم

به هار

ديسان به هاره، به هاريكي جوان
سهوز و سوور نه خشان له لووتكه ي كيوان
كيژان هاتنه دهر، تورت و كرژ و خاو
لاوان پارهستان، له سهه ر كاني و ئاو
شوانان دهر كه وتن، به شمشاله وه
به زكر و فيكري چاوي كاله وه
سه رچاوان توقين، له شاخ و له دهشت
گه زيزه پشكووت، شهش و ههوت و ههشت
باغان هاتنه بهر، شه مال كه وته خو
په ره ي گرت، بوئي شه مدان و شه وبو
داران گولييان كرد، نيرگز كه وته دهر
رهنگان وه نه وشه و نه سرين و شهش په ر

گولالە سوورە كەوتە پىكەنەن
هەلالە و ھىرۆ لە خەو راپەرىن
ئالەكۆك شىن بوو، وەنەوشە ھەستا
گول چەپكە چەپكە، بۆ ديارى برا
تا چاۋ كار دەكا كەسكە و زەردە و شىن
قاقا كىشانە و بەزمە و ھەلپەرىن
لە لايەك شەمزين بۆ شەم ناز دەكا
لە لايەك شايار، چۆپى ساز دەكا
لايەك شەونمە و لايەك لاۋلاۋە
لە لايەك راۋچى، خەرىكى راۋە
بەلام گولى من، بەھار بە من چى؟
گول و گولالە و رووبار بە من چى؟
بە من چى "خەجى" دەچى بۆ سەيران؟
"شەمى" شىو دەكا، وىرەى دى "جەيران"؟
بە من چى "رابى" مەشكە دەژىنى؟
"بەگم" نان دەكا "بەسى" دۆ دىنى؟
بە من چى "ئەستى" و "زلىخا" و "نازدار"
خۇيان ساز دەكەن دەچن بۆ ھەوار؟
بە من چى "خونچە" و "خەزال" و "ئەسمەر"؟
بىرى دەدوشن بە دەستى دولبەر

به من چی "فهرج" "گه وەر" دهدوینی؟

"خدر" دهوری "فهحه" ژن دینی؟

به من چی "هه یاس" دهچی بۆ قوی؟

"شهنگه" و "وسوه شیت" دهگرن سه رچوی؟

ئه من تۆم دهوی، توی دلداری من!

توی ئاله کۆک و توی به هاری من

توی گرمه و قاقا و پیکه نینی من

توی زهرده خنه و شادی و شینی من

توی هاژهی چه م و شنهی شه مالم

توی دهشت و دهر و سۆزه ی شمشالم

توی سووسه نهر و شه و بۆ و نه سرینم

توی لووتکه ی هیوا و تاقگهی ئه وینم

به تۆوه ده ژیم به تۆوه ماوم

له خوشی تۆیه ده بینن چاوم

باوہش

کاتی له چاومدا هه‌لدیی
تابلۆیه‌کی.

تابلۆیه‌کی پر له وشه
پر له وینه‌ی ئاهوورایی و گونای شیعر
کاتی بۆنی ده‌ستت ده‌مژم
باوہشیکی

باوہشیکی پر له هه‌تاو
پر له بۆنی نانی تازه و
عه‌تری گولاو

به چاوی دل خۆشم ده‌وی
به چاوی دل به دواته‌وهم
ئاخر چاوی دلی که یلم
قه‌ت قه‌ت بالای تو گوم ناکا

تاران

ژوان

له جي ژوان ڀاوه ستاوم
چاوم چوار ته نيشتم ده کيلي
کارمامزي سلی بالای
بی وهی چاوی له چاوم گری دا
به بهر ده ممدا دی و
زور به توندي تیده په پری
عه تری که زیه ی پر له ههستی
دهور و بهرم پاراو دهکا
دهزانی چاوه پروانی دهکه م
به لام خوی گیل دهکا و دهروا و
منی تامه زرو، له دنیای بی سنووری خه یال له کانمدا
به جي دیلی و
ئاورپیکیشم لی ناداته وه
لام وایه هر حه ز دهکا
له گیتراوی چاوه پروانیدا بیلیمه وه و

بەم شیوێه ئازارم دا
بەلام ئەو ئازاره هەر چەنده زۆر قورس و گرانه
وهها له رایه‌ل و پۆمدا کاری کردوه
هەر هه‌ز ده‌که‌م
بچمه‌وه ئەو جی ژوانه و
چاوه‌پوانی بکه‌م

لەندن

شیرین بهارا^۱

خوزگه ئەمنیش لەم ولاتە جوانە، یاریکم دەبوو
شۆخ و شەنگی، نەرم و نۆلێ، نازداریکم دەبوو
خوزگه عەشقی نازەنینی شاری دلمی پر دەکرد
لەم دەمودەزگایە ئەمنیش چاو خوماریکم دەبوو
خوزگه وەک ئەو لاوێ پر هەستانە ئەمنیش سەردەمی
شەو هەتا سۆزە ی بەیانی ئینتیزاریکم دەبوو
ئاگری بێ مەیلی ئەو جەرگی منی لەت لەت دەکرد
خوزگه لەو ئامیزە گەرمە ی یادگاریکم دەبوو
دین و ژین و هیژ و ئیمانی دەبرد ئەو دلرەقە
خوزگه وەک خوسرەو منیش شیرین بەهاریکم دەبوو

^۱ وەرگێڕاوی شیعریکی شاعیر کە لە ساڵی ۱۳۴۱دا لە کتییی فارسی "سرود پرستو" دا چاپ کراوە

خوزگه فرمیسی وشه م ئه مجاره کاریکی ده کرد
له و خه له و خه رمانه وه عده ی جارو باریکم ده بوو
نیوه شه و چاویکی نامو، چاوه دیریکی ده کرد
جارو باره گه ر به بی دهنگی، قه راریکم ده بوو
دهرک و بانم لی ده گرت و خوّم ده خسته باوه شی
باوه شیکی نه رم و سایه ی تاقه داریکم ده بوو

باوهشیڻ

گوتم دهردی ئەوینت، دل ته زینه
گوئی ئەو دهرده بو شیعرت، هه وینه
گوتم ریژنه ی قژت، سایه ی سه رم بی
گوئی ئەو سیبهره، عیله ت په ریڻه
گوتم چاوی له بهر هه لئایه هه نیه ت
گوئی جه زبه ی هه یه، چاو هه لمه هینه
گوتم تیری موژه ت، عاشق ده پیکئی
گوئی ئەو تیره، هه ر عاشق به خوینه
گوتم ئەو چاوه بازانه ت منی گوشت
گوئی نیچیره عه شقی ئەو شه هینه
گوتم وه ک چی ده چی ئەو کولمه سوورته
گوئی قیبله ی دلّه، سه ر دانه وینه
گوتم عه تری هه ناسه ت، مه سته کردم
گوئی ئەو عه تره، باده ی خه مره وینه
گوتم لیوت، وه کوو غونچه ی گولانه
گوئی غونچه له کوئی وا دل رفینه؟

گوتم وەك بەندى ھەورى لاره دەنگت
گوتى ئەو دەنگە، بەندى دل پسىنە
گوتم تا دەست ھەلپىنى، بەرزە بالات
گوتى ناگاتى دەستت، سەر ھەلپىنە
گوتم كۆن بوو لە دلما رەنجى دووریت
گوتى شىعەرىكى تازەم، بۆ وەخوینە
گوتم گۆۋەندە، برىا تۆم دەگەل باى
گوتى يادىكى من، تاسە شكىنە
گوتم دامناۋە ئەمشەو بىمە ژوانى
گوتى نابىسى ھەرگىز ئەم بەلپىنە
گوتم خۆزگە لە ئامىزم دەگرتى
گوتى خەۋنىكى خۆشە، مەپرەۋىنە
گوتم خۆكەبە كەج نابى بە ماچى
گوتى زياتر لەۋە، پىن ھەلمەھىنە
گوتم ئاھى "ۋەفا" دەت پىكى ئاخىر
گوتى چەند خۆشە باى ئەو باۋەشىنە

سیله ی چاؤ

هه موو شه وئ له ئاسمانی خه یالما
ئاسوی سیحری دوو چاوی گهش
کینگهی له شم رووناک دهکا و
په لهی خه مم له دهرووندا ده شواته وه.
هه موو شه وئ شه تلی ساوای گول وشه یه ک
له نیو تان و پومدا ده پروئ و
دلۆپ دلۆپ به فرمیسکم پارا و ده بی.
هه موو شه وئ له ئاوینه ی خه یالما
وینه یه کی ریگ و پیکی ئاهوورایی
به سیله ی چاؤ ده مدوینی و
ده ورو به رم له بونی خوی سه رپریژ دهکا.
هه موو شه وئ
په لکه ی قژی شاژنیکی چاؤ سه وزی کال
شان و باهۆم داده پوشتی و
له هیلانیه ی گلینه مدا جی خوش دهکا
له رووباری ئامیزیدا مه له دهکه م

به سهرپه نجه ی سپی و سولی
باده ی کونم بو تی دهکا
به سه مقونیای شورهبییه کان
زه ماوه ندم بو پیک دینی
به دهنگیکی نه رم و ناسک
شيعری شه به قم بو دهلی
به خنده ی لیو
عه قل و هوشم لی دستینی
هه موو شه وی ترپه ی پی دی
عه تری که زیه ی ریک و پیکی
ده ماره کانم پر دهکا
"به موسیقا و شيعر و وته"
گزنګم پی نیشان دهکا
هه موو شه وی له عالهمی خه یالما
ده روازه ی دل ده که مه وه و
فه رشی هه ناسه م راده خه م
نه یه ک، نه دوو،
ده یان کرنوشی بو ده به م
"له شوین چرای شيعره کانی"
"وهک په پووله ده سوو تیم و" هه لده پروو زیم
تا ئه و کاته ی خونچه ی به یان ده پیشکوی و
هه تاو له سهر لوتکه ی کیوان
بزه ی دیتی
منی تینوو، چاو ده برمه ئه و شوینانه ی

پینیدا دیت و پینیدا دەرپوا

به لکه م جاریک

ته نیا جاریک

تا فگه ی نیگای ری ی لئ گوم بی و

وهک ئاسکیکی سلئ ساوا، ئاوریکم لئ بداته وه

به لام ئه و شوخه دل رهقه، هر چه ز دهکا

له ئاورگه ی هونراوهیدا بتویمه وه و

ئه ویش شاد و مهست و سه رخوش

له دووره وه سه یرم بکا

بۆکان

جی ژوان

گۆپەکان، یەک لە دواى یەک
لایە لایە ویرە دەکەن
قەلای مەردان لە ترسی رۆژ
چۆپى و جەلمان بە جی دیلئى و
لە قوژبن و پەنا و پەسیو خۆى مات دەدا
تەلیسمى سنگ
بەلام زۆر زوو ئەستێرەکان
دەم لە سەر پشت
و هکۆو سووتووی جغارەیهک
هەلدەوهرین
گزنگ لە سەر لوتکەى چیا
ورده ورده جی خوش دەکا
دوو هەناسە هیور هیور
لە یه کتری جیا دەبنه وه

بۆکان

قزی شیعر

هیچ کاتیکم پی شک نایه
به ژن و بالای ریک و پیکت
چاوی دلمی، قه تیسسی خوی نه کردبی
هیچ رۆژیکم وه بیر نایه
تالی ده نگت
له تان و پۆم نه ئالایی و
گه لای گونات
لق و پۆپی داری چه زمی دانه گرتبی
هیچ شه و یکم وه بیر نایه
خه ونم پیوه نه دیبیتی و
تا فگه ی نیگام، به شوینتدا
عه تری سلوویکی نه پرشتبی

ئازىزەكەم
باوەرەت بى
شەنەى بسكت
چەپى و چۆپىم بۆ ساز دەكا
ژوانى ھەنەت دەمبزوئى
چاوت لە چاوم گرى دەى
گرى دلم دەكرىتەوھ
پىكەنەنت سەوزم دەكا
بە يەك بزەت
ھەتاوم لى ميوان دەبى
لەرەى سەنگەت، بىشكەى عەشقەم رادەژىنى
شانەى دەستت
قزى شىعەرم بۆ دادىنى
رۆژباشىكت
پەلەى زامە ساپىژ دەكا
بەلام گۆلم
ئەگەر رۆژى لىم بتورى
كەسەر دەبم
نەمدوئىنى
شىعەرم دەمرى و

له شاره كهت تهريك ده بيم
به جيم بيلی
خه می دنيا م لی بار ده بی و
هه ریمی چۆل، شیتیم ده کا
ئاخر گولم
به ندی دلم
تۆ بۆ منی سه ر لی شیواو
تۆ بۆ منی په پ پرووزا و
هه م ئاهوورای، هه م ئه ویستای
هه م عیسای و هه م جۆلجۆتای
به پرچی خۆت بمهونه وه!

تاران

شاکه شکه

دهستت

بونی ره شه ریحانه ی لی دئ و

سنگت بونی میخهک

دهنگت پر له رازه و

سرتت سهرپیژ له ئاواز

ناوت له نیو گری شیعره کانمدا ورشه ی دئ و

یادت، شاری ئه وینم دهرازینیتته وه

له درزی درگاو به بونت دئ

له نیو ئیسکانه کانمدا دهنگت دئ

زهرده خنه ی یاده کانت

له کووچه و کولانه کانی شاری دلم پیاسه دهکا

ئهی تو...

ئه وپه ری بیر و باوه پ و ههستم

کاتی له خه و هه لدهستم

ئاونگی بۆن خوۆشی هه ناسهی گهرمت
له سه ر گه لا گه لای داری ته مه نم ده نیشی و
به ره به روچکه ی به هاری بالات،
شه قامی شیعرم زیروه شان ده کا
کاتی به سیحری چاوه کانت ده مدوینی
شاگه شکه ده بم و له حاسته خو
وه ک به فری به هار ده تویمه وه
بۆکان

توقره

له و روزه وه که تورای ليم
هیچ ناهه ننگیک سه رنجمی رانه کیشا
هیچ ناکریک دیوه که می گهرم نه کرد
چرپه ی عه شقی هیچ نازداریک
له لای سنگی سه رینه که م
هه لنه ترووشکا
هیچ خشپه یه که نه یله رزاندم
دلی که یلم
له هیچ شوینیک نه حه ساوه
له هیچ جییه که توقره م نه گرت
شایی نه چووم
هه لنه په ریم
چوپیم نه گرت
بزدهش جاریک
له سه ر لیوم نه جوولاه و
لایه کی لی نه کردمه وه

له‌پی ده‌ست

شه‌وی وایه
له‌ عالهمی خه‌یالمدای
نه‌ یه‌ک، نه‌ دوو، ده‌یان که‌رته
خونچه‌ی گه‌شی یادی سه‌وزت
له‌ یادمدا ده‌پشکوی و
لق و پۆپی داری بزهم، گول‌ ده‌رده‌کا
پۆژی وایه
نه‌ ده‌، نه‌ سه‌د، هه‌زاران جار
به‌ چاوی دل
درگای سووری ئه‌وینی توو ده‌که‌مه‌وه و
به‌ په‌نجه‌ی حه‌ز،
بۆنی خونچه‌ی لیوت ده‌دزم
کاتی واشه
له‌پی ده‌ستم هه‌لده‌که‌نم و
هیور هیور

چپه و سرته ی توی تیده که م
هه ندی جاریش
تو وره ت ده که م
له خومه وه له لام وایه
کاتی نه ختی تو وره ده بی
پشکوی گونات گه شتر ده بی و
له جارانش جوانتر ده بی
ئاخر شاری شیعر و شادیم!
عه شق و مهستی باوه ریکن
روومه ت و لیو، باوه شیکن

با دست نویژی وه فا بشوین!

تران

خۆشه‌ویستی

بسک پەشی ولاتەکه‌م!
گرم، تینم، ئاسۆی ژینم!
له‌میژ ساله، کیلگه‌ی دیدهم
له‌ئاسمانی ئه‌وینتدا
چاوه‌روانی بارانیکی ریژنه‌ی قژته و
هه‌رچی ده‌کا
ئه‌و بارانه‌ هه‌ر ناباری
له‌میژ ساله، دل‌ی که‌یلم
بو‌ بزده‌یه‌ک له‌ لیوی تو
وه‌ک په‌پوله
به‌ شوین چرای ته‌ویلتدا
شه‌و شه‌ق ده‌کا و
هه‌رچی ده‌کا
ئه‌و ئاواته‌ نایه‌ته‌ دی
له‌میژ ساله
جه‌سته‌ی خه‌سته‌م
به‌ پیلایوی هه‌زی تاسه

به دووی ئاوینهی سنگتدا
ولات به ولات گهز دهکا و
هه رچی دهکا
هه ر پیت ناگا

بسک رهشی ولاته کهم!
ئاسکی سلی سههت سووکی یادهکانم!
خوزگه رۆژی، ته نیا رۆژی
شه تلی دهستی جوان په رهستم
له باخچۆلهی ئامیزتدا شین ببوایه و
به هه ناسهت پاراو بوایه
خوزگه شه ویک، ته نیا شه ویک
لهشی ماندووی منی تینوو
له رووباری ئه وینتدا مه له یه کی بکردایه و
له ژیر تاڤگه ی ئه گریجه تدا وهه سایه
خوشم دهوینی!
خوشم دهوینی وهک نان
وهک ئاو، وهک هه ناسه
خوشم دهوینی وهک موسا، توور
وهک وینه گر، وینه کانی و
وهک شاعیریک، شیعهره کانی

مامزی ههزار ئاواز

له پوژ دهچی!
به شه و له مالی کهس نامینییه وه
له هه تاوی به هار دهچی!
تاویک به سه د ناز و نیو ناز
له ژیر هه ور سه ر دهر دینی و
تاویکیشیان توره ده بی و
خوت ده شاریه وه.
له ژین دهچی!
تاویک تالی و پوژیک شیرین
کاتی وایه، به ئاههنگی بزهی لیوت
بیشکه ی دلم راده ژهنی و
گه شه و نه شه م بو ساز ده که ی
کاتی واشه
به ئیشاره ی ده ست و په نجه
ده متارینی و ته ریک ده بی
له قژ دهچی!
جاریک ئالۆزکاوی و شیواو
جاریک چین چین و شانهرکراو

شهوی وایه
به نیم نیگای بازی چاوت
به ره و چی ژوان هانم ددهی
شهوی واشه
به سیداره‌ی نه‌فرهت و زام
دهمخنکینی
به لام گولم!
ئهی مامزی هه‌زار ئاوازا!
ئهن به دل خوشم دهوی
به تهنیا دل؟
نا نا، به تان‌وپو و ره‌گ و ریشه
ئه‌گه‌ر تهنیا سالی جاریک
به چاوی هن، لایه‌کم لی بکه‌یته‌وه
هه‌موو پوژئی هه‌تاوم لی میوان ده‌بی و
خه‌لفی باغی شه‌ونخونیم
گول دهرده‌کا
ئه‌گه‌ر بیته و هه‌موو کاتی
نیوچاوانم لی تال که‌ی و
له دهر ووندا بمروخینی
ته‌زووی ساردی بی‌مه‌یلی تو

وہک ھەناسە ھەلەدەمژم و

توونیه تیمی پی دەشکینم

ئاخر کەسم!

لە جوانیدا مەلە کردن

لە سیبەری قژدا خەوتن

لە ئامیزی سنگ و مەمدا توانەوہ

ئاواتیکە

ئاواتیکە و بۆ ھەموو کەس

نایەتە دی!

هېشووئى هەتاو

ئىتر بئى تۆ سەيران ناچم!
سەيران بئى تۆ، دەشتى خەمە
پەلەئى خەفەت، تاسە ناشتن
مىژووئى تەمە

سەيران بئى تۆ گۆرستانە
زەماوەندى خوئىنە، ژانە
لاشەئى بووکیكى نىژراوہ
گلکۆئى عەشقیكى کوژراوہ

ئەئى هەوالئى پووئىناکایى و سەيرى چەمان!
ئەئى تۆ نازى مانگى چارده و پەنجەئى بەئیان!
تۆ ئاسمانى پىر لە وشەئى بەھارىكى و
من هەناسەئى پايىزىكى پىر لە تەزوو
تۆ ئامىزى بالايەكى ئاھوورايى و
من دالانى حەسرەئىكى بئى کۆتايى
تۆ ھەويئى گەشە و نەشە و پىکەئىنى و

من دلۆبی فرمیسیکی نه نووسراوه،
تۆ شارهگی شیعری جوانی
نیرگری قژ، واژهی ناسک
بوئی ژوانی

هیشووی هه تاو، له نجهی قومی
تافگهی نیگای

تۆ گزنگی به یانانی عه شق و وه فای
کولمهت ئاله، که زیهت کاله
ئه ستۆت شاری ورده خاله
له گهل تۆ، ژه هراو شیرینه
قاوهی تالیش وهک ههنگوینه
من به بی تۆ وشه ی مردووم
کیلگهی برین، هه وری دهم کهل
میوه یه کی شهخته گرتووم
سه مای ته رمم

گومی خوینم
له سه ر رووپه ری گولالان
خه م ده چینم

تاران

نەفرەت

بۆ رۆيشتى؟ بۆ ھاتىيەو؟
ئەگەر پيىت وا بوو
بۆت دەبم بە عەشقىكى ئاھوورايى و
لەم شارەدا دەتکەم بە شابەيتى شيعرەکانم!
بۆ رۆيشتى؟
ئەگەر لە لات وا بوو دەتکەم بە شاژنيكى رازاوه
کە عالەمىک بە خيلىت پى بەرى
بۆ رۆيشتى
ئەگەر پيىت وا بوو رۆژنيکان
لە دەفتەرى ئەندىشەمدا
دەتکەم بە شاچراى سووژەکانى کەس نەبيستووم
بۆ رۆيشتى؟
يا نە ئەگەر لە لات وا بوو
لە باخەلى گەرمى مندا
تامى خۆشى و خۆشەويستى قەت ناچيژى و
حەسانەوہت بۆ عەستەمە، بۆ ھاتىيەو؟
ئەگەر لە لات وا بوو ھەستى خەستى دلدارييەکەت

له ئامیزی حەزی مندا بی ئاکامه،

بۆ هاتیه وه؟

ئەگەر له لات وا بوو هەرگیز

نابی به نۆبووکی شیعره کانم و

تۆفانی خەم ئاسوودەییە لێ دەستینی،

بۆ هاتیه وه؟

خۆ تۆ هەرچی دەتکوت،

ئەمن به روویه کی ئاواله وه به دیم دینا

هەرچی تۆ خۆشت لێی دەهات

له لای منیش خۆشه ویست بوو

له لای تۆ هەرچی جوان بوایه

با ناحەزیش، هەر پێم جوان بوو

قینت له هەر شتیک بوایه

له بەر ئەوهی تۆ پیت خۆش بی

قینم لێی بوو

کەچی بەم حالەش رویشتی

رویشتی و به جیت هیشتم

کوچت کرد و ئاورپیکیش لێ نەدامه وه

خۆشی دنیات له دلما کوشت

گەرای ژینت تیندا کوشتم

تۆوی نەفرەتت تیندا چەندم

به دەستی زۆر منت گۆری،

کاریکت کرد

له چاومدا وهها رهش بووی

تازە ھەرچی بیلێ باوەر ناکەم
کۆتری دلم لە سەر سەربانی مالهکەت
وا ھەلفری

تازە ھەرگیز نایەتەوہ
ئیتەرئەو رۆژە نابینی وەکوو منداڵ بتلاوینم
ئیتەرئەو رۆژە نابینی دەم بنیمە نیو سینگت و
بە لیوی ھەز بینی مەمکانت ھەلمژم
بو رۆیشتی؟ بو ھاتیەوہ؟

کالی قژ زەرد

لە ھەر شوینیک تۆی لی نەبی
چاوم هیچ کەس بەدی ناکا
ھەر سفەریەک تۆ رووبەر ووم دانەنیشی
ئیشتیام بۆ هیچ شتیک ناچی
ھەر سەفەریک چاوی رەشت
لە چاومدا قەتیس نەبی
بەھەشتیشم پێ خۆش نییە
ھەر سەیرانگەیی، ئاوینە ی رووت
دەور و بەرم رووناک نەکا
هیچ ئاھەنگیک نامبزوینی
ئای کالی گیان، کالی قژ زەرد!
کاتی ناوت لە سەر لیوی تاسەبارم
دەپشکوی
خۆشەویستی دەور و بەرم دادەگریت و
گریی دلم دەگریتەوہ
کاتی نیگای ئاگرینت لە چاومدا جی خۆش دەکا
ھیز و توانام زیاتر دەبی و

دوای ئه و کۆچه سوورهی کردت
زانه کانم چۆن دهرمان کهم
خه می گه وره ی ئه و زمانه ی
رۆژئ سه د جار ده کولینه وه
له کام ولات دابینیان کهم؟
له کامه شار بیان نیژم؟
له چ ههردیک وه یانشارم؟
له کوئی کالی؟
له کوئی کالی؟

عەتەری سلاو

چاوەكانت
ئاسۆیەکی دوورە دەستن
گەرن، تینن، پەرمەبەستن
بەیانان زوو
كەژاوەی رۆژ هەڵدەبەستن

چاوەكانت دەرگایەكن
بۆ دیتنی شاری ئەوین
دەریایەكن بۆ دیتن
سەدان هەناسە هەڵدەمژن
ئەمن سەیری ئەو چاوانەت
ناگۆرمەو بە قەسریکی باغی بەهەشت
ئەمن تەنیا نیگایەكت
ناگۆرمەو بە رووباری ئاوی كەوسەر
ئەتو بۆ من زەنی ژینی
لەنجەي قومری و شەنی شەمال

باله خانەى پىكە نىنى
چاوه پوانم روژى چاوم
له چاوتدا گرى بخوا و
عه ترى سلاويكم
برژىته بهر دهست و پىت و
چاوم له چاوتدا
گرى بخوا
سەر هه لىتى و
عه ترى سلاويكم برژىته بهر دهست
به لام سهرت هه لىنايه نى
سه ير ده كم
به و دهسته نه رم و نۆلانه ت
ئاو پرژىنى هه وشه ده كه ي
جار و باره ش
كارىزى دهنگ ده خه يه رى و
گول ئاو ده ده ي
به خوم ده لىم:
خوزگه ئه منىش هه وشه بايه م
تا به و دهسته سى و سۆله ت
ئاو پرژىنت بكر دايه م
ده لىم برىا خاكى گول بام
تا به و په نجه نه رم و نۆله ت
ژهنگى خه مت له دل بر بام
به لام هه ي داخ

ہزاران ناخ
نہ حوشہم و نہ خاکی گول
نہ پیناوی خہیال و دل
نہ من قرچہ قرچی جہ رگم
ہہ وری تہ م و سہ مای مہ رگم
کارم ہہ ناسہ ناشتنہ
خوزگہ و بریا ہہ لہ رشتنہ

(...)

ئەسپەندەریکی کال
ئاوینەیهکی سوور
دوو چەپکە یاسەمەن
گولدەستەیهک چنوور
شاکاشییەک بزە
مەردۆشی پیکەنین
دەیدەم بە دەستی شەنگە ژنیکی بە با و بیڕ
بیبا بە پیشوازی ئەو کچە خاوەن شکۆیەو
وا کۆچی کردبوو لە گوندەکەم و گفتی داوێ بیتهو
ئەو گوندە پڕ لە هەستە کە زۆربەیی بەیانیان
قۆلمان لە قۆلی یەک
ریوایی مزر و پڕپرەمان دەستە کردوو
گیا دۆکولیو و کوزەلەمان لێوێ کردوو
شەوگاری دلرەفینی پایز و زستانی بەستەلەک
مانگم دواندوو بۆی و قژم شانە کردوو
چۆپیم گێراوێ بۆی و خەمم لێ رهواندوو

تۆزی خەمم له سنگ و بەرۆکی تەکاندووہ
ئەو گوندە پڕ لە نەخش و نیگارەیی کە جار جار
ئاگای لە کەین و بەین و قەرار و مەدارمان بووہ
گوێچکەیی لە ھەست و خوستی نیان و دیارمان بووہ
ئاخر لە میژە باوەشی ئەو مامزە سلە
تین و توان و ھیزی ژیان و گەشەیی نەشەم بووہ
ئەفسوونی عەشقی ئەو نیوہی گەزۆی وشەم بووہ
رووباری حەز بووہ، ئاونگی تاسەکەیی
میسکی خوتەن بووہ بۆنی ھەناسەکەیی

ئازیزە ژیرەکەم!
سێ رۆژە من لە بن ئەم تاقە دارە چاوہ پڕیم
ئاخۆ لە بیرتە ئەو تاقە دارە پڕچنەیی
دەتکوت بەھەشتە سیبەرە پڕ ھەستە خەستەکەیی
سێ رۆژی ئازگارە نە رۆژم ھەییە و نە شەو
چاوم تەواوی دەور و بەر و جادە دوورە دەستەکان
دەم دەم دەپشکنی:

قیبەلم بەرپۆدییە

ماندوو بووہ،

تینوویەتی،

زاری وشک بووہ

ئەیی یادیی سەوزی دل!

ئەیی گولپەرەیی ئەوین!

ئەو دەستە نەرم و ئۆلە لە دەستم گری بدە
بیینمە سەر دلم

دەنگ دئ لە دوورەوہ
دەنگ دئ لە دوورەوہ، دەنگیکی ئاشنا
دەنگی کەژاوە دئ
دەنگی تەلیسمی سنگ و مەمی بەربەیانە دئ
دەنگی شەپۆلی عەشق
وا دیارە کەم کەمە میوانە جوانە کەم
نیزیک ئەبیتەوہ

نیزیک ئەبیتەوہ، ئاھەنگی پیکەنین

بروانە سوورە گول!

بروانە بۆنی سوویسن و سووسەنہەر و چنور!

گورستان

کہ تو ہاتی
بہ ہار ئے نگوت
خور پیکہنی و
بہختی نوستوو لہ خہ و ہہستا
کہ تو پوی
ہہتاو گوم بوو
گول پرووکا
خونچہی ئے وین زہرد ہہ لگہرا و
من مامہ وہ و
گورستانی خہ ونہ کانم

تافگهی نیگا

توخوا کهسم، جیم مه هیله!
توخوا چی دی ئه ی ئاوینه ی دهرده کانم
جیم مه هیله!
له تاریکی شهوی خه ما جیم مه هیله
جیم مه هیله با گوم نه بم
با خورپه ی خه م بهندی دلم نه له رزینی
با ره شه بای دووری بالات
به ژنی ساوام نه ژاکینی
ئه من ئاوی گۆزه ی سوورم، لیلم مه که!
ئه من مه لی باغی شیعرم، مه متارینه!
با هیلانه م لی نه شیوی
ئه من بهری داری هیوام
مه موهرینه، با نه شه مزیم!
خوای هه ستم، مه مفه وتینه!
با گورانیم تیدا نه مرئ
من مامزی شاخ و ده ستم، مه مره تینه!

با له م شوینه ته ریک نه بم
مه مئه نگێوه، با له خوین و خۆل نه گه وزیم!
زنه ی عه شقم، به بی ئاوی وشکم مه که!
گۆلی شه و بۆم، مه مژا کینه!
هه وری وشه م، بمبارینه!
چاوی گه لام، به بزیه ک بمدوینه!
خه لفی ساوام
به ئاوازی ک بمه وینه!
چاوه روانی تا فگه ی نیگام
به ماچیکی تاسه شکین
پاراوم که!
پاراوم که...!

له ندهن، نه فوشفانه ی چیلسی نهد ویست مینستر

شەتلى

ئازىزەكەم
وہ بىرت دى پار نا پىزار
زەردەپەرى روژئاوايەك
دەستى يادم
لە سەر گۇنات
بە قامكى دل،
شەوبۇى رنى؟
سوور ھەلگەراى كوتت
شەوبۇ نابی ھەلبوهرى؟
وہ بىرت دى پار ئەو دەمە
نيوہ شەويكى مانگە شەو
وہك لاولاوى
بە بالاتدا ھەلگەرام و
پەنجەى ليوم
لە سەر كولمەت شەتلى چەقاند؟
مۆر بوويەوہ و كوتت:
گول ناسكە، مەيشەمزىنە!

ئازیزه که م
وه بیرت دی ئه مسال نه ورؤز
چاوی برسیم
له ئامیزی به روکت دا
به وشه ی دهست گه لای وهراند؟
به ئه سپا بيش
له سهر شه ونم خه می چنی؟
رووت وهرگپرا و کوت
شه ونم نابی ته م دایگری!
گه لاش نابی په رپه ر کری!
که چی گولم
شه و بو و شورانیان هه لوه راند
گولیان شه مزاند
له بن هه موو داری به ری
باوهش باوهش خه میان چه قاند!
بی هه ست و خوست
شه ونمیان کوشت
گه لایان ناشت
خه فه تیان رشت
توش رویشتی
من مامه وه و بالای کورتي شيعره کانم!

ههوار

خه یالّه کهم!
خه یالّه کهت
شه پابی خه م ره وینمه
هه واری دل رفینمه
خه یالّه کهت
گره، گزنگه، دلگره
شه قاوی دهنگه، خه ندهیه
ته ویلی ژینه، وینهیه
خه یالّه کهم!
خه یالّه کهت
ته واری تان و پوی ته نیم
دهماری شیعره جوانه کانی
لی جنیم
به دوو ته وهم
به دوو ته وهم
هه تا ولاتی هه لفرین
هه تا هه ویلی موعجیزه
هه تا دهگه م به تو
به دوو ته وهم

بۆن

کہ پوژ ھلالت
دہشت و دەر و سووچ و پھنام
لئ دہبیتھ بووکی بالات

کہ شہو داھات
لہ شار، لہ دئ
لہ کہژ، لہ زئ
بۆنی تو دئ

تاران

واژەى ئەوین

دئ
بۆنى تۆ دئ
بۆنى سنگ و مەمكى تۆ دئ
لە سەر گۆلى كۆلمەى ئالت
واژەى تازەى ئەوین دەروئ
خرمەى خرخالەكانت دئ
خشپەى پىلاوہكانت دئ
بۆنى پەنجەى نەرم و نۆلت
دەشت و چيا و چەم دادەگرئ

ت. چوارینھی پھیوهست

ئاخۆ

ئاخۆ روژی به چاوم ئه بیینم
بیته وه بو گهلم ههلی شادی؟
ئاخۆ دوژمن له خاکه کهم ئه پروا
دی شنه ی بای به هاری ئازادی؟

ئاخۆ دایکانی پیری دل سووتاو
له شه پۆلی ههتاو ئه بن رازی؟
ئاخۆ لاوانی گورج و زهحمهت کیش
ره شه به له ک ساز ئه کهن به شانازی؟

ئاخۆ ئه و روژه دی که ته م لاچئ
له هه موو شوینه کانی کوردستان؟
ئاخۆ ئه و روژه دی خودای گه وره
وه ک شه به ق روون بکا شه وی کوردان؟

ئاخۆ ئه و روژه دیته وه دیسان
مامزی خه نده بیته سهر لیوان؟
ئاخۆ یاران له به ند ئه بن ئازاد
چاوی دل روون ده بیته وه پیتان؟

ئاخۇ شەو شەق ئەبىت و نوورى ھەتاو
لە پەلە ھەورى خەم وەدەر دەكەوئ؟
شۆرە لاوى ولاتى شىعر و بزە
ئاخۇ لەو لىژە رژدە سەر دەكەوئ؟

بەلى پىم واىە بەندى خەم دەپسى
بەندىخانەى خەفەت دەبى ويران
دوژمنى گەل ھەموو لە خوین دەگلىن
دیتەو ھەل بە جارى بۆ كوردان

ئاخ چ كاتىكى خوشە ئەو ساتە
كە دەراوى ھەناوى شەو دەپرئ
دەشت و دەر دیتە پىكەنين و سەما
دەنگى كوند و قەلى چەپەل دەپرئ

لەشی فرمیسك

لە تاوی بێ كەسی شهو تا بهیانی
لە بینایی دوو چاوم خوین ئەرێژم
لە باتی هەلمژینی لیوی دلداری
لە سەر كۆلمەم لەشی فرمیسك ئەنیژم

نە كەس دێ تا بزانی بۆ نەخۆشم
نە كەس دەرمانی دینی بۆ برینم
نە دلسۆزێ بەدی دینم نە یاری
نە ئاوالی دەبینم بۆ گرینم

نه "هئمن" لوتفه که هی جارانی ماوه
نه "سواره" شیعیری جوانم بۆ دهئیری
نه "هاوار"۱ حال و ئه حوالم دهپرسی
نه "پشکو"۲ گوی له شیعرم رادهئیری

خودایه! دیوی ته نیایی منی کوشت
له عهرزی دام و دهردی پئی هه لئینام
خه می خۆم و خه می یارانی ناکۆک
وه کوو ئاگر دل و جهرگی دهرینام

۱۴۲/۱۲/۲۵

۱ نازناوی نهمر عهلی حهسه نیانی (هاوار)ه

۲ نازناوی هه وهلی "چاوه"یه

شهو ی شاعیر

به دهنگیکی خوش له بهر دهرکه وه
بانگی کرد: نازیز دهرکه م لی وه که
گوتم نامویه ئه و دهنگه خوشه
گوتی پرشنگم، نازم بۆ مه که

به هه له داوان دهرکه م لی وه کرد
دیتم هه ر وه ک بووک خو ی له گول داوه
ده تکوت مه لایک چاویان رشتووه
یان گولخونچه یه و خه رمانه ی داوه

به په نجه ی نه رمی په رده که ی لا دا
به ناز و نیم ناز هاته ژووره وه
وه ک تامه زرۆیه ک مه قنه ی فری دا
قژی خسته دهر هه ر له دووره وه

پرسیم چۆن هاتی بهم درهنگانه
گوتی من شه می شهوی توّم ئەمشه و
له نیو شادهشتی شیعره کانتدا
کانی و مامز و کهوی توّم ئەمشه و

به تاڤگهی نیگا له رزاندی دلم
گوتی شاعیر کوا چرای شه و خهوت؟
بۆ سفرهت ئەمشه و رانه خستوو ه؟
کوانی شه راب و په یمانه ی شهوت؟

گوتم ئەهی ئاسکی سلّی خوڤ ره و تم
هه لبه سته کانم چرای شه و خه و ن
جام و سوراحی و مینام بۆ چپیه؟
فرمیسکه کانم شه رابی شه و ن

زه ردیککی هات و کوتی که وایه
بۆم پر که جامی به و سه ر په نجانهت
وا چاکه ئەمشه و بیخود بم له خوّم
به سیحری ئاسوی ئەو چاوه جوانهت

جا ههسته شيعر و دهفتهر وهكو كه
ئهمشه و من دهبمه شيعري ديوانت
له رهي مه مكانم بوت دهگرن چوبي
تا گزنگي روژ دهبمه ميوانت

ئهو شهوه نوستم له باوهدشيدا
ههر وهكوو دركي له په ناي گولي
به ياني كاتي له خه و راپه ريم
ديتم روښتووه بي وهي پيم بلي

ئهي خودا ئه وه خه و بوو يا خه يال
كه ئه و به هارهي لي كردمه پاييز
يان به هوشيارى چاوم پي كهوت
بلووري سنگي پرشنگي نازيز...

كىلگەي برين

لە ميژە عاشقى تۆم و دەزانم
كە ھەرگىز لىۋى تۆ نانيمە سەر لىۋى
ئەتو كىژىكى جوان و نەرم و تۆلى
ئەمن ۋەك كوندەبوو، رووگرژ و بەدنىۋى

ئەمن بالى بريندارى ھەناسە
ئەتو ژىر و لەبار و نازدارى
ئەمن ۋەك دارى چاكى وشك و بى بەر
ئەتو ھەر ۋەك گۆلى سوورى بەھارى

ئەمن ئەسرىنى دەرد و دووكەلى خەم
ئەتو تەرىپۆش و گورج و دل رفىنى
ئەمن گۆرى خەيال و دۆزەخى لەش
ئەتو بى رەحم و توند و دل شكىنى

ئەمن كیلگەي برین و زامی ناسۆر
ئەتۆ تورت و تەپ و تازە و لە سەر خۆ
ئەمن نالەي نەي و خەونیکي ئالۆز
ئەتۆ پېرشنگي خۆر و سیحری ئاسۆ

ئەتۆ شاد و ئەتۆ شوخ و ئەتۆ شەنگ
ئەمن وەك كوندەبوو رووگرژ و بەدنیو
بە دل خۆشم دەویی ئەمما دەزانم
كە هەرگیز لیوی تۆ نانیمە سەر لیو

دیل^۱

ئەى شەم و شەوبۇ و شەمامە و شۆرەبیم!
هەستە دیواری ترس بشکینە، بی!
بووکی قژ زەردی ولاتی ئارەزووم
بەندی دل زیاتر لەوہ مه پسیئە، بی!

ئەى تریفەى پر لە ورشەى مانگەشەو!
شۆخ و شەنگم، پەلکە زێرینەم، گولم!
سۆزى هەلبەستم، گرم، چرپەم، چپەم!
تین و تاوم، مامزى خەندەم، دلّم!

ئەى خەياللى ناسكى پۆلى نىگام!
تۆ هەناسەى ئەوپەرى ژینى منى
ئە فسوونى يادت بەھارى هەستمە
گەرچى کفرە، دین و ئیمانى منى

^۱ وەرگیپاوى شیعیریکی فارسی شاعیر خۆبەتى.

ئەهێ حه‌کیمی ئەو دلەهێ زاماری من!
سنگی شه‌و بدره‌، له‌ ئامیزم گره‌
شه‌ تلێ په‌نجته‌ به‌سته‌یه‌، گۆرانییه‌
داوی عه‌شقه‌، پیکه‌نینه‌، ئاگره‌

بمخه‌ نیو په‌رژینی باغی باوه‌شت
با به‌ جارێ بېمه‌ دیلی ده‌ستی تو
پۆله‌ ئەسته‌یره‌ی نیگاهته‌، ده‌رپه‌
با له‌ ریم ده‌رکا، دوو چاوی مه‌ستی تو

ئاخ ئەهێ ماجوومی پارێز و گوناھ
ده‌ست ده‌ ده‌ستم، با بچین بو‌ شاخ و ده‌شت
دۆزه‌خ و قه‌سر و سیرات ئەفسانه‌یه‌
دوووره‌ وه‌عه‌دی حۆر و غیلمانی به‌هه‌شت!

(...)

گزنگی روونی به یانانی دل!
شه مامه ی سووری بیستانانی دل!
ئوغر بی کۆچت بۆ کوی تیکناوه
مهلی کۆچ کرده ی دارستانی دل!

ده ترسم وهک مه م چۆلگه م په نا بی
به وینه ی فه رهاد رهنجم به با بی
یان ههروهک لاسی دل پر له خویناو
خه زالی جوانم لی ته وه للا بی

هه ناسه ی گهرمی روژانی ژینم!
کۆتره باریکه ی باغی ئه وینم!
ئه ی واژه ی تازهی چه خماخه ی بزه م!
چاویکم لی که با تیر بتینم!

دهردی من دهردی دهشتی بی ئاوه
خه م و خه فتم هر به لیشاوه
به چوکدا نایه م تا ماوم، بو کهس
مه رگی مام هه لو ژینی قالاوه

ئه ی واژه ی تازه ی شیعر و هه لبه ستم!
ئه ی ئاسکی سل ی خوش رهوت و مه ستم
قه ستم به و کاته ی بونی ژوانت دی
هر ماوه به جیی خوا بتپه ره ستم

به سرته و چرپه ی ئه و داوه ی ئه برۆت
به پشکوی گه شی ئه و گونایه ی خۆت
گه رچی دریژه شه و گاری دووریت
به لام تا ماوم کر نو ش ده به م بو ت

ئاسوی ژیانم بزهی هه لبه ستم!
ریحانه ی دهوری باغی مه به ستم
بووکی رازاوه ی خه یالی جوانیم

.....

ئه ی واژه ی تازه ی چه خماخه ی ژینم!
ئه ی هیوای وهرزی دنیا ی یه قینم!
له شار و له دی و له دهشت و له دهر
ده چمه هر لایه ک سایه ت ده بینم

(...)

من دەشتەم، ئەتۆ ئاسۆ
من توورەم، تۆ لەسەرخۆ
من داوەتم، ئەتۆ دۆ
شتینی کردم چاوی تۆ!

من خەمبارم، ئەتۆ شاد
من ئەسیرم، تۆ ئازاد
من دیلم، ئەتۆ جەللاد
هاوار لە دەستی تۆ داد؟

من زستانم، تۆ بەهار
من کوستانم، تۆ روویار
من حەوشەم، ئەتۆ تەلار
ئەمسالیش خۆزگەم بە پار!

من نه هاتيم، ئەتۆ هات
من تالم، ئەتۆ نه بات
من هيچم، ئەتۆ ئاوات
هەي بمرم له بهر وهفات!

من مه مەم، ئەتۆ زيني
من شه مەم، تۆ شه مزيني
من باغم، تۆ په رزيني
تۆ تان وپۆي ئەويني!

من بالندەم، تۆ داوي
من توونيم، ئەتۆ ئاوي
من پووشم، تۆ لافاوي
ئەتۆ سيحري هەتاوي!

من مه جنوونم، تۆ له يلاي
من وامه قم، تۆ عەزراي
من هەناسەم، تۆ هەواي
جیي لي نه بي، تۆ خوداي!

ج. چواريننه كان

۱. نەهاتی، بۆ گوتت دیم و نەهاتی؟
نەهاتی بۆیە گرتوومی، نەهاتی
بەهاتبایە ی گۆلم، هاتت دەهینا
چ خۆشە هات، بە نەحەت بی نەهاتی!
۲. گۆتم کەمتر لە جەرگم بەردە بۆسو
گۆتی مەتلەب؟ گۆتم ماچیک؟ گۆتی بۆ؟
گۆتم ئاخر ئەوا مردم لە دووریت
گۆتی مردن لە کۆی ئاوايه؟ لاچۆ
۳. بە تریپە ی پێیەوێ خشیپە ی گەلا هات
کە لیم دوور کەوتەوێ هەور و هەلا هات
بە دووی کەوتم بلیم ئیفتارە؟ بۆکۆی؟
کەچی نەمگرتەوێ و دەنگی سەلا هات
۴. کچیکی نەرم و نۆل و مەزەداری
لە جوانیدا وەکوو دەنکی هەناری
بە مەمکانت بلی، پەنجیرە داخەن
کە فیری بەی رنینن، خەلکی شاری!

۵. به لهچکته بیژه ئاگری لی دهباری
له کولمهت عارهقی گول، دیتته خواری
به دهسمالت بلی "با" دهست بزیه
بچی، ئەو بسکه زهردانهی وهشاری!
۶. دوو چاوانت دهلیی دهریایه، شینه
په پری کولمهت وهکوو پشکو به تینه
به تیریکی موژهت بمپیکه، ئەمما
به ماچی بۆم دهوا که ئەو برینه!
۷. چ خۆشه تیشکی کولمهت، تاوی من بی
چ خۆشه بانگهوازت، ناوی من بی
چ خۆشه ماچی لهو دوو لیوه ئالته
له کاتی توونیه تیدا، ئاوی من بی
۸. خه یالم راده ژینن چاوی مهستت!
ده بزوینن وشه ی دل، ههستی خهستت
شه وانه کاتی نامته بۆ دهنووسم
له پهنجهی با ده ئالی، بۆنی دهستت
۹. به لهچکته بیژه ئەگریجهی وه لادا
خه م و دهرد و په ژاره ی من به با دا
به ئامیزت که رووباری ئەوینه
بلی رهحمی هه بی، ئەمنیش په نا دا

١٠. خه یالم راده ژینن، چاوی کالت!
گر و تینم وه بهر دینن، خه یالت
به ئاواتی به ناحهق کوژراوم
له قه بریشدا وه دی دینم جه مالت
١١. په یری زولفت وه ده رخه، مه قنه لاده!
هه موو درد و خه م و کو سپم به با ده
به واژه ی دارژاوی لیوی ئالت
له سو جده شدا هه می شه تو م له یاده
١٢. له سووچی له چکه وه، هه نیه ی دیاره
گه زیزه و شه ونم و شه وبۆ، به باره
چ خو ش بوو شانیه ک بایه م له سه ریا
که دا بینم قژی ئه و تازه یاره
١٣. دل م وه ک پرومه تی سوورت به تینه!
له شم وه ک تیری چاوت ئاگرینه
ئه گه رچی هه روه کوو بووت ده ت په ره ستم
که چی ئه و چاوه بازه ت لیم به قینه
١٤. به میوانم بن ئه و دوو چاوه جوانه ت!
به ئامیزم بن ئه و جووته مه مانه ت
به سه! چیژی فیراقم پی مه چیژه
وه بهر تیرم ده به و ئه برو که وانه ت

۱۵. گوتی پردیکی ههلبهستین و بهستم
گوتی مه مکۆله کانم بمژه، گهستم!
له لیوی ناسکی ماچیکی دامی...
که چهند ساله له بهر ئه و ماچه مهستم

۱۶. گوتم ئه ی مامزی باغی مه بهستم
هه تا ماوم له دونیا، دهت په رهستم
بزیکی هاته سه ر لیو و به عاسته م
سه ری هینایه پیشی، لیوی گهستم

۱۷. گولی شه و بو ئه دی شه و، بونی نایه
شه می تاسه، ئه سیری دهستی بایه
شه مامه و شه ش په ر و شلایره، سیسن
خودا ئه ی بو به هاری ئیمه نایه؟

۱۸. له ده رکهیدا گوتم کئییه؟ گوتی گول
گوتم کئی واوه تی هینا؟ گوتی دل
گوتم به یینیکه لیم ناپرسی؟ فه رمووی
سه عاتی دل له یادت نه بووه غافل

۱۹. گوتم له یلم! ده لئین گۆراوه مه یلت
گوتی باوه ر مه که، ناگۆرئ له یلت
گوتم ئاسۆی دلم تاریکه! فه رمووی
مه ترسه، پروونه ئه ستیره ی سیوه یلت

٢٠. گونم ئەى خاوەنى ھەست و گر و تین!
وەرە با عەھد و پەيمانى ببەستين
گوتى بەو شەرته تا ئەو پوژە دەمرين
لە سەر ئەو شەرته ھەر وا رابوہستين
٢١. گوتم ئەى ئو گۆلى باغى خەيالْم!
گولالە و نيرگزی سالانى سالم
وەرە بەو پەنجە نەرم و ناسکانەت
دەوا کە دەردەکەم دەردت لە مالْم!
٢٢. گوتم شەرته ھەتا ئەو پوژە دەمرم
وہکوو مەم غەيرى تو، دلدارى نەگرم
گوتى ئەمنيش بە بى تو شەرته وەک زين
ھەموو ئاواتەکانم بەرمە قەبرم
٢٣. گوتت ديم و نەھاتى ئەى گۆلى من!
لەمەش زياتر نەھاتى سونبولى من؟
لەلای خووى تو کچى کوردى و کچى کورد
دەلین ھەرگيز درۆ ناکا، دللى من!
٢٤. گوتم چاوى خومارت دل تەزینە
پەرى کولمەت وەکوو گول دل پڤینە
گوتى مەستت دەکا، عەترى مەمانم
ئەگەر پوژيکى دەر بى لەو کەلینە

۲۵. گوتم چۆمی نیگاھت چەند بەرینە
گوتی تاسەى ئەوینیشم بە تینە
گوتم ئەمشەو درەنگی دیمە ژوانی
گوتی نا نا، کە ژاوەم ئاگرینە
۲۶. لەمیژە دیلی دەستی چاوەرەشیکم
لە زیندانی ئەوینیدا بەشیکم
کە شەو دادی منی بیچارە تا پڕۆژ
بە ئاواتی بەهەشتی باوەشیکم
۲۷. بە ئیمانم، بە ئاواتم، بە دینم
بە فرمیشکم، بە جەرگی پڕ برینم
بە خوینی پڕوشنی هەلبەستەکانم
خەمی تۆ ئاگری بەردا لە ژینم
۲۸. ئەوەندەى دل دەلى، تۆ دل رفینى
ئەوەندەى چاوەرەبینى، خەم پڕەوینى
بە حالى لە چکەکەت لادە، گرم گرت
چ جوانە کولمە بۆ ماچی نھینى
۲۹. بە مەرگی تۆ لە عەشقت مەستی مەستم!
بەسە تەفرە، عەزیزی دوورە دەستم!
ئەگەر تەفرەت بدەم پەببى لە ناکاوە
پشوووم لى بېرى، گر بەر بى لە هەستم

۳۰. په ږی کولمته گولم! چهند دل رږفینه
له رهی سنگت که سم! چهند خه مږه وینه
کچینه ی شهو که ده ږی چنده جوانه
ئه وهندهش باوهشت، عیله تپه ږینه
۳۱. وهکوو کوتر گولم که وتوومه داوت!
له عه رزی دام شنه ی بای بسکی خاوت
وهه لیوم به لیوت بمژه تاوی
که سه رخوش بم له باده ی جامی چاوت
۳۲. دوو چاوانت ده لئی ده ریایه ئه ی گول!
ده لئی بازیکي بی په روایه ئه ی گول!
به هار و پاییز و زستان و هاوین
له سه ر حالیکه هه ر ئاوايه ئه ی گول!
۳۳. په ږی زولفت وهکوو په شماری گیانه
رږه ی چاوت، پلیکانی ژیانه
ئه گه رچی ناسکه تالی مژولت
که چی بو من وهکوو تیغی ده بانه
۳۴. له دره کوبانی مالت پاسه وانم
له نیو باغی قژتدا باغه وانم
ئه تو شیرینه که ی قه سری خودایی
ئه من فه رهادی بی ناوونیشانم

٣٥. به بۆنه‌ی تۆوه‌یه هاتوومه ئێره
ده‌نا چاوم له‌میژه‌ لی‌ره‌ تی‌ره
وه‌ره‌ ئه‌ی شاسواری شاری جوانی
به‌ تاقه‌ ماچی میوانم که‌ خیره‌!
٣٦. به‌ بۆنه‌ی تۆوه‌ بۆنی دێ هه‌لاله‌
به‌ بۆنی تۆوه‌ بۆن‌خۆشه‌ گولاله‌
به‌ بۆنی تۆوه‌یه‌ شه‌یدایه‌ نیرگز
به‌ بی‌ تۆ بوون و بۆنی گول به‌تاله‌
٣٧. له‌ چوارینه‌ ده‌چی، ئه‌و لی‌وه‌ ئاله‌ت
له‌ شیعری نوی ده‌چی ئه‌و ورده‌ خاله‌ت
نیگه‌هت وه‌ک غه‌زه‌ل وایه‌، ده‌پیکێ
ئه‌وینداران و دل دینیته‌ خاله‌ت!
٣٨. ئه‌تۆ شابسکی شیعر و پیکه‌نینی
ئه‌تۆ چه‌پکه‌ی بزه‌ و ئاهه‌نگی ژینی
ئه‌تۆ باغی هه‌زار ئاوازی هیوای
گزنگی شه‌ونم و لوتکه‌ی ئه‌وینی
٣٩. ئه‌من گو‌ری خه‌م و هه‌لاوی شینم
ئه‌من هه‌وری ته‌م و کلپه‌ی برینم
ئه‌من جو‌گه‌ی هه‌نیسک و چۆمی تاسه‌م
په‌ژاره‌م، مه‌ینه‌تم، ته‌رمی ئه‌وینم

۴۰. به باوه خوّم ده به ستم ديمه مالت
له خه ودا که م که مه، ده خزيمه پالت
به هاوريشمی قژت جو مال ئه که م دل
وه کوو تامه زرو ئه مژم ليوی نالت

۴۱. به ليینی دا شه ويکی بيته ژوانی
له سهر دیده م به نه رمی پييه دانی
به برژانگم برووشيتی به ری پیی
ئه ویش وهک من، فه نا ئه ندهر فه نا بی

۴۲. بلئی که ی سهر که مه سهر ئه و سهرينه ت
به بی هه ست بيته سهر ئه و جی و سهرينه ت
ئه گهر هات و به ليوم ليوتم گه ست
به ماچيکی ده وا که م ئه و برينه ت

۴۳. به هاره سهرده می هه ور و هه لایه
ده می هاژهی چه م و ئاههنگی بایه
شنه ی سر وه، هه ناسه ی شيعری پييه
خه يالم هوگری چاوی گه لایه

۴۴. دلی که یلم شه لالی یادی یاره
به ره و شاری وه نه وشه، بی قه راره
هه ناسه ی نیرگز و له نجه ی گه زیزه
ده لين زستانی خه م رويی، به هاره

۴۵. له گهرمین و له کویستان و له سهر پئ
له شارستان و دارستان و لادئ
ته نانه ت کاتی شه و بو دیته خه ملین
به ته نیا بونی تو دئ، بونی تو دئ
۴۶. هه ناسه ت ههر وه کوو ئاوی حه یاته
بزه ی لیوت وه کوو نو قل و نه باته
ئه وه تو چی، گری یا نه ته لیسمی؟
که رۆژ و شه و دلئ من ههر له لاته
۴۷. بلئی خه نده ت له سهر لیوم سه ما کا؟
بلئی زولفت، په ژاره ی من به با کا؟
وه ره تو ئه و خودایه ی ده پیه ره سته
هه ناسه ت بیته با ده ردم ده وا کا!
۴۸. خودا ئه و گه رده کیله، چ جوانه
چ توند و تۆلن ئه و جووته مه مانه
چ خو شه توانه وه له و با وه شه یدا
که ئاسوگی دل و باغی ژیا نه
۴۹. ئیجازه م پئ بده شه و بیمه مالت
گرو گالی بکه م بو ورده خالت
سه رم دانیمه سهر رانت هه تا رۆژ
گریده م دانه دانه زولفی کالت

۵۰. نيگهت جه رگي له تلهت كردم ئه ي داد!
ئه سيري ژاني كردم داد و بيداد!
ئوه ي دهر د و خه مه، دهمده يتي ئه ماما
به ته نيا يه ك بزه ناكه ي دل م شادا!
۵۱. په پوهه ي شه و وه كوو قه قنه س دهم سووتني
گوله فرميسكه ههر دئ و خوش ئه كا جي
چ خوش ده كر يته وه قفلي دلي من
به چاوپيكه وتني كيژاني لادي
۵۲. ئه تو چاوي دل و عه تري سلاوي
ئه تو شاري بزه و هي زي هه ناوي
ئه تو باراني عه شق و بوني ژواني
شه رابي، شه ونمي، هيشوي هه تاوي
۵۳. ئه من تابووتي سنگ و گوري چاوم
ئه من به ژني شه و داوي پساوم....
ئه من مه رگي بزه و ئه سريني دهر دم...
هه ناسه م، دوو كه لم، شووشه ي شكاوم...
۵۴. ده چم بو سه يري چه م ههر تو ده بينم
ده چم گول ده سته كه م ههر تو ده بينم
له شاخ و ده شت و به ند و شار و دئ، پروو
له ههر كو ييه ك ده كه م، ههر تو ده بينم

۵۵. هه موو دهشت و دوهن زیندانه بی تو
گول و غونچه و چهمن، بی گیانه بی تو
به چاوانت قهسه م ئه ی شازنی شیعر
خه می دنیا له من میوانه بی تو!
۵۶. به هاوارم وهره، بیمارم ئه مشه و
له کیتو و دهشت و دهر، بیزارم ئه مشه و
به قهت رووباری خوړ، سواره هه ناسه م
به قورسایي ته من خه مبارم ئه مشه و
۵۷. شهوانی شهنبه چهند ناخوشه شاری
کر و بیدهنگ و بی کرئوشه شاری
نه بونی گول، نه عهتری شوړه لای
له کوړی خه م دهچی، ناخوشه شاری
۵۸. گری پووچکه ی خه مم، زووخاوی مه رگم
پلیکانی شه وم، ههنگاوی مه رگم
برووسکه ی قین و دهستی شوړه کاتم
هه ناسه ی گهرمه شینم، داوی مه رگم
۵۹. به قوولایی خه فته دهر دم گرانه
به قورسایي ته من، جه رگم له ژانه
نیشانه ی یه ککه مم قولپه ی هه ناسه
هه نیسکم یه ک له دووی یه ک سه د نیشانه

٦٠. خه‌م و ده‌رد و خه‌فه‌ت گرتوو‌یه شانم
په‌ژاره بو‌ته یار و هاو‌زمانم
دلی ته‌نگ و زنه‌ی دیده و کزه‌ی با
به جاری خورپه‌یان خست‌وته گیانم

٦١. به‌ری رووناکی بگری، ته‌م وه‌دی دئ
په‌ژاره و مه‌ینه‌ت و وه‌ره‌م وه‌دی دئ
برینی ماچ و خه‌ونی کال و ئه‌سرین
ئه‌گه‌ر ده‌ست دهن به ده‌ست یه‌ک خه‌م وه‌دی دئ

٦٢. گوتم ئه‌ی سیوه سووره‌ی باغی ژینم!
وه‌نه‌وشه و سو‌یسنی ده‌شتی ئه‌وینم
وه‌ها پیناکومی تیری نیگه‌هت
شکاوه تازه بالی هه‌لفرنیم

٦٣. گوتم دا بی به ئامیژم به تاوی!
گوته کوا هاوده‌من، پیری‌ک و لاوی
گوتم ئاواتی ماچیکت منی کوشت
گوته ناگه‌یتی هه‌رگیز، بیری ناوی

٦٤. گوته ده‌ردی ئه‌وینم دل ته‌زینه
گوتم ئه‌و ده‌رده بو‌ شیعرم هه‌وینه
گوته تیری موژهم عاشق ده‌پینکی
گوتم چه‌ند خوشه‌ بای ئه‌و باوه‌شینه

۶۵. ئەتۆ پەرژینی باغ و دەشتی تاسەئ!
ئەتۆ بۆنی بزە و عەتری ھەناسەئ
ئەتۆ خەرمانی عەشق و مۆمی یادی
گۆلی، بەندی دلّی، کەوباری خاسەئ
۶۶. ئەمن خەندەئ شەو و گۆری خەئالم
ئەمن پووباری لیل و خەونی کالم
ئەمن ھەلدیری ژان و شەونخوونیم
خەمم، دەردم، پەژارەئ دوورە سالم
۶۷. شەکەت ماوم لە ھەورازی خەمتدا
کەسەر ماوم لە داوی پەرچەمتدا
گۆلم ھیندەت لە دوو ویلم، دەترسم
شەویک گوم بم لە کووچەئ پەرچەمتدا
۶۸. لە گێژاوی خەمتدا بی قەرارم!
لە داوی پەرچەمتدا، دەردەدارم
ئەگەرچی مەستی پووباری نیگاتم
لە پیناوی خەئالتدا خومارم
۶۹. گزنگی پیکەنینت دلّ رفینەئ!
چلی ئاوازی یادت خەم پەوینە
ئەگەرچی کوشتمی دەردی ئەوینت
بەلام ئەو دەردە بۆ شیعرم ھەوینە

۷۰. لە ژێر ئەگرێجەدا مردن چ خۆشه!
پەنا بۆ خال و خەت بردن چ خۆشه!
گوشینی زەرەدە مەم، دەرمانی دەرەدە
لە باوەشدا مەلێ کردن چ خۆشه!
۷۱. بە خشپەیی پی، ئەمن مەتلینەوێت!
لە سەر تۆقی سەرم مەخولینەوێت
بە بۆنی سنگ و مەمک و عەتری کەزێه
برینی کۆنی من، مەکولینەوێت
۷۲. چەنم پی خۆشه یار و هاودەمم بی
چەنم پی خۆشه گۆلخونچەیی دەمم بی
بە پۆژا حال و ئەحوالم بپرسی
لە تاریکی شەوانەشدا شەمم بی
۷۳. ئەمن "لوقا" ئەتۆ عیساى مەریەم!
ئەتۆ شەمزینی بی وینە و ئەمن شەم
بە تاقە ماچی لەو دوو کۆلمە سوورەت
خەلاسم کە لە دەرد و وەرەم و خەم

ج. چه خشانه شیعر

بیری رابردوو

ولاته خه مینه کهم!
وه بیرم دی
دهریای دیدەت پڕ له وشه
دنیای له شت پڕ له واژه
دهر و دهشتت خه یالاوی
ئاسۆ دووره دهسته کانت
وهک شه به ق شه وقیان ده داوه

وه بیرم دی
ئه سپی هه تاوت سه رکیش
مناره ی دهنگت پیروژ
ئه ستیره ی نیگات سیراوی
زنه ی هه ناسهت بۆن خوش
هه موو شه وت مانگه شه و بوو

وہ بیرم دی
خەنجیری خۆرت بەرۆکی شەوی
دەدراند
بەرۆکی هیوات خەراجی لە رۆژ
دەستاند
گزنگی بزەت نازی بە مانگ
دەفرۆشت و
بارانی ئەندیشەت
خەلفی ئاواتی لە دل دەرواند

وہ بیرم دی
نەمامی بالات گوشە ی ئیواریکانی
دەپازاندەوہ و
رۆژانی ھەینی
کۆر و کچی شارە دراوسینکان
بە تاییبەتی دەھانتە سللوت و
کرتۆشیان بۆ دەبردی

وہ بیرم دی
کانیاوہ ژیکە لانەکە ی باغی قازی
توونییەتی دروینەوانی ماندووی دەشکاند و
پۆرە شۆرەبییەکانی باغی مەلا عەلی
رێبۆاری لە پێ کەوتوویان
دەحەساندەوہ.

وه بیرم دی
ئالوبالوه جوانه کهه ی باغی مه لا عهلی
هه موو هاوینان
به دیاری دهبرا بو شاران و
له ژیر سیبهری داره کانیدا
دهسته دهسته
ژن و پیاو و مندال
دهحه سانه وه و زیافه تیان دهکرد

وه بیرم دی
هه رزه کاره کان
زوربه ی ئیواران
له و باغه دل رفینه دا
به ته پل و تووزله، چۆپییان دهگرت و
به گورانی حه سه نه کویر و عه به چکول
هه لیانده خسته وه و
توزی خه م و په ژاره یان
له دل دهشته وه

وه بیرم دی
قه یسیه ئالوینییه کانی باغی حاجی برام
شه کره سیوه کانی باغی حاجی ساله
هه موو شه وئ
چله ی مالانیا ن دهرازانده وه

وہ بیرم دی
کاخاسه جووی زورزان
هییدی و هیمن و لهسه ره خۆ
به زهرده خه نه یه کی زیره کانه وه
بی ئه وهی خویندن و نووسین بزانی
نوشته ی به ختی بو کیژۆله عازهبه کان
دهنووسی و
سه رقه له مانه ی لئ دهسهندن

به لام شاره خه مینه که م!
سه دان ئاخ و هه زاران داخ
شکاندیانی
به سیداره ی فرمیسک و خوین
خنکاندیانی
به ره شه بای خه م و خه فه ت
له رزاندیانی
گریان له شه و گارت به ردا و
سووتاندیانی
گومبه زییه کانیا ن خاپوور کردی
قه برستانی کونیان ویران کردی
قسنی شیخ مه حموودیان
لئ رووخاندی
ئاوینه ی رووناکی ته مه نیان

لێل کردی
تۆزی خه میان به سهردا پرستی
بزه ی جوانیان تیدا کوشتی
چه رگ و دلیان رهش هه لگێرای و
رهحمیان به مندالیشت نه کرد

ولاته خه مینه کهم!
خه میکی زهره به قورسای کیویک
خه فه تیکی خه نه یی به درێژی ده ریایه ک
ته میکی رهش
به پانایی ئه و ئاسمانه به رینه
ئاسۆی دلمی داگرتووه،
کولی گریان ده مبرزوینی
په نا ده به م بو "نال شه کینه"
نال شه کینه ی نال شه کین
زنجیری زۆردار پسین
نال شه کینه ی به رزی له میژینه
تۆزی داوینی له چاو هه لده سووم و
دهستی له مل ده کهم و
له قوولایی دله وه له گه لی ده گریم
ده گریم بو په لکی هه تاوی
بو هاژهی عه شقی
بو به ختی نوستووی
بو کولمی کانیاوی

دەگریم بۇ فەسلى بەھاری
بۇ لیوی تاسەباری
بۇ بەرۆکی دەنگی
بۇ کتیبی گزنگی
بۇ ھەناسەى ئامیزی
بۇ کونەبای
پر بە دل دەگریم بۇ شیرە پیاوھکەى
بەگزادە
بۇ "عەلى بەگ"
بۇ شاعیرە پلە بەرزەکەى مەلبەندى
تورجان
بۇ "ئاوات"
بۇ ھەلبەستى ئاراستەى "شەو"
بۇ ھۆنراوھى پر لە وشەى
"خاسەکەو"
ئەو خاسەکەوھى
خالى رەش و سوورى بە جووت رشتبوو
دەگریم بۇ ھەلۆى بەرزەفپى
کیو و تەلان
بۇ شاسواری ئەدەبى موکوریان
بۇ "سواریه"
بۇ "تاپۆ و بوومەلیل"
بۇ "خەوہبەردینە"
بۇ "دەلیم پرۆم لە شارەکەت"

بۇ "هەلۆ"
بۇ خەوہ بئى ھەستانەكەى و
بۇ قافلە بئى ۋەستانەكەى
دەگريم بۇ خوداى دەنگ و گۆرانى
بۇ "حەسەن زيرەك"
بۇ "نەمام نەمام" و "ھەورى لار" ى
بۇ "قاسپە قاسپى كەو" و "كەويار" ى
بۇ "نالە شكىئە" و "باران بارانە" ى
بۇ "رەزىيە" و "كەتان كەتانە" ى
دەگريم بۇ دەريايى عليم و
چەخماخەى ئازايەتى
بۇ "مەلا ھادى"
بۇ سەرچاۋەى ھەست و ھەلبەست
بۇ "مەلا حيسامەدين"
بۇ شەتاۋى شيعر و شوعور
بۇ "ميرزا ئەسەدوللا"
بۇ دەروونى ھەلقراۋى "مەلا ئەبووبەكر"
بۇ خەتە خۆشەكەى "سەعیدى مەلا حەسەن"
كۆلى گريانم ھەروا لە جۆشە
زەلكاۋى فرمىيسكەكانم
ھەر ھەلدەۋەرىن
سەر بەرەو خوار شۆر دەبمەۋە و
بەرەو "قەلا" رىگە دەبىرم

"قەلا"ی داگیر کراو

قەلاى حەوشە و حەسار نەماو

قەلاى كۆنى شۆرە شكاو

قەلا

قەلاى ھەمیشە بەھار

قەلاى ساحیب دیوان و تەلار

قەلاى دل بریندار

قەلاى "سەردار"

قەلاى بەرزى لەمیژینە

قەلا

ئەمجار لەگەل قەلا دەگرم

دەگرم بۆ بورجەکانی

بۆ ئاو و بۆ ترومپا و بۆ درگاوبان و

بەرهەیوانی

دەگرم بۆ گری ھەناسەى

بۆ عەسای فەرمانی

بۆ سەربانە بۆن خۆشەكەى

ئەو سەربانە ریک و پیکەى

كە رۆژیک

مامۆستای نەمر "ھەژار"

چووھ ژیر ئالای سىرەنگى

كوردستان و

بە ھەموو ھیزی خۆی چریکاندى

"لاوھەکان! نامووسى نۆ ملوینە ئەم ئالایەمان

ہہرکھسی خوشی نہوئی کۆستی کہوئی
رہبی وہبہر خہنجر کہوئی"

ہہنيسک بہرؤکم بہرنادا
ژاکاو و شلہژاو
روولہ مزگہوت دہکہم
مزگہوتی جومعہ و جہماعہت
مزگہوتی تورجانی زادہ و قزلجی
مزگہوتی کۆنی لہ میژینہ
مزگہوتی کہ رۆژانی ہہینی
دہرک وبان و دہر و دہشتی
پر دہبوو لہ ئہہلی نوپژ و رۆژوو
پر دہبوو لہ پیایوی خوداناس و دلپاک
کہ بیر لی کردنہوہی بہ قہولی
ہۆنہری گہورہی کورد "نالی"
"دل دہبی بہ ئاور و
ئاو بہ چاودا دہکا عوبوور"
دلّم بروایی نادا بچمہ ژوووری
شہکہت و سہر لی شیواو
لہ پہنای درگاگہی دادہنیشم و
پشت دہکہمہ لیژی قہلا و
چاو دہپرہمہ حہوزہ گہورہ
حہوزہ گہورہی خہمپرہوین
مہلحہمی دلی بہ کوین

حهوزه گه وره ی سهر داپوشراو
حهوزه گه وره ی قور به سهردا کراو
حهوزه گه وره ی ته م به سهردا کشاو
خه م به سهر داته پاو
که ئیتر نه قووله و نه بی بنه و
نه ماسی خال له گهردنی تیدا ماوه
ته م به سهر ههر دوو چاومدا ده کشی:
ئه وه بو وات لی هات ههوزه گه وره؟
ئه وه بو وا که نه فت که وتی؟
په نجیره ی خه یالی ئه وینداره کان بووی،
خو تو زه مانئ دلت پی ده کراوه
هه والی روونا کایی بووی
دهک ئه وه ی ئه و ده رده ی دایه ی
کوپی مرئ
کوستی که وی

بیره وه ریبه کانم لرفه ده که ن و
فرمی سکه کانم دینه خواری
له عالهمی خه یالدا
ده ست ده که مه ئه ستوی ههوزه گه وره و
ئه مجار له گه ل ههوزه گه وره ده گریم
ده گریم بو شه پوله جوانه کانی
بو ئاوه روونا که سارده که ی
که له چاوی قرژالیش جوانتر بوو

لە ھەر چوار تەنېشتەوہ
بەرہو کووچە و گۆلانى شارى جارى دەبوون
دەگرېم بۇ جۆگەلە خېزەلانىيەکانى
كە ھەموو ئىواران دەبوونە ھەوارگەى
كىژۆلە لەش كەروىشكەكان و
ئاسكۆلە شلوملەكان
بە گۆزەى سوور و جەرەى عەجەمى
ئاويان لى ھەلدەگويست
دەگرېم بۇ شەوہ سېپىيەکانى دەوروبەرى
بۇ ئەو شەوانەى دەيان نەونەمامى
جوان چاك و چالاک
وہك مەلەزانى ئازا
توند و تۆل و رېك و پېك
خۇيان تېدەخست و
بۇنى ئەوينيان تى دەپژاند و
بەم جۆرە ئاوپرژىنى دلى پر لە ئەوينى
خۇيان دەکرد و
بۇ ئەوہى چاودىران بزاند
چ مەلەوانىكى وريا و بەكەلكن
سكەى دووشاييان
لە عەرزى ھەوزەكە و
لە كون و كاژىپرى
ئەو ھەموو قەوزە رواوانەدا دەدۆزىيەوہ
دەگرېم بۇ ئەو رۆژانەى

له ئیواره جوانه کانی به هاردا
گه نجه له سهر مراده کان
به که وای ئه تلّه س و پشتینی په شمینه وه
له دهوری حه وزی
راده وه ستان و
له گه ل کیزۆله
چاو به خومار و گوئی به گواره کان
چاوبرکینه یان ده کرد و
ده ستیان بۆ له سهر سهر داده نان
بیر ده که مه وه له و زهمانه ی
به فه رمانی سهر داری گه وره
له داوینه پر هه وینه که ی خورپینک
ره شبه له ک ده گیرا و
سه دان کیزۆله و شه نگه ژنی جوان
به تایبته ته سک و لوسه موساییه کان
چاو به ناز و غه مزه ساز
به ده هۆلی کا حه مه حوسه یین و
زورنای عه به چاوه ش و
بۆن و به رامی حیل و میخه ک
ده چوونه کۆری داوه ته وه و
لاوه زیت و وریا کان
سه رخۆش و پر له جۆش
له تاو که وتنه وه تا خۆرپه پرین
ده یانکوتا و

بہ دست گوشین و چپہ و سرته
ئو و کچہ خر و خولانہ یان ساز دہ کرد و
جئ ژوانی نیوہ شہ ویان بنیاد دہنا

بیرہ و ہریبہ کانم
پہستا پہستا دہ ہونمہ وہ
فرمیٹسکہ کانم
ناگہ رینہ وہ نیو مالی چا و ہ کانم و
ئہ مجار بیر دہ کہ مہ وہ لہ بہر
دو و کانان

لہ بہ ربانگہ کانی رہمہ زان
حہ مہ دہ مینی سالحی ئہ لیا س
لہ جہرگ و دلہ بی دہ غہ لہ کہی
رہ حمان چاوشین
لہ دہنگہ خو شہ کہی

حہ مہ حوسہ یینی خاسافیہ
کہ لہ شہ وہ دریژہ کانی پایزدا
لہ بہر قاوہ خانہ کہی خو ی
تیی ہ لہ کرد:

"لئی ئالاوہ کہ سک و عابی
شہ رمہ ندہی قاپیہی خودا بی
سہر ہ لینہ بی بہ لای بی
کراس زہردی کراس زہردی
کراس زہردیم لی ئالاوہ

كراس زهر ديم بۇ بكن به بووك
بيبهن بۇ باغى ميراوا".

بیر دهکه مه وه له دهنگه نه رمه که ی
عه لی حوسه یینی که چه ل
که هیدی و له سه ره خو
به مؤزه یه کی دل ته زینه وه ده یکوت:
"ئه ری خه جی خه زیمه
پی بنی وه بان گلینه
پی بنی وه بان گلینه"

بیر دهکه مه وه له قه یسه ری
له چراخانه کانی شه وانه ی میعراج
له رازاندنه وه ی دوو کانه کان
له گوزهری خه یاته کان
له شه وکاری شه وانه ی پایز
له همه ده مینی سه یزاده
له وه ستا ره سوولی میرزا خه لیل
که روحیان وه بهر که واو پاتول ده هیئا
بیر دهکه مه وه له مزگه وته چکوله
له همه مامی خه زینه
له کیسه کیشانی عه به که لیچه
له فوته گرنتی حه سه نه که ر
بیر دهکه مه وه له مه دره سه ی شه یبانی

له مامۆستا شیخ حه‌سه‌ن
له مام میره
بیر ده‌که‌مه‌وه له به‌سته‌نییه‌کانی
قادری وه‌ستا ره‌سوول و عه‌به‌ زیقاوه
له نیو ساجیه‌کانی رحمان هه‌نگوین
له هه‌یره‌لماسییه‌ کولاه‌وه‌کانی
حه‌مه‌ی مل و شتر و شه‌نگه
له بانگه‌وازی:
"هه‌یلکه‌ی کولاه‌و خوی له سه‌ر؟
له ده‌نگه‌ وه‌ک زه‌نگوله‌که‌ی
حه‌سه‌ن مه‌لوو:
نانی جومه‌ ره‌حه‌مه‌تی خوداتان لی بی"
بیر ده‌که‌مه‌وه
له ده‌فه و منا‌جاتی سه‌ید نه‌جمه
له حوی ئە‌للای ده‌رویش مازوو
له شه‌ربه‌تاوی وه‌ستا ره‌حیم
"دانت بۆ تیکه‌م یا ئاو؟"
له مار گرتنی خوری
له سییه‌وه‌ چوونی که‌ریمه‌ شهل
بیر ده‌که‌مه‌وه
له فه‌نگورافه‌که‌ی فه‌حوللای قاوه‌چی
له سه‌فه‌که‌کانی
سه‌ید عه‌لی عه‌سکه‌ری کوردستانی
"ئه‌ی ده‌نا کورتی کورته‌ بالاً"

پیم بلی کیتان له ماله
ئهی دهن کورتی چت لی کردم
به جوانی خوت پیرت کردم"
فرمیسه کانه له سهر ماله کونه که مان
جی خوش دهکن
دهگرم بۆ برووسکه ی تهگیر و شه پۆلی عه قل
بۆ حاجی برایم و حاجی سووره ی همه سه ققزی
بۆخه رمانی خیر و به ره که ت
بۆ حاجی بابا
بۆ بلیسه ی کار و زه حمه ت
بۆ همه ساله ی وهستا عه لی
بۆ هه ری می مهن دی و هیمنی
بۆ فه حوللای مامه همه
بۆ که ژاوه ی حه یا و ئه ده ب
بۆ عه بدوللای حاجی حمه د
بۆ مه کوی تین
بۆ حاجی همه ره شیدی حاجی برایم
بۆ شنه پای ژین
بۆ محه مده ی پاله وان
بۆ مه رگی ناوه ختی جۆلانه ی حه ق و عه داله ت
بۆ عه زیزی حاجی ئیمام که زۆر بی ره حمانه
له ت و په ت کرا
دهگرم بۆ مه رگی ساوای خالیدی ئیلخانیزاده
بۆ عه زیزی حاجی که ریم و

بۆ رەحمانى حەمە كەرىم سەرايى

دەگرىم بۆ لاوہ جوانە مەرگەكان

بۆ ھەستە كوژراوہكان

بۆ ئەوینە خنكاوہكان

بۆ ئاواتە نيژراوہكان

دەگرىم بۆ حاجى قاسم

بۆ حاجى قاسمى نەبەز

بۆ حاجى قاسمى ئازا

بۆ حاجى قاسمى توند و تۆل و وريا

بۆ حاجى قاسمى خەبانگير

بۆ دەستە و دايرە بەھيزەكەى

بۆ عەبلا ئيرانى

بۆ عەلى ميرەبەگ

بۆ كەرىمى خازينەت

بۆ سەيد تەھا

بۆ حەمە رەئوفى مەلا رەحمان

كە دژى ھەموو دەرەبەگانى ھەرىم

پياوانە ھەستانە سەرىن و

كونە مشكيان لى كردبوونە قەيسەرى

بىر دەكەمەوہ لە بەرەبەيانى رۆژى

جیژنى قوربانى سالى ۱۳۳۲

ئەو بەرەبەيانەى

كە بە فەرمانى زۆردارە ملھورەكان

کاتی زۆربە ی خەلکی بۆکان
خەریکی ساز کردنی کاسە ی جیژن بوون
بە دەستی حەمە رەشیدی رۆستەم پالەوان و
مینه ی رەشید ناسکی و
سی چوار تۆکەربابی دیکە
هوروژمیان برده سەر مالی حاجی قاسم و
پالوی جیژنیان لی هەلپشتن و
بەو رۆژە موبارەکە
مالە تازە دروست کراوەکیان
ئاور تی بەردا و
هەموو ژن و مندالەکیان ئاوارە کرد

بیر دەکەمەو ه لە دوکتور فردریشی ئوتیشی
بۆ هەموو تەبابەتە بەکەلکەکانی
بۆ ئەو رۆژانە ی بێ حەسانەو ه
دەچوو ه سەر دەیان نەخۆش و
سەدان دەردەداری لە دەرمانگا
چاو پی دەکەوت و
هیچ نەخۆشیکی بە ناهومییدی
نەدەگەرانهو ه

بیر دەکەمەو ه لە زولم و زۆری
زالمی خودانەناس
حەمە دەمینی مەحمودئاغا

كە بۆ نموونە
حاجى بايزى مارق عەجەمى
تەنيا بە و گوناھە گەورە
كە پارچەى بۆ ژنەكەى بە قەرز نەئاردبوو
سالانئىكى دوور و دريژ
لە شارى باب و باپىرى خۆى
تەوھللا كرد و
دەيان و سەدان و ھەزاران
زولم و زۆرى تر و
بئىرەحمىي تر

بىرەوھەرى وەختە شىتم كا و
بۆ ئەوھى ماوھىك
لەم گىژاوه دوور كەومەوھ
سەرى خۆم ھەلدەگرم و
بەرەو پردى مىراوا پى دەكەوم
كۆلانە تەنگەبەرەكەى
جوولەكەكان
مالى دىنى و كەيلان
دەرك و بانى عەبلای سۆفى قادر و
سەيد عەبدوللاى مامۆستا
مالە وەك كاروانسەراكەى
سەيزادە تەيبە
مالى ئەحمەدى ھەمەتەپى

جۆگه له ئاوه که ی گه په کی مالی قازی و
ئه حمه دی که یخه سره و به گ
به جی دیلم و
به بهرده می باخچوله که ی
حه مه ره سوولی گلینه دا
که ئه لعان هه زار مالی لی پرواوه
رته ده بيم و
ده گه مه سه ر " گۆمی سه سه کو "
گۆمی سه سه کو ش له ش بریندار
گۆمی سه سه کو ی شه ق کراو
وشک هه لگه پراو
تین و تاو تیندا نه ماو
گۆمی سه سه کو ی بۆن و به رام ناخۆش
بی دهنگ و بی خرۆش
گۆمی سه سه کو ی له میژینه
ئه مجار له گه ل گۆمی سه سه کو ده گریم
ده گریم بۆ مه له وانه کانی
بۆ به رجه وه نده کانی
بۆ سه مفونیا ی بۆقه چاو سه وه کانی
ده گریم بۆ گۆمه شینه
بۆ قورعی چناران
بۆ تاقه داره
بۆ باغی مامۆستا
بۆ ناشی خانم

بۆ پردهبازان
بۆ کوورەخانە
دەگریم بۆ باغی میلی
بۆ قۆرغە چکۆلە
بۆ گۆلی مەردان بەگ
چاوم ھەروا ھیلانە ی فرمیسکە
بیر دەکەمەوہ لە ئاشی باشی
لە قۆپپەکە ی مەحمودی ھەسەن ناچیتی
لە دار سنجووہکانی ھەمەرەزا شەل
لە ئەشکەوتی ھەمە خەجی
لە دار ھەرمی
لە گۆمی ھەمەباریک
لە بەر بەردان
لە کیلەشین
لە قوللە
لە قەبرە جوولەکان
لە زاخەکان
لە چاکە چکۆلە
لە گلەسپی
لە کیتوہ بەرداویلە
لە چالە بەفرەکان
لە بەفرپینی ئەحمەدی مامۆستا
بیر دەکەمەوہ لە باغەکانی سۆفی ھەمە
کە ھەموو ھاوینان

شاگرد و خه یاته میزه ر لاره کان
له دوانیوه پوکانی هه یینیدا
له گه ل ماموستا کانیان
سۆرانییان هه لده کرد و
له بن سیبهری دار تووه پر له بهره که ی
سه ردارییان ده برژاند و
له بهر خۆیان هه وه نه رم نه رم ده یان کوت:
"تازهم زانیوه بۆکان بۆته شار
تیدا هه لکه و تووه دوو خه لفی چنار
یه کینکیان ئامین وه ک ده نکی هه نار
ئه وی دیش سارا شوخ و مه زهدار"
ده گریم بۆ باغی شیخ قادر
بۆ باغه چوکه جوانه کانی
سولتانه شیته و قاله سی سه ر
بۆ باغی حاجی برایمی حه بیب

ولاته خه مینه که م
خه م به له شمه وه نووسا وه
فرمیسک وه ک شه ونمی به یان
له سه ر روومه تم قه تیسه
شیعره کانم وه هانکه هانک
که و توون
قه له مه که م شه که ته
به لام شه پۆلی خه یال

بەرۆکم بەرنادا و
بەملا و بەولامدا دەدا
ئارەزوو دەکەم تا باران و بارن بېئ
تا ئەستێرە و ئەستێر بېئ
ئەستێرەى رووناكى ئەوپەرى لەشت
رېبوارى ماندوو بحەسینتەوه
ئارەزوو دەکەم
منارەى دەنگت پېرۆز
روانگەت جوان و بەرین
شەقاوى خەیاڵت بى سنوور
بیشکەى روخسارت سەحەت سووک و
بخوورى هەلمى هەناسەت بۆن خوشتەر بى
ئارەزوو دەکەم
کانیاوى ژيانت
دیسانەکە بزیتەوه
بۆن و بەرامى پەرە بگریتەوه و
شنە باى بالى هەتاوى بالات
جاریكى دى ئاهەنگى ئەوین بلاو بکاتەوه و
جا ئەمجارە منى ماندوو، منى تینوو
وەک ئەویندارىكى تامەزرۆ
خۆم دەخەمە ژیر رېژنە بارانەى قوژتەوه
عەترى خەرمانى سنگت هەلەدمژم
لە رووبارى رۆژتدا مەلە دەکەم
گۆشەى ئیوارەکانت دەلیسمەوه

ئاخر ولاتە خەمىنەكەم
تۆ مەكۆى تىنى
تۆ جۆلانەى ژىنى
تۆ چەپكەى گۆلى
تۆ ھومىدى دەرزى دوا رۆژى دلى
تۆ شەتاوى ژيانى
تۆ شارە خونجیلانەكەى بۆكانى

ئاکامی شین

ئامیزی پر بوو له شیعر، کولی خەم له کۆشیدا شه پۆلی دەدا، عەتری هەناسە پیاوی مەست دەکرد، سەرتاپای ئەندامی جوانیی لێ دەباری، دەتکوت تابلۆیە، هەموو گیانی رەشبه له ک بوو. تۆزی ریگای له خۆی تەکاند و چاوه خەو تیشکاوه کانی له چاومدا گری دا و ورده ورده هاته پیشی و کوتی سلاو. سلاو له پەنجیره و له خاک. چاویکی له دەورووبەری خشاندا و کوتی: سلاویکی دیکەش له پەژاره و له پینووس. منی دەناسی، منیش ئەوم دیبوو، بەلام نەدەچوومەوه سەری. بێهەست و خوست له لام دانیشت. چاوه کانی پر بوون له دەریا، تەمی چارەنووس له سەر روومەتی دەبیندرا. وهک دار خۆی راده ژاند. تاو نەتاوی فرمیسکه کانی به زمان دەلستەوه، بەرۆکی روت بوو بەلام گالتهی به سەرما دەکرد، به قامکه سپی و سۆله کانی پرچی دەهۆندەوه. زللهی پەژاره پیکەنینی تیدا کوشتبوو، له دەشتی شۆرەکاتی بیره وه رییەکانی خۆیدا دەتلاوه، دیار بوو سەری لێ شیواوه، جاروباره قژی خۆی دەرنی، چهپکه گۆلیکی ژاکاوی له ژیر چارشێوه کهیدا شار دبووه. دهیکوت به خۆم نیه

كانياوى بزەم وشك ھەلگەراوھ، چارەپەشم. كزەباى خەم ھەر چوار تەنیشتى تەنيوم، خەوھ رەنگاوپرەنگەكانم كال بوونەتەوھ. گورانى ھەتاوم لى بووھتە ئاوازی كوندەبوو. ھەموو شوينىكم لى بووھتە چەرمى چۆلەكە، پىيان گوتووم پشت بکہەمە خوۋشەويستى و ئەوين لە خوۋمدا بكوژم، تاريكايى رادەخەم و بە سەريدا دەروم. بە شەو چاوم باش دەبىنى، جاروبارە كەرويشكىكى رەشى زل كويز دەبينم كە پرچى خوۋى بە ھىچ دەھويئتەوھ، دەيكوت سالى ئەشكەنجە و زينانم قەت لە بىر ناچيتەوھ. برينەكانى نيشان دام ھىنديكيان ھىشتا ھەر قوول بوون زوربەى گوشتەزونيان نەھينا بوو، دەيكوت لە ترپەى باران دەترسم، قەت بە تەنيايى ناويرم لە شەقامەكان پياسە بکہەم، جاروبارە شيعيريش دەليم، بەلام شيعىرى قەدەغە. بە پرمەى گريانەوھ دەيگوت شەرتەم بە خوۋين بەستووھ و خوۋينم لەگەل فرميسكەكانم تىكەل كرددوھ كە قەت ھىلانەى پەرەسايكەى بىبال تىك نەدەم و گولى ھىچ بەختىك نەكەمە پايز. دەيكوت كاتى دەستەملان نابى تير لە گورگى برسيش بدرى. دەيگوت ويران كوردنى كوۋشكىكى عەشق لە ويران كوردنى سەد مزگەوت گوناھترە لە كاتىكدا لەگەل من دەدوا چاوه جوانەكانى لەگەل ئاسمان تىكەل ببوو، لەوھ دەچوو قورسايى دەردەكانى لەوانەش زورتر بى، لە تەواوى ئەندامى ھەناسە دەتكا، لە قوولايى چاوه كانيدا بەرزترين لووتكەى ئەوين دەبيندرا، لە سەر لى سەوزى قامكەكانى جوانترين چوارينەى خەم شين ببوو. دەيكوت من خواى خوۋم لە نيو ئاورگەكانيشدا دەبينم، ھەنيسكى دەدا و دەيكوت رووى دنيا رەش بى خوۋ من ئاوا نەبووم، ئاوا لە لايەك فرى نەدراوم، منيش وەختى خوۋى دنيايەكم بوو، پەنجەكانم پر بوون لە ئەستىرە و دلم سەرپريژ بوو لە كاريز. دەيان مەلى بى دەنگ لە روحمدا ھىلانەيان

کردبوو. دەیان کۆتری خۆش رەوتی سپی بال وەخت و بێ وەخت لەسەر شانم چینهیان دەکرد. بەلام شووشەى ئاواتیان شکاندم، رۆحیان کوشتم، شیعەرەکانیان لە دار دام، بەھاریان لى ساندەمەو و پریان کردم لە پایز، فریشتەى شادییان لە سەر شانم هەلفراند و لێواولیویان کردم لە خەم، بە دەستی زۆر پیالەیهکی لاروویری ژەنگاوییان دایە دەستم و هەوای بریندارییان پى چەشتم.

وا دیار بوو سەررێژ بوو لە پەژارە و بیزار بوو لە پایز. بە زۆر کەوتبوو قسە دەنا قسەى کەمتر دەکرد. دەیکوت پرسیار لە سەر پرسیار مێشکم دەجوون، چۆراوگەى برینەکانم پى بوون لە هاوار، دەتکوت لەگەڵ خوای خۆم شەرتم کردوو و ئەو شەرتم بە خوین بەستوو کە باوەشم لێواولیو کەم لە شیعەرى قەدەغە و کۆشى بیرم بە چیرۆکی قین بشارمەو و بە وشەى بێدەنگ هەموویان برانینمەو، لە نیو هەردوو دەستیدا دل ئاواى شەپۆلى دەدا دیار بوو ئەوہى دەیکوت راست بوون. رەشەباى بیکەسى لە تەویلیشى کارى کردبوو. پەرچە ئالۆزکاوەکانى نەیتوانیبوو چرچى ملی داپۆشى، دەیکوت برووسکەى رق لە نیو ناخى مۆخى ئیسکەنەکاندا هات و چۆ دەکا، دەنگى ناخۆش دەمارەکانى داپۆشیوم، چرنووکى دیوہزمەى شەو کراسى ئەوینى دادریوم، گیانم لە چیرى دوورى ئەستور بوو، پیلووی زام لق و پۆپى دارى ژيانى داھیناوم، خەمى خەستى پى نەگەیشتن درگای وشکەسالى عازىەتى لى کردوومەو، لەگەڵ بەسەرھات دوزنم، شەوانە خەوم لى ناکەوئ، هەوای هیوام بریندارە، چاوہروانى مەرگىكى ناحەزم، ژەنگى هەناسە چوار پەلى رزاندووم، هەورى خەفەت بى وچان لە سەر سەرم دەگەرئ. دالانى ورینەم

گوره بۆتوه، ئەم دیوه زلەم پى تەنگە، لە تەلارى تەنبايدا
تواومەوه، ھەموو دنیا بە چاوى نامۆى دەبینم، خەتای خۆم نییە،
تۆوى نامۆیان تیدا چاندووم. دەیکوت پىم خۆشە ھەموو بەیانیبەک
لەگەل دەنگى مەلا ئاھەنگى ساز کەم و لەبەر خۆمەوه ویرەم بى.
دەیکوت پىم خۆشە دیسانەکە برۆیمەوه. بەلام تازە درەنگە، کى
یارمەتیم دەدا؟ تەقيلەکانم وەکوو ھىواکانم کۆنن، ماندوو مردوو و
رەنج با بردووم، دلم پرە لە ھىچ، نازانم ئەو ھەموو خەم و پەژارە
لە کوئ ھەلپىژم؟

تازە چەنەى گەرم داھاتبوو، پىي خۆش بوو ھەرچى خەمى لە دلدايە
ھەر بە سەعاتى ھەلپىژى! کەسى لە من چاکتر وەگير نەدەکەوت،
بەلام بە داخەوه من شەکەت بووم ئاگرى بىخەوى شەوى رابردوو
پەپوولەى کاتمى دەسووتاند و شەتلى خەو لە باخچەى چاومدا شین
دەبوو، بە حال وەبیرم دیتەوه کە دەیکوت گوچکەى ھەموو دلک
کەرە و چاوى ھەموو دیوارىک کویر. . .

مەریەمی خەیاڵ

كاتى بە ڕیڤدا دەرپۆی مۆسیقای هەنگاوهكانت دەنگ دەداتەوه و سنەوبەری قەراغ شەقامەكان لە هەیبەتی پیللەوهكانت دەنووشتینەوه. کاتی شلکە بیزای قژت شانە دەکەیت تریفەیی مانگە شەو لە بیتشکەیی خەیاڵدا دەرهخسێ و خەو لە چاواندا دەکوژێ.

كاتى چاوه مەستهكانت بە کل دەریژی، کێوی سینا لە هۆش دەچێ و ئاسۆ دووره دەستهكان کەرنۆشت بۆ دەبەن.

كاتى بریار دەدەیت بۆ ژوان، گولالە سوورهكان چۆپی دەگرن. شۆرەبیبیەكان دەکەونە سەما، کۆتری هیوا دەگمیتێ، دیواری ترس درزی تێ دەبێ و باخچە بێچەپەرەكان مۆسیقای شادی وه پێ دەخەن.

بەلام کاتی خەمێکی سەوز داتدەگرێ لای لایەیی ئاو دەبیتە هاوار و تازە بەرۆکی هیچ دارێک بزە دەرناکا.

ئەو مەریەمی هەتا هەتا کچی ئەوپەری خەیاڵ، نازانم لە چ بەیانییەکی پەر لە ئاوازدا مەلاییکە خوشەویستەکانی خودا برژانگەکانی بە

سیحری پیروز رهنگاندوی که بۆنی گولاله و میخهک به هه موو سووچ و په نای ئەم مهلبه ندهدا بلاو بوته وه. نازانم له چ شهویکی پر ئەستیره دا چاویان به کله سوبحانی رشتووی که تاڤگه ی نیگات کچینه ی شهو دهرپینی و ئاسوی ته مه ن دهرانینته وه.

نازانم له چ ئیوارییه کی پر له وشه دا خودای جوانی مه مکۆله کانی که زتووی، که عه تری نارنج و لیمو ولاتی داگرتوو.

ئهی تو.... ئاسکی سلی شیعه ناته واوه کانی رابردووم!

ئهی تو، نوبووی رازاوه ی چوارینه کانی داها تووم!

هه زار خۆزگه به پار، به پیرار، بهو سالانه ی که تاڤگه ی نیگات دهشتی دل خه یالاویمی ئاوپرژین ده کرد و وهک ریبواریکی ماندووی تینوو له کانیوای هه ناسه تدا ئاوم ده خوارده وه، بهو سالانه ی که بۆنی سنگ و مه مکت شه تلی به ژنی ته نیاییمی پاراو ده کرد و سه ر په نجه کانم له رووباری بهرۆکتدا مه له یان ده کرد، بهو سالانه ی چرپه و سرتهی ئه وینی تو هیور هیور هه وری له شی نه سه ره وتوومی داده پۆشی و تا درهنگانیک له ژیر هیشووی قژی تودا دهحه سامه وه.

هه زار خۆزگه م به رابردوو، بهو کاتانه ی هه موو شه وی عه تری پشکوی گۆنای گه شت به شان و باهۆمدا بلاو ده بوونه وه و له ئامیزی پر له وشه تدا له هۆش ده چووم.

به چاوی دل خۆشم ده ویی، خۆشم ده ویی وهک وینه گر وینه کانی، وهک مه زرایهک هه ور و هه لا و ورده باران، وهک شواینیکی دل پر له کۆل شمشاله که ی.

بی تو ہیج

ہہ موو شہوئی لہ ئاویئہی خہ یالمداء، پریشکھی پشکوی مانگی
روومہتت دہوہریتہ سہر سنگ و بہرؤکم و خہو لہ چاومدا دہکوژی.
ہہ موو شہوئی ہہر و ہک شہمال تاویک توند و تاویک ہیئدی بہم لا و
بہو لاتدا ہاتوچو دہکہم و دہیان پھیامت بو بہجی دیلم.

ہہ موو شہوئی باغہلی پر لہ پرسیارت دہیئتہ ہہوارگہی لہشی
نہسرہوتووم و کانیاوی ہہناسہت خہلفی ساوای باغی شہونخوونیم
پاراو دہکا.

ہہ موو شہوئی شاری دلہم بہ تہنیا بزہیہکت پاراو دہبی و سہدہفی
تہنیاییم بہ سہرپہنجہ ناسکہکانت دہکریتہوہ.

ہہ موو شہوئی زستانی خہم و پہژارہم بہ ہالای سیحراوی دہمی
تو دہیئتہ بہہاریکی کاکول زیرین و لہ ژیر سیبہری ئہوپہری قژہ
شانہ کراوہکانتدا خہوم لی دہکہوئی.

ھەموو شەۋى پېش ئەۋەدى خەۋ دلم بگرى، لە پيالەى بلوورى چاۋە خەۋ تىشكاۋەكانتدا بە عارەقى تەۋىلت تونىەتى خۇم دەشكىنم.

ھەموو شەۋى لە سوچ و پەناى تارىك و تنۆكى ئەم لا و ئەو لامدا دەستەكوتە دەكەم و لە تۆ دەگەرېم. لە تۆ دەگەرېم كە بۆت بە چۆكدا بېم و لە رووبارى روومەتتدا مەلە بكەم.

لە تۆ دەگەرېم كە دەستت بۆ دريژ كەم و ھەرچى بۆنى دەست و پەنجەتە بېدزم.

من لە مېژە لەگەل تاسەت ئاشنام، لە مېژە مۆمى يادت لە شەۋى تەنيايىمدا دەئايىسى و بەيانى تەمەنم بە تاڭگەى نىگات زىرۋەشان دەبى.

لە مېژە نزرگەى يادت ئاسۆى دلم دادەگرى و كوۋچە و كۆلانى خەيالم دەرازىننیتەۋە.

لە مېژە لە ئاۋىنەى خەيالما ۋەك لاۋلاۋ بە بالاتدا ھەلدەگەرېم و بىئەۋەى بزانى شەۋى بېكەسى خۇم بە وىنەى تۆۋە ھەلدەۋاسم.

من ھەموو شەۋى ھەزار جار بە دەست، ھەموو پۆژى ھەزار جار بە چاۋ تۆ بانگ دەكەم.

ناۋى تۆ ۋەك خويىن بە نىۋ دەمارەكانمدا ھاتوچۆ دەكا و گزنگى بزە لە سەر لىۋم دەنەخشىنى.

دەنگى تۆ بىۋچان لە گويچكەمدا دەنگ دەداتەۋە و خۆشەۋىستىم تىدا دەكىلى،

پەنجەى تۆ زامى كۆنى بى ھاوزمانىم دەرمان دەكا و زنەى پر لە
واژەى ھەناسەت عەقل و ھۆشم پارا و دەكا.

ئەى تۆ رېژنە بارانەى شادى ھىن و دىوھزەمەى شەو لەرزىن!
تۆ خونچەى شادى دەخەملېنى و شەمشەمەكوپرەى بەدەفەر دەتارىنى.
تۆ كىتېى گزنگ دەخولقېنى و پەراوى پەژارە دەپرەوېنى.

تۆ باوھشت پر لە گۆل، لە شۆران و سونبوول
تۆ داوینت پرە لە جوانى و لىواولنپوھ لە كامەپانى
من لە تارىكى و لە پووناكيدا بى وچان وەك ھەناسە ھەلتدەمژم و بە
زمانى دل قسەت لەگەل دەكەم.

من گۆرانى بېژى عەشقى تۆم و ھەموو شەوئى بە پەلكە بىزای قژت
خۆم دەبەستمەوھ.

من لە تۆدا دەژىم و لە تۆدا دەحەسىمەوھ،
من تەنیا لە تۆدا دەمرم.

من بى تۆ خەمبار، بى تۆ دەردەدار، بى تۆ ھىچم
تۆ بەھارى، تۆ پووبارى، تۆ چرىكەى شۆرەسواری، تۆ ھەوارگەى
پىر و جوانى، تۆ وشەى دارپېژراوى ژيانى،

تۆ كوردستانى!

ح. شیعره سه ره تاییه کان

لايه لايه دايكى وه فا

شهو بوو، نيوه شهو بوو، نا، بهري بهيان بوو، بهري بهيانش نه بوو، روژ سهري هينابووه دهري و تيشكى روومه تي خوئي له سهري شاخه بهري زكاني كوردستان بلاو كرديووه. چاو م هه لينا، وه تاغه كه م، وه تاغه سارد و سهري كه م وه كو وه ميه شه چو ل وهو ل بوو. به لام دايكم له پشت سهري نه كه م وه به تاقى ته نيا ده سه ته وه ئه ژنو دانيش تبوو، چاو ه كاني نه رم نه رم فرميه سكي ده ر ژاند، دلو پي فرميه سكي له مرواربه كاني زي روونتر و گه شتر و پاكتر بوو، نازانم چي وه بير كه وتبووه، به دلمدا هات ئه وه بو بي كه سي خوئي ده گري، مه علوم نه بوو، چوو زانم، ده شقه م بو بي به ختي و روژه ره شي من ده گريا. جار جاره سهري پر هه نيه سكي خوئي ده هينا پيشي و ماچيكي ده كردم و له بهر خوويه وه به ده نكيكي ناسكه وه كه چاك ده مزاني، چو ن له ده له پر خه مه كه ي ديته ده ري، ده يلا وانده وه و ده يكو ت:

كو ري خو شه وي ست، گو ل به هاره كه م!

ئازيزي دلي بي قه راره كه م

ته ماشا، دنيا چو ن رووناك بووه

له ميژه رو له روژ هه لاتوو ه

له نیو جیگه دا خۆت مه یلینه وه
که میک رابردووت وه بیر بینه وه
چاوت هه لینه، راپه ره له خه و
زۆر ده میکه یه، کۆچی کردوه شه و
رانک و چۆخه که ت ههسته له بهر که
پشتین ببهسته، کلاو له سه ر که
دهرکه وه ده ری، ئازا، کوردانه
تیکۆشه کورم! مه رد و مه ردانه
ئاخر تو به ندی دله که ی منی
له باغی هیوا گوله که ی منی...

رۆله! داخه که م وه بیرت نایه
زۆرم بو خواردووی خه م له دونیا یه
به زگی برسی به خیوم کردووی
به ئاواتی دل به پیمدا بردووی
شه و تا به یانی دانیشتووم له لات
به فرمیسکه وه کز که وتووم له پات
به لانکه ته وه شل بووه دهستم
تا کوو که م بگری، کوری سه ره به ستم!
ئاخر تو گیانی شیرینی منی
دهرمانی ده رد و برینی منی

رۆله گیان! ههسته، دهرکه وه ده ری
ریگه که ت که له، سه رکه وه سه ری

"من" و "رووناك" و "ئەنوەر" و كاكت^۱
لە بېر بەرەوہ بۆ ئاو و خاكت
وہكوو ئاور بە، لە حاندی دوژمن
سەرت دامەخە، قەزات بئى بۆ من
ترس نەتگرئى، نەبەزى كورم،
بە دارى دوژمن نەتەزى كورم!
خەمى لىدان و كوشتنت نەبئى
خەفەتى تەمى مردنت نەبئى
ئەمن بۆ مردن تۆم كردوہ بە پىياو
پىم خۆشە بمرى، تا دەر بکەى ناو
بۆ خاكى وەتەن، گيان بئى قىمەتە
سۆرانى ھەلكە، روژى ھىممەتە
ئاخر ئەم خاكە، خاكى كوردانە
جئى رمبازىنتى بىچووہ شىرانە

رۆلە! ئەوا من كورت و لەسەرخۆ
ئەوہى لازم بوو، شەرحم دا بۆ تۆ
ئەتۆش ھەستە پئى، ئازا، بەشەرەف
بۆ بەرزى وەتەن، خۆت دە بە تەلەف
دەنا تۆ كورپى داوینى من نى
"وہفا"ى ھۆنەرى خاوينى من نى

^۱ وەفا باوكى خۆى بە كاكە بانگ دەكرد

ئەو زەحمەتەتانی کیشاومە لە ریت
یاکوو ئەو شیرەیی که وا داومە پیت
بە زەهری مارت، ئازادت ناکەم
هەتا کوو ماوم، قەت یادت ناکەم
دوعات لی دەکەم لە لایەن خودا
هەرگیز لە عومرت نەگەیی بە هیوا
بە تیغی دوژمن لەت لەت بی گیانت
بە گوللە کون بی سکی مەرچانت
گلینەت کویر بی، بشکی زمانت
بە کفله کوونی رهش بی ژیانت
ئاخر فەرموویە، دانای سەرزەمین:
"مەردانە مردن، نەک حیزانە ژین"

(وژنامەی کوردستان، چاپی تاران، ژماره ٢٥، سالی ١٣٩٤، ١٩/٩/١٩٦٢)

رەببى

رەببى نەببىنى ھەرگىز لە جۆشم
قەت لە گویت نەببە، ئاھەنگى خۆشم
لەباتى شەربەت، زوخواو بنۆشم
بە سەد ھىواو ھەكەفەن بپۆشم
بە دل بۆ وەتەن گەر تىنەكۆشم

رەببى لە دونيا بىمە دەربەدەر
جەرگم ھەلبەرن بە نووکی خەنجەر
رەنج و زەحمەتم بپروا بە ھەدەر
چاوم ھەلكۆلن بە سىپەلى نەشتەر
بە دل بۆ وەتەن گەر تىنەكۆشم

رەببى ھەر رەش و رووت بىم و ھەژار
بىمە گىرۆدەى دەردى دوورى يار
خەو و خۆراكم بىتە زەھرەمار

به بۆوهی نه کهم شه مالی به هار
به دل بۆ وهتهن گهر تینه کۆشم

ره بی هه لوه ری فرمیسی گه شم
به ژیر پی که وی به ختی سه رکه شم
ئازیزم بمری له ناو باوه شم
هه رکه س به جو ری بر فیتی به شم
به دل بۆ وهتهن گهر تینه کۆشم

ره بی له نا کاو لال بی زمانم
ویشک بی چاوهی هه لبه سته کانم
سیس بی شه مامه ی باغی ژیانم
کویر بی ئه ستیره ی روونی عاسمانم
به دل بۆ وهتهن گهر تینه کۆشم

ره بی بترازی کۆله که ی ژینم
برووخی پایه ی دین و یه قینم
خوین خوار دنم بی و خه م بی سه رینم
له عومرم رهنگی خو شی نه بینم
به دل بۆ وهتهن گهر تینه کۆشم

بۆكان

"بۆكان" شارىكى جوانە
ولاتى كوردستانە
لە چاوى بەد بەدوور بى
ھەمىشە پىر لە نوور بى
بەردى دەلىي گەوھەرە
ئاوى وەكوو كەوسەرە
رەنگى چياكەي گەشە
پياو دەھىننەتە نەشە
شاخ و داخى ھەموو خۆش
سەرچاوەكانى لە جۆش
كىژانى ھەموو جوانن
بەكارن، خان و مانن
نەجىمىن، رەش ئەسمەرن
نەرم و نۆلن، دل تەپن

مندالانی دل شادن
له بهندی خه م ئازادن
فیل و فه رهج نازانن
ژیرن، مه عسوومن، جوانن
لاوه کانی سه ربه رزن
ریک و پیکن، به ته رزن
ساحیب شه رهفن، ئازان
مه رد و رهندن، به حه یان
پیرانی هه موو زانان
ئه هلی کتیبین، دانان
له نه ته ویست بی باکن
ئه لحه ق به که لکن، پاکن
"قه لای سه ردار" ی جوانه
سه ری وا له که یوانه
"سه رحه وز" ی ئاوه دانه
جیگه ی به زم و سه یرانه
"ته پی کولته پی" له دوور
له نیو دلان ده خا نوور
"نال شه کیینه" که ی به رزه
ده لئی کیوی ئه لبورزه
"باخی قازی" به هاران
زور خو شتره له شیمران
هاوین "باغی میرئاوا" ی
ده بی هه ر دانیشی لای

پاییز "باغی مامۆستا"
پێ له میوهیه ههر لای
خۆشه فهسلێ زستانی
پێ له بهفره کویستانی
دهشت و دهری رهنگینه
پێ له گۆل و نهسرینه

بوکان شارێکی جوانه
شاری جوانی کوردانه
به چاو ئهگهر دووره لیم
به دل ههر نیزیکه پینم
شه رتم کردوو ه تا ماوم
هه تا دهبینی چاوم
به تیغ گهر له ته له تم کهن
غهیره ز وی، نهگرم وهتهن

رۆژنامه‌ی کوردستان چاپی تاران، ژماره ٢٣، سالی ١٤ (١٧٧)، ١٠/١٠/١٩٦٢

کچی کورد

کوتت: دیم و نههاتی ئەی گۆلی من!
له وهش زیاتر نههاتی سونبولی من
له لای خۆی، تۆ کچی کوردی و کچی کورد
دهلین: ههرگیز درۆ ناکا، دلی من!

رۆژنامهی کوردستان چاپی تاران، سالی ١٤، ژماره ٢٤ (١٨٠)، ٣١/١٠/١٩٦٢

جەرگی پر برین

بە ئیمانم، بە ئاواتم، بە دینم
بە فرمیسکم، بە جەرگی پر برینم
بە خوینی رۆشنی هەلبەستەکانم
خەمی تۆ ئاگری بەردا لە ژینم

بۆسۆ

رۆژئ له رۆژان
له رۆژه رووناکهکانی ولاتی کوردستان
له و رۆژانهی که وهکوو کراسی ورشه‌داری بووک
شه‌به‌قی دهدا و
هەر وهکوو کولمه‌ی گه‌شی کچه ده‌وله‌مه‌ند
شه‌ق و ئاودار

لێوی به تینی خۆر
عاره‌قی ده‌خسته نیو چاوان
نه دهنگی کونده‌بوو، له سه‌ربانان ده‌هات
وه نه‌ قه‌له ره‌شه، له سه‌ر دیواران ده‌یخویند

په‌رده‌ی کاله‌وه بووی ده‌رکه‌ی وه‌تاغه‌که‌م
له‌په‌ر لاچوو
چارشیو به‌سه‌ریکی جوان

جوانتر له فریشته کانی عاسمان
به ناز و پیکه نینه وه
لیم وه ژوورکه وت
کلۆنجه یه کی مه خمه ری سووری له بهردا بوو
هه ودای زولفی
له ژیر تاس کلاویکی سووهروه
وهدهر که وتبوو
به چاویدا زوو ناسیمه وه
دلداره خو شه ویسته که ی خو م بوو
که به قه ولی خو ی وه فای کردبوو و هاتبوو سه رم لیدا
زه رده خه نه یه کی نه رم
له سه ر په ری لیوم ده ره خسی
به نووکی په نجه هاته پیشی
باوه شی پیدا کردم
"و به ماچیکی تاسه شکین"
عه قل و هو شی لی سه ندم
وه ختی وریا بوومه وه
به په نجه ناسکه کانی باوه شینی ده کردم
باسکی نه رمی سه رینی سه رم بوو

ئه ی کیژی نه رم و نو لی کورد!
ئه ی گو لی هیوای من!
سویندم به جوانیت
تاس کلاوی سه رت

پشتینی که مبهرت و
کلۆنجهی مهخمهرت
ئاور له جهرگم بهردهدا

ئههی کیژی توند و تۆلی کوردا!
ئههی له خیل دوا که وتووی قارهمانی هومید!
سویند به مهرگت
پیکه نینی لیوت
بو سو له نیو دلم دهخا

ئههی گۆلی هیوای من!
ئههی کیژی کوردا!
ئاره زوو ده کهم هه می شه جوان بی
دل ته پر و له به ردلان بی
ته نیا به م جو ره ئا واتم بیته دی

١٣٤٠/٨/٢٨

رۆژنامهی کوردستان چاپی تاران، سالی ٤، ژماره ٣١ (١٨٥)، ١٩٦٢/١٢/٥

لەشی فرمیسک

لە تاوی بچ کەسی شەو تا سبەینی
لە بینایی دوو چاوم خوین ئەرێژم
لە باتی هەلمژینی لیوی دڵدار
لە سەر کۆلمەم لەشی فرمیسک ئەنێژم

نە کەس دێ تا بزانی بۆ نەخۆشم
نە کەس دەرمانی دینی بۆ برینم
نە کەس دڵسۆزه بۆ ریگەیی ژیانم
نە کەس هاوالە بۆ شین و گرینم

نه "هئمن" لوتفه که ی جارانی ماوه
نه "پشکو" شیعری جوانم بو دهنیری
نه "هاوار" حال و نه حوالم دهرسی
نه "مه زهر" گوی له شیعرم راده دیری

خودایه! دیوی ته نیایی به جار
له عهرزی دام و دهردی پی هه لیتام
خه می خوم و خه می یارانی نا کوک
وه کوو ئاور له بن جهرگی دهریتام

(رۆژنامه ی کوردستان چاپی تاران، سالی ۱۴، ژماره ۳۲ (۱۸۶)، ۱۲/۱۲/۱۹۶۲)

^۱ نازناوی هه وهلی "چاوه" یه

^۲ نازناوی نه مره لی حه سه نیانی (هاوار) ه

^۳ ماموستا نافی مه زهر (شپرزه)، شاعیری سه قزی

کۆندەبوو

دەمیکە عاشقی تۆم و دەزانم
کە هەرگیز لێوی تۆ نانیمة لێۆم
ئەتۆ کێژیکی جوان و نەرم و نۆلی
ئەمن لاویکی بیواز و پەشیۆم

ئەمن شیت و پەریشان و بریندار
ئەتۆ پاک و لەبار و نازداری
ئەمن بەندەهی خەم و دەرد و نەدامەت
ئەتۆ پڕشنگی رووناکی بەهاری

ئەمن مات و لەخۆ بیزار و تەنیا
ئەتۆ رووت و تەر و تازە و لەسەرخۆ
ئەتۆ دلخۆش و هیوادار و ئازاد
ئەمن دل پڕ لە زام و دەستەوئەژنۆ

ئەمن بى يار و بى دلدارو بى كەس
ئەتۇ دلدار و شوخ و دل پىئىنى
ئەمن بى چاره و مەزلووم و بى دەنگ
ئەتۇ بى رەحم و توند و دل شكىنى

ئەتۇ بالا بلىند و شاد و رووخوش
ئەمن وەك كوندەبوو رووگرژ و بەدنىو
بە دل خوشم دەوئى، ئەمما دەزانم
كە ھەرگىز لىئوى تۇ نائىمە سەر لىئو

بە بۆنەی ٢٥ی بەفرەمبار و جیژنی گەورەیی جووتیار

پەککوو! چەندە پەشیو بووم
چەندە کز و بەدنیو بووم
چەن دەستم دا بەر ئەژنۆ
بیرم کردەووە لە خۆ
بیر لە دوینی، لەو وەختە
بە بەرد و دار و تەختە
خانووچکەم دەکرد بە تاو
نەمبوو فکری نان و ئاو
هەلەستام و دەکەوتم
هەر دەمخوارد و دەخەوتم
کارم هەر پیکەنین بوو
بە سەر بردنی ژین بوو

پاش ماوەییکی درەنگ
دەم و چاوم گرتی رەنگ

تووکی مندالیم وهراند
چاوم بۆ دوا روژ گهراند
بووم به کورپیکی گهره
کورپی زهمانه و دهوره
به توندی بۆ پیشی چووم
داخلی جهماعهت بووم
به سهء ئاوات و هیوا
دهستم کرد به تهقهلالا
تهقهلالا بۆ ژیانم
بۆ سه رخووشی و بۆ گیانم
وهختیکی ورد بوومهوه
دهستم گرت به پرومهوه
دیم میله تیکی نه فام
زل و ترقوز و عوام
دنیا یان داگیر کردوه
نامووسی خه لکیان بردوه
هیئده خودا نه ناسن
هر ده خون و دهماسن
پییان خو شه به ره و دوا
مردبان که سیان نه دیبا

ہر کہ بیانزانیایہ
یہ کیک شتی بزانیایہ
لیی دہبونہ نہ تہ ویست
خوشی ئہویان نہ دہ ویست
بہ ریز دستیان ہلڈینا
پہ لاماریان بؤ دینا
زوو دہیاندا لہ عہرزی
لیویان دہدروو بہ دہرزی
خوینی جہرگیان دہرشت
خوشییان لہ دلدا دہکوشت

لہو سہرودہمہدا بوو
من چاوم ہلڈینابوو
چاک و خراپم دہزانی
چاوم جوانی دہروانی
خہ بہریان دانئ بہ تاو
کہ مندالیکی بی ناو
خویندنی تہ واو کردوہ
داخلی خہ لکی بووہ
شیر دہلی و شاعیرہ
لہو کارہدا ماہیرہ
لہ پپ دیتم و ہک نہ زان
دوور لہ ئہ خلاقی پیواوان

دهستیان کرد به هه‌په‌شه
به هه‌په‌شه و گوره‌شه
به بی سووچ و بی تاوان
حه‌وایان دامه زیندان
تووشی حه‌بسیان کردم
ئاواتیان له‌بیر بردم
به بوختان و به درۆ
به که‌له‌ک و به دهۆ
وایان ته‌شی بو رستم
نیویان به پیس ده‌رخستم
بیزاریان کردم له ژین
له یار و ئیمان و دین
تا وام لی‌هات خۆم بخۆم
سه‌رم هه‌لگرم و برۆم
یاکوو خۆم بخنکینم
ئامانجه‌که‌م بمینم
یا ئاور له خۆم به‌رده‌م
خۆم خه‌لاسی که‌م له خه‌م
هه‌رچی کۆشام و کردم
روحمیان پێ نه‌کردم

تاکوو له‌په‌ر شاهه‌نشا
سییه‌ری زاتی خودا
وه‌ک موحه‌مه‌دی مه‌هدی

ئاواتی هینامه دی
دهستی لوتقی ده رینا
خیر و شانازی هینا

ناته و اووه^۱

رؤژنامه‌ی کوردستان چاپی تاران، سالی ۴، ژماره ۳۹ (۱۹۳)، ۱/۳۰/۱۹۶۳

^۱ وه‌فا دواى كودیتای ۲۸ی گه‌لاویژی ۱۹۵۳ له لایه‌ن ئاغاكانی بۆكانه‌وه گیرا و درایه ده‌ست پۆلیس و پاشان خرایه زیندان له مه‌هاباد. ئه‌م شیعره له راستیدا کورته باسیکی ژبانی شاعیره و ئه‌وانه‌ی وا به "خه‌لکانی نه‌فام" و ئه‌وانه‌ی وا "دنیاپان داگیر کردووه" ناویان ده‌بات، له راستیدا ئاغاكانی بۆكانن كه له دريژه‌یدا ده‌لێ: هه‌وايان دامه زیندان... تووشی هه‌پسیان کردم. شیعره‌که دواى ئیسلاحاتی ئه‌رزى سالی ۱۳۴۱ (۱۹۶۲) و بی‌ده‌سه‌لات بوونی ئاغاكانی بۆكان گوتراوه و وه‌ك له سه‌ره‌تای كتیبه‌که‌دا ئاماژه‌ی پێ‌کرا، وه‌فا له و سه‌رده‌مه‌دا له ترسی مار په‌ناى برده به‌ر ئه‌ژدیه‌ها و وه‌ك زۆر ئه‌دیپ و شاعیری دیکه‌ی ناوچه‌که، له په‌سندی شا و دابه‌ش کردنی زه‌ویدا شیعری هۆنده‌وه و وه‌ك ده‌بینین لی‌ره به‌ شان‌وبالی هه‌مه‌ره‌زاشادا هه‌له‌ده‌لیت كه له زولم و زۆری ئاغاواتی رزگار کردووه و "ئاواتی هیناوه‌ته دی".

مزگینی

بۆ پیشه‌وه جووت‌به‌نده!
دنيا به تۆوه به‌نده
مزگینی بی کریکار!
کریکاری بی ئازار
رزگاریتان هات له خه‌م
له هه‌وری چلکنی ته‌م
لاقتان له زنجیر ده‌رهات
روژی رووناکتان هه‌لات
قه‌لای به‌دکارتان رووخا
زولمتان له‌سه‌ر نه‌ما
پیک هات ئاواتی دل‌تان
سووتا جه‌رگی دوژمنتان
له گه‌ل شادی بوون به جووت

ليوتان وهکوو گول پشکووت
سه ر هه لټنن بو دوعا
بلټن: بږي شاهه نشا

بو پيشه وه جووت بهنده!
دنيا به تووه بهنده
کريکاري به ئيمان!
بو پيشه وه بو ژيان
دهس له دهستي يه کتر کهن
بو نازادي هه ول دن
هه لپه پرن داوه ت بگرن
ئه سرين له چاوان بسرن
ئه وانه ي خوئينيان دهمژين
ليټيان تيک چوو مالي ژين
روبي زهماني ده دوو
عومري زوردار به سهر چوو
نه ما بارانه و بيگار
له سهر شانت کريکار!
که وا بوو بلټن برا:
به رقه رار بي شاهه نشا

بۇ پېشەۋە جووت بەندە
دنيا بە تۆۋە بەندە
شاهەنشای گەورە و بەرپىز
بە دل و ئيمان و ھېز
بورجى ناحەزى ريوخاند
بەندى نۆكەرى پچراند
عەدالەتى خستە دەر
ۋەكوو حەزەرتى عومەر
قەلاى زورى تىك تەلى
ۋەكوو حەزەرتى عەلى
ئاۋاتى ھىنايە دى
ۋەك مەممەدى مەھدى
دەسا تىكرا دەستەجەم
دوور لە ناحەزى و لە خەم
بلىن: تا ماۋە دنيا
ھەر زىندوو بى شاهەنشا

بۇ پېشەۋە جووت بەندە!
دنيا بە تۆۋە بەندە

بەللى جووتيارى ئازا!
براى نەبەزى وريا
مزگىنى بى بە يەك جار
رووخا قەلاى ئىستىعمار
ئەوھى دوژمن بوو پىتان
دنياى تال كردبوو لىتان
وا كولاوھ برىنى
كوژاوھ قەلاى ژىنى
بو پىشەوھ جووت بەندە!
دنيا بە تووھ بەندە
توش تا دەنگت دى برا
بلى: بژى شاهەنشا

رؤژنامەى كوردستان چاپى تاران، سالى ۴، ژمارە ۴۱ (۱۹۵)، ۱۳/۲/۱۹۶۳

تۆله

جووتیاری شهو نهخه وتوو! موژده ئەمپۆ باوته
سهردهمی تیماری زامی جهرگی هه لقرچاوته
فهسلی ئاواتی ژن و مندال و پیر و لاوته
سواری ئەسببت به و برۆ ئەمجاره نۆبهی راوته
ههسته روژی تۆلهیه، تۆلهی دلی برژاوته

جووتیاری شهو نهخه وتوو! موژده شهو نهیما ئەسه
داری سیس و وشک و بی ئاوی ژیانته هاته دهر
خۆری ئیقباللی بلندت وا له ئاسۆ هاته دهر
شاخ و داخ و بهردودارت بوو به نیعمهت سه ره به سه
ههسته روژی تۆلهیه، تۆلهی دلی برژاوته

جووتیاری خۆشه ویست! ئەی خاوهنی زییری ولات
موژده بی ئیتر له زنجیر و له چه بست بوو نه جات
هه وری تاریکت رهوی، ئەستیره کهی بهخت هه لات
پشتی زۆردارت شکا، بوویه کوری گه و ره ی خه بات
ههسته روژی تۆلهیه، تۆلهی دلی برژاوته

جووتیارى خۆشه‌ویست! ئەى مەنبەعی دین و یەقین
ئەى له سایه‌ی تۆوه‌ عالم، راحت و ئازا له ژین
موژده بێ گیانه نه‌ماوه ده‌وره‌ی شین و گرین
لێت موباره‌ک بێ برا! ئاوات و به‌زم و پیکه‌نین
هه‌سته روژی تۆله‌یه، تۆله‌ی دلی برژاوته

جووتیار! ئیتر ئەتۆ له‌م‌پۆکه‌وه‌ خه‌مبار نی
به‌نده و دیل و ئەسیر و نۆکه‌ری زۆردار نی
دل بریندار و شه‌هیدی دوژمنی غه‌ددار نی
سه‌د شوکر چی دیکه‌ گیانه‌ بیکه‌س و بیکار نی
هه‌سته روژی تۆله‌یه، تۆله‌ی دلی برژاوته

جووتیار! ئیتر ته‌می نه‌گبه‌ت و لاتت ناگرئ
کیژی سه‌ر بيشکه‌ت له‌ ترسی چاوی زالم نامرئ
خه‌نجه‌ری خاوه‌ن زه‌وی سینگ و زگت هه‌لناده‌رئ
قامکی نه‌رمی کورپت ئەسه‌رین له‌ چاوت ناسپرئ
هه‌سته روژی تۆله‌یه، تۆله‌ی دلی برژاوته

رۆژنامه‌ی کوردستان چاپی تاران، سالی ۱۴، ژماره ۴۲ (۱۹۶)، ۲۰/۲/۱۹۶۳

ئەم پارچە شیعەری نەمر مامۆستا نافیع مەزھەر (شپرزە) لە ژمارە ۳۳ی سالی ۴ (۱۸۷) رۆژی ۱۹۶۲/۱۲/۲۱ی رۆژنامەى كوردستان چاپى تاراندا بلاو بوۆتەو و ھاورىیە لەگەل چاپى شیعەرى "كوندەبوو"ى وەفا. شیعەرەكە بە وەفا پىشكەش كراو.

خوا بمپاریزی

بۆ براى بەرپۆزم "وفا"

سپاست دەكەم وەفای باو وەفام
دەك قەزات كەوئى لە پیاوی نەفام
نامەى نەخشىنت بۆ منى یەنگى
نیشانەى لوتقە و دۆستى و یەكپەنگى
مەعلومە برا: كابرای سەقزى
ناگاتە ئیوھ لە ریی نەبەزى
منیش وەك ئەلین زۆر ترسەنۆك نیم
لە قەزا و قەدەر نیمە باك و بیم
لە شێر ناترسم، ئە ترسم لە كەر
كەر لە شێر زیاتر ھەیەتى خەتەر
شەش مانگ تەوقیف بووم لە ناو و شتران
خوا بمپاریزی لە جووتەى كەران

پاشکۆکان

۱. کۆچی دوايي

كۆچى شاعىرى "سرودى پەرەسىلكە"

ئەحمەد قازى

ھەردەم كە تىشكى نىگام دەكەوتە سەر روخسارە رەزاسووكەكەى
پەرەسىلكەى بزەيەكم چاۋ پىدەكەوت كە بە سەر لىۋەكانىيەۋە
ھىلانەى كردبوو. پەرەسىلكەكان بە زستان كۆچ دەكەن و لە سەرە
بەھارىكى زوودا دەگەرپىنەۋە. بەلام پەرەسىلكەى بزەى سەر لىۋى
ۋەفا كۆچەر نەبوو، ھىلانەى لە زەنوئىرىكى پىر لە شىعر و چرىكە و
ترىفەدا دانابوو، دلى نەدەھات بەجىى بەئىلت. ئەو بزەيە زۆر بە
ئاسانى دەبوو بە خەندە و بۆ تەشقى قاقايەكى پىر لە شادىش بالى
دەكىشا.

من ۋەفام بەو روخسارە نازدارە مرۇقئانەيەۋە ناسى. يەكەم جار لە
سالى ۱۳۳۸ى ھەتاويدا كە دەبىتە ۱۹۵۹ى زايىنى. پاش دەوامى
ئىدارى لە كىتبخانە چكۆلەكەيدا لە شەقامى سەرەكىى بۆكان لە نزىك
ھەوزە گەرە چاۋم پىى كەوت. ئەۋدەم بۆكان شارەدبىيەكى گەرە
بوو بە دەورى قەلاۋە. قەلاى سەردارى بۆكان بەسەر ھەوزەكە و
شارەكە و دەشت و چىپاكانى دەوروبەرىدا دەروانى و خشت بە
خشتى و لە درزى ھەر دىۋارىكەۋە بە قەولى سوارەى نەمر:

دەلىى بورجى خاپوورى مئىرووى لە مئىرىن

له درزی هه زار خشتی رۆژ و شهوانی
دلۆپه‌ی چپه‌ی پۆلی په‌ریانی دادا

ئەو دەم قە لا زۆر له ئیستا قە لاتر بوو. ئەمڕۆ که وتۆته گە مارۆی خانووبەرە و ساختومانی کۆنکریت و پۆلا که پیکه‌نینیان به سستی و هه‌لوه‌رینی کاکلی سەر دیواره‌کانی و دارووخانی پایه و بناغه‌کانی دیت. خۆ خه‌لکه‌که‌ش ئه‌وانه‌ نین که ئه‌و دەم دەمدیتن، هه‌وزه‌که‌ش که "له‌به‌ر خۆره‌تاوا وه‌کوو سینگێ ژین ده‌هاژی" وه‌ک کێژه‌ جوانه‌کانی ئه‌و هه‌ریمه‌ مه‌قنه‌ه‌ی ئاسنینی به‌ سه‌ردا کیشراوه و ئیتر هه‌یهات کوان گۆزه‌ به‌ شانە له‌بار و نازداره‌کان که به‌ به‌ر ده‌رکی دووکانی وه‌فادا تیپه‌ر بن و به‌ حیلک و هۆر و چاوه‌برکی گۆزه‌کانیان له‌ ئاو پر بکه‌ن و ساتیک راوه‌ستن و دلان به‌ تالان به‌رنه‌وه‌ مالان.

ئەو سێ چوار ساله‌ی له‌و بۆکانه‌ی باس‌م کرد، جیرانه‌تی و خۆشه‌ویستی و چیژی شیعر و ره‌زاخۆشیی وه‌فا هۆی هه‌سانه‌وه‌ و خۆش رابواردنم بوون. کاته‌ خۆشه‌کان وه‌ک برووسکه‌ تیژ تیده‌په‌رن. وا بوو من گه‌رامه‌وه‌ مه‌هاباد و له‌ویوه‌ سه‌ری پرشۆر ره‌تاندمی بۆ زیندانی قزلقه‌له‌هه‌ و قه‌سه‌ری تاران و پاش چوار سال له‌و دۆزه‌خانه‌ هاتمه‌ ده‌روه‌ه‌ و له‌ تاران مامه‌وه‌. له‌ وه‌فا بی‌خه‌به‌ر بووم که‌ ته‌نیا دیوانه‌ شیعیریکی "سه‌روودی په‌سه‌یلکه‌ - سه‌رود پرستو" م لی دیبوو. ئەو دەم که پیکه‌وه‌ بووین شیعره‌ فارسییه‌کانی بۆ ده‌خویندمه‌وه‌ و تاک و ته‌راش شیعیری کوردی. ناسکترین زبان بۆ ناسکترین و خه‌یال‌بزوینتترین بابه‌ته‌کانی ده‌روونی شاعیریکی به‌سۆز ده‌کار ده‌اتبوون، رۆمانتیک به‌ ته‌واوی مه‌عنا. دیوانی "سه‌رود پرستو" ده‌گه‌ل

هموو کتبخانه که م له لایهن ساواکی شای ئیران به تالان چوو. ته نیا
ئه و شیعره م له بیر ماوه، له بهر جوانیی به یان و ناسکی ریکه وهند و
واژه و بهرزی ناوه روک به م نووسینه ته مه نیکي دریزی پی ده دم.

عزیز من نمی خواهی بدانی
که پلها در قفای ما شکسته است
رهی گر هست پیش روست، زیرا
ره برگشت ما دیرست بسته است

(عه زیزی من! مه گهر نابی بزانی،
که پردی پشتی سه رمان پاک شکاون
ئه گهر ریگه هه بیت، ری پیشو هه چوونه،
له میژه ری به ره و دوا به ستراون)

ده بینن که ئه و روونا کبیره چۆن پرده کانی پشت سه رمان ده شکینیت
و ریگه ی گه پانه وه و پاشگه ز بوونه وه مان لی ده به ستیت و ته نیا
ریگه ی چوونه پیشمان بو ده هیلیته وه!

وهفا به شیعره فارسییه کانی له نیو شاعیرانی فارسی زبانا ناسرابوو.
پاش سه رکه وتنی ئیقلابی ئیران و گه پانه وه بو مه هاباد و پاشان
دهست به کار بوونم له ناوهندی بلاو کردنه وه ی فرهه ننگ و ئه ده بی
کوردی و به دهسته وه گرتنی بهرپرسی و سه رنووسه ری گوواری
"سروه" له ورمی، روژیکی کتوپر لیم وه ژووور که وت. پاش ۲۳ سال
ئامیزیکی دیکه پیکی گه یاندینه وه. هه مان عومه ر، هه مان وهفا، هه مان
ره زاسووک، به هه مان په ره سیلکه ی بزه وه! هیندیگ ورگ زلتر له

جاران. پیک شاد و شوکر بووینه وه و یه کهم پرسیارم ئەوه بوو: "دهگەل شیعەرەکان به کوئ گەیشتیت؟" وه لآمی دامه وه: "دهستم لی هه لئه گرتوه، جاروبار شتیک بو دلی خۆم ده لیم..." "دهجا به شمان بده، گوواره کهمان تینووی شیعەرە پر له خه یاله ناسکه کاتته..." "به چاوان، با بزنام چۆن ده بیت..."

ئیتەر دیسان هاموشۆ، دیسان هه مان... هه مان. زۆر جار ده چوومه نیو ریستووران هه که ی. ئەویش بوخۆی هه ر شیعریک بوو، پاک و خاوتنی، ته عامی هه مه جوهری جیاواز و تازه. هه موو جار یکیش تا نه هاریک، شامیکی ده رخوارد نه داباین ده ستبه ردار نه ده بوو. ئەو جار تاکوته را شیعری بو ده ناردم و لاپه ره کانی سر وه م پی ده خه ملاند. ئەو جار هه موو به کوردی بوو.

ئهم بیره وه دریبه م بو هه لسه نگاندنی شیعەرەکانی نه نووسیوه، چونکه هیشتا به ره مه کان سه رجه م له دیوانیکدا کو نه بوونه ته وه تا به پیندا چوونه وه یه کی ورد و نووسینیکی ته سه ل، سه یر و سه فه ریک له دونیای شیعەر و بوچوونه کانییدا بکریت. ئەوه ندە ی من لی رده دا ده توانم بیلیم ئەوانه ن: وه فا شیعری ده گوت و له شیعەر بێزار بوو، زبانی شیعەرەکانی وه ک حه ریری ناسک زه ریف و بریقه دار بوو، جوانترین گولواژه کانی زبانی کوردی موکریان که له بوکان و ده ور به ردا له هه موو شتیک پاراوتر و خه ملیوتره، به هه ودای ئاوریشمی خه یالی ناسک ده یهؤنده وه، تا له خه یال لیوریز نه با، تا ئیلهامی شیعریک ده روونی نه هه ژاندبا، شیعری نه ده گوت. به راستی شیعەر ئەوی ده گوت. هه ر به و هۆیه شه وه، شیعری که م هه یه، به لام هه رچی هه یه تی شیعەر. وه فا بی گومان شاعیریکی هه رده م ئەویندار بوو، له

زوربه ی شيعره کانيدا بهرگوييه کي هه يه که يا ناوی "عه زيز" ی لی
دهنیت یا ناوی ناهینیت. دهلیی هه ز ناکا ئه و "ون بووه" به که سیک
بناسینیت. شيعری وه فا به زبانی فاخیر و ناوه روکی ناسک و له باری
پیکهاته ی که لامییه وه دهچیته خانه ی رومانسییه تیکی نوی له زبانی
کوریدا.

ئوهش نموونه یه ک:

شهوی وایه دهیان که رهت
خونچه ی یادت له بیرمدا
دهپشکوئی و
لق و پۆپی داری هه زم
گول دهر دهکا
روژی وایه سه دان که رهت
په نجه ره ی دل ده که مه وه و
بۆنی دهست و په نجه ت ده دزم
له پی دهستم هه لده که نم و
هئور هئور
چه و سرته ی ئه وینی توی تی دهرژنیم
هه ندی جاریش تووره ت ده که م
له خومه وه له لام وایه
کاتی نه ختی تووره ده بی،
پشکوئی گونات گه شتر ده بی و
له جارانش جواتر ده بی

چاوم پیره له مؤمی یاد
دهستم پیره له رهشبه لهک

ئاخرین جار که چاوم پیی کهوته وه، په په سیلکه ی بزهی سه ر
لیوه کانی کۆچی نه کرد بوو، به لام ده هیلانه داروو خاوه که یدا
په له قاژهی مهرگی بوو. به لای خاوه نی "سروودی په په سیلکه" و
به رگۆی هه موو شیعره کان، خه ریکی کۆچیکی بی گه رانه وه بوو.

مه خابن! دنیا له گه ل "وه فا" بی وه فا بوو، بی واده کۆچی پی کرد و
دیسان کۆست که وتوو بووینه وه.

سه ره تای زستانی ۱۳۸۴ - مه هه یاد!

فه تاحی ئەمیری

هه‌وری سه‌ر سه‌ران له‌سه‌ر سه‌ری کردم کړیوه‌پنچ
به‌رزی سه‌ری به‌فرگره مه‌روانه سه‌ر سه‌ری
نه‌مدی سه‌ری له ئەرزی نه‌داین خولی زه‌مان
تینیدا بن هه‌ر سه‌ری سه‌روسه‌ودای سه‌روه‌ری

حه‌قیقی

زه‌نگی ته‌له‌فۆن رایته‌له‌کاندم. دۆستی ئازیز و خۆشه‌ویستم کاک
ره‌حمانی محهمه‌دیان بوو، ئەو بوو به‌لام خۆی نه‌بوو، ده‌نگیکی مات،
کز، که‌ساد و بی‌ده‌ره‌تان، بی‌ئامان، ده‌سته‌وستان و بی‌سامان. ده‌نگی
ئارام ئارام ده‌له‌رزی، وه‌ک باری گرانی غه‌م به‌یه‌کجاری کۆلی پێدا
داین و به‌ژنی چه‌ماوه‌ی پشتی خه‌م کردبێ. وه‌ک خاوه‌نی خه‌ساریکی
بی‌گه‌رانه‌وه، هیتندی خالیکی چووک جیگای دل‌دانه‌وه‌ی هه‌رگیز نه‌مابێ.
ده‌نگ نه‌بوو، غه‌م بوو، ته‌م بوو، ئاهه‌نگی دووری ته‌رسه‌ ده‌هۆل، له
قوولایی شو‌ره‌کاتیکی بی‌گژ و گۆل‌پا، هه‌والی مه‌رگ و نه‌مانی
لی‌ده‌باری.

هه‌والی له‌نه‌کاوی مه‌رگی براده‌ریکی خۆشه‌ویست ئاخ چه‌ند ناخۆشه، سه‌دان بیره‌وه‌ری، سه‌دان گالته و قسه‌ی خۆش، ده‌ بروامدا ناگونجی! جو‌دایی سه‌خته، دووری له‌ وه‌فا بۆ هه‌میشه، بۆ هه‌تا هه‌تایه‌ غه‌دریکی گه‌وره‌یه له‌ من. لیکه‌ه‌لبرانیکی به‌سامه و مالاواییه‌کی دلته‌زین و گورچوو‌بڕ.

ده‌گه‌ل کاک ره‌حمان قه‌رارمان دانا، هاته‌ شوینم و چووینه‌ گورستانی گه‌وره‌ی شار. له‌ په‌نا گلکۆی مامۆستا حه‌قیقی جیگامان بۆ دۆزییه‌وه. جیگا که‌ جو‌ش بوو، قه‌بر هه‌لقه‌ن زه‌فه‌ریان پێ‌نه‌ده‌برد وه‌ شوین ئه‌تله‌س که‌وتین، ئیمه له‌ قه‌راغیک ویستابووین، که‌وچکه‌که‌ی ئه‌تله‌س به‌ چرکه‌ چرک و زۆره‌ملی نووکه‌کانی ده‌برد ده‌ دلی خا‌که‌وه‌ هه‌ر ده‌توت به‌ خه‌ساری ده‌زانی دلی گه‌رمی ئه‌و ده‌ باوه‌شی ساردی بگری. ئاخ ئه‌م خا‌که‌ رووگه‌ی له‌میژینه‌ی وه‌فا بوو، کانگای ئه‌وین و دل‌داری، جی‌پیی خه‌بات و فیداکاری، مه‌کۆی تیگه‌یشتن و پیگه‌یشتن، سه‌کۆی ماندوویی و حه‌سانه‌وه‌ی.

من له‌ سالی ۱۳۴۰ه‌وه‌ وه‌فام ناسیوه، ئه‌وی ده‌می سه‌رباز بوو، له‌ رادیۆ مه‌هاباد خزمه‌تی ده‌کرد، ده‌یانوت شاعیره و دیوانی شیعرێ هه‌یه. سالی ۵۴ که‌ هاته‌م شاری بۆکان، بووینه‌ ئاشنا، پیش ئه‌وه‌ی به‌ ته‌واوی دۆستایه‌تیمان گه‌رم بئ، من گیرام و تا سالی ۵۹ یه‌کترمان نه‌دیته‌وه.

کاتیک چاوم ده‌ نووکی که‌وچکه‌که‌ی ئه‌تله‌س بریبوو، ژیا‌نی وه‌فا وه‌ک گلۆله‌یه‌کی کراوه به‌ میشکدا هات:

خه یال دهمبا، دهمبا، به کووچه و کولان و شه قامی شاردا به په نا چوارچرا و مزگه وتی سوور و پشت قه لای شاری مه هابادا، به بهر مه حکمه می قازی نه مردا، ئه وی دهمی من منالیکی کز و لاواز و چاوزه ق بووم، له مه دره سهی سه ره تایی په هله وی ناونوس کرابووم بو هه وه لی پاییز بجمه خویندن. کۆده تایی شوومی ۲۸ گی گه لایوژی ۳۲ هی هتاوی. تیکشکانی جوولانه وهی دوکتور موسه ددیق و ئاشبه تالی بنه ره تایی ئازادی له ئیران.

ئهو روژهی سهگ خاوه نی خوی نه دهناسی، ئهو کاته ی باوک ئاوری له سهر کوپه که ی نه دهداوه، ئهو قوناعه ی پشووی ئازادی ده گه روودا خه فه ده کرا و دهنگی هر چه شنه ره خنه یه ک وسکووت ده بوو.

بو منی منالیکی لادییی چاو نه کراوه دیمه نیکی به سام و به ترس بوو. من ئه وانم بو حهل نه ده بوو و بووم هه زم نه ده کرا. چلکاو خوره کانی ریژیم به ئه وپه ری سووکایه تییه وه خه لکی شاریان ره پیچه ک دها و له مالی خویانرا به لیدان و کوتان به ره و شاره بانیمان ده بردن.

پییم سهیر بوو، ئهو لاهه که سک و سوورانهی که وتبوونه بهر په لاماری پوولیس، هه موویان له من پاک و خاوینتر بوون، چیان کردبوو؟ بهردیان به کام گومبه زدا دابوو؟ سهری کئیان شکاندبوو؟ له هه رکه سم ده پرسی، ته نیا لیم مور ده بووه، هه موو ده نگیان لئ ده گوریم. کهس به هیندی نه ده گرتم و کهس ئاوری به خیری نه ده دامه وه. ده ئاخریدا چوومه لای پیره پیاویک:

- مامه ئه وان چیان کردوو؟

سهریکی لئ راوه شاندم:

- روله بو بی دهنگ نابی، ئه وانه "موسه ددیقی" ن.

تا دوایی بۆم ساغ نه بۆوه دهی موسه ددیقی تاوانی چیه؟
 دیته بهرچاوم وهفا یه کیک له و لاوه که سک و سوورانه بوو، له ته مهنی
 ژیر ۱۸ سالیدا به تاوانی موسه ددیقی بوون تووشی کۆت و زیندان و
 نه شکه نجه هات. ده بی له بهرانبهر نه و زه بروزه نگانه دا چون خوئی
 راگرتی؟ چون باشاری کردین؟

پاشی ته و او بوونی بهندیخانه دهینیرنه سهربازخانه و دهیکه نه
 سهرباز، به باشی دیته وه بهر چاوم یه کی له قی لاواز بوو، هیندی
 گره میکی گوشتی زیادی پیوه نه بوو، به چاویلکه یه کی شووشه ییه وه
 و جووتیک پۆتینی بۆیه لیدراو.

چهنگالی که وچکه که ی نه تلهس هه روا به خرته خرته و چیره چیره دلی
 جۆشی خاک دهکولی و گلکه که دهخاته قه راغیک، ئارام، ئارام، خاک
 ته سلیمی مه کینه ده بی و به نابه دلی باوهشی بو قه واره ی وهفا
 نه ختالیک دهکاته وه.

سالی ۴۲ و به شداری کردن له کتیه رکیی شیعر دهگه له بهشی
 فارسی رادیو دیهلی، سهفاره تی هیند و وهرگرتنی پهیکه ره ی عاجی
 فیل له دهستی دوکتور سهدیقی نه علم وهزیری فرههنگی نه ودهم،
 رهنگه نه وکاته خوشتین کاتی ژبانی نه شاعیره لاوه بووی و
 نه وه ی بیی لی نه کردیته وه رووخان و تیکشکان و نه مان، داخوا
 داهاتوویه کی رهنگا ورهنگ چون خه یالی شاعیرانه ی داگرتی و
 ئاره زوی لاوه تی چون میشک و ده ماری ناخنیی.

دوو قه بر هه لکه نی کز و پیر هه روا چاوه دیری دهکن. مه کینه هیدی
 هیدی دهقارینی، به ره به ره گلکو جی دهکاته وه، چالیکی رهش بو

دنيايەك ئاوات و ھىواى سەوز. بانگىشت كردنى بۇ ھىندوستان و پىشكىش كردنى ۵ جلد كىتېبى جەواھر لەعل نېھرو. ديسان خۆشپىيە و ديسان ئەوپەرى شايى بە خۆ بوون. ئىنسانىكى شاعىر، ناسكخەيال، نووسەر، رۆژنامەنووس، خەتخۆش و ئاشق دەبىنى لە دوو دژايەتى، تال و شىرىن، سارد و گەرم، خۆشى و ناخۆشىدا، رۆژىك وەك پووش و پەلاش دە گىژاويكى بەسام و ھىلاك دەكەوى و كاتىك لە بەھارىكى سەرسەوز و جوان بە شەنبەبايەكى ئارام و بلاوين چاوى خەوالووى لە خەوى نازى بەربەيان ھەلدېتى.

خرتەى چەنگالى ئەتلەس ھەروا بەردەوامە، سالى ۵۴ و ئاشناىى دەگەل وەفا و ھاموشوى دووكانى كەرەسەى مال و جارجارەش جەفەنگ و گالئەم دىنەوہ بىر، چى وای تىناچى لىك ھەلبىران و دوورى. سالى ۵۹ و ۶۰ خۆ گردوكو كردنى بۇ سەفەرىكى ناچارى و ھەرزان فرۆش كردنى مال و دووكان و كەرەسەى دووكان، پاشان گويزتنەوہى مال و دووكان بۇ شارى ورمى و لەوئىشرا پاش ماوہىەك بەرەو تاران. كرىنى دووكان لە مەيدانى شووشى تاران و دەست كردنەوہ بە كاسى و رۆژ لە نوئ و رۆزى لە نوئ.

ئەتلەس پاشەكشەى كردوہ. گاكۆرىكى فرەوان ھەلگەندراوہ، دوو كرىكارى پىر و كز خەرىكى دانانى گوپىچەن، بايەكى ساردى دى و ھەور دەگرمىنى، بارانى بەجىماو لە سەفەرى درىژى پايىز خەرىكە ئانگژاى سەر و گوپلاكمان بى، غەم و تەم و تۆز و سەرما ميوانمانن. دەرۆمەوہ سالى ۷۴، ئەو سالەى وەفا لە تارانەوہ بەرەو بۆكان دەگەرىتەوہ، ئەو سەفەرى كە بە پى چوو بە سەر گەراوہ، ئەو

سەفەرە ی که سەفەر نەبوو، دوور خراڤه بوو. دە دونیای ئیئەدا کەس بە ئارەزوو نەژیاو. دەچمەو و ئەو سالە و دەگەل وەفا خەریکی زەوی کەین و هاتوچۆ و دانانی رەستووران و مال و حالین. بە بیرمدا دێ وەفا جگە لە شیعەر و نەسر و رۆژنامەگەری و خەتخۆشی، جگە لە کار و خو بەخێو کردن، چەند شتی تازەشی بو هەوێل بار هینا شاری بوکان. دەسگای فۆتوگۆپی، دەسگای ویشکشنۆری و دەو ئاخیریەدا وەرێختنی رەستوورانیکی نمونە کە خواردەمەنی نویی وەک پیتزای هەبوو، لە پەنای ئەو دا خۆراکی سوننەتی کوردەواری سەنگەسیر.

باران دەباری، ئاسمانی شار لەمیژە فرمیسکەکانی بو رۆلەیهکی بەنرخێ خۆی راگرتوو، هەور هەروا دەگرمینێ، ئاخەر بیل وەسەر گلکۆ دەکری. دلم پیر بوو، هەرچی دەروانم شار بە چۆل دەبینم و گۆرستان بە ئاوەدان، گۆرستان وەفای تیدا و شار بی وەفایە.

برای بەرپز تو بە ئاوات نەگەیشتی، رەنگە منیش نەیبینم، بەلام رۆژیک دێ گۆگیای بەهاری بە وینە گەلایەکی سەوزی زەیتوون سەر خاکەکەت داپۆشی...^١

^١ گۆفاری مەلەبەند، لەنەدن، ژمارە ٩٦، نەورۆزی ٢٠٠٦

با بە نەریتی "وهفا" وهفادار بین

د. سه‌عید شه‌مس

بە‌پێزان، رێگام بە‌ده‌ن خەم و پە‌ژارە‌ی خۆم بە‌ بۆ‌نە‌ی کۆچی دوایی شاعیر و نووسە‌ری کورد، کاک عومەر سولتانی "وهفا" دەر‌بە‌رم و لە‌ لایە‌ن ئە‌و کۆ‌رە‌وه‌ هاوبە‌شی خە‌می شاری بۆ‌کان، کۆ‌مە‌لگای ئە‌ده‌بییە‌ی موکریان و کوردستان، بنە‌مالە‌ی سولتانی و بە‌تایبە‌ت کاک ئە‌نوە‌ری سولتانی بین.

مامۆستا هێ‌من لە‌ پێ‌شە‌کیی دیوانی تاریک و رووندا دە‌لێ‌ت: "من بۆ‌ خۆم وام، رە‌نگە‌ زۆ‌ر کە‌سێ‌ش وابێ‌، کە‌ شیعری شاعیرێ‌ک یا نووسراوە‌ی نووسە‌ریک دە‌خوینمە‌وه‌، چ زیندوو چ مردوو، پێ‌م خۆ‌شە‌ خۆ‌شی بناسم. بزانی کێ‌یه‌؟ خە‌لکی کام و لاتە‌؟ کاری چیه‌؟ چۆ‌ن دە‌ژی و ئە‌گەر مردوو، چۆ‌ن مردوو؟ لە‌ کوی نێ‌ژاوه‌؟ بۆ‌یه‌ ب‌پارم دا سەر‌گۆ‌زشتە‌ی خۆم لە‌ سەر‌ه‌تای ئە‌و بە‌شە‌ی دیوانە‌کە‌مدا بنووسم... پێ‌وه‌ بووم زۆ‌ر درێ‌ژی بنووسم، تە‌ماشام کرد دە‌بێ‌تە‌ چیرۆ‌کیکی درێ‌ژ و شیرین و پ‌ر لە‌ کارە‌سات. چ چیرۆ‌کیک لە‌ بە‌سەر‌ه‌اتی ئێ‌نسانێ‌ک لە‌ واقیع نزی‌کتره‌؟ ئە‌ویش بە‌سەر‌ه‌اتی ئێ‌نسانێ‌کی نزی‌کە‌ی پە‌نجا سالی لە‌ سالا‌ه‌کانی چە‌رخێ‌ بیستە‌م، ئە‌و

چەرخە پىر لە کارەسات و پەلامارە، ئەو چەرخە پىر لە ئال و گۆرەى وەبىر بى، بەتايىبەتى ئەگەر ئەو ئىنسانە کورد بى.

هيمىن بەو وتە جوان و پىرمانايەى ئاماژە بە کيشەيهەكى زۆر ئالۆز دەکات، کە مېشكى زۆر بەى بىرمەندانى دوو سەدەى رابوردووى بە خۆوه سەرقال کردبوو. لەراستیدا ئەوه قوتابخانەى ئەدەبى "سوررئاليزم" بوو کە ئەو گىرڤتەى، واتا دووفاقە بوون يان دوواليزمى بوونى رۆح و لەش، مادە و هۆش، ماترياليزم و ئايدياليزمى، نەک لە ناتەبايى، بەلکۆو لە يەگىرتوويى و پيۆهەندى يەکتىردا پيناسە کرد.

لەسەر ئەو قسەيهەى هيمىن من دەخوازم لايەنيک لە ژيانى کاک وەفا باس بکەم. هەلبەت کاک ئەنۆەر بە وردى باسى ژيانى کاک وەفاى کرد و من ليرە دەخوازم زۆرتىر لەسەر ئەو جەخت بکەم.

کۆمەليک روودا، کە لە واقيعدا روو دەدەن، دواچار دەبن بە خەيال و ئەفسانە، و ئەفسانەگەليک هەن کە بە شيوازى واقيعى سەر لەنوئى لە ژياندا روو دەدەنەوه. بە واتايەكى تر، هيج سنووریک لە نيوان خەيال و واقيع، داستان و ژيانى راستەقينەى مرؤف، دياردە ماددى و فيکريبهکاندا نييه، کە شياوى پەرينەوه نەبىت، جوانى و راکيشەريى بيؤگرافياى کۆمەليک لە رووناکبيرانى کورد لە پەنجا سالى رابردوودا، لەوهوه سەرچاوه دەگرىت کە زۆر جار ئەو ماناي دوولايەنى و دووبواری ژيانە بە باشى وينا دەکات. لە لايەکهوه زۆرتىر بە رۆيا و خەيال دەچىت و لە لايەكى ترهوه، دياردەيهەكى واقيعيه.

بو ئهوانه، به تايبهت بو نهوهی لاو، که رهنگه تا ئیستا نیوی کاک وهفا ئه و شاعیره نه ریت شکینه کوردهیان به گوئ نهگه یشتیت، ده بیت بلیم کاک عومر سولتانی "وهفا" له سالی ۱۳۱۸ ی ههتاوی له بوکان له دایک بوو. کاری شاعیری به چوارپاره ی نیمایی له پاییزی سالی ۱۳۳۲ له زیندانی مهاباد، یانی کاتیک که له دوا ی کودهتای دژی خه لکی ۲۸ ی گه لاویژی ۱۳۳۲ به دهستی حکومته ی نیزامی بهختیاره وه دهگیریت و دهکه ویته زیندان، دهست پی دهکات. به واتایه کی تر، وهفا دوو سال پیش خه رمانانی ۱۳۲۰ که له دوا ی داگیر کردنی ئیران له لایه ن هیزه کانی هاوپه یمانه وه سه رده می دیکتاتوری ره شی ره زاشا کوتایی هات، له دایک ده بیت. کاتیک که کومه له ی ژ.ک وهک یه که م ریخراوه ی سیاسی نه ته وایه تی له کوردستانی روژه ه لات داده مه زریت، وهفا سی سالان و کاتی به رپابوونی حیزبی دیموکرات و کوماری کوردستان، شه ش سالان ده بیت.

له و کاته وه تا سالی ۱۳۳۲ که وهفا له ته مه نی ۱۴ سالی دا سه ر له به ندیخانه ی مهاباد ده ردینیت، گورانکارییه کی زور قوول و بنه رته تی به سه ر بواره کانی سیاسه ت و ئه ده بی کومه لگای ئیران و کوردستانی روژه ه لاتدا دیت. که بی گومان شه قلی خویان له سه ر ژیان و کاره کانی دوا یی وهفا داده نین. هه ر ئه وه ی که له ته مه نی ۱۴ سالییه وه ده که ویته به ندیخانه، له خویدا من له زور ورده کاری بی نیاز دهکات.

تایبه تمه ندی ئه و قوناغه سورریالیزمی بی وینه یه دوو داموده سنگای سه لته نه ت و روحانییه ت که ته نیا دوو ناوه ندی ده سه لاتی راسته قینه له ئیرانی ئه و سه رده مه بوون، به راشکاوی نیشانیا ن دا که کاتی له

ژیر گوشاری خه لكدان و بی هیزن، په نا بۆ هه موو شتیک ده بن و حازرن له گه ل هه موو كهس سه ودا و مامه له بکهن. بهس کاتیک هیز و توانیان هه یه بی ره حمن، ده سووتینن، کوشتار ده کهن و ته نیا به ئامرازی تیرۆر و سه رکوت له گه ل خه لک رووبه پروو ده بنه وه. له لایه کی تره وه سورریالیزمی ئه و سه رده مه، هه لقوولاوی کومه لگای بۆکانی و کوردستانی بوو که وه فا تیندا ده ژیت. بی گومان بیره وه ری ری و په سمی هه لکردنی ئالای کوردستان که له سه ربانی عیماره تی قه لای بۆکان که به به شداری نیزیک له پینج هه زار کهس له روژی چوارشه ممه ی مانگی سه رماوه زی سالی ١٣٢٥دا به پیره چوو و له و ئاهه نگه دا هه ژاری شاعیری کۆماری کوردستان، حه قیقی شاعیری ناسراوی شاری بۆکان، شیعیان خوینده وه و هیمنی شاعیری میلی و هک ئه ندامی هه یئه ت و نوینه ری پیشه و تیندا به شدار بوو، شه قلیکی به رچاوی له میشکی کاک وه فا به جی هیشته. دوا جار تپه پ بوونی ئه و سه رده مه کورت و زی پرینه، کاتیک وه فا له نیوان کومه لیک به لگه و بیره وه ری له دوا ی جوابیک بۆ ئه و پرسیا ره که ئه وان کی بوون، چییان ده ویست و بۆ ته نانه ت سیمبولی ئه و که سایه تییانه ترس و وه حشه ت ده خاته ناو دلی کار به ده ستانی ئیرانی، له نا کاو چاوی به یه که م ژماره ی گو قاری "نیشتمان"، ئورگانی کومه له ی ژ.ک ده که ویت که چۆن باسی ئامانجه کانی کومه له ده کات:

«کومه له ی ژ.ک به پیچه وانه ی هه موو به ره له ست و قوورت و چه له مه یه کی وه کوو دوژمنایه تی خو به خو، دووبه ره کی و خو خوری، پوول په رستی و بیگانه دوستی که له ریگای پیشکه وتن و سه رکه وتنی کوردا هه یه به هه موو هیز و توانی خو ی تی ئه کوشتیت تا زنجیره

کۆمه لهی دیلی و ژێردهستی له ئهستۆی نه ته وهی کورد دامالی و له م کوردستانه له ت و کۆتهی ئیستا کوردستانیکی گه وره و ریک و پیک بینیته به ره م که هه موو کوردیک به سه ره بهستی تیا بژیت.»^۱

کاتیک کاک وه فا مندالیک شه ش سه له بوو قازی محه مه د که سایه تیه کی ناسراو و دیارده یه کی به رچاو و هه ست پیکراوی کۆمه لگای کوردستان بوو، به لام کاتیک له گۆشه ی سارد و ترسناکی زینداندا ههستی ناسکی له چوارچێوه ی شیعردا وینا ده کرد، پێشه وا بوو بوو به ئوستوره یه کی زیندوو که نه ته نیا ئیلهام به خشی ژیا نی وه فا بوو، به لکوو بوو بووه هیمایه کی کورد و کوردایه تی و هیوا ی دوا پۆژی کوردستان. بی شک ئه و وته یه ی هیمن که ده لیت:

«ئه و رووداوه دلته زینه و ئه و کاره ساته جه رگبره هه موو کوردیکی به شه ره فی خه مناک و تازیه بار کرد. به تابه تی دللی منی به ناسۆر ئه نگاوت، ناسۆریک که بوته تیراوی و ئیستاش هه ر وه بن ده داته وه و هه لده داته وه و بی گومان ساریژ نابی و له گه لم دیته بن گل»^۲

بی گومان ئه و میژووه و ته واوی ئه و کاره ساتانه که دوا جار بوون به ئه فسانه و ئوستووره، کاریگه ریه کی به رچاویان له سه ر ره وتی ژیا نی وه فا هه بوو، چونکه هه یچ شتیک گیان سه ختتر له ئوستووره یه ک نییه که خه لک باوه رپیان پنی بیته. هه ربۆیه ش هه رچه ند شیعیری فارسیی وه فا زۆرتتر ناوه روکی ئه ویندارییان هه یه، به لام وه فا پتر له گه ل

^۱ گۆفاری نیشتمان، ژماره ۱، سالی ۱، پووشپه ری ۱۳۲۲، ل ۱

^۲ هیمن، دیوانی هیمن موکریانی، پێشه کی و پینداچوونه وه س.ج. هیرش، ل ۷۲

شاعیرانی شۆر شگیزی فارسی ئەودەم وەك سەعید سولتان پوور و نوسرەتی رەحمانی دۆستایەتی و تیکە لاوی هەبوو و لە ریگای ئەو دۆستایەتیە وەبە ئەوەی کە چەمکی بۆکانی و کوردستانی لە ناو شیعری سولتان پوور جیی خویان دەکەنەو.

مەممەد پەزا شەفیعی کەدەنی شاعیر ناسراو و مامۆستای ئەدەبی فارسی لەبارە ی شیعری فارسی کاک وەفا دەلیت:

«وفا شاعیریکی بەتوانایە کە وەك شاعیریکی غەیرە فارس پلە و جیگایەکی شکۆداری لە شیعری نوئی فارسیدا پیر کردۆتەو.»

جیگای سەرنج ئەوەیە کە کاک وەفا لە پال سوارە ی ئیلخانی زاده، چاوه و حەسەنیانی وەك یەكەم شەپۆلی شاعیرانی نوێخواز لە رۆژەلاتی کوردستان دەناسرین. شیعری وەفا هەرچەند بی بەری نییە لە کۆمەڵیک کەموکوور ی لە سەبک و فۆرم، بەلام جی پێیەکی بەرچاوی لە سەر ئەدەبی نوێخواری رۆژەلاتی کوردستان هەبوو و هەبە. لە واقعدا وەفا لە پال ئەوانی تر، رچە ی شکاند و قوتابخانە ی شیعری نوئی لە ئەدەبی ناوچە ی موکریانیدا ساز کرد و دەوریکی کاریگەری لە سەر پێشکەوتنی شیعری کوردی هەبوو. بەلام لە هەمان کاتدا، ئەوان نەیانتوانی قوتابخانە یەکی تازە ی ئەدەبی و شیعری لە رۆژەلاتی کوردستاندا بخولقینن. لە راستیدا بەرھەمی هونەری ئەوان سەرھەرای دەوری ری خۆشکەری بۆ سەرھەلانی شیوازیکی نوئی شیعری لە رۆژەلاتی کوردستان، نەیتوانی نوینەرایەتی قوتابخانە یەکی ئەدەبی نوئی بکات. هەربۆیەش هەرچەند ئەو ئەوەیە لە شاعیرانی کورد زۆرتر لە شیعری نیمایی و دواجاریش شاملوویی

ئېلھامیان وەرگرتووه، بەلام ئیمە لەو بەشەى كوردستاندا و لە دەیهكانى چل و پەنجادا، شاهیدی سەرھەلانی شۆرشی نیمایی لە شیعری كوردیدا نەبووین.

ھەلبەت زەق كوردنەوھى ئەو خالە، بە ھیچ شیوازیك بە مانای داكیشانی ئاستى بەرزى شیعری ئەو شاعیرانە و بەتایبەت وەفا نییە. لە لایەكى ترەو، رەنگە ئیستا رخنە گرتن لە كەموكوورپی شیعری ئەو سەردەمە زۆر سووك و سانا بیّت، ھەربۆیەش من زۆر بە ئەسپایییەو ئەماژە بەو نوكتەیه دەكەم. ھۆی ئەو دەش تەنیا شارەزایی كەمیی من لەمەر شیعەر و ئەدەبى سالانى ۴۰ نییە، بەلكوو ھۆكارىكى میژوووییى ھەیه. لە راستیدا وەفا ھەوھلین كتیبى شیعری خۆی بە ناوی "سرود پرستو" لە سالى ۱۳۴۱دا بلاو كردۆتەو و ئیستا پاش چل سال بى گومان دیتنەوھى كۆمەلێك كەموكوورپی كارىكى دژوار نییە.

من تەنیا دەخووزم ئەو بلین لە روانگەى كۆمەلناسی ئەدەبییەو، تیکستەكانى ئەدەبى قۆناغىكى دیارى كراوى میژووویى، ھەلقولایى چوارچیوھى كات و شوینی ئەو سەردەمەن. بیر و بۆچوونى شاعیر و نووسەر تیکەلاوییەكى بەرچاوى لەگەل گوتارەكانى ئەو سەردەمەدا ھەیه و لە چوارچیوھى تاییەتمەندییەكانى ئەو سەردەمەو سەرھەلەدەن و پەرە دەستین. ئیمە ئیستا لە كۆتایی رەوتى رەخنە گرتن و پێدا چوونەوھى ئەو قۆناغەداین و گوتار و بنەما فیکرییەكانى ئەو سەردەمە، چوارچیوھ و شیوارى بیر كوردنەوھى ئەمڕۆ نییە. ھەربۆیەش كارى رەخنە زۆر ھاسان دەبیّت.

بهلام له هه مان کاتدا تايبهتمه ندى ئه و سه رده مه زور لايه ن و
گوشه ی ناديار دهخاته به رده می باس و ليکولینه وه.

وهفا له شيعری نيمايى ئيلهامى گرتبوو و به و شيواز و سه بکه
دهستى به کارى شيعر گوتن کرد. نيما رهوايه تى شيعرى شوپرشى
ئه ده بى بوو که پيشتر سادقى هيدايهت له پهخشان و روماندا ويناى
کردبوو. هيدايهت به باوه پى زور کهس، ئه ستيره ی گه شه دارى
ئه ده بياتى موديرنى ئيرانه و له راستيدا هيدايهت ده ربیجه يه کى به ره و
مودير نيته و دونياى موديرن کرده وه. هيدايهت هه ولى دا "گيانى
په ريشانى" ئيران له ره وتيکى تازه دا بوين نيته وه، قوتابخانه ی ئه ده بى
هيدايهت هه م ناسنامه ی نه ته وايه تى و شوينى خو يى بوو و هه م
پيوه رى جيهانى و نيونه ته وه بى. نيما به رده وامي هيدايهت بوو له
شيعردا، به لام قوتابيانى نيما له سالانى چلدا ره وتيکى دیکه يان گرته
به ر و يا به گوته ی ره زا به راهه نى، نيما تا ئه وده م گه وره ترين
شاعيرى ئيرانى بوو، به لام له ناوه راستى چله کاندا، وه رچه رخانيکى
به رچاو له ره وتى ئه ده بى کيشدار (مه وزوون) ی ئيرانيدا ده ست
پى ده کات.

خالى هه ره به رچاوى ئه و وه رچه رخانه زورتر گواستنه وه بوو بو
چوارچيوه يه کى فيکرى و ئايدى لولوزيايى جياواز. گيانى ئيرانى له
کو تايى سه ده ی نوزده به ولاوه، ته وايى ده ستمايه کولتوورى،
ئابوورى، کومه لايه تى و رووناکبيرى خو يى وه گه ر خست تا له شى
ئه و ديوه، و اتا مودير نيته، بکاته ناو شيشه و له خولياى کومه لگايه کى
نوى و ده وله تيکى هاوچه رخدا ويل بوو. به لام ئه و ئاره زووانه هه ر له

سهره تاوه لیل و ئالوز بوون. دیالیکتیکی نه ته وه یی - جیهانی له ساله کانی چلدا بهوپه پری خوئی دهگات و ئه و ناتهباییه دهخاته ئاستیکی جیاوازه وه. مؤدیرنیته له لایه که وه وهک دیاردهیه کی بیگانه، نامۆ و نه گونجاو سهیر دهکریت وله لایه کی تره وه، ئه گهر قه راره ئیران ئاسۆ و داهاتوویه کی روونی هه بیته، وهک دیاردهیه ک سهیر دهکرا که خو پاراستن و دوور خسته نه وه مه حال بوو. له و روانگه وه، دیالیکتیکی نه ته وه یی - جیهانی سهر له نوئی ته جزیه دهکریته وه و به شیوازیکی نوئی ده پرسیریته وه و به تیوری جیهانی و گوتاری نیونه ته وه یی بواری نه ته وه یی - مه له بندی زهق ده بیته وه.

ئه و ناتهباییه بریتی بوو له نه گونجاوی بیرو و بوچوونی ئیرانی له گه ل ناسنامه ی فرههنگی جیهانی. گوتاری چله کانی هه تاوی که بووه هۆکاری گورانکاریه فیکریه کان، مؤدیرنیته وهک هه ره شهیه ک له سهر ناسنامه ی فرههنگی ئیرانی هه لده سه نگی نیته. له هه مان کاتدا، رووناکییرانی ئیرانی به گوتاری مؤدیرنیته رووبه پرووی ئه و هه ره شهیه ده بنه وه. له ئه نجامی ئه و ناکۆکی و رووبه پروو بوونه وه یه دا، شیوازیکی فیکریی دوو جیهان بینی ته واو جیاواز و چه شنه ئامیته یه ک له چوارچیوه ی ئایدیۆلۆژیای رووناکییرانی ئیرانیدا سه ره لده دات، که بی گومان کاریگه ریه کی گه وره ی له سهر شیعر و ئه ده بی فارسی ده بیته.

شیوازی شیعری وه فا، که له سه ره تاوه زۆری له شیعری نوئی فارسی ئیلهامی وه رگرتووه، بی گومان رهنگدانه وه ی ئه و ئامیته یه یه. هاوکات تایبه ته مندی شیعری وه فا، زۆرتر له شیوازی ناتورالیستی ده چیت: سروشت و ئه وین دوو بابته ی سه ره کی بوون له کاره کانی

وهفادا، هەر بۆیهش له دواى ١٣٤١ى ههتاوى به شیوهیهکی سههرهکی هەر به زمانى کوردی شیعر دههۆنیتتهوه. به رای زۆربهی ئهو کهسانهى شارهزای شیوازی شیعرى وهفان، ههچهند وهفا له شیعرى کوردیشدا فۆرمى چوارپارهیی دهپاریزیت، بهلام له ههمان کاتیشدا، ئهو فۆرمه ئامیتیهیه تیکهلاوى شیعرى هیجایی و فۆلکلۆریی کوردی دهکات. دواى ئهو سالانهش، کاریگهریی شیوازی گۆران و شیرکو بیکهس له کارهکانی وهفادا زۆر دیاره.

گواستنهوهی وهفا بۆشیعرى کوردی، له دایک بوونهوهیهکی دووباره بوو، بهرههههکانى کوردی وهفا کهمتر ئهو نهرمونۆلی و ئامیتیهیهی شیعره فارسیهکانی پتوه دیاره. له راستیدا، دوو رۆح و گیانی ئهدهبی، دوو وهفا له یهک لهشدا، له پال یهکدا، هاوژانیان ههیه. جارجار دۆست، جارجار رهقیب، بئشک ئهوه تهنیا سوریاالیزمی ژیانی وهفایه، بهلکوو تایبهتمهندیی ههلوهمهرجی کوردی رۆژهلاته.

سههرئهنجام دللی گهورهی وهفا له رۆژی سئشههمهی یهکهمی خزهلوهری ١٣٨٤ى ههتاویدا له لیدان کهوت و ئهو ئینسانه بهههست و ئاشقه، پاش ٦٦ سال ژیان، خهبات و ئافراندى چهندین بهرهههمی گهورهی ئهدهبی، مائناوایی له ئیمه کرد و له شارى بۆکان له پال حهقیقی، شاعیری ناوداری بۆکان و موکریان، تهسلیم به خاک کرا.

وهفا پیتش ههموو شتیک، مرۆفیکى ئازاده و سهربهست بوو. بۆ من که شانازیی ئاشنایی و دهرفهتی فیر بوون له مامۆستا وهفام له سالانی دوايي و له ههندهراندا بۆ رهخسا، تهوازوع و عیززهتی

نه فسی ئه و مروّقه کاریگه ریه کی گه وره یان له سه ر من دانا. ته نانه ت به و تیروانینه سه ریپیه ش که من له مه ر هه لومه رچی میژووی سه ره لدانی شیعی و هفا م کرد، ده بینین که میژووی ژیانی و هفا ده که ویته ناو توند و تیژترین قوناغی مملانی سیاسی و ئه ده بیی ئیران و روژهلای کوردستان، گو ره پانی زورانازی سیاسی بوو له پیناو به دیهتانی سه ره بستی و رزگاری نه ته وهی.

له بارودوخی روژهلای کوردستان و له دواي شوړشی ئیسلامی و سیاسه تی داپلوسینه رانه ی کوماری ئیسلامی له دژی گه لی کورد، هه لومه رچی دژوار به سه ر هه موو گه لی کورد و کاک و هفا ی شاعیردا سه پا. له پال ئه وه شدا گوزهری عومر، پیری، نه خووشی و ته نگوچه له مه ی ژیان و به ریچوون، هه رده م مه دیدان و بواریان بو ئه م شاعیره به رته سکت ده کرده وه، به لام کاک و هفا ی ئینساندوست، شاعیر و هه ست ناسک، کو لی نه دا و تا دوایین کاتی ژیانی له دژی تاریکی، خه بات و تیکشانی کرد. له روانگه ی منه وه له پال هه سستی جوانی و هفا بو سروشت و ئه وین، به رزترین سوننه تی و هفا، عزیزه تی نه فسی ئه و بوو.

له دواي شوړشی گهلانی ئیران، دیارده ی رووناکییری حیزبی بوو به شیوازی زالی کومه لگای کوردی و گه یشته ئاستیکی بی سنوور، هه ربویه ش و هفا و هه فالانی و هفا له بیر چوونه وه. و هفا که وه ک شاعیریکی بلیمه ت له سالی ۱۳۴۱ی هه تاویدا یه که م دیوانی شیعی له له چاپ دابوو، له ژیر قیلوقاوی رووناکییرانی حیزبی نیویکی له نیواندا نه ما. به لام ئه و بارودوچه هه رگیز نه یتوانی ته نگ به و هفا ی

كۆلنەدەر ھەلچنیت. وەفا لەو ھەلومەرچە نائاساییەشدا بەردەوام خەریکی كاری ئەدەبی، رووناكییری و زیندوو كردنەووە و ھەگەر خستنی یەكتیئی نووسەرانی كورد و كۆمەلگای مەدەنی بوو.

لە بارودۆخی ئیستای كوردستان بە گشتی و رۆژھەلاتی كوردستان بەتایبەتی، گەلی كورد ھەلومەرچیی كی لەبارتری بۆ خەبات لە پیناو رزگاریی نەتەوھەیدا بۆ رەخساوھ. ئەمرۆ وەفاداری بە نەریت و سوننەتی وەفا لە ھەموو كات پێویستتەر. لەو بارودۆخەدا لە ژێر گۆرانكاریی بی وینەیی میدیایی و سەرھەلدانی شیوازیی كی نوویی پێوھندی و كامیۆنیکەیشن، ھەردەم سنووری رۆشنگەری و رابواردن (entertainment) كەم رەنگتەر دەبیت و لە ژێر كاریگەریی ئەو پەرسەندنەدا، جیاوازی نیوان رووناكییر و شەومەن نادیارتر دەبیت، ئیمە پتر لە ھەموو كاتێك پێویستیمان بە زیندوو راگرتنی سوننەتی وەفایە.

لەندن، ۳/۱۲/۲۰۰۵

^۱ گۆفاری مەلەبەند، لەندن، ژمارە ۹۶، نەورۆزی ۲۰۰۶

بۆ كاك بارام فەرشی و "ناخۆش خەوهری"!

حەسەن ئەبووبزادە

پرسیبووت ئاخۆ وهفای شاعیرم لە بیرە؟
به‌لێ لە بیرمه. به‌لام نه‌تپرسیبوو وهفای كام سهردهم؟ كامه وهفا؟
ئەو وهفا شاعیره گه‌نجه بۆكانییه كه خه‌لاتی ناسكخه‌یالیی لاوانی
سهردهمی خۆی له ولاتی هیندی چهند سه‌ت ملیۆنی بۆ ناردره؟
ئه‌گه‌ر ئەو وهفایه‌ت مه‌به‌سه‌ت بێ، به‌لێ له بیرمه.

زانایه‌ك گوتی: ته‌مه‌ن ئاوی چۆمه، دێ و ده‌روا. به‌لێ ته‌مه‌نی لاویی
وهفا و میزمندالی خۆم له یاده. بییری مندالی تیژه، له ۴۳ سال
له‌مه‌وبه‌ره‌وه به‌ره‌و سهردهمی مندالیی خۆم ده‌گه‌رپیمه‌وه. برا زیته‌له،
قسه‌ خۆشه، خۆش مه‌شره‌فه‌كه‌ی، هاوته‌مه‌ن و هاوپۆل و هاوگه‌ره‌ك
و هاوپریم بوو. ماله‌كه‌یان له گه‌ره‌کی حه‌مامی كۆن به‌ره‌و ئاشی خانم
له ته‌نیشتی مالی مامۆستا شیخ حه‌سه‌نی كازمی بوو. دوو مال به
ته‌نیشتی یه‌كتره‌وه، یه‌کیان مالیکی گه‌وره‌ی پر له هه‌را و هاتوچۆی
ورد و درشت رووگرژ، منداڵ چاو به فرمیسك و گه‌وره‌ پیاوی
غه‌زریو و ده‌سته‌وه‌شێن و به‌سام كه من لییان ده‌ترسام.

حهوشهكهی ئەو ماله چەشنى گۆرستانىك بوو بە تاتەبەردى دريژ و كانياوى لە ئاو و قەوزە تەژى و چەند شۆرەبى كە قوتابىيەكانى مامۆستا شىخ حەسەن كازمى لە ئىوارانى هاوینە وەرزدا لە بنیان روڊەنیشتن و بە دەنگى بەرز ئەلف و بىيان هاوار دەکرد.

یەكەم جار لە بەردەمى ئەو ماله گویم لە وتەى پیاویك بوو كە دەستى مندالەكەى بە دەستەووە و بە زۆر لە دەركەى كراوەى مالى مامۆستای دەپەستاوت و دەيگوت: «پيم گوتووە گوشتەكەت هى ئەو و ئيسكى جەندەكت هى من.» كورپيژگەش هاواری دەکرد: «باوكە! ليم گەرئى با نەچم، وانەكەم نەنووسيوە، لىي دەترسم، ليم دەدا، ناچم.» ئەو كاتە دلم كەوتە لەرزىن، زۆر جار مامۆستا لە قوتابخانەى قەلای سەردار، كە لەوى "نازم" بوو، بە قامچىيەكەى سەروگوياكى تىك كەردبوومەو... كاتى كە باوكى كورپيژگە بە توورەيىووە گوتى: بە مامۆستام گوتوووە گوشتەكەت بو ئەو و ئيسكەكەت بو منە، دلم داخورپا. هاواری كورپيژگەكەم لە ژيەر قامچى مامۆستادا بىست، وەكوو ژيى كەوان ويك هاتم و چەشنى دارىك بە پيوە رووخام. لەو روژەووە لەو ماله و لە دەرگاكەى و لە گەگمى كووترى سەربان و تەنانەت جريوە جريوى چۆلەكەى بن گويسوانەى مالهكەى مامۆستا و لە قەلافەتى بەخوف و زەبەلاحى دەترسام. ئيستاش كە بىر لە مامۆستا و قامچىيەكەى دەكەمەو، بە خوم نيە وەكوو مەليكى باشوو لى دراو هەراسان بو حەشارگەيەك دەگەرپيم خووى تى پەستيووم.

بەلام بونى گولى ياسەمەنى مالهكەى تەنیشتى مالى شىخ حەسەن، خەوى پشيلە بەلەك و بيچوووەكانى لە بن سىيەرى دارە ياسەمەن و

له داوینی دوو سی دیراو سووسه مبهەر و ره شه پرحانه و زۆربله یی پۆلیک چۆله که که خۆیان بۆ شه ره دهن دوو کیتی پۆلیکی دیکه ئاماده ده کرد وه کوو گۆلمیخ له بهردهمی ده رگا که دایانده کوتام.

ئه و پاژه، مالی میرزا عه بدوللای خه یات، میرزا عه بدوللای سولتانی بۆکانی بوو. دوو داری یاسه مه نی ئه و ماله که سروشت پیی ئه سپارد بوون بۆنی خۆشیان به هه وادا بره تینن، منی خولیای بۆنی خوش و جیهانی سرت و خورتی پاساری و سهیری خۆشه ویستی پشیله و بیچوو هکانی و دیداری کوره گچکه ی برادره و هاقالم له و ماله، به ره و ئه و کۆلانه که سه ره پیی هه مووان بۆ بازار و هه وزه گه و ره بوو رکیش ده کرد.

له نیو خه لگدا باو بوو، منیش بیستبووم و ده گوترا: میرزا عه ولای خه یات، باوی قورئان له سنگی وه فا و ئه نوهر، به ئاوی ئه وینی نیشتمان و بۆنی گۆله یاسه مه نی هه وشه که ی خۆی، ده ستنوویژ هه لده گری. له سالانی دووری له ولات، له زمانی ئه نوهری توویژهر و زانای ئه ده ب و میژوو، بیستم که میرزا عه بدوللا به بیستنی شیعره که ی حه یده ر بابای شه هریار وه کوو مه وله وی تاوه گۆزی به خۆیندنه وه ی نامه ی شیخه که ی جه زمه گرتوو یه، فرمیسه که کنی به گۆنایدا شوپ بۆته وه و بووه به شه میکی داگیرساو و نه رم نه رم تهاوه ته وه. ئه و کاته م له بیهره که به روخساریکی مات و زه رده خه نه یه کی کال و خه میکی هه لگورماو له چاویدا به له ز به کۆلانه که دا به ره و شه قام و دوو کانه ی تیده په پی.

وه فای شاعیر، کاکه ئه نوهری ئه وکات و شاعیرو نووسه ر و میژوو ناسی ئه مپرو و دوو خوشکه لیی ئه و دوو برایه، به ره مه می ژانی ئامینه خان (ئاخر وشه ی هه ر دوعا و هاوار و نیاز و پارانه وه یه که له

خوا) و میرزا عہدوللای بہہست و پاکرہوشت لہو مالہ بچووکہدا خہملی. ئەو مالہ پیروژہ، یەکہم قوتابخانہی ژینی چوار زاروک بوو کہ بہ تریفہی ئەوین تہنرابوو.

وہفای شاعیر لہ خہیالخانہی خۆیدا لہگہل پەپوولہ و پەرہسێلکە، کێژہ بۆکانی، گلۆک و کانیاوان ژیا تا باری گرانی ژین، پشتی چەماند و ناچار ما جیہانی هورم، رەنگ و تیشک بەجی بیلی. بەئێ ناچار بوو لہ جیہانی پەپوولہ و پەرہسێلکە، تریفہ، بۆنی یاسەمەن و باران روو وەرگیڕی و نابەلەد و ناشارەزا لہ خوارەکا و پیچەکا و گەر و فیلی شەری بێ برانہوہی شەرگەیی بازرگانان بخزی. لہو شەرگەییەدا بۆ وەفا جیہک بۆ پاراو کردنی گولہ گەنم و ھەلمژینی بۆنی میخەک و بیستنی قاسپەیی کەو و بەسەرھاتی زینومەم نەبوو. لہو مەیدانەدا تا چاو ھەتەر دەکا تەلبەند و قەلغان و شمشیر و کەلاکی تازەیی شەرگەرانی پەککەوتە و ماندووی و پینەکەری تیشکاوی روو لہ روژاویہ کە وەنەوز دەدەن، مچوووک لہ لەشیاندا ھەلکورماوہ و بۆ برووکە ھیز و ھەستانیکی دیکە دەکرووزینەوہ. پەپوولہ و پەرہسێلکە مەگەر لہ تاریکیی شەودا بە ئاسمانی ئەو مەیدانەدا بفرن،

ئێرہ جیی وەفا نەبوو. ھەموو روژی لێرہ کارەسات نوێ دەبیتەوہ. وەفاش وەکوو ھەموو دەست و دل پاکان لہو شەرگەییەدا نە توانای شەری بوو نە زمانی ئەو بازارەیی دەزانی ھەر بۆیہ تیشکا. وەفا لێرہ بیانی بوو. ولاتی بیر و ھۆش و ھەستی داگیر کرابوو. لێرہ کولێرہ شەکریی شیعەرەکانی کپاری نەبوو. شیعەرەکانی ئەو بە زمانیک نووسرابوون کە بازارچیہکان تیی نەدەگەیشتن. وەفا لہو

گرتوو خانە یەدا مایه وه و ههستی ناسک و خه یالی بهرزه فری له رکهی سنگیدا هه لپرووکا. وهفا له ئاخر ساله کانی ژینیدا وه کوو خوُم به ئازاری دلی به کولیه وه گرفتار بوو. له هه موو ساله کانی دهر به دهری چاوه پروانی گه پانه وهی وهفا بو جیهانی شیعره ته پ و ناسکه کانی و سکالای دل و گورانی دیمه نی ناله شکینه و گومبه زی سه ردار و ئاوی خوړینک و هه لاله برایمه ی شاخانی بووم. ئیستا گری شه می وجوودی به بای پاییز دامرکاوه. به لام کئ ده لی له سه ره به هاردا نابیته گوله گه زیزه و له داوینی ناله شکینه سه ر هه لناداته وه یان له گه ل بوئی گولی یاسه مه ن و جریوه ی چوله که و گمه گمی کوتری گويسوانه ی ماموستا شیخ هه سه نی رحمه تی و ئاوی خوړینکی هه وزه گه وره به ره و ماله قورینه که ی سه رده می مندالی ئه نوهر ناگه ریته وه؟

هوله ند، ۲۷/۱۱/۲۰۰۵

"وفا" له م ولاته كوچي كرد

محهمد سهعيد نه چاري "ئاسؤ"

پاييزه، وهرزي زهردي و هه لوه رينه، وهرزي گه پانه وهی مه له كوچه ره كان بو گه رمين، وهرزي بارشتی سروشته، وهرزي سه رما و شه خته و باده وهيه. دهوره دهوره ی بای زريانه، شه مال خوی شار دوتوه و تا به هاری داهاتوو له گه ل گه پانه وهی دووباره ی مه له كان خوی دهرناخت. ئا له م وهرزه تووش و تاله دا، له م ولاته بی خاوهن ماله دا، "وفا" بو هه ميشه چاوی ليکنا، تا ئیدی پتر ئه م وهرزه تووش و تاله به چاوه نه بينیت و لله ناسکه که ی پتر بريندار نه بينیت، به لام بو یارانی باوه فای "وفا" هه ر ئه م پرسياره ی به جی هيشت که ساله هايه فارسان دهيلين: "خوبان چه بی صدا می ميرند" (ميرخاسان چ بيدهنگ دهمرن!)

به لی کاک عومهری سولتانی "وفا" شاعیری نوڤخوازی بوکانی که سه رها به کتیبی شيعری فارسی "سرود پرستو" خوی به خوینه ری شيعره کانی ناساند و به خو و رهوشتی شاعيرانه ی و ژيانی سه راپا داهينه رانه ی ته واوی خه لکی بوکان و ناوچه ی ده گه ل خوی کرده ئاشنا، رویی.

"وفا" ئاشنا ی هه موو ئينسانی بوو. وها شاعیر بوو، وها عاشق بوو، وها کورد بوو، وها ئاگریکی له دهروون هه ميشه دایسا که

جگه له یارانێ باوهفای کهس ههستی پێ نهکرد. ئاگری خه می
کۆیله تیی گه له که ی، ئاگری ناتهبایی و نابه رابه ریی ئینسانه کان، ئاگری
له یه که نه گه یشتنی رۆشنییره کان. هه ر ئه و ئاگره بوو شیعیری ئاوا ی
به دلدا ده هی نا:

شعر من چیست؟ سایه ابهام
شعر من چیست؟ شعله عصیان
شعر من چیست؟ شیره اندوه
شعر من چیست؟ یورش طوفان

(شیعیری من چییه؟ سبیه ری گومان
شیعیری من چییه؟ بلێسه ی راسان
شیعیری من چییه؟ شیله ی خه م و داخ
شیعیری من چییه؟ هیرشی توفان)

ته ماشا که ن له م چوار وشه ی کلیدی "ابهام" و "عصیان" و "اندوه" و
"طوفان" ه دیاره ئه وه نده ی فارسه کان ئه م وشانه یان به کار هیناوه،
کوردانی ش پتر ده گه لیا ن ژیا ون، هه ربۆیه ش شاعیری کی کورد به
ههستی کی چینایه تیه وه به فارسی ده یانکاته که رهسته ی ده ربړینی
ههستی کی ئاگراوی و بۆ "ابهام" واته سه رسامی و خه یالاوی بوون
بینه ر ده خو لقی نی ت و بۆ "عصیان" واته راسان شوعله ده ئافرینی ت و بۆ
"اندوه" واته که سه ر و غه م شیله و عوساره ده کولینی ت و بۆ
"طوفان" یش هیرش هه لده ستینی ت.

به لام ئه و چ بکا، ئه و هه رچی گاز دهکا له خوینه رانی، جوابیک
نایستیت، ناعیلاج له هه له بهستی "سکوت تلخ" (بیدهنگی تال) دا ئاوا
خۆی رازی دهکا:

روزگاری رفت و ما تنهای تنها مانده ایم
بی کس و کاشانه چون بومی به صحرا مانده ایم
در میان موجهای سرکش طوفان عمر
قایق بی ناخدا ئیم و به دریا مانده ایم

(رۆژگارێک رۆی و وا ئیمه به تهنیا ماینه وه
بیکهس و بئ لانه، وهک کوندیک له سهحرا ماینه وه
راست له نیو مهوج و شه پۆلی توندی توفانی ته مه ن
بووینه پاپۆر و به بی خاوه ن، له ده ریا ماینه وه)

که لیژانه شدا وشه گهلی وهک "ته نیا" و "بیکهس" و "کوند" و "سهحرا" و
"شه پۆل" و "توفان" و پاپۆری بی پاپۆره وانی نیو به حر ده بنه
دهسته چیلهی ئاگره شیعره کهی و خه مه گه وره کهی وه در ده خن و
شاعیر بیکهس و ته نیا، وهک کوتهی سه ر ئا و له سه ر شه پۆلی ده ریای
دوو ره دهستی ئاواته کانی ئاوا ده نالیت:

آه از آغاز هستی تا به انجام وجود
در فریب وعده امروز و فردا مانده ایم

(هه ر له ده سپیکی ژیان تا کوو سه ره نه نجامی وجود

هر فریوخوار دووی به لینی دویکه. سوزی ماینه وه)

ئهمه هاواری ۴۹ سال له مه و بهری ئه و شاعیره یه، ئه و کاته که من ۳ سالم ته من بوو، کات که سالی ۱۳۶۷ واته پاش سی سال له ته منی شاعیری ئه و شاعیره تیپه ده بوو وه که دوو شاعیری بوکانی پیکه وه دانیشتین، جگه له وهی وه فا بوبوو پایتهخت نشین و له باری ژبانی دنیایی هیچی کهم نه بوو، کاتی باسی دهردهکانی نیو شاعرهکانی دههاته ئاراهه هر له فریوی وادهی ئه مرق و سبهینی دل پر بوو، ئه مجار به کوردیش دهینالاند، ناله ی شاعیریکی دووره وهته نیش، دوور له کویستانی کوردهواری، دوور له بوکان و هوزه گه وره، دوور له چپای ناله شکینه. به لام هر به یادی ولات و ئاوازهکانی هسه ن زیرهک شاعیری دهگوت و چاوه رپی دواپوژی رووناکي گه له که ی بوو. جا بویه "شه و بو" ی ده کرده ره مزی ئه وینه که ی و وهفای خه تخوش و شاعیر ئاوی دههونده وه:

له دووری تو، دل شینواوه شه و بو!

به بن ئاگر، له شم برژاوه شه و بو!

له وی رۆژئیوه دیمی بو هه وه دل جار

نه ئیمانم نه دینم ماوه، شه و بو!

به لئ ئهم دلله ئازیزه ئهم دهنکه شاعیرییه رهسه نه ی فارسی و کوردی، ئهم ئاشنای هه موو دهرد و ئاشناییه له نیوماندا رووی و هه قمه بلیم به روینی ئه و، "وه فا" ش له م ولاته کوچی کرد، چونکه ئه و نمونه ی

وہفاداری بوو و چوو له مەرگیشدا له پەنای مامۆستای گەورەری
شیعەری موکریان، مامۆستا حەقیقیدا خاک لە ئامیزیان بگریت.

ئەو خۆشەویستە لە ریکەوتی ۱۳۷۳/۵/۱۷ (۱۹۹۴/۸/۸) دا نامە یەکی
رازاوەدی لە تارانەوہ بۆ من ناردبوو کە دوو شیعەری تیدا بوو، پێم
حەیف بوو نە یخە مە بەر چاوی خوینە رانی خۆشەویستی ئەم گۆفارە
گران سەنگە، کە یە کەم دوو بەیتی بەم جۆرە یە:

بە بۆنە ی تۆوہ بۆنی دێی ھەلالە

بە بۆنی تۆوہ بۆن خۆشە گولالە

بە بۆنی تۆوہ یە شە یدا یە نیرگز

بە بێ تو بۆن و بوونی گول بە تالە

کە ھەر ئەم دوو بەیتە بە سە کلاسی شیعەری و رادە ی ھەستی پاک ی
لە شیعە ردا وە زن دار بخاتە روو، ئەوا لە دوایین بە شی نوو سراوہ کە مدا
شیعە ر کە ی دیکە شی کە بۆ منی ناردبوو و پیموایە لە ھیچ کو بی
دیکە دا نیە تی، بە خە تی خۆ ی بۆ تان دە نیرم ھیوادارم جی رە زامە ندی
ئێوہ ی ئازیز پیک بینیت.

ھەر وە ک دیارە شیعە ر کە ی پێشکە شی بە ئەحمە دی شاملوو کردووہ.
ئیدی ھەموو لایە ک بە خودا دە سپیرم

(۲۰۰۵/۱۱/۲۶) ۱۳۸۴/۹/۵

بە بۆنە ی تۆوہ بۆنی دێی ھەلالە

بە بۆنی تۆوہ بۆن خۆشە گولالە

بە بۆنی تۆوہ یە شە یدا یە نیرگز

به بی تو بون و بوونی گول به تاله

سه عید گیان

نامه جوانه که ت وهک ئاوی گوزه یه کی سووری سارد توو نیه تی
شکاندم بریا منیش وهک تو به سهر وشه و واژه ی کوریدا زال بوایه م
و بمتوانیایه ئه وهی له دلم دایه قه له مه که م بینووسی و "هه ل به ت
نه شتر سایه م" به لام کویر بم، چ نازانم و چم بو وه سهر یه ک ناخری.
شعیره جوانه کانیشم ههر کامه دوو سی جار خوینده وه په ککوو
شعیره کانت چند ریگ و پیکن ئاسو! یا ره بی له چاوی به به دوور
بی و قه له مه که ت ههر وا غه پرا بی. شعیری "چاوه ری" له و په ری
جونیدا بوو، رازاوه و تازه بوو به لام "پارکی نامو" شتیکی دی وه دهر
ده خست، شاکار بوو، شاکاریکی تاییه تی، ده یان وشه ی پر له هه ست
له بیشکه ی "پارکی نامو" دا جولانه یان ده کرد. پارکی نامو له بهر دلی
من که ژاوه ی روژ بوو، باله فره ی خه بوو، ئه سپی هه تاو و گوومی
چاو بوو، دهنگی باز و زنه ی ئاواز بوو، بانیزه ی ده ست و لوتکه ی
هه ست بوو، باخچه ی دل و شه قامی گول بوو، مه کوی تین بوو،
ئاگری ژین بوو، لیواولیو بوو له ئی حساسی ناسکی شاعیرانه. له بون
و بهرامی نانی تازه سه رریژ بوو و عه تری خه رمانانی هاوینی لی
هه لده وه ری.

به داخه وه هه موو ئیواوه یه کی ژیانی من له ئیواوریکه ی پارکی قه لای
حه سه ن خانی تو ده چی پره له نامویی و دلته نگی، هه روه کوو هه موو
ئیواوریکانی ئه م به قورگیراوه. ئه لعان که ئه و نامه یه بو تو دهنووسم
بالای خوور ورده ورده له داوینی کئو ده خزی و دهنگی کونده بووی

شهو به دزه دزه دنیشیتیه سهر دار و دیواری ولات، فرمیسکی خهم
ههروهک هه میشه له سهر روومه تم قه تیسه، ئاخو ئیره ولاتی خهمه،
سه رزه وینی وهره مه، شه قامه کانی پرن له ماته م، کووچه و
کولانه کانی پرن له ته م. چرای رۆژ وهک مه زرهق به دهستی
شه مشه مه کویره ی شه وه وه ده خولیتیه وه، پیکه نینی گورگ
کارژوله کانی ئه وین دهرسینی و په نجه ی دیوه زمه ی ترس گه نجه
به ئی حساسه کان دهارینی، جا به قه ولی تو:

ئه وه ی شادی له نیو ئه و خه لکه لابر د و خه می دانی
به نووکی خه جهری توله ی حه ق ئه ستینی خودادا چی
یا به قه ولی شاعیریکی فارس:
آسمانا دلم از اختر و ماه تو گرفت
آفتاب دگری خواهم و ماه دگری

خۆشم دهوویی

۱۳۷۳/۵/۱۷

وهفا

ته نیا وشه بیک

بۆ قافله سالاری شیعر و ئه ده ب: ئه حمه د شاملوو

گوتبوت:

نه مده ویست ناوی چه نگیز بزانه

نه مده ویست ناوی ته یموور بزانه

ناوی نادر بزانه و موحه ممه دی خواجه

ئه و تاوانبارانه

ئه و خوین مژانه؛

ئه منیش نامه وی ناوی هیتلیر بزانه

نامه وی ناوی ستالین بزانه

ناوی پیئوشه و سه ددام

ئه و دیوه زمانه

ئه و کاروانکوژانه؛

له قولایی دلوه

له وان و له وانهی له وان ده چن

ببزارم

*** **

گوتبوت:

ده مهه ویست ناوی که سنی فیر بم.

به لام فیر نه بووم

منیش:

ده رده که م له ده ردی تو ده چی گه وره م!

منیش

دهیان ساله

دهیان سالی ره به قه

له وشه یهک دهگه ریم

ته نیا

وشه یهک

به لام ناییبمه وه

گۆه رگتیراوی کوردیی شیعره فارسییه کان له لایهن مهلبهنده وه ئاماده کراوه^۱

^۱ گۆفاری مهلبهنده، له نندن، ژماره ۹۶، نه ورۆزی ۲۰۰۶

شيعره فارسىيه كانى وه فا

(به وه رگيپراوى كوردىي دوو پارچه شيعره وه)

يونس ره زايى

شيعرى فارسى له دواى بزووتنه وهى مه شپرووته، به چه ندين هوى جياواز چ له بارى ناوهرۆك و چ له بارى فۆرم و شكله وه، گورانيكى بنه رته به سه ردا هات. بزووتنه وه يه كى سياسى و كومه لايه تى وهك مه شپرووته، بى شك له كومه لگايه كدا ديه ئاراهه كه ئه و كومه لگايه به هوى چاو كراوه يى و فراوانتر بوونى ئاسوى بينين و تيگه يشتنيان، له زور بواردا خوازيارى به ديه ينانى ئالوگوره. له و نيوه شدا هونه رمه نان له ريزى پيشه وهى ئه و كه سانه ن كه به دهنگيكي دلير نه ته نيا داواى ئالوگور دهكهن، بهلكوو خو شيان له ساز كردنى پيكهاته و بيجمى تازه و نويدا پيشه نكن و په رده ي باو له روخسارى شته كان لا ده دن و پلانيكى نوى بو بينين و باسى بابه ته پيوه نديداره كان به كاروبارى خويان و كومه لگاوه داده ريژن.

شاعيرانى دواى سه رده مى مه شپرووته، به شيوه يه كى كارا ئاراسته ي شيعريان له فه زاي وه همى و دوور له واقعه وه به ره و ئاقارى كومه لگا

و هه ناوی رووداوهکان په لکیش کرد و بهو شیوهیه له گۆرپینی ناوه روۆکی شیعردا به پشوویهکی نویتر له رابردوووه هاتنه مهیدان. دواى تپه پینی ماوهیهک و تاقی کردنه وهی زور ناوه رووک و واتای تازه له نیو شاعیرانی ئه و سه رده می وهک میرزاده ی عیشقی له شیعرى "سى تابلوی مریم" دا و فه روخی یه زدی و شه مسی که سمایی و... شاعیران و هونه رمه ندان هه ستیان به وه کردبوو که ناوه رووک و واتای تازه فورم و پیکهاته یه کی تازه شی دهویت و نیما یوشیج، به ئاگاداری له و قه لشته هه راوه ی که وتوته نیوان فورم و ناوه رووک و به ئاگاداری له رهوتی شیعرى جیهانی، له بواری فورم و پیکهاته شه وه به جه ساره تیکی هونه رمه ندانه وه گۆرانکاریه کی بنه رته ی به دی هینا. واته ئه و فورمه زال و چه ق به ستوانه ی تا سه رده می نیما شیعیان پی دنوو سرا، له لایه ن نیماوه وه لانران و شیعرى نیما یی که له یاسایه کی تاییه تی کیش - جیاواز له یاساکانی عه رووزی پیشوودا ده گونجا، هاته پانتایی شیعرى فارسیه وه. یه که م کاردانه وه کان له ئاست گۆرانکاریه کی ئاوا قوول و بنه رته ی، هه میسه نه ریتی و ناهاودلانه یه، چون بیرى باو بهر له وهرگرتن و په ره گرتنی ئه و بیره نوییه ده گریت، به لام به رده وام هه ن ئه و هونه رمه ند و شاعیرانه ی هه ر چه شنه نویکاریه کی به جی و به بایه خ ده قوزنه وه و په ره ی پی ده دن.

عومهری سولتانی وهک شاعیریکی کوردی فارسی نووس یه کیک له وه یه که م که سانه یه که له کوردستانی روژه لاته به سنگیکی فراوانه وه له گه ل ئه زمونه نوییه که ی نیما دا رووبه روو بوته وه و چیژی لی

وهرگرتووه و خوښی بهو شیوازه زمانی شیعری نویی تاقی کردوتهوه.

ئو وهک هه موو شاعیرانی قوتابیی نیما له دهیهی سیی هه تاویدا، واته زیاتر له په نجا سال له مه و بهر، به فریدانی واتا سواوه کانی شیعریی له شیعری فارسیدا، هه ولی بنیات نانی ئه زمونیکي نویی بو پروه رده کردنی واتای تازه و که ره سهی نویی له شیعردا داوه. ئه گهر شاعیرانی هاوسه رده می ئو له شیعری عهرووزی زیاترین که لکه له یان لاسایی کردنه وهی شاعیرانی شیوازی خوراسانی و عیراقی بووه و ناوه روکی شیعره کانیان به واتای قه سیده کانی "ئه نوهری" و "سه نایی" و غه زه له کانی "سه عدی" و "حافظ" و... ئاخراوه، ئه وا شاعیرانی قوتابیی نیما هه ولی که لک وهرگرتن له بابه تی نویی و نه گو تراویان داوه.

شیوهی دابرا نیی ئه م شاعیرانهش ههروهک خودی نیما له شیعری پیشوو، دابرا نیکی یه کجاره کی نه بووه، به لکوو هه مووان سه ره تا به تاقی کردنه وهی قالبه کانی وهک غه زه ل، چوارینه، دوو به یتی و... توانای خو یان له و بواره دا نواندوووه و هه ولیان داوه ئه و قالبانه ده کار بینن، به لام به ناوه روکیکی تازه تر و داهینه رانه تر له شاعیرانی "خولی گه رانه وه" ی شیعری فارسی.

وهفا له شیعری "کونده بوو" دا به سه رنجدانه حال و بالی به ندییه ک، که هه ر خو یه تی، له گه ل خاوه ن به ندیخانه ددوی و به و شیوه یه به خسته رووی دوو چه شنه به ندیخانه ی واقیعی و به ندیخانه ی هه راوی هه سته، باس له چه شنیکي دیکه ی روانین بو زولم و چه وساندنه وه و به ندیخانه و جه زره به کانی مروث له پانتایی هه ستیدا

دهكا. بهو شیوهیهش، به زهق كردنهوهی دوو وینهی جیاواز له مرۆف له دوو گۆشه‌نیگای جیاوازهوه، روانینی خاوهن بهندیخانه که دهتوانیت هیمای هه‌موو دیارده‌کانی زولم و چه‌وساندنه‌وه بی‌ت، ده‌داته بهر تیری توانج و ره‌خنه و تیی ده‌گه‌بیینی که بو ناسینی مرۆف پتویسته چاویلکه‌ی پیش‌گریمان‌کان وه‌لا بنیت. چون مرۆفیکه‌ی به‌ند کراو وه‌ک مرۆفیکه‌ی ئه‌ویندار و پاک خۆی پی‌مه‌لی ئه‌ویندار و خۆش‌خوانی نیو ئه‌ویندارانه و خاوهن به‌ندیخانه به‌ پیی ئه‌و روانینه ناراست و ئاویتته‌ی پیش‌گریمان‌یه‌کی که هه‌یه‌تی، به "کونده‌بوو"ی ده‌زانی و ده‌بیینی. به‌لام قالبی ئه‌و شیعهری وه‌فا وه‌ک زۆربه‌ی شاعیرانی ئه‌و سه‌رده‌م که نوێکاریی خۆیان له قالبی دوو‌به‌یتی نویدا داده‌پشت، دوو‌به‌یتییه.

کونده‌کویره:

هۆ خاوه‌نی به‌ندیخانه!
ده‌ست هه‌لگره له ئازارم!
به‌ندیخانه‌ت ته‌مه‌نمی له په‌نجه لیله‌کانیدا ژاکاندا
زنجیرو کۆتی کویله‌بیم له پی که‌وه
که زنجیرت
وه گیانی هیناوه هه‌ناوی هینورم

ده‌ست هه‌لگره له ئازارم!
که له به‌ندیخانه‌ی هه‌راوی هه‌ستیدا
جگه له ژانی دل‌داری نه‌مچه‌شتوووه
له نیو هه‌لاله و به‌بیووندا

جگه له پنچکي دروو
هیچم به نسیب نه بووه
به پیگه نینی دزیوت
چیتیر چکوله م مه که وه
که من له په نجه کانی مۆته که ی زوردا
به ند کراوم
من که سه رده مانیک
پوری کوری عاشقان بووم
ئیستا که هه زار مخابن
له چاوانی رهش بیندا
کوندیکی کویری بزیم...
حه یف و جه خار
جگه له زایه له ی ناله ی تالی مهرگ
له و به ندیخانه یه دا نابیسری
به سته و مه قامی ژیا نه وه
له و گوره ره شه دا، به لی
که هه زار ئاواتی تینا نیژراوه،
ترووسکه ی هه ساره یه کی پیروز به دی ناکری
(سرودی پهره ستوو، چاپی یه که م، ل ۱، ۴، وهرگیرانی ئازاد به ده ستکارییه وه)

جگه له ناوه روکی نویی ئه و شیعره که باس له بابه تیک ده کات پیش
خوی که متر باس کراوه، ناوی خودی شیعره که ش ناویکی نوی و پر
به پیسته و وه بییر هی نه ره وه ی ناوی رۆمانه به ناوبانگه که ی سادقی
هیدایه ته، واته وه فا، به تیری که چهنه نیشانی پیکاره. یه که م ئه و

پیوه‌ندییه تۆکمەیه‌ی که له نیوان ناوهرۆکی شیعیری و ناوی شیعره‌که‌یدا هه‌یه، ده‌خاته روو، چون به‌ندییه‌ک که کۆت و به‌ندی کۆیله‌یی له ملدایه و زنجیر له پێیه و له چالێکی ره‌شدایه، چه‌ند له ته‌نیایی کونده‌بوو نزیکه. دووهم ئه‌وه‌ی که نایه‌وێت بلێت ئه‌و به‌ندییه، کونده‌بوویه‌که که ئیتر به‌ تاریکی راهاتوو و ئه‌وینداریشیه‌تی، به‌لکوو ده‌لێت ئه‌وه له گۆشه‌نیگای خاوه‌نی به‌ندیخانه‌وه‌یه که ئه‌و له کوند ده‌چیت، ئه‌گینا ئه‌و له دوا کۆپله‌ی شیعره‌که‌یدا هاوار ده‌کات "حه‌یف و جه‌خار، ترووسکه‌ی هه‌ساره‌یه‌کی پیروژ به‌دی ناکرێ".

ئه‌گه‌ر ناوی ئه‌م شیعره‌ش ئیرجاع به‌دین بۆ ده‌ره‌وه‌ی ئه‌و ده‌قه، هه‌ر وه‌ک پێشتر گوتمان، ده‌گه‌ینه کونده‌بووی هیدایه‌ت که له‌و سه‌رده‌مه‌وه تا ئیستاش یه‌کیک له‌ به‌رزترین چیرۆکه‌ فارسییه‌کانه. به‌لام گرنگی ئه‌و ئاو‌ردانه‌وه‌یه له‌ وه‌دایه که وه‌فا له سه‌رده‌میکدا ئه‌و کاره‌ ده‌کات که زۆربه‌ی به‌ ناو مامۆستایانی کلاسیکی فارس کونده‌بووی هیدایه‌ت و خودی هیدایه‌تیشیان دابوو به‌ر تیر و توانجی ناهونه‌ری. ئه‌وه نیشان‌ده‌ری ئه‌و راستییه‌یه که عومه‌ری سولتانی ئاگای له‌ بزافه‌ ئه‌ده‌بیه‌کانی سه‌رده‌می خۆی بووه و نه‌ ته‌نیا ئاگای لێیان بووه، به‌لکوو شوینیشی لێ وه‌رگرتوون، هه‌م له‌ نیما‌ی به‌دیه‌ینه‌ری شیعیری نوێی فارسی و هه‌م له‌ هیدایه‌تی داهینه‌ر. وه‌فا بۆخۆشی، دان به‌و شوین‌وه‌رگرتن و ناسیاریه‌یدا ده‌نیت. ئه‌وا له‌ شیعیری کونده‌بوودا ناوی شیعره‌که‌ی به‌ قه‌رز له‌ هیدایه‌ت وه‌رگرتوو و له‌ فۆرمدا چاوی له‌ نیما کردوو و ته‌نانه‌ت ره‌نگه‌ بتوانین بلێین ته‌نیا شاعیرێکی کورده هه‌ر له سه‌رده‌می مه‌رگی نیما‌دا، جگه له‌ وه‌ی ئاگای له‌ کار و شیعیری نیما بووه، به‌لکوو مه‌رگی نیما ده‌یه‌ژینیت و شینیشی بۆ ده‌گێریت و له شیعیری "مه‌رگی مه‌سیحا" دا

هاوار دهکات: «دوستانه کانم با بیدهنگ بن / هاواریک دی / ههوالی
مه‌رگی نیمایه...»

به‌لام کاری گرنگری وه‌فا هه‌ر راست ئه‌و شیعراهن که به شیوازی
نیمایی نووسیونی. له‌و شیعراهدا به وردی یاسا و ریساکانی شیعی
نیمایی ره‌چاو دهکات و تهنانه‌ت له شیوه‌ی وینه‌سازی و ته‌کنیکی
شیعریشدا نزیک‌ایه‌تییه‌کی زوری له‌گه‌ل شاعیرانی سه‌ره‌تای ئه‌و
ره‌وته‌ه‌یه. شاعر به کیشیکی عه‌رووزی به‌لام پچر پچر ده‌چیته
پیش، وینه‌کان ته‌عبیر له فه‌زاگه‌لیکی نوئ و نا‌اشنا بو‌ خوینه‌ر ده‌کن
و به‌تاییه‌ت بو‌ خوینه‌ری ئه‌وده‌م، شیعره‌کانی "گه‌ران"، "به‌سه‌ره‌تای
نیوه‌رؤ"، "پاشه‌که‌وت"، "چیت ده‌وی"، "دوره‌ده‌ست" له‌و شیعراهن.
ئه‌ه‌گه‌رچی ده‌توانین بلین ئه‌و شیعراهنش هه‌موویان یه‌کده‌ست نین،
به‌لام وه‌ک یه‌که‌م ئه‌زمونه‌کانی شاعیریکی نو‌خواز جیگه‌ی سه‌رنج
و لی‌ورد بو‌ونه‌وه‌ن.

له‌ کو‌تاییدا ده‌توانم بلیم عومه‌ری سولتانی وه‌ک کوردیک که نزیک به
پینج ده‌یه له‌مه‌وبه‌ر شیعی فارسی نووسیوه و په‌نجا سالیک له‌مه‌و
پیش کتیبی "سروودی په‌ره‌سیلکه‌ی" به چاپ گه‌یاندووه، هه‌ر ئه‌وده‌م
مرخی شاعیرانه و توانای خو‌ی پیشان داوه، به‌تاییه‌ت گرنگ ئه‌وه‌یه
که به‌ ئاگادارییه‌وه ره‌گه‌ل بزاقی نو‌خوازی شیعی فارسی که‌وتووه،
به‌لام مخابن ئه‌و کتیبه‌یه‌که‌مین و دواه‌مین به‌ره‌می بووه و هه‌ر
ئه‌وه‌ش بو‌ته‌ه‌وی ئه‌وه‌ی که نووسین و گو‌تن له‌سه‌ر شیعی ئه‌و
دژوار بیت، چونکه ئیستا باس له شیعی شاعیریک ده‌که‌ین که دوا‌ی
ئه‌و کتیبه‌، که په‌نجا سال له‌مه‌و پیش چاپی کردووه، به‌ ده‌یان شیواز

و به هزاران فورمی تازهی شیعیری بینووه و خویندۆتووه. ئایا وهفا
دوای سروودی په‌په‌سیلکه، هه‌نگاوی به‌ره‌و پیتی بۆ دوور بوونه‌وه
له‌و یه‌که‌م ئەزموونانه‌ی خو‌ی له به‌ستی‌نی شیعیری فارسیدا
هه‌لگرتووه! ئەگەر هه‌نگاوی نابیت، ئەوا جیی خوشحالییه و ئەگەر نا،
ئەوا ده‌بی بلتین مخابن بۆ وزه‌یه‌کی داهیتنەر که ته‌نگوچه‌له‌مه‌ی
هه‌ستی له شیعیری دوور خسته‌وه و هه‌نگاوی پی شل کردووه. بۆ
وه‌لامی ئەو پرسیاره‌ش ده‌بی چاوه‌پوانی بلا‌بوونه‌وه‌ی باقی
به‌ره‌مه‌کانی وه‌فا بین، تا بزانی‌ن دوای سروودی په‌په‌سیلکه تا کو‌ی
فریوه.

سروودی په‌په‌سیلکه

هەر ئیستاکه‌ش کلّه پر تینه‌که‌ی روژ
بزه ده‌رژیته‌ سه‌ر هه‌ر به‌رد و داریک
هه‌ر ئیستاش ده‌نگی گه‌رمی مه‌ل ده‌بیسری
له سه‌ر دوندی لقی سووره چناریک

به‌لێ ئیستاش له له‌رزهی بالی کو‌تر
دلی عاشق ده‌له‌رزجی رام و ئارام
شه‌رابی شه‌ونمی روژی به‌هاری
دلۆپه‌ی دجی له به‌ژنی سه‌وزی بادام

به‌لێ ئیستاش له کانی مانگه‌شه‌ورا
ده‌چۆریته‌ چه‌مه‌ن هیدی ته‌لای قال
غورووری پر گری فانووسی په‌روین
له‌گه‌ل ناخی شه‌وی تار بوو به‌ هاومال

هەر ئیستا که ش له فرمیسی به هاران
گۆلی خاشخاشی لاسووریان له بهردا
له سهه گۆمیکه کان سهه مهست و شهیدا
په ره سیلکه هه وای عه شقیان له سهردا

به لێ وا ئاسکی جوان کاتی به یانی
به ره و زه نوێر و دهشت و دهه سلی کرد
به لێ وا بۆنی دووری نه رگسی مهست
له که لاله ی ریبواراندا گۆلی کرد

له بانی به ره به یانی مه ره پیندا
هەر ئیستاش تیشکی رۆژ ده رژیته خواری
له شیعیری پر له ههستی دلبزیوم
هومییدی سهوزی دوارپۆژ داده باری

دهه و دهشت شه و له بادهی پر به رامه
سهری گه رمه به پیاله ی جوانی شه و بو
په ره سیلکه ش به دهنگی لیل و گه رمی
حه ریری گویی شه وی کرد ووه قه لاچۆ

(سرودی په ره ستوو، ل ٧٣، وه رگیزانی ئازاد به ده ستکارییه کی که مه وه)

زستانی ١٣٨٤

^١ گۆفاری مه له بند، له نهن، ژماره ٩٦، نه ورۆزی ٢٠٠٦

ده لاقه يەك بەرەو شیعری وەفا

هادی حەبیبی "هاوړی"

ئاشکراترین جیاوازی نیوان هونەرمەند و خەلکی ئاسایی لە چۆنیەتی روانین لە مەبەستگەلی کۆمەلگا و دنیای دەورووبەردایە و هەر بەو پێیە زۆریەک لە روژشەبیران لە سەر ئەو باوەرپەن هونەرمەند خاوەن دوو ژیان و دوو لە دایک بوونە. مەرف لە وتووێژیکدا ئەو دیاردانەیی که ئەم جیاوازیانە روون دەکاتەو بە "وەرینی گەلایەک" یان "کوژرانی بالندەهیەک" و "پشکووتنی گولیک" دینی که هەر خەلکیک . بە گشتی . لە ژیانی ئاسایی خۆیدا رەنگە چەندین جار تووشی ئەم دیاردانە هاتبی و بە ئاسانی لە پەنایان تێپەر بووبی. بەلام جیاوازی لێرەدایە که مرۆفیککی شاعیر بە پێی ئەم ئەرکەیی لە بەرانبەر کۆمەلگاکەیدا هەیهەتی زۆر جار بۆ نمونە "وەرینی گەلایەک" لەگەڵ سامناکترین کات لە ژیانی مرۆف گری دەدا و فەلسەفەییکی تایبەتی پی دەخولقینیی. هەلبەت زۆر جار ئەم ژیاانە ئاسایییە دەبیته پیشەکییەک بۆ ژیانی راستەقینەیی شاعیر و هەر وەها سەرچاوەیەک بۆ خولقاندنی فکر لە کۆمەلگادا.

ریمۆند کارویر چیرۆکنووسی ئەمریکایی دەلی: «نوسەر بۆ خولقاندنی ئاسەوارەکەیی دەبێ لە پێشدا لە دنیا یە کدا بژی که باوەرپی

پښی بی و دواتر به سهرنج دان بهو دنیا، دنیاى تایبه تی خوی پیک بینی.» دیاره له نیو دنیاى ئاسایى و دنیاى تایبه تی نووسه ریشدا جیاوازی ههیه و زۆربه ی ئه و نووسه رانه ی له ئه ده بیاتی جیهاندا ماونه ته وه، به هوی دنیاى تایبه تی بیان بووه، هه ربویه دنیاى تایبه تی نووسه ریک زیاتر جیی سهرنج دانه هه تا دنیاى ئاسایى ئه و نووسه ره.

محهمه دی سهنه تی له "تحلیله ی روانشناختی در هنر و ادبیات" دا هونه ر به م جوړه پیناسه ده کات: «هونه ر جوړیکی تر خویندنه وه و جوړیکی تر دیتن و جوړیکی تر بیسته که له گه ل خویندنه وه و دیتن و بیسته ئاسایدا، جیاوازه» ئه م پیناسه یه ش دیسان ده توانی جیاوازی نیوان روانینی هونه رمه ند و خه لکی ئاسایى روونتر بکاته وه.

به م پیوه رانه ئه گه ر بمانه هوئ له سه ر ژیا نی ئاسایى عومه ر سولتانی "وه فا" بدوین، ئه م شاعیره ناسک خه یاله له سالئ ۱۳۱۸ ی هه تاوی له بوکان له دایک بووه و له سالئ ۱۳۳۵ تیکوشانی ئه ده بی و شیعرى خوی ده ست پئ کردووه. وه فا له ره وتی ژیا نی شیعرى خویدا له گه ل شاعیرانی مه زنى فارس وه ک نوسره تی ره مانی و سه عیدی سولتانیپوور دانیشتن و گوړینه وه ی فکری بووه و له گه ل گوڤاره کانی ئادینه و خووشه و چه ن گوڤاریکی تر هاوکاری ئه ده بی کردووه. کو مه له شیعرى "سرود پرستو" ی به زما نی فارسی نووسیوه. "سرود پرستو" له و کو مه له شیعریه سه رکه وتوانه یه که به ده گمه ن شاعیر ده توانی به زما نی غه یری زما نی دایکی خوی بیخولقینی.

شه فیعی که ده کنی ده لی: «وه فا له و شاعیره به توانایانه ی ئه مرپویه که وه ک شاعیریکی غه یری فارس، له به ستینی شیعرى نویی فارسیدا به

باشی درهوشاوده ته وه.» وهفا به گشتی دوولایه نی کلاسیک و نویی شیعری ئه زمون کردوو و ئاسه واریکی به نرخی خولقاندوو له شیعری کلاسیک و نویی کوردیشدا، هرچه ند به داخوه کومه له شیعری لی کو نه کراوده ته وه - شوینی تایبه تی هیه و شیعری وهفا له هوهل چاوپیکه و تتندا، شیعری سرروشته، شیعری ئاو و با و چنار و کیوه، شیعری شه مامه و شه به قه. له شیعری وهفادا مه زاهیری سروشت له گه ل خه یالکی نه سره و تووی چاوه رواندا گری دراون، ئه مه به شه له شیعری وهفا له فهزایه کی روماننیکدا دهژی و تایبه تمه ندی ئه مه مه کته به وه بیر خوینهر دینیتته وه. سه رنج بده نه به شی له شیعری «پرچی ئاله کوک»:

با دل بدهم به ئاو

با دل له پرچی ئاله کوک و شنه ی با

گری بدهم

با دل به سه ر لقی داری چناره وه

هه لاوه سم

با هه لگرم له کتوی وهفا

بوخچه یه ک گزنگ

با لئوه که م له دهشتی هه لالان، گولاله یه ک

با هه لکه نم به په نجه یه کی پر له شه وقه وه

ریواس و که نگر و لووشه و مه نی و به نا

برنم شه مامه له بیستانی خوره تاو

بدزم له دوور دووره وه

به رچینه یه ک شه به ق

جاننایه پر بکه م له تهره و کارگ و که ما
بینم به چنگ و چاره که قه زوان و کووزله

(سروهی ۲۰۰، ل ۳۸)

جگه له سروشت گهرایی، خوینهر له شیعی و هفادا ههست به
ئه شقیکی هه میشه یی دهکا، ئه شقی که له گهل ههر وشه یه کدا رهنگیکی
تایبته دهگری و زور جار شاعیر ئاواته کانی نو قمی ئه و ئه شقه دهکا.
وهفا شاعیری ئه شق و جوانییه و زور جار به له حنیکی ئاوات خوازانه
باس له ئه شقیکی ون بوو دهکا، ئه م ههسته له شیعه کانی له پی
دهست، باوهش، بون، ناته با، پرچی ئاله کوک، سپی دهنگدا ئاشکرایه و
ئه وی له م به شه دا جینی سه رنجه، زمانی ساکاری شاعیره، وهفا به
زمانیکی ساکار باس له ئه شقیکی ون بوو دهکا و ئاواته خوازده ئه م
ئه شقه کاره ساتی دهر به دهری و بی په نایی کال کاته وه و تامی تالی
سه رگردانی له گه روویدا بشواته وه:

به کام شه راب مه ستم ده که ی
هالاوی دهم
یان گولاوی سنگ و به روک؟
به کام شیعه هه ستم ده که ی
نوی یان غه زهل و چوارینه؟
به کام زمان دهمدوینی
نهینی یان چرپه ی ناو گوئی؟
که ههر نه ختیک
ته نیا نه ختیک

کاره ساتی دهر به دهری و بی په ناییم
کال کاته وه و
تامی تالی سهر گه ردانی
له گه روومدا بشواته وه!

(سروهی ١٧٤، ل ٣٢٢)

به دواي ئه شقدا، خالیکی تری دیاری کراو له شیعری وه فادا، پرسیاره.
شاعیر له شیعری "ناته با" دا له سهره تاوه گومان و نائومییدی و
بیره وهری رابردووی دهکاته پیشه کی ئه و پرسیاره. پرسیارئ که
فهلسه فهیه کی تاییهت له شیعری وه فادا پیک دینئ و له قوولایی
ئه ندیشه ی شاعیره وه سهرچاوه ده گری. ئه م فهلسه فهیه، فهلسه فهی
ته م گرتووی داهاتووه، فهلسه فهیه ک که جیهان به شاعیر ته نگ دهکا
و شاعیر به پیشوازی گومانه وه دهبا:

نیوه شه وه

دهستم بو خوشه ویستی ده گه ری

خهونی کال ده بینم

هه موو دنیا م پی ته نگه

به پیشوازی گومانه وه دهچم

(ناته با، سروهی ١٥٢، ل ٤٢٢)

ته نیا به پیشوازی گومانه وه چوون نییه، به لکوو گومان چه شنیک
نائومییدی له شیعری وه فادا دروست دهکا، نائومییدییه ک که سهرانسهر
پر له بیره وهری رابردووه. رابردووییه ک که شاعیر به له حنیکی پر له
ترس و هاواره وه باسی لی دهکا و ده لئی چاوه پروانی رووداویکی

سامناکه، ئه و رابردووه له شیعری وهفادا به چریکهی ئه ستیره ی شه و وهه وری لاری به یانی خو دهنوینی:

شه و به به ریه وه نه ماوه
چرای ژووره که م
وهک چرای دلّم
له کووژانه وهیه
جوولانه ی گومانیکی له میژین
ده مزوینی
ئه ستیره ی شه و
"هه وری لاری به یانی ده چریکین.

(ناته با، سروهی ۱۵۲، ل ۴۲)

له م به شه له و شیعره دا، دوو خال جی سه رنجه که نائومیدی شاعیر قورستر نیشان دها. یه کیان که شاعیر له سه ره تای شیعره که دا مزگینی ته واو بوونی شه و دها به لام له گه ل ته واو بوونی شه و، چرای ژووره که شی وهک چرای دلی له کووژانه وهیه و شاعیر دلکی به هانتی به یان خو ش نییه، دووه م ئه وهی که له وه جهی شه به هی کووژانه وهدا، شاعیر چرای ژووره که ی به چرای دلی ده شوو بهینی که ئه و په ری نائومیدیه. وا دهرده که وی دلی شاعیر له میژه کووژاوه ته وه و ته نیا هیوایه ک که شاعیر به دی ده کا چرای ژووره که یه تی که ئه ویش وهک چرای دلی له کووژانه وهیه، دوا ی ئه م ناهومیدیه، شاعیر به پرسیار ده گا، پرسیار یکی بی وه لام له چاره نووسیکی هالۆز:

من له کوئیم؟
له کوئیوه هاتووم؟
چ دهکه م؟
به دواى کام پرسىارى بى وه لامدا
وئلم؟

ئەم جیهانه بهرینه
چەند بهرتهسکه
تو چەند گەورهی!

(ناته‌با، سروه‌ی ۱۵۲، ۴۲)

جگه له سروشت و ئەشق و پرسىار، وه‌فا له زۆربه‌ی شيعره‌کانیدا
چاوه‌پروانه، چاوه‌پروانىكى نه‌سره‌وتوو که به زمانى خه‌يال قسه ده‌کا،
چاوه‌پروانى و خه‌يال له شيعرى وه‌فادا وه‌ها تىکه‌هالاون که بى‌يه‌ک
ناژين. به‌و جياوازييه که خه‌يال له رواله‌ت و چاوه‌پروانى له ده‌روونى
شيعره‌کاندا خو ده‌نوئى، يان ده‌کرى بلين زمانى خه‌يال ئاشکراتر و
زمانى چاوه‌پروانى نه‌ئى تره. زمانى خه‌يال له شيعرى وه‌فادا، زور
جار زمانى پىداهه‌لکوته، ئەو زمانه‌ی که شاعير خه‌يال و چاوه‌پروانى
خوى پى‌داده‌مرکىنى، ئەم هه‌سته له شيعرى "له‌پى ده‌ست، باوه‌ش،
شاگه‌شکه" دا به باشى ئاشکرايه، له سه‌ره‌تای شيعرى سپى‌ده‌نگدا
شاعير خه‌يال و چاوه‌پروانى خوى ديسان ئاوئته‌ی پرسىار ده‌کا:

له کام شوئینه‌وه به‌ره‌و پىرت بيم؟
له کام ده‌لاقه‌وه سه‌يرت بکه‌م؟
له کام ده‌روازه‌وه بتدوئيم؟

که دلۆپیک له رووباری سپیی دهنگت
برژنیه سهر زامی کونی ته نیاییم و
کولی دلم دامرکینی!

(سپیی دهنگ، سروهی ۱۷۴، ل ۳۲)

هر خالیکی دیاری کراو له شیعی و هفادا، به چه شنیک دهیسه لمینی که شیعی و هفا سیبهری مه کته بی رۆمانتیسمی به سهره وهیه و ئه و تاییه تمه ندییانه ی به لای رۆمانتیکه کانی هفرانسه وه گرنگه، له شیعی و هفاشدا ده بیندری. بۆ نمونه رۆمانتیکه کانی هفرانسه جگه له جوانی، تیده کۆشن دزیوی و ناحه زیش له ئاسه واره کانیا ندا بنوینن، لایه نگری جوانی و رهنگ و دیمه نن و پیتیان وایه نووسه ر ده بی بۆ خولقاندنی به ره مه میک به ته وای ئازاد بی و به هیچ جوریک لایه نگری هیچ قهید و به ندیک له شیعی ردا نین، بۆ نمونه هۆگۆ له پیشه کی شانۆنامه ی "ته رنانی" دا ده لی: «رۆمانتیسیم یانی ئازاد یخوازی له هونه ردا» و هفا وه ک شاعیریکی رۆمانتیک له شیعی "له پی ده ست" دا لای وایه کانی خۆشه ویسته که ی تووره ده بی جوانتره. و هفا جگه له بزه، ته نانه ت تووره بوونیشی خۆش ده وی و لایه نگری جوانی و دیمه نه، باشترین به لگه بۆ ئه و به شه وینه زیندو وه کانی شیعی و هفایه، له هیچ شیعی رکیشدا و هفا لایه نگری قهید و به ندیکی تاییه ت نییه و هر له به ر ئه وه شه زۆر جار شیعی ره کانی هه رچه ند به رواله ت له یه ک نزیک بن، له ده رووندا هه رکام تاییه تی خۆیان هه یه و به هه ناسه یه کی جیاواز له یه کتر ده ژین. ئازاد بوون له هه ر چه شنه به ندیک، ره نگیکی تازه ی به شیعی و هفا داوه، ئه و ئازادی خوازییه زۆر جار بۆ ته هوی غه رب به بوونی شاعیر که غه رب بوونیش، دیسان تاییه تمه ندییه کی سهره کی

مه‌کته‌بی رۆمانتیسمه، شاعیری رۆمانتیک دواى غه‌ریب بوون، په‌نا بۆ
دنیاى ژووره‌وه‌ی خۆی ده‌با و گیرۆده‌ی دنیاى خه‌یالاوی خۆی
ده‌بی، بۆیه وه‌فاش وه‌ک هه‌ر شاعیریکی رۆمانتیک، غه‌ریبه و به
دواى جه‌سته‌ی ون‌بووی خۆیدا سه‌رگه‌ردانه هه‌تا به زمانیکی
بی‌زمانی به کۆمه‌لگاکه‌ی بسه‌لمینی:

ئای.. چه‌نده غه‌ریبم
له‌وانه‌ی وا خۆشم ده‌وین
چه‌ند نامۆم
بۆ ئه‌وانه‌ی خۆشیان ده‌ویم
چلۆن ون بووم
له شه‌قامی فی لیهاتوویی
ئه‌م ژیانه‌دا...

(سپی ده‌نگ، سروه‌ی ۱۷۴، ل ۳۲)

سه‌رچاوه و په‌راویز:

۱. گوڤاری مه‌هاباد، سالی سینه‌م، ژماره ۳۰، خه‌رمانانی ۱۳۸۲، ل ۲۵
۲. ریموند کارور، کلیسای جامع، ترجمه فرزانه طاهری، تهران، نیلوفر، ۱۳۷۷، ص ۱۹
۳. محمد صنعتی، تحلیل‌های روانشناختی در هنر و ادبیات، نشر مرکز، تهران، چاپ اول، ۱۳۸۰
۴. وه‌لامی ئه‌م پرسیارانه‌م له زمانی خۆی (مامۆستا عومەر سولتانی "وفا") وه بیستووه.
۵. دانیشتنیکی تایبه‌تی من و هاوړیم کاک عه‌بدوللا ئه‌ولازاده له‌گه‌ل دوکتور شه‌فییعی که‌ده‌نی، ۲۱ خه‌رمانانی ۱۳۸۳، تاران
۶. رصا سید حسینی، مکتبه‌های ادبی، (ویرایش ۲)، تهران، موسسه انتشارات نگاه، جلد اول، ص ۱۷۹
۷. وه‌ک سه‌رچاوه‌ی شیعره‌کان، له گوڤاری سروه به ژماره‌ی ۲۰۰ / ۱۵۲ / ۱۸۴ / ۱۷۴ / ۱۶۵ / ۱۶۱ / ۱۵۸ که‌لکم وه‌رگرتووه.^۱

^۱ گوڤاری مه‌هاباد، ژماره ۵۳، گه‌لاویژی ۲۰۰۵

یادی خوښه و یست عومەر سوئانی "وه فا"

برایم فه پشی

داگیرساندنی مۆمیک له تاریکی شه وه زهنگدا، گه لیک بویرانه تره له روشن کردنی پرۆژۆکتۆریک له رۆژیککی رووناکدا. گوتنی دیره شیعیریک له کاتی یاساخ بوونی شیعردا، گه لیک به نرختره له بلاو کردنه وهی دیوانه شیعیری کاتی ئازادی، دهنگ هه لبرین له کاتی وسکووتی و بیدهنگیدا گه لیک جوامیرانه تره له قیژه و هه رای کاتی سه ره بهستی. راست بیژی له ولاتی درۆدا گه لیک زه رده شتانه تره له ئالا هه لگرتنی راستی له ولاتی راستیدا.

له میژووی مرۆفایه تیدا گه لیک ئینسانی وامان هه یه، که ئه گه ر ملیان به په تی سیداره وه نه کرابی و تیغی گیوتین نه یه پهراندبیت و گه یشتبته لیواری ئازادی، له ناو قیژه و هه رادا، بیدهنگ بوون و له ناو رۆشنایی رۆژدا له بهر چاوان ون بوون. ئه مه هه ر ئیستاش چاره نووسی هه زاران هونه رمه ند و نووسه ر و شاعیرو سیاسه تمه دار و راست بیژانی ئه م جیهانه یه. ته نیا مه رگ ئه وان وه بییر خه لک ده خاته وه. ئه ویش بۆ ماوه یه کی کورت.

ناوی عومەر سولتانی و نازناوی شیعیری "وہفا"یہ۔ سالی ۱۳۱۸ له یهکک له کۆنترین گهړهکهکانی شاری بۆکان له دایک دهبیئت. له بهندیخانه شیعر له ئامیز دهگری و پاشان کۆتوبهندی شیعیری کۆنی فارسی دهچرپینی.

وهفا له رۆژگاران کپ و کپی سهردهمی پاشایهتیدا، شیعیری دهگاته رادیوی دیهلی له هیندوستان و پلهی یهکه م له کئی بهرکی شیعیری فارسی زماندا، دینیتهوه و لئی دهگینهوه بچیت بۆ ولاتی هیندوستان، بهلام بۆی نالوی و له تاران له بالوێزخانهی هیندوستان له رۆپهسمیکی رهسمی و ئیداری دهولهتیدا جگه له خهلاتی تاییهتی، ه کتیب به ئیمزای جواهر لهعل نیهرو وهردهگریت.

له دورهی سهربازیدا له شاری مههاباد بهرپرسی رادیوی کوردی سهربازخانه دهی، پاشان یهکه م کتیبی به ناوی "سرود پرستو" بلاو دهکاتهوه. وهفای جوانی په‌رست، سالی ۱۹۸۱ شاره جوانهکهی بۆکان، بهجی دیلی و ۱۵ سال به خهیالی گهړانهوه بۆشارهکهی له تاران دهژی. له سالی ۱۹۹۶هوه له باوهشی بۆکاندایه و ئیستا...

کاتیک منداڵ بووم، ئەم شیعرانەم له زاری خەلکەوه به تاییهت له خەلکی گۆندەکانەوه که دههاتنه شاری دهبیست:

بۆ پیشه‌وه جووت‌بە‌نده

دنیا به تۆوه به‌نده

دهستم بۆ بینی دهستت دهشکینم

بۆ دهنکه جۆیهک، چاوت دهردینم

ديهقانی نازاد، ريش پهله پهله
ئه سپی پشت ملیان دهلی کیسه له

دهبی ئه م سنی کۆپله شیعره، هی سنی شاعیری جیاوازی بۆکانی بن، کۆپله ی یه که م شیعرى وه فایه، دووه م رهنکه شیعرى ح.س. سؤران بی و کۆپله ی سپه م نازانم هی کییه. شیعرى یه که م و دووه م به لایه نگرى له مافى وهرزیران نووسراون که تایبه تمه ندى بۆکان و ناوچه که ش دهرده خه ن.

ئه مه بۆ من سه ره تاي چه زیك بوو، چه زى گه و ره بوون و تیکه ل بوون له گه ل شاعیرانی ئه م شیعرانه. هه موو جاریک ده چوومه بهر دووکانه که ی و به بیانوی ته ماشا کردنی ته له فزیۆن و یه خچال و رادیۆ، سه یرم ده کرد بزانه م کام شاعیر و کام نووسه رى لى میوانه. دۆسته کانم ده یانگوت براهه ی سیاسیه و له زیندان بووه و بهر دراوه و ئیستا له دووکانی براهه یه تی، ده ی هه لى بۆ بهر دووکانی وه فا. دووکان قه ره بالغه و یه ک دى و یه ک ده روا. ته نیا شتیک که به من بر، ده یان سلاو بوو که له مامۆستاکانی مه دره سه م ده کرد، که ده هاتن و ده چوونه ناو دووکانه که.

واى لى هات ئیمه ش گه و ره بووین و کاتى خو راوه شاندمان گه یشته، کارى شانۆ، چیا برین و ئه شکه وت پشکین و وهرزش و هه ستان و دانیشتن له گه ل سیاسیه کانى شار بوو به کار و زکرى روژانه مان. سال، سالی ۱۹۷۸ه و جوولانه وه ی شاره کان ده ستى پى کردووه. خو پیشان دانی خویندکارانی خویندگه کان دژی شاره بانى (پۆلیس) بۆ

پشتگیری له یه کیک له ماموستا سهر بهرزه کانی بۆکان، بهرپا کردنی پیشانگای کتیب و شانۆ و کۆر و کۆمهلی هونهری و ئهدهبی. لهم بهینهدا ههفتهی جارێک دیوارهکانی شهقام و کۆلانهکانی شاری بۆکان، به بلّو کراوهکانی هیزه چهپهکانی ئییران دهرپازیهوه. به دهگمهن کهسیک دهیزانی ئەم بلّو کراوانه چۆن دهگهته بۆکان، چۆن لییان زیاد دهکری و چۆن دهچنه سهر دیوار؟

دوو کهس ئاگاداری ئەم نهینییه بوون، عومهری سولتانی "وفا" و برامی فهرشی. برامی فهرشی ههفتهی جارێک، ئیوارهی ههر پینج شهممهیهک له تارانوه دهگهیشه بۆکان و یهکراست دهچوووه سهرتاشخانهکهی بهران بهر دوو کانهکهی و فقا. خاوهنی سهرتاشخانهکه ئازهری بوو، پیاویکی جیگای ریز، بهلام بیسهواد. به گهیشتنی مشتهری دهرگای دووکانی دادهخست و دهزگای کۆپی ههلهدهکرد. کۆپی کردنی بلّو کراوه دهستی پێدهکرد و کوتایی پێدههات. ئەوجا پاش جیا کردنهوه و دهستهبهندی کردن، به سهر ماله دیاری کراوهکاندا بلّو دهکرایهوه و رۆژی دوایه، یان دهستاودهست دهگهرا و یان به سهر دیوارهکانهوه دهبیندرا. خاوهنی ئەم دهزگا کۆپییه عومهری سولتانی بوو. بۆ ئهوهش کاکێ سهرتاش دوودل نهبی و شک نهکات، بۆ ههر لاپههه کۆپی کردنیک، ۲ قرانی شاههنشاهی وهردهگرت.

بلّو کردنهوهی بلّو کراوه نهینییهکان پاشان پهههی ساند و کهسان و گرووی دی ئەم کارهیان دهکرد، بهتایبهت لهم دهورهدا لایهنگرانی کۆمهله به زمانی کوردی به بیئیمزا بلّو کراوهکانیان بلّو دهکردهوه. ههر لهو سهروهبندهدا به دژایهتی ئەم و ئەو ناوی خهڵکانیک بلّو دهکرایهوه، که گوايه خاوهنی ئەم ناوانه ساواکین.

کاک عومهر سوژی له من وهرگرتبوو نهینی چاپی بلاوکراوهکان به
دهزگا کوپییه که ی ئه و، لای که س نه درکینم، به لینه که شم تا ئیستا
بردوته سهر، پیی وا بووه بلاو کردنه وه ی ئه م چه شنه نووسراوانه ش
هه ر کاری منه، که له راستیدا من هیچ ئاگام لییان نه بوو.

ئۆغول گوێرسەن نە دۆستلارم واردی!

کامران ئەمین ئاوە

شەویەک پێش ئەوێ کاک عومەری وەفا کۆچی دوایی بکا و دۆستان و ئازیزانی بە یەكجاری بەجی بیلی، شیعر و نووسراوە کورتەکە ی کاک ئەنوەرم دەخویندەوێ کە باسی نەخۆشی و نارەحەتی کاکێ کردبوو. قەت پێم وانەبوو ئاوا زوو خەبەری تالی مائاواوی کاک عومەر دەبیستم، سەعاتی ١٠ شەوی سێ شەممە لە ریگای سائیتی بۆکانەوێ هەوایی کارەساتەکەم زانی. دەلێن بییری مندالی تیژە، من دەم و چاوی کاک عومەرم هەر ئەو جۆرە لە بییر ماوێ کە لە وینەکانی سەر سائیتی رۆژەلات هاتووێ. وینە ی تازە ی کە دەگەل شیعیری هاواری بیدەنگی کاک ئەنوەر بلاو بۆتەوێ، بۆ من غەریب و نائاشنا بوو. ئینسان کاتیک دوور دەکەوینتەوێ، لە دونیای خەیاڵیدا هەموو شتیک وەک ئاخرین جار کە دیتوو یەتی دەمینیتەوێ و تپێەر بوونی رۆژگار کار لە سەر وینەکانی خەیاڵی ناو مێشکی ناکات.

منیش وەبیر کاتی مندالییم کە و تمەوێ، ئەو کاتە ی کە تەمەنم ژیر ١٠ سال بوو. لە گەرەکی مالی زیایی نزیک مالی محەمەدی رەمەزانی، لە

گه ره کی جووله که کان کرئ نشینی که سیک بووین که له ئیداره ی پووست کاری ده کرد. به داخه وه ناویم له بیر نه ماوه. [ئاغای سالی] سه ری کولانه که ده گه یشته وه شه قامی سه ره کی شار که رووبه پرووی دووکانه که ی کاک عومه ر بوو. دووکانیکی گه وره و پر له که ره سه ی نه له کتر و نیکی وه ک یه خچال و ته له فریون...!

تله ویزیون تازه هاتبووه بوکان و جه معاعت باسی قوتوویه کی سیحراو بیان ده کرد. سه یر بوونی نه م قوتووه زورتر له داستانه که ی جانیدالیری رادیو ده چوو. نه وکات به رنامه ی تله ویزیون دوا ی سععات ۵-۷ ی ئیواره دهستی پیده کرد و ئیواران گورانی و... ی پیشان دهدا. نه و سه رده مه وه ک ئیستا نه بوو که هر مالیک تله ویزیونی هه بی. تله ویزیون بو زوربه ی خه لک نه ته نیا شتیکی سه یر بوو، به لکوو شتیکی لوکس بوو که کرینی له توانای هه رکه سدا نه بوو. ئیواران به ر دووکانی کاک عومه ر قه ره بالغ ده بوو. ده رزیت هه لاویشتها نه ده گه یشته عه رزی. مندالان بو دیتنی ته له ویزیون ده چونه سه ر داره کانی هه ر دوو به ری شه قامه که و ده مه قه ریان لی په یدا ده بوو. هه موو ده یانو یست ته ماشای نه و قوتووه سیحراوییه بکه ن که کاک عومه ر به ره و خیابان ریزی کردبوون و خه لک ته ماشایان ده کرد. له ده سته ی کدا تله ویزیونه کان ته نیا به رفه کی ره ش و سپییان نیشان دهدا، به لام دوا ی ماوه یه ک کاک عومه ر ده لقیکی شینی ئاسمانی له پیش تله ویزیونه کان داده نا و خه لک ده یانتوانی به ره نگی ببینن. من قهت نه مدی که کاک عومه ر له بوونی نه و هه موو خه لکه له به ر دووکانه که ی تووره و نارحهت بی، یا بو بلاوه پیکردنی جه معاعت

تله ویزیۆنه كان بکووژینیتته وه. نیو دووكانه کهشی پر بوو له هاوریانی خوی و روشنبیرانی ئەو کاتی بۆکان.

من له تهمه نیکدا نه بووم که زۆر له شیعر و شاعیری سهر دهر بینم بهلام باسی کاک عومەر و کاک ئەنهورم له باوکم ده بیست که دهیگوت دانشجووه و رهوانه ی بهندیخانه ی شا کراوه. یه کهم جار کتیبی "سرود پرستو" م دوا ی شوڤشی سالی ۱۳۵۷ له مالی پوورم دیت که کرئ نشینی دایکی کاک عومەر بوون. ئەگەر چاکم له بیر مابئ سهر به رگه که ی سهوز بوو. من دانیشتم و به ئیشتیا خویندمه وه، چاکم له بیره که یه کتیک له پارچه شیعره کانی پیشکه به سه عید سولتان پوور کردبوو. نازانم چی بوو بهلام دوا ی ئینقلاب کاک عومەر دووکانه که ی بهست و چوو بۆ تاران. ئیمهش ریگامان کهوته ته ورین و دوا یهش من سهرم له باکو و مینسک و بهرلین دهرهینا.

۵-۶ سال له مه و بهر که دانیشتووی شاری بهرلین بووم، بیستم که کاک عومەر میوانی کاک ئەنهوره. کتیبیکم به ناوی "کوردستانی ئەمپۆ" له زمانی رووسییه وه هه لگه راندبۆوه سهر زمانی فارسی که چاپ و بلاو کرایه وه. یه ک دوو کتیبیم بۆ کاک ئەنهوره نارد. رۆژیک به ته له فون قسه م له گه ل باوکم ده کرد، باسی کتیبه که م بۆ کرد و پیم وت که کاک ئەنهوره ی ۵ ده قیقه له بهشی کوردی دهنگی ئەمریکا باسی کردوو. وه لامی دامه وه له ریگای کاک عومەر وه باسی کتیبه که ی بۆ کاک محمه دی زاوامان کردوو، ئاگاداری کتیبه که یه. زۆر به شانازی و غرووره وه گوتی: «ئۆغول گویرسه ن نه دۆستلارم واردی؟». (کورم ده بینی دۆستی چۆنم هه یه؟) به راستیش باوکم ریزیکی زۆری

بۆ كاك عومهر و كاك ئهنوهر ههبوو، بهتاييهت كاك ئهنوهرى زۆر
خوش دهويست.

ئيستاش كه نه باوكم ماوه، نه كاك عومهر و نه ئاغاي پيران و نه
كاك تهها تهحريريان، نه زۆربهى هاوتهمهنهكانى ئهوان كه
سهردهميك شانازى شارهكهمان بوون. وهرن ياديان زيندوو راگرين،
يادى ئهوان و كهسانى وهك هسهن قزلجى، سولهيمان تيكانتهپه و
زۆر كهسى تر كه مايهى سهربلندي و شانازى شارهكهمان و
كوردستان بوون.

بهلام وهرن ريزى ئهوكهسانه كه تا ئيستا زيندوون و له
دهوروبهزمانن زۆرتر بگرين.

سهرماوهزى ۲۷۰۵ - ئهمرىكا^۱

ئەگەر تۆ فرمیسگ بای ...

نادر فەتھی

وەختایەك خەبەری فەوتی كاك عومەر وەفام پیگەیی، هەموو ئەو
بیرەوەر بیانە ی لەگەل ئەو خۆشەویستەم هەبوو، وەك فیلم بە بەر
چاومدا تێپەر بوون!

كاك عومەر هەڤالی باوكم بوو، جاروبار هاتوچۆی دووكانەكە ی
ئیمە ی دەكرد و یا من لەگەل باوكم دەچووینە دووكانەكە ی. زۆر
كەس دەهاتنە دووكانی ئیمە، بەلام لە چاوی منەو وەكوو مندالیکی
۱۲ سالان، ئەو لەگەل هەموو ئەوانی تر فەرقی هەبوو. چەشنی قسە
كردنەكە ی، رووخۆشییەكە ی، لیباس لەبەر كردنەكە ی، بۆن
خۆشییەكە ی، هەلس و كەوتی لەگەل مرۆڤ و بەتایبەت لەگەل مندالیکی
وەك من. تایبەتمەندی خۆی هەبوو. كاتی لەگەلم دەدوا خۆم بە
گەورە دەزانی، كەیفم پێ دەكرد، من ئەو دەم نەمدەزانی كە ئەدیب و

وفا

سوله یمان فه پشی

گه رانه وهم مهیی، له نیو حه ساری چاره نووس
به خۆم نییه که هه ر ده لیم، پسا رهگی حه سانه وهم
ئه تو ده لینی په ژاره یه، که بوو به چه تری سه ر دلّم
ئه وه چ بوو که هه لفری له جی ژوانی هه وه لم

پاییز! بۆ وا ده که ی له و دلّه په رهواز بووه،
له خۆشه ویستی ولاته که م؟
باوهش باوهش به فرمیسکی چاوه کانم که لا ده شو مه وه و
مزگینی به هاریان ده ده می!
بۆ به و هه وره ره شانته نالی
لاچن له سه ر شه و و ئه ستیره کان؟
بۆ به ره وکی حه سانه وه ت لی گرتووم،
بۆ ناهیلی شین بم هه تا به هار دادی؟

به بی بارانی و وشکه سالی راهاتووم!
وشه کانی شاعیرانی ولاته که مه ده بنه باران،
سه رو پرچی هه موو داره کان ده شو نه وه

بۆ لىم ناگەرىيى بەسسىمەوہ لە جىژوانى ئەستىرەكان؟

لاسكە گەنمەكانى موكرىيان خۆر چاك دەناسن و

پىيى راھاتون،

من پىم خۆشە ئەستىرەكانى وا دىنە باوہشى خاكەوہ،

حەريرى ئالاي ولاتەكەم بە سەر شانيانەوہ بى،

پىم خۆشە ئەستىرە بن لە سەر سىنگى نالەشكىنە!

ئەرى نالەشكىنە چەند سالى دى

بەرگەى ئەو ھەمووہ خەمە دەگرى؟

بۆگەر ناگرى بە تىشكى ئاگرى ئەو ھەموو شەمە؟

بۆ نابى بە ھەزاران كۆتر،

بەرۆى بەرەو پىرى ئاسمان؟

تا كەنگى بە چاوەرۋانىيى كوژانى ئەستىرەكان دەرۋانى؟

چوومە سەر ھەر دەريايەك،

باسى دەريايى دلى تۆم كرد،

كە چۆن ھەزاران ئەستىرە

بەخىو دەكەى بە تەنيايى!

تۆ پىت وايە بە تەنيا ماويەتەوہ؟

ئەى ئەوہ نىيە بە كۆلمەوہى،

بۆ ھەموو شوينىك دەتگىرم؟

وشەكانم پىيان خۆشە،

ھەموو رۆژىك

به ئاوی چهوزه گوره روومه تیان بتهزی
له داوینی ناله شکینه شین بن!
وهرن به په پووله بیلن
ببیته شیعر و هه لفری،
به بالی ئاره زوو بلین
په رده ی بیدهنگی دادرپی،
دهلیم له شاریک نزیک بیمه وه،
که ئه ستیره به خیو دهکا

کوا پییم دهکری
باری خه می شاریک و ولاتیک به ته نیا هه لگرم؟
به بی بارانی و وشکه سالی راهاتووم،
به بی وهفایی و بیدهنگی رانه هاتووم،
کوا پییم دهکری به بی "وهفا" بژیم؟

۱ی سه رماوهزی ۲۷۰۵
کولن، ئه لمانیا^۱

بۆ مامۆستام "وەفا"

میدیا

ئەي مەلى خۆشناوى وەفا
ئەي ھوماى بەختى ئاسمانم..
چ نوقمى بوو ئەم پاپۆرەي لەشى تۆ
لە دەرياي ھيواي مە.
سەرم سوورماوھ چلۆن باوەر
بە ئازارى فرينى ئەبەديت بکەم
ئەي بلویرى خامۆش
کيوەکان مات و بیدەنگى تون
"تۆلەکە" و "بیزینگ بەسەر"
"نالەشکين" و "کەلتەگە" و "کيوەرەش"
ئەي مەلى خۆشناوى وەفا
ئەي چاوى بينايى شار
زۆرمان بيستووھ دەرھەق بە بوونى رابوونت
ئەو کاتەي نەمامى بيرورات سەرى ھەلدا
کە ئەوسا ھەستا دەنگت

له کۆلانی کۆنی ههوزه گهوره
له کۆخه پر گه نهجه که ی "میرزا عه بلا"
تیشکی به یانیکى نوئى بوو دهنگت
له رۆژه لاتى دواکه وتووی زه مان و زهین و
له دواى له شى شه که تی شیعەر و شوڤشى بیست و چوار
ئهی مه لی خو شناوی وه فا
په پر به په ری ئه مرۆی ئیره
والایه له سو مای چاوی تو
ده زانی هیشووی به ری ئه م باخه ره زه
له هه وای هه ناسه ی تو وه به ری هینا وه
به ئه سرینی شه ونخوونی زور شه وانی
شارت
زارۆی کازیوه رابوو له خه و
ئهو شه وانه ی شاریان له خه و کرد
بو پاساوی ماله و مال سه ره به ستی خو یان
ئهو شه وانه ی ته می ترسیان
وه کوو چار شیویکی نه گبه ت
به سه ر شاردا سه پاند
ئهو شه وانه ی بیدادیان دامه زراند و سیداره یان هه لبه ست
چه کی قه له مت رانه وه ستا
چه کی دهنگت،
بی دهنگ نه بوو،
شانی هیممه تت دایه بهر
بو خانووی نوئی دوا رۆژی شیعەر و ژیان

"پەرەسىلکە" ت رهوانه‌ی باخچه کرد
ئە‌ی مە‌لی خۆش‌ناوی وه‌فا
کوا چاوی هه‌ست و هۆشم
ب‌پ‌وا ب‌کا
به خامۆشیی تۆ؟
ب‌پ‌وا ب‌کا
به خامۆشیی تۆ؟

۲۰۰۵/۱۱/۲۶

پیّم خۆشه خهمت بمیّنی

فایق سولتانی

چ تال و دلته زین بوو دیتنت
له دوایین دیدار
نهمده زانی له کام سووچه وه بیّمه سهیری چاوت
- چاوی به فرمیسکی هه ناو ویشک هه لگه راوت -
وشه ی سهوز و سوورم ده دیت به خه یالتدا ده گه ران
بی ئه وه ی دهره تانی دهر برینیان هه بیت
ئه و ئه ندامه لاوازه بی "وه فا" یه به ندیخانه ی هه ست بوو،
به لام شعور نا، هه رگیزا!
له قفلی زمانتدا هه زاران وشه ی به ندی کراوم ده دیت
که دوای چرکه یه ک دهمردن.

گه رچی تو رویشتی له نیومان
پیّم خۆشه خهمت وه ک شیعرت بمیّنی
خه میکی شیرین
وه فا گیان!^۱

^۱ گوڤاری مه له به ند، له نهدن، ژماره ۹۶، نه ورۆزی ۲۰۰۶

پەيامی سەرەخۆشی

پرسەنامەى نووسەران و شاعیرانى بۆکان

بە ناوی خوا

ئای... چەندە غەریبم
لەوانەى وا خۆشم دەوین
چەندە نامۆم
بۆ ئەوانەى خۆشیان دەویم
چلۆن ون بووم
لە شەقامى لى لىھاتووی
ئەم ژيانەدا..

بە داخ و کەسەریکی زۆرەو "وەفا" شاعیرە ناوئاشنای ولاتەکەمان
بۆ هەمیشە مائاواپی لە ژیان کرد. کۆچی دواپی وەفا پەژارەیهکی
زۆری خستە سەر دلمان. وەفا لەو شاعیرە بە توانایانەى ئەمپۆ بوو
کە بەردەوام لە هەولێ تازە کردنەوێ زمان و ناوەرۆکی شیعردا
بوو و خۆی ئەیگوت "ئیمە دەبی هەول بەدەین زمانیکی نوێ و
پیشکەوتوو لە ئاسەواری ئەدەبی ئەورۆماندا بەکار بێنین".

وہک شیعرهکانی ئاشق به سروشت و جوانی بوو. له زمانی پاک و رووبارانهدا خوینەر ههستی به چهشنیک ژيانهوه و خوشهویستی دهکرد. سهرانسه‌ر وشهکانی دهره‌بوو، دهردی چاوه‌پروانی و نه‌سره‌وتن. وه‌فائو شاعیره‌غهریبه، به‌یه‌کجاری "شه‌قامی فی‌لیهاتووی" ئەم ژيانه‌ی به‌جی هه‌شت و بو‌هه‌میشه‌مالئاوایی لی‌کردین، به‌و بو‌نه‌وه‌پر به‌دل سه‌ره‌خووشی خو‌مان ئاراسته‌ی بنه‌ماله‌ی به‌پریزیان وه‌ه‌موو خه‌لکی کوردستان ده‌که‌ین.

محهمه‌د نووری

فه‌تاح ئەمیری

سه‌عید نه‌جاری

هادی حه‌بیبی

محهمه‌د ره‌مه‌زانی

ناسر وه‌حیدی

ئه‌مین گه‌ردیگلانی

که‌ریم حیکمه‌تی

عه‌بدولعه‌زیز مه‌ولوودی.^١

٢٠٠٥/١٢/٩

دهبا ئەم بێدەنگییه بەم تریه یه بشکی تا داگیرستینه وه به دەم شنە ی
نالە شکیه وه

(.....)

که فووت له مۆمی هیلاکی کرد
ئاماژە قورسە کانت دەرکه وتن،
چ چۆل بووم...
هاتم هەلالە ی خۆشە ویستیت بچنم،
رۆیشتبووی...
ئەمیتاکە
جۆگە له بەستووی درەختیکم
به دەم قیژە ی پەرە سیلکە وه

چه پیک گولی سوور به دووره یادی عومەری سولتانی "هەفا"
دەسپیرین.

رەحیم سورخی (نوسەر)
سولەیمان دلسۆز (چیرۆکنوس و وەرگیژ)
وریا بوداغی (شیوه کار)
ئاسۆ مامزاده (گرافیسٹ)
عەتا جەمالی (شاعیر)
ئیسماعیل ئیسماعیل زاده (شاعیر و وەرگیژ)

به ناوی خودا

هه‌والی کۆچی دوایی عومەری سولتانی "وفا" منیشی خه‌فه‌تبار کرد، سه‌ره‌خۆشی خۆم ئاراسته‌ی بنه‌ماله‌ی وه‌فا و هه‌روه‌ها ئاراسته‌ی هه‌ر نووسه‌ریکی کوردستان ده‌که‌م، به‌و ئاواته‌ که هه‌ول بدری شیعره‌کانی وه‌فا چاپ و بلاو بکرینه‌وه و چاوی خوینه‌رانی پی رووناک بینه‌وه، هیواداریشم خودا ببه‌خشی و ببینه‌وه‌ی ته‌مه‌ن‌دریژی هه‌ر نووسه‌ریکی که له‌ بواری فه‌ره‌نگ و ئه‌ده‌بدا هه‌ول ده‌دا و چالاکی هه‌یه.

محهمه‌د‌ر‌ه‌زا شه‌فیعی که‌دکه‌نی

تاران - ١٣٨٤/٩/١

بە ناوى كوردستانى گەورە

پەيامى ح.س. سۆران بە بۆنەى كۆچى دوايى مامۇستا عومەر سولتانى "وفا"و

كۆچى دوايى ھۆنەرى ناسك خەيال و وردىين، كاك عومەر سولتانى "وفا" بۆ كۆمەلى فەرھەنگى كوردستانى گەورە، بە كۆسپىكى ھەرە مەزن و دلئەزىن دەزانم و بەم بۆنەيەو، پرسە لە تەواوى گەلى گورد و براى خۆشەويستى، كاك ئەنوەر سولتانى دەكەم.

دلنيام كە ھۆنراوہ شازەكانى كاك وفا، لە گەنجينەى ميژووى ويژەى كورددا بەريزەوہ لە ريزى سەرەوہ دادەنرين.

تاران - ۳ى سەرماوہزى ۲۷۰۵

۲. ساؤوہ گہر

بئ وه فايه يادى وه فا نه كريت

محه ممه دسه عيد نه جارى

مه لئين بؤ شارى بؤكان تازيه داره،
قه لاي سهر دار خه مى تيدا دياره
مه لئين بؤ حه وزه گه وره ئاوى كه م بوو
مه لئين بؤ كنيوه ره ش ليوى به باره
مه لئين بؤ ريتى شيعرى شاعيرانمان
ده لئى سيمى پساوى عوود و تاره
له كورپى شاعيرانى شارى بؤكان
"وه فا" جئى خالييه و جئى هه ر دياره

«ئاسؤ»

هه ميسان پايزه و وه رزى زهردى و جودايى، وه رزى گه پانه وهى مه له
كوچه ريه كان، وه رزى بارانى ئه سرينى جودايى. به لام ئيمه ريشه مان له
ئاودايه، به هه ر په لئى پايزى هه لده وه رين و له گه ل گرمه ي هه ورى
به هارى دووباره سهر هه لده ديه نه وه، ده ژييينه وه، ژيان مانا ده كه ينه وه و به
شيعر، ماناى تازه ترى ده ده ينى.

به لئى به شيعر، چونكا شيعر فووى مه سيحايه بؤ له شى بئ گيانى سروشتى
مروؤف، شاعيران - كه وهك شه مى سهر مه زارى هه ميشه زيندوان، به هيچ
ره شه بايهك ناكورژينه وه و ئه و كاته ي كه باى نه مان په رده ي ژيانيان

هەلدەداتەو، تازە ئەو کاتە یادیان تازە دەبیتەو و بۆ شیعەر و نووسراوەکانیان مانای تازەتر دەدۆزیتەو.

پایزی سالی ٢٠٠٥ کۆری ئەدیانی شاری بۆکان، ماتەمیکی گەورەیی بەسەرھات، ماتەمیکی ھەرگیز لەیاد نەچوو، ماتەمی کۆچی دواپی کاک عومەری سولتانی ناسراو بە "وفا". ئیدی پەرەسێلکەکان سرودی وەفادارییان بە دندووکەو نەما و "پرشنگ" ئاوری لە قەلەمی وەفا نەپریشکایەو و ناپریشکیتەو. ھاواری شیعەری تازەیی وەفا بە گوئی سروشتدا ناچرپی.

"وفا" شاعیری ھەست و جوانی و خەم و ھاوار بوو. ھەرکەس جارێکی دیتبی و لە کۆری شیعەری وەفادا گوئی دلی دابیتە شیعەرەکانی، ھەرگیز لە بیرێ ناچیتەو. بەتایبەت من، کە سالەھایە موریدی شیعەر و ئیلھامی وەفام - ئیلھامی وەفاش، بۆکان، ھەسەن زێرەک، ھەوزەگەورە، قەلای سەردار، باغی میراوا و نالەشکینە. لەگەڵ ھاتنەوہی ھەر پایزیک وەفاداریم دەکولیتەو و بی "وفا" بوونم لی دیاری دەدات، دلم تەنگ دەبی، ئاخر چۆن دلتەنگ نەبم؟ ئیدی شیعەرە تازەکانم یەکەم جار لای کێ بخوینمەو؟ راستە وەفا بە رۆح ھەر لای شاعیرانی بۆکانە، بەلام چیتەر بە زاری خۆی شیعەری "شەبو" مان بۆ ناخوینیتەو، تازە ئاگری پرسۆزی ئەوینداریی ئاسۆ بە شیعەری ھیچکەس وەک ھی وەفا ناگەشیتەو. بەلام چ دەکری؟ بە قەولی کاک سوارەیی نەمر دەفەرمن:

مەرگە دواپی بە ھەموو شت دینی

ھەموو ئاواتی لە دل دەستینی

سالانی کوتایی چلهکان له ئیران و سهرهتای په نجاکان له بۆکان، قوتابییهکی تاقه ده بیرستانی شار بووم. هه موو کاتی که به بهر دووکانی وهفادا راده بوردم، به تامه زرۆیییه وه ده مروانییه ناو دووکانه که. حه تمه ن چه ند که سیتی که شهیدای شیعر و ئه ده بی لی بوون که قاقا پیده که نین یا بزهیان له سهر لیو بوو و له شیعر و ئه ده ب دهب دهب دهب. به حه سره ته وه راده بوردم و ته مه ن و هه لومه رگی ژیان هه رگیز ئه و هه له ی بو نه ره خساندم که له نزیکه وه یه کتر بناسین.

وهفا له بۆکان رۆیی و دهستی رۆژگار هه لیدایه ورمی و پاشان له تاران گیرسایه وه. ئیدی منیش بیوم به مامۆستای قوتابخانه و له زانستگهی شاری «سه بزهار» ئه ده بیاتم ده خویند. هات وچۆی تارانم ده ست پی کرد و یه که م به ره می چاپیم له سالی ۱۳۶۷ (۱۹۸۸) چاپ کرا. وهفا له تاران، من و کتیبه که می دیت و خوشی ویستین و شیعی لی بیستین. هه رکات بچووبامه تاران یان له سه بزهارا بگه رابامه وه، نیوه ی ریگا له لای وهفا ده حه سامه وه و ته نانه ت جاریک پیکه وه دیداری مامۆستای نه مر «هه ژار» مان کرد. وهفا له وی فه رمووی: «مامۆستا، ئاسۆ درهنگی ده ست پی کرد، به لام زوو ئیمه ی گرته وه.» ئه م ته شو یقه ی کاریکی وای کرد که منیش هه ندی شایی به خو بم.

له شه قامی «سپه هبود قهره نی» تاران، مالی وهفا جینی حه سانه وه بوو بۆم. ئه ویش به دیتنی من شاد ده بوو، ده هاته وه دۆخه که ی سالان و به شیعی فارسی و کوردی، بۆکان و موکریان و هه قالان و نیشتمانمان ده لاوانده وه. تا وای لی هات که سهر ئه نجام دوی چه ندین سال دووری وه ته ن، وهفا گه رایه وه کوردستان و له بۆکانی زادگای خۆیدا نیشته جی بووه وه. به لام به داخه وه ۲۰ سال دووره وه ته نی په روبالی هه لپروو زانده بوو و دلی نه خوش خستبوو. وهک که وی ناو قه فه س جاروباره خرۆشیکی به یادی دهشت و

۱ کوتایی شهستهکان و سهرهتای ههفتاکانی زاینی

چیا و بناری کوردەواری، بە گەرودا دەهات، کە بۆنی غەریبی لى دەکرا. هەرکات شیعریکی تازەى دەبیست، لە ژیر چاویلکەکانیەو فرمیسیکی زولالی دەهاتنە خواری و بە بزەیهکی رەزامەندانە، شاعیرەکەى تەئید دەکرد. لە کۆتاییدا نەخۆشییەکەى هەر هات و لە ناو مالى قەفەسیی کرد. لە مالیکی زۆر خۆشدا و لە لای بنەمالەى دلسۆز و خۆشەویست، بەتایبەت کورپە چکولەکەى "هیرش" و خیزانەکەى خۆشى وەک پەروانە بە دەوری شەمى روخساریدا هەلدەسووران و بەو نەخۆشییە نازیان دەکیشا. وەفا کەوتبوو سەر جىوبانى مەرگ و دەبا برۆیشتبایە بۆ لای ئازیزانى ئەولا. وەک گەوهەر لە نیو سەدەفدا نیگاداری کرا، بەلام بە قەولى مام هیمن دەفەر موی:

مەلکی فیری دارستان و لیر بی
قەفەس پیری دەکا، با شووی لە زیر بی

سەرەنجام، بەرەبەیانى روژی ۱۳۸۴/۹/۱۱ (۲۰۰۵/۱۱/۲۲). دلە پرەست و ئەوینەکەى لە لیدان کەوت و لەگەل فرمیسیکی هەزاران شەیدای شیعەر و ئەدەب و نیشتمانپەرورەرانى شارى بۆکان، لەپال گلکۆى شاعیری گەرەى موکریان - مامۆستا عەباسى حەقیقى - بە خاک ئەسپیررا. یادیان بەخیر و بیرەوهرییان پیروژ.

محەمەد سەعید نەجاری (ئاسۆ)

بۆکان - ۱۳۸۵/۸/۱۴

رۆپۆرەسمی ریز لێنان لە "وەفا"ی شاعیر

لە ساڵوگەری مالاواییدا

بۆ ریزگرتن لە یاد و تیکۆشانی ئەدیبی خوا لیخۆشبوو مامۆستا عومەر سولتانی "وەفا" رۆژی ٣٠ گەلارێزانی ٢٧٠٦ (٢١ نوامبری ٢٠٠٦) لە یەکیک لە بنکەکانی پارێزگای کوردستاندا رۆپۆرەسمیک بەرپۆه چوو.

رۆپۆرەسمەکە بە پەيامی کاک حسەین یەزدانیپەنا جیگری سەرۆکی PAK بەو بۆنەیهوه دەستی پێ کرد. لە پەيامەکەدا بەرپۆزیاندا، وەفا بە رچەشکێن و پێشەنگی نوێگەری شیعەر لە رۆژەهلاتی کوردستان و سوارچاکی ٥٠ ساڵە ئەو مەیدانە دەسە کرابوو.

لە رۆپۆرەسمی ریز گرتن لە وەفای شاعیر، هەقال "فەرەیدوون قەنبەرەویسی" بەرپۆسی کۆمیتە ی فەرەهەنگی پارێزگای کوردستان پەیفیکێ بەو بۆنەیهوه پێشکەش کرد. کاک فەرەیدوون، لە وەکانیدا باسی لە تیکۆشانی ئەدەبی مامۆستا وەفا لە رۆژەهلاتی کوردستان کرد و چەند بیرەوهرییهکی خۆی لە خزمەت بەرپۆزیاندا

گېراپیه وه. بهرپرسی کۆمیتە ی فەرھەنگی PAK وتی: "مامۆستا وهفا له ساڵەکانی دوایی تەمەنیدا، پێوهندیی بە ناوچەکانی کرماشان و ئیلام و جوانرۆوه گرتبوو و ماله کەشی له شاری بۆکان مەکووی ئەدیانی کەلهوڕ و فەیلی بوو."

ناوخنێ پرۆگرامەکانی رێورەسمە کە خویندنه وهی به شیک له شیعەرەکانی وهفا بوو.

کۆمیتە ی راگەیانندی پارتنی ئازادی کوردستان

۲۰۰۶/۱۱/۲۴

دهقی پهيامی بهرپرز کاک حسەین یەزدانی نا

سالی رابردوو ئەم کاتانە، خەزانی مەرگ، گۆلی ژینی شاعیری هەست ناسک و گۆلبە دەم، مامۆستا عومەر سولتانی "وهفا" ی هه‌لوه‌راند.

کۆچی دوایی وهفا هەر له و کاتەدا کە خەساریکی گەوره بوو بۆ کاروانی شیعەر و ویژە ی کوردی، کۆستیکی گرانیس بوو بۆ هەموو ئەوانە ی تاویک له ژیر ساباتی هەست و سۆزی ئەودا وچانیان دابوو. هەرچەن وهفا زیاتر وهک سەربازیکی ونی مەیدانی شیعەری کوردی هات و رووی، به‌لام له راستیدا ئەو رچەشکین و پێشەنگی نوێگەری شیعەر بوو له رۆژەلاتی کوردستان و پتر له نیو سەده سوارچاکی

ئو مهیدانه بوو. یادی وهفا و ناوی وهفا له دلی ئه ویندارانی شیعر و په یقی کوردیدا به نه مری ده مینیتته وه.

هر بژین

براتان: حسهین یه زدانپهنا

۳۰ خه زه لوهری ۲۰۰۶

دهقی وتهکانی هه فال فه رهیدوون قه نه بهروهیسی

سالیکی له مه وه بهر دلی شاعیری وردیین و خاوهن ههستی نه ته وه که مان کاک عومه ر سولتانی "وهفا" له ته مه نی ۶۶ سالییدا له لیدان کهوت و بۆ هه میسه مالمئاوایی له کاروانی ئه ده ب و هونه ری نه ته وه که مان کرد.

مامؤستا عومه ری سولتانی "وهفا" شاعیریکی به توانا و شوپره سواری هه ر دوو زمانی کوردی و فارسی و یه که مین دانه ری شیعی نیمایی به زمانی فارسی له کوردستان و شارهزا و لیها توو له هونه ری خوشنوسی بوو.

ئوهی که سهردانی ریستورانی شادی له شاره خنجیلانه که ی بۆکانی کردبی یه که مین شتی که سهرنجی راکیشابی، وجوودی هونه ر بوو له و شوینه، که شیعی زور له شاعیرانی کورد به خه تی جوان به دیواری ریستورانه که هه لواسرابوو، ههروه ها وینه ی مامؤستا زیره کی نه مر هه لواسرابوو که فه رمانداری شاری بۆکان (سالی ۱۳۷۶ ی هه تاوی) نارهزایه تی له هه بوونی وینه ی زیره کی نه مر له و شوینه ده ربپیوو و داوی لابرندی کردبوو.

مامۆستا وهفا له ساڵی ١٣٣٢ ههتاوی کاتی که له لایهن حکوومهتی
 نیزامی تهیموور بهختیارهوه دوا به دواي کودهتای ٢٨ی گهلاویژ
 دهستگیر کرا و له زیندانی مههاباد زیندانی کرا، پارچه شیعرێکی به
 زمانی فارسی هۆنیوهتهوه که به یهکه م شیعی نوێ به زمانی
 فارسی له رۆژههلاتی کوردستان دهناسرێ. مامۆستا وهفا بهر له
 ساڵی ١٣٥٧ی ههتاوی له گهڵ گۆفارهکانی ئهوده مهی (آدینه،
 امیدایران، سپید و سیاه، ترقی، آسیای جوان و خوشه) په یوهندی
 ههبووه و له گۆفاره ئهدهبییهکانی فارسی زمانی ئه و سهردهمه زۆر
 شیعی به چاپ گه یاندووه. هه ر له و سهردهمانه دا کومه له شیعیکی
 به زمانی فارسی به ناو "سرود پرستو" له تاران به چاپ گه یاند.
 سه بارهت به شیعرهکانی کاک عومەر، ئوستاد شه فیعی که دکهنی،
 شاعیر و رهخنه گری ناسراوی فارس ده لێ: «وهفا له و شاعیره
 به توانایانه ی ئه مرۆیه که وهک شاعیرێکی غهیری فارس له
 هۆنینه وهی شیعی نوێی فارسیدا به باشی دره وشاوه ته وه.» به لام
 مامۆستا وهفا دوا یی له ساڵی ١٣٤١ی ههتاوی رووی کرده شیعی
 کوردی و زۆی شیعی جوانی به زمانی کوردی هۆنیوه که له
 ههفته نامه و گۆفارهکانی رۆژههلاتی کوردستان به تایبتهت گۆفاری
 سروه هندی له و شیعرانه بلاو بوونه ته وه و ئیتر رووی له شیعی
 فارسی نه کرده وه.

زمانی شیعی مامۆستا، زمانیکی ساکار و رهوان و پر به ههستی
 خوشه ویستییه. کاک عومهری سولتانی جیا له که سایه تیی ئه ده بی و
 کومه لایه تی، که سایه تییه کی نیشتمان په روهر بوو. هاندهری لاوان بوو
 بۆ خزمه تی زیاتر به زمانی کوردی و کۆکردنه وهی که له پووری

کوردی و به چاپ گه یاندنیان به تایبته لاوانی ناوچه کانی کرماشان و ئیلام و جوانپۆ. هر له م پیوه ندییهدا ئاماژه به کاریگه ری کاک عومهر له سهر پیوه ندیی کورده که لهوهر و فهیلی و جافه کانه وه به ناوچه ی موکریان ده که م.

ئاشنایه تی ئیمه ده گه ل کاک عومهر ده گه پرتیه وه بو سالی ۱۳۷۵ی هه تاوی، مانگی گولانی ئه و ساله دوو برای به ریز و خوشه ویستم کاک موحسین خالیدی و شاعیری شه هید و جوانه مهرگ کاک ماری ئاغایی قه رار بوو له لایهن گوڤاری سروه وه سه ردانی ناوچه ی کرماشان و ئیلام بکه ن، ئه وده مه من له شاری شاه ئاباد بووم ده گه ل به ریزان کاک هوشه نگ ره شیدی و فه ره ادی عه زیزی و هه ندی هه قالی تر خه ریکی چالاکی فه ره نگی و کو کردنه وه ی شیعهر و په ندی پیشینیان و په رده ان به زمانی کوردی له و ده قه ره بووین، خه لکی نه یانده ویرا به باوه ریکی ته واوه وه بلین ئیمه کوردین و ئه گه ر بیانو یستایه باسیک له و باره وه بکه ن باسی عه شایری "غه ربی کشوهر" و "مه رزاری عه شایر" یان ده کرد. شاعیره کوردی بیژه کان که وتبوونه په راویزه وه، له ئه نجوومه نه ئه ده بییه کاندا به بی نرخییه وه ده یانپروانییه زمانی کوردی و هه ر ئه و جو ره که داگیرکه ران فیزیان کردبوون به زمانی کوردییان ده گوت: گویشی کوردی و محلی و زمانی کوردییان به گویشیک له زمانی فارسی داده نا، ئه و سه رده مه تا ئه مرۆ ره نگه زه مانیکی فره نه بی، به لام به راستی جیاوازییه کی زۆری ده گه ل ئیستا هه بوو، به تایبته له ناوچه ی کرماشان و ئیلام و... تاریکی به رقه رار و شه مشه مه کویره ده کان زال بوون، نائومی دی سیپه ری خستیوو به سهر هه ر جو ره هه ست و بیریکی نه ته وایه تی و کوردایه تیدا، مه سه له ی مه زه به ی و نه گه یشتنی بزوتنه وه ی

رزگاری خوازانهی کورد له سالانی سه‌ره‌تای راپه‌رینی گهلانی ئیران به‌و ناوچانه‌که‌لینیکی زۆری خستبووه‌نیوان ئهم به‌شهی کوردستان و به‌شه‌کانی تر.

ئه‌وکات سه‌رده‌میک بوو که گۆفاریکی کوردی ده‌هاته‌شاری شاه‌ئاباد، ته‌نیا سی دانهی ده‌فرۆشرا، ئه‌ویش خۆمان ده‌مانسه‌ند. له‌و سه‌رده‌مه‌بوو که کاک موحسین خالیدی و کاک مارف ئاغایی ده‌گه‌ل کاک عومەر و کاک حه‌مه‌ی حه‌مه‌باقی سه‌ردانی لای ئیمه‌یان کرد.

شه‌و له‌مالی برای دلسۆز و نیشتمان‌په‌روه‌رم کاک هوشه‌نگ ره‌شیدی کۆبووینه‌وه. به‌رێزان فه‌ره‌ادی عه‌زیزی و چهن‌که‌سیکی تریش، ئه‌وشه‌وه‌له‌وی بوون، تا دره‌نگانی سه‌باره‌ت به‌زمانی کوردی و زاراوه‌ی که‌له‌هۆپی باسما‌ن کرد و ئیمه‌داوامان کرد بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لکی ناوچه‌که‌روو بکه‌نه‌خویندنی گۆفار و رۆژنامه‌کوردییه‌کان، ده‌بی سه‌باره‌ت به‌میژوو و زاراوه‌ی ناوچه‌که‌له‌و گۆفار و رۆژنامه‌نه‌ی که‌به‌زمانی کوردی له‌کوردستانی ژیر ده‌سه‌لاتی ئیران ده‌رده‌چوون جیگایه‌ک بکریته‌وه، یه‌کیک له‌و که‌سانه‌ی که‌پشتگیری ئیمه‌ی کرد تا داواکارییه‌که‌مان قه‌بوول بکری خوا لیخۆشبوو کاک عومه‌ری سولتانی بوو.

شایانی وتنه‌ئیمه‌به‌یارمه‌تی کاک عه‌لی فه‌یلی له‌وه‌و به‌ر توانیبوو‌مان هه‌ندی شت به‌زاراوه‌ی که‌له‌هۆپی له‌گۆفاری ئاوینه‌بلاو بکه‌ینه‌وه و ئه‌و شه‌ویشه‌توانیمان قه‌ولی ئه‌وه‌له‌کاک موحسین خالیدی و شه‌هید کاک مارف وه‌ربرگین (به‌ئاماده‌بوونی مامۆستا وه‌فا و کاک حه‌مه‌ی حه‌مه‌باقی) که‌به‌زاراوه‌ی که‌له‌هۆپی وتار و شیع‌ر بلاو بکریته‌وه.

له و چهن روژه كه له خزمه تي ماموستا وهفادا بووین، ماموستا گهرچی ناساق بوو، بهلام زور پئی خوش بوو ئه و به شهی كوردستان بگهړی و شوینه پیروژه كانی یارسان زیاره ت بكا. ههر بهم بونه وه من و كاك فهراهی عه زیزی و كاك هوشهنگی رهشیدی دهگل ماموستا و هاریانی كه وتینه ری. سهردانی ریژا و گاواره و كرنه و بابایادگار و سه ریپلی زه هاو و قه سری شیرینمان كرد، رویشتینه گاواره بو خزمه ت به ریژ سهد نه سره دینی حهیده ری ریبه ری ئایینی ئه هلی ههقه كانی روژه ه لاتی كوردستان له گوندی تووشامی، بهلام به داخه وه نه مانتهانی بیینین. له شاری كرنیش رویشتینه زیاره تگای ئه هلی ههقه كان. ههروه ها زیاره تگای بابایادگارمان زیاره ت كرد و له وی بوو كه كاك حه مه ی حه مه باقی ئه و شیرعه ی ماموستا مه وه ی كوردی خوینده وه كه له سه ر بابایادگار هونیویه ته وه. دواپی له قه سری شیرینه وه رویشتین بو شاری گیلان غه رب و شه ویش گه یشتینه شاری ئه یوان.

له شاری ئه یوان خانه واده ی به ریژ عه لیره زا خانی زور به گهرمی پیشوازییان لیمان كرد و هاتن پیماننه وه تا راده یك كه كاك عومه ر سولتانی وتیان كاكه ئه گهر ئیوه بین بو لای ئیمه، ناتوانین وه ها بین پیتانه وه.

كاك عه لیره زا خو ی له مال نه بوو و له ئیلام بوو، بهلام به بوونی كه سوكار و بنه ماله ی ئه و به ریژه و ده ربینی ههستی كوردانه یان هه ستمان به نه بوونی كاك عه لی نه كرد، دوا ی شام ئیمه ش رویشتین بو ئیلام بولای كاك عه لی، شه و له لای كاك عه لی بووین. زور گهنجی ئیلامی به ههست و سوزیگی كوردانه وه له دهوری ماموستا و هاوریانی كو بوونه وه و به گهرمی باسی زمان و ئه ده بیات و

میژووی کوردی ئیلام و دهورو بهریان دهکرد. هەر لهو کۆبوونهوهدا بوو که کاک عومهری سولتانی بریاری دا هه‌ندی خه‌رجی چاپی کتیوی کوردی له ئیلام و کرماشان به ئه‌ستۆ بگری، بۆ نمونه شیعهره‌کانی شاکه و خان مه‌نسور که کاک عه‌لیزه‌زا خانی کۆی کردبوونهوه. لهو سه‌فه‌ردها بوو که مامۆستا عومهری سولتانی په‌یوه‌ندییه‌کی گه‌رم و گوپی له‌گه‌ڵ هه‌ندی له نووسه‌ران و شاعیرانی ناوچه‌که به‌رقه‌رار کرد و دوا‌ی گه‌رانه‌وه له ئیلام مامۆستا و هاو‌پێانی سه‌ردانی که‌سایه‌تییه ئه‌ده‌بی و ئایینییه‌کانی کرماشان و شاری جوان‌پویان کرد و گه‌رانه‌وه بۆ موکریان. به‌لام مامۆستا نه‌یه‌یشت ئه‌و پێوه‌ندییه ببری و به‌رده‌وام له په‌یوه‌ندیدا بوو تا دوا‌یین ساته‌کانی ژبانی و لهو رۆژه به دوا‌وه مالی مامۆستا له شاره خنجیلانه‌که‌ی بۆکان بوو به مه‌کو و بنکه‌یه‌ک بۆ کورده‌کانی ئیلام و کرماشان و جافه‌کانی جوان‌پۆ و که‌م کوردی فه‌رهنگ‌دۆستی فه‌یلی و که‌لهو‌پ و جاف هه‌بوو که برواته شاری بۆکان و سه‌ردانی مامۆستا وه‌فا نه‌کا.

یادی پیروژ و نمونه‌ی زیاتر و زیاتر بیت.

شىنى مامۆستا وەفا

رەسوول چووپانى جانباغ (شوانە)

... باغچەى ئەدەبى كورد رازاوەبوو
بەو بەرزى "وەفا" دل پاراوەبوو

"شوانە" كوردستان جىگەى زانىنە
بىيشكەى خەلكانى قەلەم رەنگىنە

شارى بۆكانىش شانازىيە ھەيە
رێرەوى بەرزى رىيازى ھەيە

لە مێژووى بۆكان تۆيش ئاسەوارى
وەك ھەوزەگەرە و قەلاى سەردارى^١...

^١ رۆژنامەى ئاسۆ، سلیمانى ژمارە ٣٢١، ٢٠٠٦/١١/١

بابی گیان چۆنی؟

هیرش سولتانی^١

ئاخ دیسانه که درهنگ گهیشتمه زهمان و له عهقره بهی سهعات مامه وه. دیسان پیش ئه وهی بگه مه مراد، ده رگرام. چاره نووسی من وهفایه ک بوو و تو هه موو ئه و کۆتره بووی که به من پیکه نی و رویشتی.

ئه وهی دهینووسم، داستانی ویرانی کاخی ئاواتمه، مردنی منه له ناو خۆمدا و هه ندیک ئه ولاتر، له ناوچوونمه. له پشت ده لاقه ی ئاره زو وه سیبه ری نازه نینیک ده بینم که شاخه گۆلی ئه وینی به پرچی نامۆیه که وه هه لده واسی. من له ژیر قورسای چاو و سووکی ئاسمانی و ئاوینه، تیک شکام و دمه وئ ئه وین بکه مه هاوړیه ک که له ته نیاییدا بملاوینیتته وه.

^١ هیرش کوپه چکۆله ی وهفایه و له سالانی نهخۆشی و ناو جیگای وهفادا زۆری خزمهت کرد. ئه و هه ر له مندالییه وه به باوکی دهگوت: "بابی".

تەمەنت ھەلنەکنی. بەلام ئەو دەستی خستە سەر "چەپکە گولیک" ^١ کە بۆنی ژيانی لی دەهات. من وەرینی گەلای ژینی تۆم بە سەر داری ژیانتهوه بە چاوی خۆم بینی، ئیستاش دەیینم و ھەرگیز لە یادم ناچیت.

شیعەرکانت بابی گیان، مەلحەمی دەردی من. ئەو کاتە ی وا دەتتووسی:

نیوہشەوہ

دەستم بۆ خوشەویستی دەگەریت

خەونی کال دەبینم...

من لە لات بووم. دەتگوت رازی دلێ ھەموو ئەویندارانی سەر زەوی لە شیعەرکانتدا شاراونەتەوہ.

وہفای ناسکخەیاڵ! ھەستە، لەگەڵ تۆمە، ھەستەوہ، دەستم بگرە، لە باوہشم بگرەوہ با باری قورسی جوادییەکەمان سووکتەر بیت، دەزانم تۆش وەک منی وەفا! دەزانم بیرم دەکەئ، بیرمان دەکەئ، منیش بە گلکۆی وەفا سویند دەخۆم لە بیرم نەکردووی، ھەر لە دلمدای و ھەرواش دەمیتنی.

تۆ خودا بابی گیان چۆنی؟^٢

^١ وەفا ئەو ناوہی چەندین سال پیش مەرگی، بۆ کتیبەکە دانابوو، بەلام ئیستا ناوی "چەپکە لە گول" ە.

^٢ رۆژنامەئە ئاسۆ، سلیمانی ژمارە ٣٢١، ٢٠٠٦/١١/١

سالیکی بی "وهفا"

ئه نوهر سولتانی

وا سالیکی به سهر کۆچی بی وادهی کاکمدا تیپه پر بوو، سالیکی پر له بی "وهفا"یی. من ههرگیز بیرم له ژیا نی بی ئه و و دوور له و نه کردبووه و خۆم بۆ ئاماده نه کردبوو. په یوه ندیمان له وه نزیکتتر بوو که بیر له ئاماده ییبه کی ئه وتۆ بکریته وه.

ههست ده که م و نیشانه ی زۆریشم به دهسته وهن که سه فه ری خۆیشم نزیک بوته وه و ده بی له بی ری یه ک گرته وه له گه ل وه فا دا بم. ده زانم له ماوه ی ژیا نی دا سته می زۆری لی کرا. مافی فه و تا و ناوی زرا، به لام ههرگیز بی وه فایی به که س نه کرد و هه ولی قه ره بوو کردنه وه ی ئه و زولمانه شی نه دا که لییان کرد. وه فا به مه زلوومی مرد.

یه که م شاعیری روژه ه لاتی کوردستان بوو که چه مکی نو یخوازی و تازه گه ری شیعی هی نایه ناو کومه لگای داخراوی ئه وده می موکریان و کوردستانه وه. به لام کاتی باس له پیش ره وانی شیعی

نوویی رۆژهه‌للات کرا ناوی ئەو له‌گه‌ل "سێ‌کوچکه‌ی شیعیری نوێ نه‌هات، ئەوه‌ش له کاتیکدا که هاوکات له‌گه‌ل ئەوان شیعیره کوردییه‌کانی له رۆژنامه‌ی کوردستاندا بلاو ده‌بوه‌وه و ته‌نانه‌ت شیعیری نوویی فارسی به چوار پینچ سال پینچ ئەوان گوتبوو، ته‌نیا که‌سی‌کیش بوو که بانگی نوێخوازی له ناوخۆی کوردستانه‌وه به گوێی خه‌لکدا دهدا له‌کاتیکدا سێ‌که‌سه‌که‌ی تر له تاران و له فه‌زای نیوه‌ ئازادی زانستگه‌دا ده‌نگیان به‌رز کردبووه.

ئ‌وه تاقه‌ سته‌میک نه‌بوو له وه‌فا کرا. نووسه‌ریکی بۆکانی، میژووی فه‌ره‌ه‌نگ و ئەده‌بی بۆکانی نووسی و تیندا ناوی هه‌موو ئەو که‌سانه‌ی هینا وا له شار و گونده‌کانی ده‌وربه‌ر ده‌نکه جۆیه‌کی پاشای شیعیریان خواردبوو، به‌لام دوور یا نزیک ناویکی له وه‌فا نه‌هینا، له‌کاتیکدا به درێژی سالیان له ئیداریه‌کدا کاری ده‌کرد که له قاتی سه‌ره‌وه‌ی دوو‌کانه‌که‌ی وه‌فا بوو و به گوێره‌ی دۆستایه‌تی و خزمایه‌تییه‌کی دووریش، رۆژانه سه‌ری دوو‌کانه‌که‌ی دهدا، شیعیری ده‌خوینده‌وه، شیعیری ده‌بیست و ته‌نانه‌ت شیعیره‌کانی وه‌فای هه‌لده‌سه‌نگاند.

سته‌م به‌وه‌ش نه‌وه‌ستا! سالی پار، راست له‌و رۆژانه‌دا که وه‌فا له بۆکان دوانه‌فه‌سی ژیا‌نی ده‌کینشا، کوردستان تی‌قی پرۆگرامیکی دوور و درێژی له‌سه‌ر شاعیرانی بۆکانی بلاو کرده‌وه و تیندا له‌گه‌ل چه‌ند که‌س له شاعیرانی شاره‌که و تووێژ کرا. نه‌ به‌رپوه‌به‌ری به‌رنامه و نه‌ هیچ‌کام له شاعیره‌ بۆکانییه‌کان له کوله‌که‌ی ته‌ریشدا ناوی وه‌فایان نه‌هینا. وه‌ک ئەوه‌ی وه‌فایه‌ک له شاره‌که‌ی‌اندا نه‌ژیابیت،

رچەي نوپخووزى بۇ ئەوان و ھەمووان نەشكاندېت و بۇ ماوہيەكى ۵۲ سالە دەستەملانى پەيرى شيعر نەبووبېت. يەك لە شاعيرەكان كەموزۇر ھاوتەمەنى وەفا و دۇست و ھاتوچۆكەرى دوكانەكەي بوو، يەكىتريان خۆي بە "شاگردى" وەفا دەزانى و چەند سال پېش و توويژە تەلەفیزیونىيەكە، كۆمەلە شيعرىكى تازە چاپ كراوى خۆي پېشكەش بە وەفا كرددبوو كە ئىستا ئەو نوسخەيە لای منە و كاتى خۆي كاكەم ھاوپرى لەگەل كتېبى ديكەدا بۆي ھىتابوومە لەندەن. شاعيرى بەرېز لە لاپەرە ۳ى كتېبەكەيدا بە خەتى خۆي ئەم دېرانهى نووسيوە:

"وہفا گيان

دلنېك ھەن برىندارى جەفایە

رەفئىقى مەينەتى و نامۆى سەفایە

بەلام بەينېكە جار جار شادە، پېموا

ئەویش ھۆى تىنى ھەلبەستى "وہفا" يە

وہك ديارىيەكى بچووك بۇ لای زاتىكى گەورە: كاك عومەر

سولتانى "وہفا"

شاگردت....

بەلام تىنى ئەو ھەلبەستانە گەلنېك زوور لە دلې "شاگرد" ھەستيارەكەدا سارد بوەوہ و لە وتوويژى سەر تەلەفیزیوندا، سووكە ئاورپكىشى لە مامۇستاكەي نەدايەوہ، كە چوار مال ئەو لاترى خۆي دەستەويەخەي مۇتەكەي مەرگ بووبوہوہ. تو بلىي لە بىرى چووبېت؟

ئەوانە تەنیا بەشیک لەو ستەمانەیی لە وەفا کرا، شاعیریک کە ٥٠ ساڵ دواى یەكەم شیعەرەکانی، هیشتا هەر بە نوێ کردنەوهدی دیاردەیی کۆن و رچەشکینی و دۆزینەوهدی ریبازی نوێو خەریک بوو و لە دوا ساڵەکانی ژیانیدا رووی کردبوو شیعری رها. ئەو کەسە ئەگەر لە سەر ووی دیوہخانی شیعردا رۆنەنیشانریت، کە دەشبیی وا بێ، لای کەم بۆ ئەو دەبوو لە پیشخانەیی شیعردا پیلالوی پێ جوت بکریت، بەلام ئەوہشیان پێ رەوا نەدیت، با میژوو چەوتییەکانی ئیمە راست بکاتەوہ!

ئیمە دەرگانەیی داد بووین، ئاوا ستەمان لێ چوو
داخوا قەسری ستەمکار چۆن تووشی نشووستی دیت؟^١

ئەوہی گوترا زیاتر گلەیی لە چارەنووسی کاکم بوو تا گازندەیک لە خەلکانی تر. من بەو پەری ریزەوہ دەر وانمە هەموو ئەو کەسانەیی وا بۆ نمونە هینامنەوہ. دەشزانم وەفا چەندی خوش دەویستن و چۆنی دل پێ دەکرانەوہ. کیشەکە، زیاتر گشتییە و پەيوەندی بەو خەسلەتە کۆنە عەشیرەییەوہ هەیه کە لە هەمووماندا کەم یا زۆر هەیه و هەولێ پووچاندنەوہ و بێ ریز کردنی ئاوماڵ و دراوسیمان دەدەین. ئەوہ خوویەکی مەترسیدارە و دوژمن بە باشی دەتوانی

^١ ما بارگە دادیم، این رفت ستم بر ما
بر قصر ستمکاران تا خود چه رسد خذلان
خاقانی شروانی

کەلکی لئوهر بگريت و دژ به يه کتر به کارمان بهينيت، کورديش له بارودوخیکدا نيهه که رووناکبیر و هه لکه وتوانی له جياتی شه پری دوژمن، يه کتر بپوچينه وه، حزبه سياسییه کانمان ئەم کاره ده که ن، پيوستیک به يارمه تی ئيمه ناکات!

سه رکه وتوو بن.^١

^١ رۆژنامه ی ئاسۆ، ژماره ٣٢١، سلیمانی ٢٠٠٦/١١/١